

การพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน
โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะ
ของผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

DEVELOPMENT OF QUALITY ASSURANCE OF PRIVATE VOCATIONAL INSTITUTIONS
WITH THE APPLICATION OF MULTIPLE CONCEPTS IN COMPLIANCE WITH THE

ณัฐพล ธิตินานันทกุล

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2563

การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน
โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะ
ของผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

ปฏิญานិพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

DEVELOPMENT OF QUALITY ASSURANCE OF PRIVATE VOCATIONAL INSTITUTIONS
WITH THE APPLICATION OF MULTIPLE CONCEPTS IN COMPLIANCE WITH THE
VOCATIONAL EDUCATION STANDARD OF 2018 ON THE STANDARD
CHARACTERISTICS OF THE DESIRABLE VOCATIONAL EDUCATION GRADUATES

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of DOCTOR OF PHILOSOPHY
(Research and Development on Human Potentials)
Faculty of Education, Srinakharinwirot University

2020

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน
โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของ
ผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

ของ

ณัฐพล ธิตินานันทกุล

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศึกษาศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา ตุ้ยเมธการ) (รองศาสตราจารย์ ดร.สุบิน ยุระวัช)

..... ที่ปรึกษาร่วม กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สุธงษ์พรกุล) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิกา ตั้งประภา)

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชน
ผู้วิจัย	โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์
ปริญญา	ณัฐพล ธิตินานันทกุล
ปีการศึกษา	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา	2563
อาจารย์ที่ปรึกษารวม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มนต์ตา ตูลย์เมธากกร รองศาสตราจารย์ ดร. อธิสิทธิ์ สுவทันพรกุล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ การวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ระยะที่ 2 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด และระยะที่ 3 การศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ผลการวิจัยพบว่า 1) ระบบการประกันคุณภาพมีแนวปฏิบัติที่ดี มีจำนวน 20 แนวทาง ประกอบด้วย ขั้นตอนการกำหนดผลลัพธ์ (Outcome) จำนวน 1 แนวทาง ขั้นตอนการวางแผน (Plan) จำนวน 2 แนวทาง ขั้นตอนนำไปปฏิบัติ (Do) จำนวน 15 แนวทาง ขั้นตอนการตรวจสอบผลการดำเนินการ (Check) จำนวน 1 แนวทาง และขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไข (Act) จำนวน 1 แนวทาง 2) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน มี 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดผลลัพธ์ ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน (Plan) ขั้นตอนที่ 3 การนำไปปฏิบัติ (Do) ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบ (Check) และขั้นตอนที่ 5 การปรับปรุงแก้ไข (Act) ผลการหาประสิทธิภาพของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ระบบมีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ ความเหมาะสม และความถูกต้องอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผลการทดลองใช้และหาประสิทธิผลของระบบ พบว่า ระบบมีความเป็นประโยชน์และความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก สำหรับจุดเด่นของระบบ คือ สามารถทำให้สถานศึกษากำหนดเป้าหมายได้อย่างชัดเจน และส่งเสริมให้ครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาจัดเก็บข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ

คำสำคัญ : แนวปฏิบัติที่ดี, ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา, ประสิทธิภาพ, ประสิทธิผล, สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน

Title	DEVELOPMENT OF QUALITY ASSURANCE OF PRIVATE VOCATIONAL INSTITUTIONS WITH THE APPLICATION OF MULTIPLE CONCEPTS IN COMPLIANCE WITH THE VOCATIONAL EDUCATION STANDARD OF 2018 ON THE STANDARD CHARACTERISTICS OF THE DESIRABLE VOCATIONAL EDUCATION GRADUATES
Author	NUTTAPHOL THITINANUNTAKOOL
Degree	DOCTOR OF PHILOSOPHY
Academic Year	2020
Thesis Advisor	Assistant Professor Manaathar Tulmethakaan
Co Advisor	Associate Professor Ittipaat Suwatanpornkool

This research aims to develop an educational quality assurance system among private vocational schools by applying multiple concepts in compliance with the Vocational Education Standards of 2018, in terms of the desirable qualities of vocational education graduates. The research was divided into three phases: phase One, studying the best practices of the private vocational education institutions; Phase Two, developing the educational quality assurance system of private vocational schools by applying multiple concepts; and Phase Three, studying the efficiency and effectiveness of the educational quality assurance system of private vocational education institutions by applying multiple concepts. The results found the following: (1) there were 20 best practice guidelines, consisting of one way to determine outcomes (Outcomes), two ways for planning steps (Plan), 15 steps to implement (Do), one way for checking operational results (Check) and one way for operation revision (Act); (2) the five steps in educational quality assurance applied multiple concepts; Plan, Do, Check, and Act. The effectiveness of the model was reviewed by experts and found to be useful for practical implementation and relevance and accuracy were at the highest level; (3) after the system revealed its usefulness, relevance was at the highest level. This system made educational institutions set clear goals and encourage teachers and staff to collect and store information systematically.

Keyword : Best practice, The educational quality assurance system of private vocational institutions, efficiency, effectiveness, Private vocational education institutions

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญาานิพนธ์ฉบับนี้จะไม่สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี หากไม่ได้รับความเมตตาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สุบิน บุรุษรัช ประธานคณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ มีชาญ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลลักษณ์ ลังกา คณะกรรมการสอบเค้าโครงปริญญาานิพนธ์ รวมทั้ง รองศาสตราจารย์ ดร.รองอาจ นัยพัฒน์ ประธานหลักสูตรฯ ที่ให้ข้อเสนอแนะในพัฒนาเล่มปริญญาานิพนธ์จนเสร็จสิ้นสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจและประเมินเครื่องมือวิจัยที่ให้ข้อเสนอแนะการพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัยอย่างมีคุณภาพ

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิกา ตั้งประภา ที่เป็นผู้ประสิทธิประสาทวิชา เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ให้คำปรึกษาในการดำเนินการวิจัย ให้กำลังใจในการทำวิจัย จนทำให้เล่มปริญญาานิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา ตูลย์เมธากา อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่ให้ความรู้ในกระบวนการวิจัย ให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำเล่มปริญญาานิพนธ์ ให้กำลังใจในการทำเล่มปริญญาานิพนธ์ ตลอดจนให้ความเมตตาในทุกเรื่องจนทำให้เล่มปริญญาานิพนธ์สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นแขนงวิชาการตรวจสอบและประกันคุณภาพทางการศึกษา ที่ให้กำลังใจกันและกันตลอดมา

ขอขอบคุณผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงานในสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจเสมอมา

ขอขอบคุณ คุณแม่ และสมาชิกในครอบครัวทุกคนที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้ความรัก และให้กำลังใจในการเรียนนับตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนกระทั่งสำเร็จการศึกษา

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่เปิดโอกาสให้ผมได้เข้ามาศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก เพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้มากขึ้น ดังปรัชญาของ มศว ที่ว่า “การศึกษาคือความเจริญงอกงาม”

ณัฐพล ธิตินานันทกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
คำถามงานวิจัย.....	8
ความมุ่งหมายของการวิจัย	9
ความสำคัญของการวิจัย	9
ขอบเขตของการวิจัย	11
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	13
กรอบแนวคิดในการวิจัย	16
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
1. การประกันคุณภาพการศึกษา	21
2. ระบบบริหารงานคุณภาพวงจร Deming	33
3. การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation)	41
4. ความหมายและวิธีการประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation)	50
5 การศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education)	57
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	61

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	71
ระยะที่ 1 การศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ในการประกันคุณภาพภายในของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้ผลการประเมินคุณภาพภายนอก จาก สมศ. ในระดับดี มากสองรอบ (รอบสอง - รอบสาม)	72
ระยะที่ 2 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐาน คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์	76
ระยะที่ 3 การศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการ อาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษาที่พึง ประสงค์.....	77
การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล	85
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	86
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	86
ตอนที่ 1 การศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ในการประกันคุณภาพภายในของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้ผลการประเมินคุณภาพภายนอก จาก สมศ. ในระดับดี มากสองรอบ (รอบสอง - รอบสาม)	87
ตอนที่ 2 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดย การประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐาน คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์	120
ตอนที่ 3 การศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการ อาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษาที่พึง ประสงค์.....	130
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	140
สรุปผลการวิจัย.....	141

อภิปรายผลการวิจัย	145
ข้อเสนอนี้ ข้อเสนอแนะ	155
บรรณานุกรม	157
ภาคผนวก.....	166
ประวัติผู้เขียน.....	307

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา ซึ่งมีการสะสมและต่อเนื่องเชื่อมโยงทุกระดับและประเภทการศึกษา	23
ตาราง 2 เกณฑ์การพิจารณาระดับคุณภาพ (ที่มา เอกสาร แนวทางการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสี่ ด้านการอาชีวศึกษา สำหรับหลักสูตรระดับ ปวช. และระดับ ปวส. และการฝึกอบรม หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น).....	30
ตาราง 3 แสดงการสังเคราะห์กระบวนการ/รูปแบบ ในการเสริมพลัง	48
ตาราง 4 แนวทางขั้นตอนการทำกิจกรรมการประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation)...	57
ตาราง 5 แสดงจำนวนผู้ให้การสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดี	74
ตาราง 6 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาและหาระบบการบริหารงาน สถานศึกษาที่ดีที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561	75
ตาราง 7 ระยะเวลาในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด	77
ตาราง 8 ระยะเวลาในการประเมินประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด	80
ตาราง 9 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาผลการทดลองใช้ระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด	85
ตาราง 10 แนวทางการกำหนดผลลัพธ์ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง	88
ตาราง 11 แนวทางการกำหนดแผนการดำเนินการของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง ..	90
ตาราง 12 แนวทางการดูแลและแนะแนวผู้เรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง	92
ตาราง 13 แนวทางการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง	96
ตาราง 14 แนวทางการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการ หรือการประกอบ อาชีพอิสระ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง	100

ตาราง 15 แนวทางการส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างผลงานด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง	102
ตาราง 16 แนวทางการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลการแข่งขันทักษะวิชาชีพเป็นไปตามเป้าหมาย ของ สถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง	106
ตาราง 17 แนวทางการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และผลการทดสอบ ทางการศึกษาระดับชาติด้านการอาชีวศึกษา V-NET เป็นไปตามเป้าหมาย ของสถานศึกษา อาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง	109
ตาราง 18 แนวทางการส่งเสริมให้ผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำและการศึกษาต่อเป็นไปตาม เป้าหมาย ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง	113
ตาราง 19 แนวทางการบริการชุมชนและจิตอาสาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายของ สถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง	115
ตาราง 20 แนวทางการตรวจสอบผลการดำเนินการตามเป้าหมายของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง	118
ตาราง 21 แนวทางการปรับปรุงแก้ไขของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง	119
ตาราง 22 แสดงความเชื่อมโยงในการดำเนินการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด	121
ตาราง 23 แสดงการวางแผนโดยการประยุกต์พหุแนวคิด	124
ตาราง 24 แสดงการนำแผนไปปฏิบัติโดยการประยุกต์พหุแนวคิด	125
ตาราง 25 แสดงการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานโดยการประยุกต์พหุแนวคิด	127
ตาราง 26 แสดงการให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนางานโดยการประยุกต์พหุแนวคิด	128
ตาราง 27 แสดงผลการประเมินประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด โดยผู้เชี่ยวชาญ	131
ตาราง 28 แสดงผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด โดยผู้ใช้ระบบ	135

สารบัญรูปลภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย	19
ภาพประกอบ 2 การดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา	27
ภาพประกอบ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก	31
ภาพประกอบ 4 แสดงวงจร Shewhart.....	33
ภาพประกอบ 5 แสดงวงจร Deming ในระยะเริ่มต้น.....	34
ภาพประกอบ 6 แสดงวงจร PDCA แบบญี่ปุ่น	34
ภาพประกอบ 7 แสดงวงจร PDCA กับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง	35
ภาพประกอบ 8 ความสัมพันธ์เชื่อมโยงของแผนต่าง ๆ ที่สถานศึกษาควรจัดทำ	39
ภาพประกอบ 9 ขั้นตอนการวางแผน	39
ภาพประกอบ 10 กิจกรรมการตรวจสอบประเมินผลภายใน.....	40
ภาพประกอบ 11 กรอบแนวคิดการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์	60
ภาพประกอบ 12 ขั้นตอนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์	72
ภาพประกอบ 13 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการ ประยุกต์ใช้พหุแนวคิด	123
ภาพประกอบ 14 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการ ประยุกต์ใช้พหุแนวคิด โดยการผนวกแนวปฏิบัติที่ของการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ตามตามมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 : มาตรฐาน คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์	129

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

นับตั้งแต่ศตวรรษที่ 21 (พ.ศ.2543) เป็นต้นมาได้มีการเปลี่ยนแปลงบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกอันเนื่องมาจากการปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revaluation) การเปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคอุตสาหกรรม 4.0 (The Fourth Industrial Revaluation) ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในหลาย ๆ ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการศึกษา ทำให้ประเทศไทยต้องมีการปรับตัวเพื่อสามารถแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ได้ และสามารถก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ระดับปานกลาง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2560 : ง.) ดังนั้น เพื่อสนองตอบและรองรับต่อความท้าทายดังกล่าว ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นต้องมีการปฏิรูปการศึกษา โดยให้การศึกษาเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนประเทศตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ซึ่งจากการวิเคราะห์ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามประเด็นดังกล่าว เพื่อนำมาเป็นข้อมูลจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่า การจัดการศึกษาอาชีวศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก แต่ยังมีผู้ที่มีความสนใจเรียนต่อสายอาชีพในสัดส่วนที่น้อย โดยในปีการศึกษา 2558 มีสัดส่วนผู้เรียนสายอาชีพต่อสายสามัญเท่ากับ 36 : 64 และสมรรถนะยังไม่สอดคล้องตามความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้น คณะอนุกรรมการกรรมาธิการศึกษาแนวทางการปฏิรูปอาชีวศึกษา จึงมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการแก้ไขปัญหาการศึกษา อาทิ 1) การสร้างพลเมืองที่คุณภาพ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน เสนอให้รัฐบาลควรกำหนดยุทธศาสตร์และแผนกลยุทธ์ที่กำหนดทิศทางในการส่งเสริมให้ผู้เรียนหันมาเรียนด้านการอาชีวศึกษา โดยกำหนดให้ค่าตอบแทนสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่มีคุณภาพให้ได้รับค่าตอบแทนที่สูง และควรประชาสัมพันธ์ให้คนมาสนใจเรียนด้านการอาชีวศึกษาเพิ่มมากขึ้น 2) หลักสูตรและการสอน เสนอให้คณะกรรมการการอาชีวศึกษาและสถาบันการศึกษาต้องมีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน (Project Based Learning) และ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) นอกจากนี้ในการจัดการเรียนการสอนควรเป็นแผนการเรียนรู้รายบุคคล (Individual Plan) เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพในด้านการคิดวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหาของผู้เรียนด้านการอาชีวศึกษาให้สูงขึ้น และส่งเสริมให้การจัดการอาชีวศึกษาเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาสามารถจัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่ให้

เพิ่มมากขึ้น และ 3) การมีส่วนร่วม การเพิ่ม การกระจายโอกาสและคุณภาพ และการลดความเหลื่อมล้ำ เสนอให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและสถาบันอาชีวศึกษาได้มีการประสานกับภาคธุรกิจเอกชนและสถานประกอบการ ในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ พร้อมทั้งเร่งรัดให้มีการกำหนดแผนการกระจายอำนาจให้เป็นรูปธรรม เพื่อเป็นการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

จากข้อเสนอแนะข้างต้นเป็นข้อเสนอแนะให้รัฐบาลมีการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษา เพื่อให้มีกำลังคนเพียงพอต่อการพัฒนาประเทศ (ข่าวประชาสัมพันธ์คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา , 17 พฤษภาคม 2561) และมีความสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 -2579 ยุทธศาสตร์ที่ 2 ที่ระบุให้มีการผลิตและพัฒนาากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรม เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยมีเป้าหมายให้กำลังคนมีทักษะที่สำคัญ จำเป็นและมีสมรรถนะตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ตัวชี้วัดที่สำคัญ คือ สัดส่วนผู้เรียนอาชีวศึกษาสูงขึ้น กำลังแรงงานในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ที่ได้รับการยกระดับคุณวุฒิวิชาชีพเพิ่มมากขึ้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2560 : ข.) จากข้อเสนอแนะและแผนการศึกษาชาติดังกล่าว หากจะดำเนินการให้สำเร็จต้องมีการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ประกอบกับในการประชุมสมัชชาใหญ่แห่งองค์การสหประชาชาติ เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2558 ได้มีมติรับรองเป้าหมายการพัฒนาของโลกชุดใหม่ โดยกำหนดเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาไว้ 17 เป้าหมาย 169 เป้าประสงค์ โดยเป้าหมายที่ 4 คือ การสร้างหลักประกันทางการศึกษาว่าทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2560: 5) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก โดยระบุไว้ในหมวด 6 โดยเนื้อหาสรุปได้ ดังนี้ มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ประกันคุณภาพภายใน และ ประกันคุณภาพภายนอก โดย ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพให้เป็นไปตามที่กฎกระทรวงกำหนด มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดจัดให้มีการประกันคุณภาพภายในโดยถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารสถานศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งให้สถานศึกษาจัดทำรายงานการประเมินตนเองเสนอให้หน่วยงานต้นสังกัด และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับทราบ และเปิดเผยต่อสาธารณชน มาตรา 49 ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ โดยดำเนินการประเมินคุณภาพอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงาน

ต้นสังกัดและสถานชนรับทราบ มาตรา 50 ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาในการดำเนินการประเมินคุณภาพการศึกษา มาตรา 51 ให้หน่วยงานต้นสังกัดกำกับ ติดตามให้สถานศึกษาได้มีการดำเนินการปรับปรุงแก้ไข หากหน่วยงานต้นสังกัดไม่ได้ดำเนินการดังกล่าว ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเสนอรายงานเสนอต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าการประกันคุณภาพการศึกษามีความสำคัญเป็นอย่างมากในการพัฒนาการศึกษาของประเทศ ภายใต้การมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของทุกภาคส่วน เพื่อให้การจัดการศึกษาของประเทศไม่ว่าจะอยู่ส่วนใดก็ตามได้มีมาตรฐานการศึกษาเป็นไปตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนด

เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 จึงได้มีพระราชกฤษฎีกาการจัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ขึ้น เพื่อทำการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา โดยการจัดการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาอาชีวศึกษารอบแรก (พ.ศ. 2543 - 2548) เป็นการประเมินโดยไม่ตัดสินผล รอบสอง (พ.ศ.2549 - 2553) มีสถานศึกษาอาชีวศึกษาได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกจำนวน 803 แห่ง จำแนกเป็นสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ จำนวน 416 แห่ง ได้รับการรับรองมาตรฐาน 364 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 45.33 รอบพินิจ จำนวน 14 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.74 และไม่รับรองมาตรฐาน จำนวน 27 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.36 สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จำนวน 387 แห่ง ได้รับการรับรองมาตรฐาน จำนวน 256 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 31.88 รอบพินิจ จำนวน 22 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 2.74 ไม่รับรองมาตรฐาน จำนวน 94 คิดเป็นร้อยละ 11.70 โดยข้อเสนอแนะในการพัฒนาสถานศึกษาอยู่หลายประเด็น แต่ประเด็นที่สำคัญต่อการประกันคุณภาพการศึกษา คือ 1) ดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นระบบครบวงจร เพื่อขับเคลื่อนให้บรรลุเป้าหมาย/วิสัยทัศน์ที่วางไว้ นำผลการประเมินคุณภาพภายในและภายนอกไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพ สถานศึกษาให้ดีขึ้น และให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ 2) ส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาเกิดวัฒนธรรมคุณภาพของสถานศึกษาทั้งภาพรวมและระดับบุคคลอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจะส่งผลให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็งมากยิ่งขึ้น และในการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554 – 2558) มีสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ได้รับการประเมิน จำนวน 782 แห่ง สถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ จำนวน 430 แห่ง ได้รับการรับรองมาตรฐาน 406 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 51.92 และไม่รับรองมาตรฐาน จำนวน 24 แห่ง คิดเป็นร้อยละ

3.07 สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จำนวน 352 แห่ง ได้รับการรับรองมาตรฐาน จำนวน 215 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 27.49 ไม่รับรองมาตรฐาน จำนวน 137 คิดเป็นร้อยละ 17.52 โดยมีข้อเสนอแนะที่สำคัญต่อการประกันคุณภาพการศึกษา คือ 1) สถานศึกษาควรมีการอบรมเรื่องการประกันคุณภาพให้ครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาเข้าใจเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ 2) หน่วยงานต้นสังกัดควรมีการส่งเสริม กำกับ ติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาในหน่วยงานกำกับอย่างใกล้ชิด พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือเพื่อให้สถานศึกษามีการดำเนินการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ พร้อมทั้งนำข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษามาวิเคราะห์ สังเคราะห์เพื่อนำมากำหนดเป็นนโยบายในการพัฒนาสถานศึกษาต่อไป (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2558:32-154)

จากผลการดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกทั้งสองรอบ (พ.ศ.2549 - 2558) จะเห็นได้ว่าสถานศึกษาบางส่วนยังไม่ให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษาเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ดังสังเกตได้ว่าสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ในรอบสามมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นจากรอบสองประมาณร้อยละ 6 ซึ่งไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่มุ่งหวังให้การจัดการศึกษาไม่ว่าจะอยู่ที่ใดหรือจังหวัดใดก็ตามต้องได้มาตรฐานใกล้เคียงกัน และเมื่อพิจารณาเพิ่มเติมจากจุดที่ควรพัฒนา พบว่า สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนดำเนินการประกันคุณภาพไม่เป็นระบบ ขาดการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนขาดรายงานผลการดำเนินการให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับทราบ สอดคล้องกับงานวิจัยของ การตั้นภัส บุญลึก (2556) ทำการศึกษาการบริหารงานวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนเพื่อการประกันคุณภาพภายใน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร พบว่า ปัญหาในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร คือ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนยังขาดการวางแผนการดำเนินงานประจำปี การติดตามผลการดำเนินการ ไม่มีผู้รับผิดชอบงานการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน และผู้ที่รับผิดชอบยังไม่เข้าใจการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบกับสภาพขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ได้จัดทำรายงานแผนปฏิรูปเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก โดยรายงานดังกล่าวได้ระบุถึงปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรของสถานศึกษาที่ยังขาดความรู้ ความเข้าใจ หลักการ วิธีการและขั้นตอนการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก ส่งผลให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการ

ประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก (รายงานของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา.2559 : 4) นอกเหนือจากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่เผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ พบว่าสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จำนวน 483 แห่ง มีการเผยแพร่รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ผ่านทาง website จำนวน 19 แห่ง โดยพบปัญหาเกี่ยวกับประกันคุณภาพการศึกษา คือ ขาดการมีส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรภายในสถานศึกษา ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้กฎกระทรวง เรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 สรุปลงได้ ดังนี้ กำหนดแนวทางในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยให้สถานศึกษามีการกำหนดมาตรฐานเป็นของตนเองแต่ต้องสอดคล้องตามมาตรฐานการศึกษาตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด และให้สถานศึกษาจัดทำแผนพร้อมดำเนินการและให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา

จากประเด็นปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าหากสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ บุคลากรภายในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมีความรู้และเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษามากยิ่งขึ้น ย่อมจะส่งผลให้คุณภาพการศึกษาศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้นการพัฒนาคุณภาพการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนอย่างเป็นรูปธรรม จึงนับเป็นมูลเหตุจูงใจสำคัญให้ผู้วิจัยหาแนวทางในการส่งเสริมให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมีกระบวนการในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในที่เป็นระบบ รวมทั้งเพื่อให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 โดยควรมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาแบบผสมผสานระหว่างระบบบริหารงานคุณภาพและการประเมินที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคลากรภายในสถานศึกษา โดยจากการศึกษาและวิเคราะห์วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่า ระบบบริหารงานคุณภาพที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้และเหมาะสมกับทุกสถานศึกษาควรเป็นระบบบริหารงานคุณภาพ วงจร PDCA เนื่องจากเป็นระบบที่มีความเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน บุคลากรภายในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนส่วนมากเข้าใจในการทำงานของระบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของธีรพงศ์ ทัพบินทร์ (2558) ที่วิจัยเรื่อง การใช่วงจรเดมมิ่ง (PDCA) ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 ซึ่งพบว่าระบบบริหารงานคุณภาพ วงจร PDCA ช่วยในการการวางแผน พร้อมทั้งนำไปสู่ในการปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยมีการกำกับติดตามอย่างใกล้ชิด ทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติงาน

ได้ตามแผนที่กำหนดและมีแนวทางในประเมินผลความสำเร็จอย่างชัดเจนสามารถมีข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานในครั้งต่อไป ส่งผลให้การบริหารงานมีการจัดระบบการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง และงานวิจัยของ Richardson (1998) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์ผลป้อนกลับส่งผลต่อคุณภาพของภาควิชาการจัดการท่องเที่ยวและการโรงแรมของวิทยาลัยเทคนิคฮ่องกง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับปรุงคุณภาพการศึกษามาจากข้อเสนอแนะของผู้สอนและผู้เรียน และยังสอดคล้องกับการระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่สำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2558: 7) และเพื่อให้ทราบผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาสถานศึกษา ควรมีระบบประเมินที่สามารถทำให้นักบุคลากรทุกคนภายในสถานศึกษาเข้าใจเป้าหมายในการดำเนินการของสถานศึกษาในแต่ละปี พร้อมทั้งส่งเสริมให้นักบุคลากรทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินและให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยจากการศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่า การประเมินที่เหมาะสมจะนำมาใช้ในการดำเนินการดังกล่าวควรจะเป็นการประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) และการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) เนื่องมาจากการประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อสร้างความร่วมมือกับทุกฝ่าย โดยมุ่งตอบสนองต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) โดยผู้ประเมินจะมีบทบาทผู้แนะนำช่วยเหลือเชิงเทคนิค และสร้างพลังการประเมินร่วมกันของผู้เกี่ยวข้อง (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2554: 127) โดยจากผลการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยใช้การประเมินแบบเสริมพลังสำหรับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีของผ่องศรี แก้วชูเสน (2555 : 129 - 130) พบว่า การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) ส่งผลให้นักบุคลากรเกิดความเข้าใจวิธีการดำเนินงานประกันคุณภาพ ได้รับคำปรึกษาในการแก้ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานประกันคุณภาพ สามารถออกแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาได้ ทำให้นักบุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนจัดการศึกษาของสถานศึกษาและผลการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาดีขึ้น และจากผลงานวิจัยของยามิล๊ะ ตาเห (2552 : 104-105) ที่ได้ทำการเสริมพลังอำนาจในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนศานติธรรม พบว่า ดำเนินการเสริมพลังอำนาจในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยการอบรมเชิงปฏิบัติการ ส่งผลผู้บริหารและครูผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจ เรื่อง การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามากขึ้น อีกทั้งผลการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาบรรลุตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 5 ด้านจาก 8 ด้าน นอกเหนือจากนั้นแนวทางการศึกษา มุ่งเน้น

ผลลัพธ์ (Outcome Based Education) เป็นอีกแนวทางที่จะทำให้บุคลากรทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายในการประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้บุคคลกรทุกคนภายในสถานศึกษาเข้าใจว่าในแต่ละปีควรมีการดำเนินการอย่างไร เพื่อให้ผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรศักดิ์ ไชยสงค์ และคณะ (2561) ที่ทำการพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิด Outcome-Based Education: รายงานผลการดำเนินงานเบื้องต้นของหลักสูตรเภสัชศาสตรบัณฑิต สาขาการบริหารทางเภสัชกรรม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่าในการดำเนินการจัดทำหลักสูตรที่ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม จะทำให้ได้หลักสูตรที่สามารถส่งเสริมให้บัณฑิตมีคุณลักษณะของที่พึงประสงค์และสอดคล้องกับตามเป้าหมายที่มหาวิทยาลัยกำหนด และ Katherine Tana และคณะ (2018) ที่วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาล โดยผลการวิจัยพบว่า การจัดการศึกษาโดยใช้วิธีการมุ่งเน้นผลลัพธ์นั้นส่งผลให้ทักษะ ความรู้ ความสามารถของนักศึกษาพยาบาลมีสูงขึ้นและการจัดการเรียนการสอนแบบนี้สร้างความพึงพอใจต่อผู้เรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยการบูรณาการแนวทางระบบการบริหารงานคุณภาพ วงจร Deming ผสานกับการประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) และการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาศึกษาเอกชนได้มีการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาที่เข้มแข็ง และเป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตลอดจนสอดคล้องกับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 ในการช่วยส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา และเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่การวางแผน การนำไปปฏิบัติ การกำกับติดตาม และการตรวจสอบการประกันคุณภาพการศึกษาร่วมกันเพื่อทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Yan Chen และคณะ (2017) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิจัยการจัดการคุณภาพวิศวกรรมตามวงจร PDCA ซึ่งจากการวิจัยพบว่า ในการนำระบบการบริหารงานคุณภาพ PDCA มาใช้ในการดำเนินการก่อสร้างในประเทศส่งผลให้การก่อสร้างตึกในประเทศจีนมีคุณภาพสูงและยังช่วยลดอุบัติเหตุจากการก่อสร้างเนื่องจากก่อนการดำเนินการได้มีการกำหนดนโยบายและแผนการบริหารคุณภาพ ตลอดจนกำหนดแผนปฏิบัติที่จะทำให้งานก่อสร้างได้บรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ ในการนำแผนไปใช้จะมีองค์ประกอบอยู่สองเรื่อง ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการดำเนินการตามแผนปฏิบัติการ และการกำกับ ติดตาม ควบคุมคุณภาพในการดำเนินการโดยต้องดำเนินงานให้

เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมายของการก่อสร้างอย่างเคร่งครัด และมีการตรวจสอบการดำเนินการว่าเป็นไปตามแผนและสอดคล้องกับข้อกำหนดมาตรฐานการก่อสร้างหรือไม่ เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการดำเนินงาน และกำหนดเป็นมาตรการในการปฏิบัติงานในการดำเนินงานครั้งต่อไป และงานวิจัยของ Connie and Jeff (2000) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่องการประเมินแบบเสริมพลังและขอเสนอแนะในการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ซึ่งผลวิจัยพบว่าในการดำเนินการประเมินเสริมพลังในชุมชนจะองค์ประกอบในการประเมิน 3 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านบริบท (Contextual component) องค์ประกอบด้านวิชาการ (Approach component) และองค์ประกอบด้านผลลัพธ์ (Outcome component) เมื่อนำไปใช้ในการประเมินทำให้ชุมชนเกิดความร่วมมือประสานการทำงานเพิ่มมากขึ้น และเกิดความผูกพันใกล้ชิดในชุมชนมากยิ่งขึ้น ซึ่งถ้ามีการดำเนินการประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่องโดยยึดคุณภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Oriah Akir และคณะ (2012) ได้ทำการศึกษการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนผ่านโครงสร้างการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์และการสนับสนุนด้วยเทคโนโลยี e-learning โดยผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนตามหลักการมุ่งเน้นผลลัพธ์ควบคุมการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีช่วย เปรียบเทียบกับนักเรียนที่ศึกษาโดยไม่มุ่งเน้นผลลัพธ์ ค่าเฉลี่ยเกรดเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่ศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์สูงกว่าเกรดเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่ศึกษาโดยไม่มุ่งเน้นผลลัพธ์อย่างมีนัยสำคัญ

คำถามงานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามการวิจัยไว้ดังนี้

1. แนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจาก สมศ. ระดับดีมากสองรอบ (รอบสอง – รอบสาม) มีลักษณะอย่างไร
2. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ควรมีลักษณะ ขั้นตอนในการดำเนินการอย่างไร
3. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของ

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้กับสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนได้หรือไม่

3.1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์มีประสิทธิภาพอย่างไร

3.2 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์เมื่อนำไปทดลองใช้มีประสิทธิผลอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้ผลการประเมินคุณภาพภายนอก จาก สมศ. ในระดับดีมากสองรอบ (รอบสอง - รอบสาม)
2. เพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์
3. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยในการครั้งนี้ได้นำทฤษฎีการบริหารงานคุณภาพโดยใช้วงจร Deming การประเมินโดยใช้การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) และ การศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) มาประยุกต์ใช้ซึ่งผลที่ได้จากงานวิจัยสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ดังนี้

1. ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 ส่งเสริมให้สถานศึกษาเป็นผู้กำหนดมาตรฐานของสถานศึกษาด้วยตัวเอง เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาแต่ละแห่ง ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงแนวทางการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาจากเดิม กล่าวคือ เดิมทีหน่วยงานต้นสังกัดจะกำหนดมาตรฐาน

แล้วให้สถานศึกษาทุกแห่งดำเนินการตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด แต่ภายหลังจากมีการเปลี่ยนแปลงแนวทางการประกันคุณภาพภายในใหม่ ส่งผลให้สถานศึกษาอาจยังไม่เข้าใจว่าจะมีแนวทางในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอย่างไรให้สอดคล้องกับประกาศกฎกระทรวง ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้จึงเป็นการนำการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ประกอบด้วยระบบบริหารงานคุณภาพของวงจรร Deming ผสมผสานกับการประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) และ การศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) โดยให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่นำเอาระบบดังกล่าวไปใช้ในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษามีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ ซึ่งการนำระบบบริหารงานคุณภาพวงจรร Deming ไปใช้ในการวางแผนงาน การนำแนวคิดการประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) และการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) มาช่วยในการกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษาเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา โดยเป็นการกำหนดเป้าหมายที่มาจากบุคลากรทุกภาคส่วน เมื่อวางแผนเป็นที่เรียบร้อยแล้วนำแผนที่วางไปสู่การปฏิบัติ โดยผู้บริหารสถานศึกษาตรวจติดตาม (Monitoring) เป็นระยะ ๆ เมื่อดำเนินการตามแผนที่เรียบร้อยแล้ว ให้ประเมินว่าผลการดำเนินการบรรลุเป้าหมายและเป็นไปตามมาตรฐานที่สถานศึกษากำหนดไว้หรือไม่ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อใช้เป็นข้อมูลการวางแผนพัฒนาสถานศึกษาในปีการศึกษาต่อไป โดยกระบวนการจัดทำแผนตามข้อเสนอแนะจะพิจารณาจากความเร่งด่วนว่าเรื่องใดควรพัฒนาขึ้นหรือหลัง โดยใช้หลักการของการประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) ซึ่งจะเห็นได้ว่าระบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้น จะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนเกิดความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการประกันคุณภาพภายในที่สอดคล้องกับประกาศกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 เพิ่มมากขึ้น พร้อมทั้งยังช่วยให้บุคลากรทุกฝ่ายของสถานศึกษาเกิดความร่วมมือในการจัดการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

2. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจะช่วยส่งเสริมให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมีแนวทางการในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในที่สอดคล้องกับประกาศกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561

3. ผลการวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 :มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ จะส่งผลให้เกิดการยกระดับคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน การดำเนินการสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พร้อมทั้งได้มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาระดับคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อให้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาระดับคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาทุกระดับให้เท่าเทียมกัน ซึ่งหากสถานศึกษาใดไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากหน่วยงานต้นสังกัดหรือจากหน่วยงานภายนอก จะส่งผลให้การจัดการศึกษาเกิดความเหลื่อมล้ำกันเกิดขึ้น ดังนั้น หากสถานศึกษาสามารถดำเนินการจัดการประกันคุณภาพภายในได้อย่างมีประสิทธิภาพก็จะส่งผลต่อคุณภาพของการจัดการศึกษา ทำให้สถานศึกษาทุกแห่งมีคุณภาพเท่าเทียมกันและลดความเหลื่อมล้ำลงได้

ขอบเขตของการวิจัย

ระยะที่ 1 ศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้ผลการประเมินคุณภาพภายนอกจาก สมศ. ในระดับดีมากสองรอบ (รอบสอง - รอบสาม)

กรณีศึกษา

สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจาก สมศ. และมีผลการประเมินคุณภาพภายนอกในระดับคุณภาพดีมากทั้งสองรอบ (รอบสอง - รอบสาม) โดยพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 ขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 5 ซึ่งมีสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จำนวน 6 แห่ง ยุบลเล็กกิจการ จำนวน 1 แห่ง คงเหลือ จำนวน 5 แห่ง

ประเด็นที่ศึกษา

แนวปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้ผลการประเมินคุณภาพภายนอก จาก สมศ. ในระดับดีมากสองรอบ (รอบสอง - รอบสาม)

ระยะที่ 2 พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

ประเด็นที่ศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

ระยะที่ 3 ศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

ขั้นตอนที่ 1 ประเมินประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้เชี่ยวชาญด้านการอาชีวศึกษาและการประกันคุณภาพ จำนวน 5 คน
 จำแนกเป็น ผู้เชี่ยวชาญด้านการอาชีวศึกษา จำนวน 3 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพ/วัดและประเมินผลการศึกษา จำนวน 2 คน

ประเด็นที่ศึกษา

ประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

ขั้นตอนที่ 2 ประเมินประสิทธิผลการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

กลุ่มเป้าหมาย

สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกด้านการอาชีวศึกษารอบสามจาก สมศ. ในระดับคุณภาพดีมาก จำนวน 1 แห่ง ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามอยู่ในระดับคุณภาพดี จำนวน 1 แห่ง และได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามที่ไม่ได้รับรองมาตรฐาน จำนวน 1 แห่ง โดยเหตุที่เลือกสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนทั้ง

สามแห่งตามผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามนั้น เนื่องจากจะได้ทราบว่าสถานศึกษาที่ได้รับรางวัลรองมาตรฐานในระดับดีมาก ดี หรือไม่ได้รับรองมาตรฐาน เมื่อนำระบบไปใช้แล้วสามารถเพิ่มประสิทธิผลของการประกันคุณภาพการศึกษาได้เท่าเทียมกัน โดยการนำระบบไปใช้กับสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความพร้อมและให้ความสำคัญในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

ประเด็นที่ศึกษา

ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมต่อการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้แนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้แนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพที่ส่งเสริมให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาได้มีประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้น ซึ่งระบบดังกล่าวจะใช้แนวคิดในการบริหารจัดการและการประเมินที่หลากหลายมาช่วยให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยระบบจะประกอบด้วยแนวคิดต่างๆ ดังนี้

1.1 ระบบบริหารงานคุณภาพวงจรร Deming หมายถึง การวางแผนของสถานศึกษา (Plan) คือ การกำหนดแผนพร้อมทั้งแนวทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายตามที่สถานศึกษากำหนด การนำไปปฏิบัติ (Do) คือ ครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาได้นำแผนที่วางไว้ไปปฏิบัติ การตรวจสอบผลการดำเนินการ (Check) คือ การประเมินผลการปฏิบัติงานโดยการมีส่วนร่วมของครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้ทราบว่าการปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่วางไว้หรือไม่ และการปรับปรุงแก้ไข (Act) คือ การนำผลการประเมินการปฏิบัติงานไปปรับปรุงแก้ไข และใช้ในการวางแผนพัฒนาสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

1.2 การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) หมายถึง กระบวนการที่ใช้แนวคิดของการประเมิน เทคนิคการประเมิน และข้อค้นพบจากการประเมิน ไปกระตุ้นให้เกิดความร่วมมือของบุคลากรภายในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยอาศัยหลักการทำงานเป็นหมู่คณะที่ทุกคนต้องเสริมพลังให้กับตนเองและหมู่คณะ โดยผู้บริหารสถานศึกษาทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะหรือผู้อำนวยการความสะอาด โดยมี

ขั้นตอน 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การกำหนดวิสัยทัศน์ (mission or vision) 2) การรวบรวมข้อมูล (taking stock) และ 3) การวางแผนสำหรับอนาคต (planning for the future)

1.3 การศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) หมายถึง การให้ครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาสถานศึกษาอาชีวศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ เพื่อให้สถานศึกษาได้มีการนำเป้าหมายไปใช้ในการจัดทำแผนปฏิบัติการของสถานศึกษาในแต่ละปีการศึกษา

2. แนวปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษาอาชีวศึกษา หมายถึง วิธีการหรือแนวทางของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่นำไปใช้ในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ จนทำให้สถานศึกษาประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางอย่างมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับ

3. การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน หมายถึง กระบวนการในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาเอกชน ประกอบด้วย การกำหนดมาตรฐานของสถานศึกษา การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการรายงานผลการประเมินเพื่อใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา

4. มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 หมายถึง ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 ประกอบด้วย 3 มาตรฐาน 9 ประเด็นการประเมิน ดังนี้

4.1 มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย 3 ประเด็นการประเมิน คือ ด้านความรู้ ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

4.2 มาตรฐานที่ 2 การจัดการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 4 ประเด็นการประเมิน คือ ด้านหลักสูตรอาชีวศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา ด้านการบริหารจัดการ และด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

4.3 มาตรฐานที่ 3 การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วย 2 ประเด็นการประเมิน คือ ด้านความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย

5. การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง สถานศึกษามีการดำเนินการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย การควบคุม การตรวจสอบ และการ

ประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อช่วยพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาจนส่งผลผลิตทางการศึกษาได้มาตรฐานและเป็นตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์

6. ประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด หมายถึง ผลการประเมินคุณภาพระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เป็นการพิจารณาคุณภาพตามมาตรฐานการประเมิน 4 ด้าน คือ 1) ความเป็นประโยชน์ 2) ความเป็นไปได้ 3) ความเหมาะสม และ 4) ความถูกต้อง โดยผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและการอาชีวศึกษา โดยมีรายละเอียดแต่ละด้าน ดังนี้

6.1 ความเป็นประโยชน์ หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ช่วยให้สถานศึกษาดำเนินการประกันคุณภาพภายในเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

6.2 ความเป็นไปได้ หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด มีความไม่ซับซ้อนในการนำไปใช้และสามารถนำไปใช้ได้จริง

6.3 ความเหมาะสม หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ช่วยให้การประเมินตนเองของสถานศึกษามีความถูกต้องตามการปฏิบัติงานจริงและสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา

6.4 ความถูกต้อง หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด มีความสอดคล้องกับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 และมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561

7. ประสิทธิภาพของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด หมายถึง ผลการทดลองใช้ระบบของสถานศึกษากลุ่มเป้าหมาย จำนวน 3 แห่ง เพื่อให้ทราบถึงความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม พร้อมทั้งข้อเสนอแนะอื่นเพิ่มเติม ประกอบด้วย ปัญหาและอุปสรรค จุดเด่นในการทดลองใช้ระบบ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

7.1 ความเป็นประโยชน์ หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ช่วยให้สถานศึกษาดำเนินการประกันคุณภาพภายในเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

7.2 ความเป็นไปได้ หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ไม่มีความไม่ซับซ้อน ง่ายต่อการนำไปใช้ และสามารถนำไปใช้ได้จริง

7.3 ความเหมาะสม หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ช่วยให้การประเมินตนเองของสถานศึกษามีความถูกต้องตามการปฏิบัติงานจริงและสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา

7.4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม หมายถึง ข้อค้นพบในการนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ไปทดลองใช้ว่าผู้ใช้ระบบมีปัญหาอุปสรรคในการใช้ระบบหรือไม่และระบบมีจุดเด่นอย่างไร

7.4.1 ปัญหาและอุปสรรค หมายถึง ข้อค้นพบในการนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดไปทดลองใช้ว่าสามารถนำไปปฏิบัติได้ตามที่กำหนดไว้หรือไม่ มีประเด็นใดที่ไม่สามารถดำเนินการได้ตามกำหนดไว้ มีข้อจำกัดในด้านใดบ้าง

7.4.2 จุดเด่น หมายถึง ข้อค้นพบในการนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดไปทดลองใช้ว่าสามารถสะท้อนบริบทของสถานศึกษา และการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาได้อย่างเป็นระบบ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ โดยกรอบการดำเนินการของระบบจะเป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์เท่านั้น ด้วยเหตุที่ว่าประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่าผู้เรียนได้รับการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด (สงบ ลักษณะ, 2541; รุ่ง แก้วแดง, 2543; อุทุมพร จามรมาน และคณะ, 2544; สุมาลี จันทร์ชล, 2545) ประกอบกับแนวทางการประเมินคุณภาพภายนอกการศึกษาของสถานศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 ให้ค่าน้ำหนักด้านผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาร้อยละ 50 (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 2563,8)

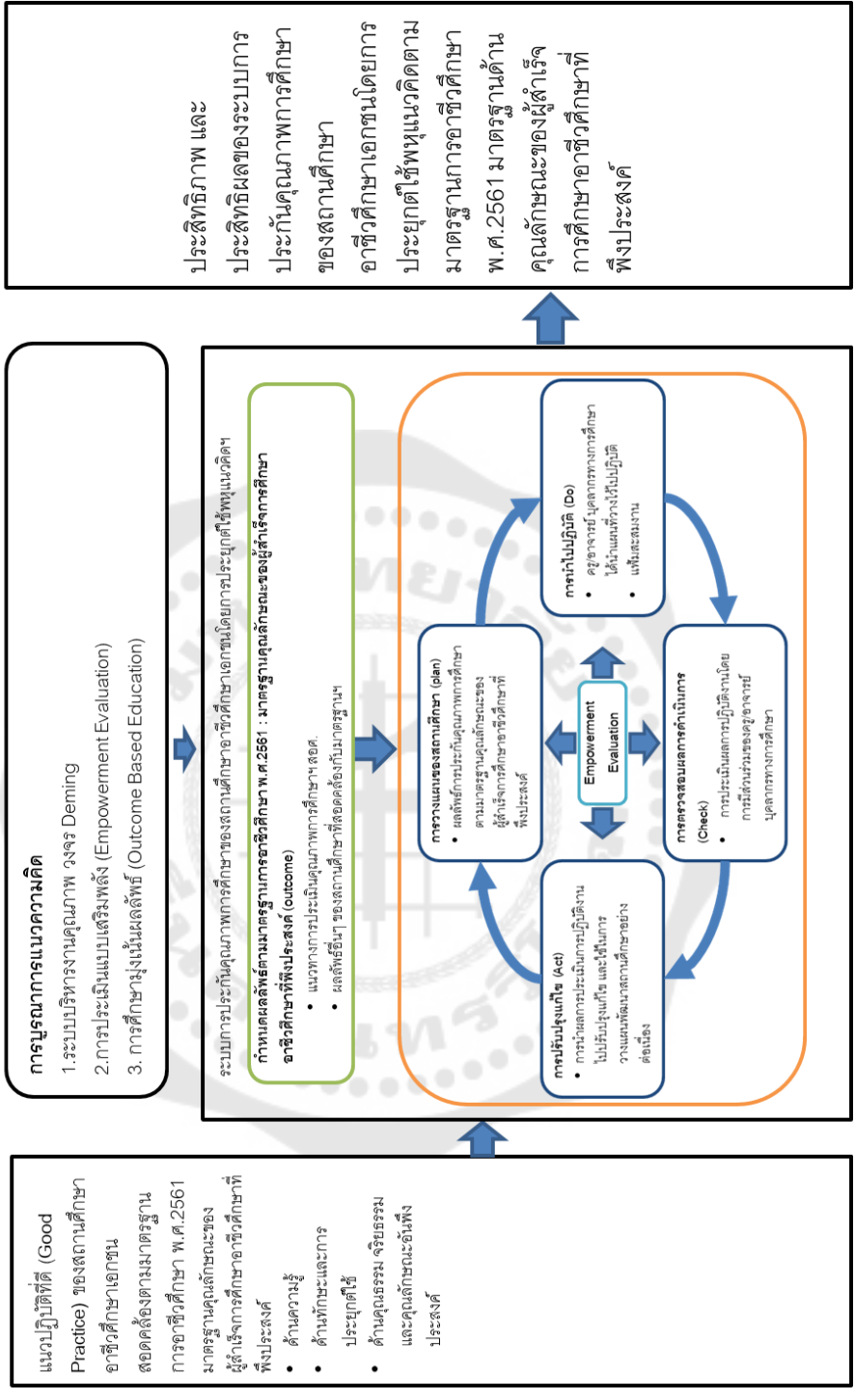
ผู้วิจัยจึงเห็นว่าหากการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาอาชีวศึกษา : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ประสบความสำเร็จ จะส่งผลให้การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ทั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ได้แก่ 1) การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) หรือผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือมีประสบการณ์ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา หรือมีความรู้ ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา 2) การประเมินประสิทธิภาพระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดโดยผู้เชี่ยวชาญ และ 3) การทดลองใช้และประเมินประสิทธิผลของระบบที่พัฒนาขึ้นโดยบุคลากรในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนกลุ่มเป้าหมาย

สำหรับการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ เป็นการบูรณาการระหว่างระบบบริหารงานคุณภาพโดยใช้วงจรมะเร็ง Deming การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) และการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) กล่าวคือ ในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาจะดำเนินการอย่างเป็นระบบได้ ควรเริ่มจากการวางแผนการดำเนินการ โดยในการวางแผนการดำเนินการต้องคำนึงถึงผลลัพธ์ (outcome) ที่สะท้อนให้เห็นว่าความสำเร็จของการจัดการศึกษาอาชีวศึกษามาเป็นเป้าหมายหลักในการวางแผน การนำแผนการดำเนินการไปใช้จะครอบคลุมทั่วถึงทุกหน่วยงานของสถานศึกษานั้น เมื่อดำเนินการได้ระยะหนึ่งก็ดำเนินการติดตามความก้าวหน้า (Monitoring) เพื่อรับทราบผลการดำเนินการเป็นระยะๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนา และเมื่อดำเนินการครบตามระยะเวลาที่กำหนดในแผนแล้วก็จะมีการดำเนินการผลสรุปพร้อมประเมินความสำเร็จในการดำเนินการสรุปผลว่าเป็นไปตามแผนที่วางไว้หรือไม่ เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดทำข้อเสนอแนะในการพัฒนาสถานศึกษาต่อไปในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของศศิธร บัณฑอง (2556) ได้วิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับกลุ่มสาระในโรงเรียนระดับขั้นพื้นฐาน โดยผลการวิจัยพบว่า ในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษามีขั้นตอนในการดำเนินการประกอบด้วย การเตรียมการ การดำเนินการ และการรายงาน ซึ่งเมื่อดำเนินการอย่างเป็นระบบและจะส่งผลให้ผลการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษาของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้สูงกว่าเป้าหมายที่ต้นสังกัดวางไว้ ทั้งนี้ ในการดำเนินการในแต่ละช่วงนั้นจะใช้การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) เข้ามาเป็นเครื่องมือในการสร้างความร่วมมือของบุคลากรใน

สถานศึกษาทุกคนทำให้ทุกคนมีความตระหนักในการยกระดับการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาร่วมกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของพิทักษ์ วงแหวน (2563) ที่ได้ศึกษาการประเมินแบบเสริมพลังกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา พบว่า ประเมินแบบเสริมพลังเป็นกระบวนการที่พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้เกิดทักษะที่ดี มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน มีความรับผิดชอบ และเปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมในการแสวงหาแนวทางการแก้ไขปัญหาผลของการประเมิน ซึ่งจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องภายในองค์กร และการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ ในการดำเนินการหากนำแนวปฏิบัติที่ดีในการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์เข้ามาเป็นแนวทางในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาจะส่งผลการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของวิโรจน์ ไชยภักดี (2562) ที่วิจัยเรื่อง แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการบริหารงานโรงเรียนท่านผู้หญิงจันทิมา พึ่งบารมี ในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารตามพระราชดำริของสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี โดยผลการวิจัยพบว่า แนวปฏิบัติที่ดีมีความเหมาะสม ความถูกต้อง และเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการด้านการบริหารงานวิชาการ การเงินงบประมาณ งานบุคลากร และงานทั่วไปของสถานศึกษา

จากแนวคิดข้างต้นสามารถกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยของการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ แสดงดังภาพประกอบ 1

**ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎี
ตามมาตรฐานการศึกษา พ.ศ.2561 มาตรฐานด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาที่พึงประสงค์**

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. การประกันคุณภาพการศึกษา
 - 1.1 ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา
 - 1.2 มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ.2561
 - 1.3 มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561
 - 1.4 การดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา
 - 1.5 การประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา
 - 1.6 แนวปฏิบัติที่ดี
2. ระบบบริหารงานคุณภาพวงจร Deming
 - 2.1 ประวัติความเป็นมาวงจร Deming
 - 2.2 การบริหารคุณภาพวงจร Deming
 - 2.3 การนำวงจร Deming ไปใช้งาน
 - 2.4 การนำวงจร Deming ไปประยุกต์ใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษา
3. การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation)
 - 3.1 ความหมาย กระบวนการ และรูปแบบของการเสริมพลัง
 - 3.2 ความหมายและวิธีการประเมินแบบเสริมพลัง
4. การศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome based Education)
 - 4.1 ความหมายของการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์
 - 4.2 แนวทางการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การประกันคุณภาพการศึกษา

1.1 ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

นักวิชาการหรือหน่วยงานทางการศึกษาได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาไว้ ดังนี้

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การบริหารและการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเพื่อช่วยผู้เรียนมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544: 7)

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การดำเนินการตามแผนที่กำหนดอย่างเป็นระบบซึ่งประกอบด้วย การควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินคุณภาพเพื่อสร้างความมั่นใจว่าสถานศึกษาจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ (www.eg.mahidol.ac.th)

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการวางแผนและจัดการของผู้จัดการศึกษา เพื่อให้สังคมเชื่อว่าผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ได้ครบถ้วนตามมาตรฐานที่ระบุไว้ในหลักสูตรและตรงกับความต้องการของสังคม (สงบ ลักษณะ. 2541: 2)

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การดำเนินการบริหารสถานศึกษาเพื่อให้เกิดการพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริหารการว่าสถานศึกษามีการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2543: 7)

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการในการพัฒนาสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (รุ่ง แก้วแดง. 2543)

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การดำเนินการอย่างเป็นระบบซึ่งประกอบด้วย การควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินคุณภาพเพื่อสร้างความมั่นใจว่าผลผลิตทางการศึกษามีคุณภาพตามที่กำหนดไว้ (อุทุมพร จามรมาน และคณะ. 2544: 2)

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การสร้างความมั่นใจเรื่องคุณภาพสถานศึกษาที่ทำเรื่องประกันคุณภาพเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับสังคมและผู้รับบริการว่าจะดำเนินการในสถานศึกษาอย่างมีคุณภาพทุกด้าน (จรัส นองมาก : 2545)

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การบริหารจัดการของสถานศึกษาเริ่มตั้งแต่การวางแผน การบริหารจัดการ การสรรหาปัจจัยสนับสนุน เพื่อให้ได้ผู้เรียนเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดและสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้รับบริการ (สุมาลี จันทร์ชล : 2545)

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การประกันว่าระบบการศึกษาจะเสริมสร้างคุณภาพของคนไทยให้เป็นที่ไปตามความต้องการ ส่งผลให้ประเทศพึ่งตนเองได้ พัฒนาได้ และแข่งขันได้เพราะคนเป็นปัจจัยในการพัฒนาทั้งปวง (วิจิตร ศรีสะอ้าน. 2546 : 4-5)

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การประเมินและติดตามตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานของสถานศึกษา พร้อมทั้งมีกลไกในการควบคุมการดำเนินการของสถานศึกษาให้มีการดำเนินอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐาน และบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับ (ประกาศกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561)

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการตรวจสอบการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นที่ไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ (www.qaa.ac.uk/qualitycode)

การประกันคุณภาพการศึกษา (1994) หมายถึง การวางแผนกลยุทธ์อย่างเป็นระบบ และมีการดำเนินการเป็นที่ไปตามที่ได้ออกแบบไว้ เพื่อรับประกันได้ว่าการปฏิบัติงานเป็นที่ไปตามที่ตั้งเป้าหมายไว้อยู่ตลอดเวลา (Cuttance. 1994 : 5)

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการที่เป็นระบบและการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มั่นใจว่าสถานศึกษามีการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง และเป็นไปตามที่ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียคาดหวังไว้ (YUAN LI. 2010 : 1)

ทั้งนี้ จากการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยจึงสรุปได้ว่า สถานศึกษามีการดำเนินการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย การควบคุม การตรวจสอบ และการประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อช่วยพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาจนส่งผลให้ผลิตทางการศึกษาได้มาตรฐานและเป็นตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.2 มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2561

จากการศึกษาเอกสารสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความหมายของมาตรฐานการศึกษาชาติสรุปได้ ดังนี้ มาตรฐานการศึกษาของชาติ คือ คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ในยุค 4.0 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ดำรงไว้ซึ่งความเป็นไทย มีความสามารถแข่งขันในระดับโลก และเป็นกำลังสำคัญการพัฒนาประเทศสู่ความยั่งยืนโดยสถานศึกษาสามารถกำหนดแนวคิด วิธีการ วิสัยทัศน์ และปรัชญาอย่างเป็นอิสระเพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์ที่พึงประสงค์

ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ หมายถึง คุณลักษณะของคนไทย 4.0 มีคุณลักษณะขั้นต่ำ 3 ด้าน ดังนี้

1. ผู้เรียน เป็นผู้ที่ความมุ่งมั่นในการเรียนรู้เพื่อให้ก้าวทันโลกและมีสรรณนะที่พึงประสงค์

2. ผู้ร่วมสร้างสรรคณ์นวัตกรรม เป็นผู้มีทักษะในด้านความคิด สรรณนะสอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมอื่นๆ ได้

3. พลเมืองที่เข้มแข็ง เป็นผู้จิตสำนึกในการเป็นพลเมืองและพลโลกที่ดี มีความรักชาติ ศาส กษัตริย์ และเป็นผู้มีจิตอาสา

โดยผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ 3 ด้านมีความเชื่อมโยงตามห่วงว้ย โดยได้สรุปดังแสดงใน

ตาราง 1

ตาราง 1 ผลลัพธ์ที่พึงประสงค์ของการศึกษา ซึ่งมีการสะสมและต่อเนื่องเชื่อมโยงทุกระดับและประเภทการศึกษา

คุณลักษณะ	ปฐมวัย	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย/อาชีวศึกษา	อุดมศึกษา
1. ผู้เรียน	มีพัฒนาการและสามารถกำกับตัวเองให้ทำกิจกรรมต่างๆ เหมาะสมตามห่วงว้ย	มีการใฝ่การเรียนรู้ มีทักษะ และสรรณนะพื้นฐานด้านคำนวณและภาษา มีสุขภาพและนิสัยที่ดี มีเหตุผล	มีทักษะในการเรียนรู้และบริหารจัดการตนเองเป็น มีทักษะชีวิต มีความรู้ ความรอบรู้และสรรณนะที่จำเป็นต่อการสร้างสุขภาพ การศึกษาต่อหรือการทำงานที่เหมาะสมกับห่วงว้ย	มีความสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความมานะพินฝ่าอุปสรรค และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนและมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต	ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงปรับตัวยืดหยุ่น สามารถเผชิญการเปลี่ยนแปลงในโลกดิจิทัล และโลกอนาคตได้ มีความเป็นผู้นำ มีความรู้ความรอบรู้ด้านต่างๆ มีปัญญา รู้คิด สามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะต่างๆ ในการประกอบสัมมาอาชีพอย่างมั่นคง

ตาราง 1 (ต่อ)

คุณลักษณะ	ปฐมวัย	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย/อาชีวศึกษา	อุดมศึกษา
2. ผู้ร่วมสร้างสรรค์นวัตกรรม		มีความรับผิดชอบ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีความคิดสร้างสรรค์ ความรู้ ทักษะที่ดีในการสื่อสาร มีสมรรถนะทางดิจิทัล	มีทักษะการทำงานร่วมกับทักษะการสื่อสาร มีความรอบรู้ทางข้อมูล สารสนเทศ และทางดิจิทัลเพื่อแก้ปัญหา มีการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำความคิดสู่การสร้างสรรค์ สามารถนำความคิดสู่การสร้างผลงานในลักษณะต่างๆ	สามารถแก้ไขปัญหา สื่อสารเชิงบวก ทักษะข้ามวัฒนธรรม ทักษะการสะท้อนคิด การวิพากษ์เพื่อสร้างนวัตกรรม และสามารถเป็นผู้ประกอบการได้	สามารถรวมแก้ปัญหาสังคม การบูรณาการข้ามศาสตร์ การสร้างสรรค์นวัตกรรม เพื่อเพิ่มโอกาสและมูลค่าแก่ตนเอง สังคม และประเทศ
3. พลเมืองที่เข้มแข็ง		สามารถแยกแยะได้ว่าอะไรผิด อะไรถูก รู้จิตสิทธิของตนเอง และผู้อื่น มีจิตอาสา มีความรักชาติระหว่างความ	รักความถูกต้อง ยุติธรรม มีความเป็นประชาธิปไตย มีภูมิใจในความเป็นไทยและพลเมืองของอาเซียน	มีความซื่อสัตย์ในการทำงาน รักความถูกต้อง ยุติธรรม และจิตอาสาในการพัฒนาสังคมเพื่อช่วยในการพัฒนาประเทศและโลกที่ยั่งยืน	มีสำนึกรับผิดชอบในการเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศและของโลก ไม่ทำในสิ่งผิดกฎหมาย มีจิตสำนึกในการสร้างความสามัคคี และสามารถขจัดความขัดแย้งได้

ที่มา เอกสารสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2561

1.3 มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 เพื่อใช้ในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอาชีวศึกษา โดยประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน คือ

มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย ประเด็นการประเมิน 3 ด้าน สามารถสรุปได้ ดังนี้

1.1 ด้านความรู้

ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา

1.2 ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้

ผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้และทักษะที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม สร้างความสุขให้กับตนเองและผู้อื่นตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1.3 ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรมและเจตคติที่ดี มีความภูมิใจในความเป็นไทย มีความรับผิดชอบต่องานและสังคมสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม และปฏิบัติตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

มาตรฐานที่ 2 การจัดการอาชีวศึกษา ประกอบด้วยประเด็นการประเมิน 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านหลักสูตรอาชีวศึกษา

สถานศึกษาใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะในการจัดเรียนการสอน และมีการปรับปรุงหลักสูตรโดยความร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้หลักสูตรสอดคล้องตามความต้องการของตลาดแรงงาน สถานประกอบการ ชุมชน สังคม

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา

สถานศึกษามีการพัฒนาครูให้มีความรู้ ทักษะ ความสามารถของครูผู้สอนอย่างต่อเนื่องระบบ โดยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้มีความพร้อมในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและจัดการศึกษาได้สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา

2.3 ด้านการบริหารจัดการ

สถานศึกษาสามารถบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเต็มศักยภาพ และมีประสิทธิภาพ

2.4 ด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

สถานศึกษาประสบความสำเร็จในการดำเนินการตามนโยบายสำคัญของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษามอบหมาย

มาตรฐานที่ 3 การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ประกอบด้วยประเด็นการประเมิน
2 ด้าน ดังนี้

3.1 ด้านความร่วมมือในการสร้างสรรค์สังคมแห่งการเรียนรู้

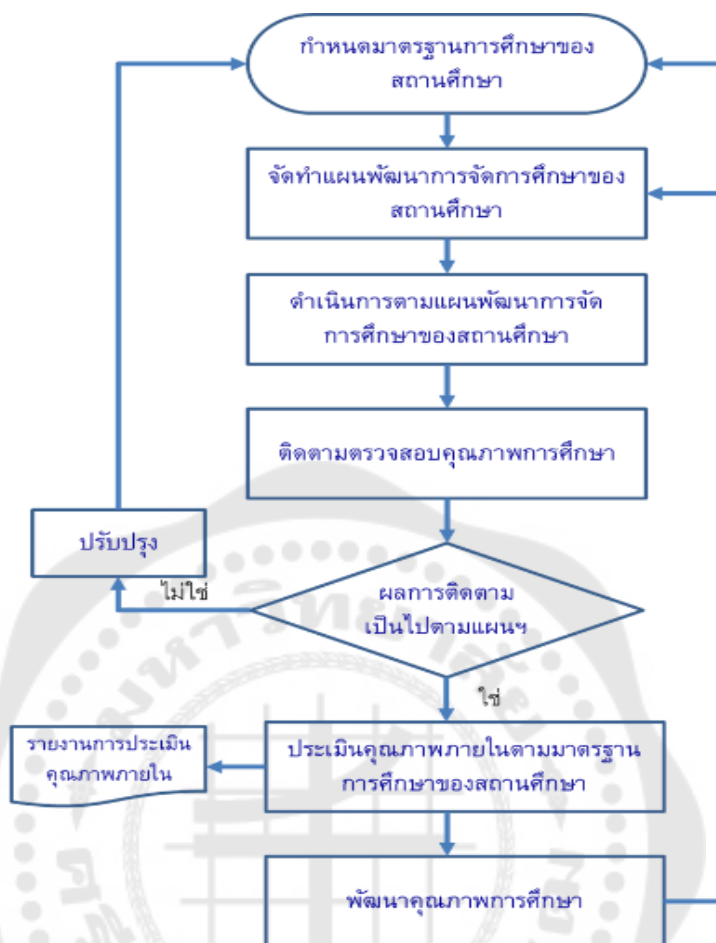
สถานศึกษาสร้างความร่วมมือกับบุคคล สังคม ชุมชน หรือองค์กรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาให้เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้

3.2 ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย

สถานศึกษาสนับสนุนให้ผู้เรียน ครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้มีการดำเนินการสร้างสรรค์สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม งานวิจัย เพื่อสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ และเผยแพร่ต่อสาธารณชน

1.4 การดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ดำเนินการจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษา โดยได้แนวทางการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ดัง ภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 การดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2558) คู่มือการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษา หน้า 8

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2558 : 9) ได้กำหนดแนวทางการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ดังนี้

1. สถานศึกษากำหนดมาตรฐานที่สอดคล้องกับมาตรฐานชาติและมาตรฐานการอาชีวศึกษา โดยมีความเหมาะสมและเป็นไปตามบริบทของสถานศึกษา
2. สถานศึกษาจัดทำแผนปฏิบัติงานของสถานศึกษาที่สอดคล้องตามมาตรฐานและแนวทางที่สถานศึกษากำหนด
3. สถานศึกษานำแผนที่กำหนดมาปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

4. สถานศึกษาดำเนินการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการตามแผนที่กำหนด

5. สถานศึกษาดำเนินการจัดทำรายงานการประเมินคุณภาพภายในประจำปี การศึกษาตามรูปแบบที่กำหนด พร้อมทั้งจัดส่งให้หน่วยงานต้นสังกัดหลังเปิดภาคเรียน 30 วันในปี การศึกษาถัดไป

6. สถานศึกษานำข้อเสนอแนะจากการประกันคุณภาพภายในมาเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง

1.5 การประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา

1.5.1 ที่มาและความสำคัญของการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2555 : 2) มีรายละเอียด ดังนี้

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 49 กำหนดให้ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา เพื่อตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้กำหนดไว้ โดยดำเนินการประเมินคุณภาพอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปีนับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย ซึ่ง สมศ.ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกตั้งแต่ปี พ.ศ.2543 จนถึงปัจจุบัน โดยยึดหลักการประกันคุณภาพ การศึกษาตามที่พระราชบัญญัติการศึกษากำหนดไว้สรุปได้ ดังนี้

- 1) เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา
- 2) มีความถูกต้อง เทียบตรง โดยยึดหลักการปฏิบัติงานจริงของสถานศึกษา
- 3) สถานศึกษามีความเป็นอิสระในการจัดการศึกษาโดยต้องมีการกำหนด เป้าหมายเฉพาะและแนวทางในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างเหมาะสม ตรงตาม จุดมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาของชาติ

- 4) ส่งเสริม สนับสนุน ให้สถานศึกษามีการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน
- 5) ส่งเสริมการมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมใน การประเมินคุณภาพการศึกษา

- 6) ในการประเมินต้องคำนึงถึงบริบท ปรัชญา ปณิธาน/วิสัยทัศน์ พันธกิจของ สถานศึกษาแต่ละแห่ง

สำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสี่แนวใหม่นั้น สำนักงานได้มีการ ดำเนินการพัฒนาแนวทางการประเมินคุณภาพภายนอกให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงการประกัน คุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 โดยมีเป้าหมาย กรอบแนวคิดหลัก และเกณฑ์การพิจารณาระดับ

คุณภาพ ดังนี้ (เอกสารแนวทางการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสี่ ด้านการอาชีวศึกษา สำหรับหลักสูตรระดับ ปวช. และระดับ ปวส. และการฝึกอบรมหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น)

1.5.2 เป้าหมาย

ในการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสี่ สมศ. จะดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมาย โดยคำนึงบริบทของสถานศึกษาเป็นหลัก ซึ่งเป็นการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา พร้อมจัดทำรายงานผลการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของประเทศเสนอต่อรัฐบาลเป็นประจำทุกปี เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาต่อไป

1.5.3 กรอบแนวคิดหลัก

1) การประเมินคุณภาพภายนอกมีความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมายเป้าหมายตามมาตรฐานที่กำหนด (Accountability)

2) การประเมินคุณภาพภายนอกช่วยกระตุ้นให้เกิดการยกระดับคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาของประเทศสู่มาตรฐานสากลตามนโยบายการปฏิรูปการศึกษา (Empowerment)

1.5.4 เกณฑ์การพิจารณาระดับคุณภาพ

ในการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสี่ ใหม่ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) มีหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาระดับคุณภาพตามตาราง 2

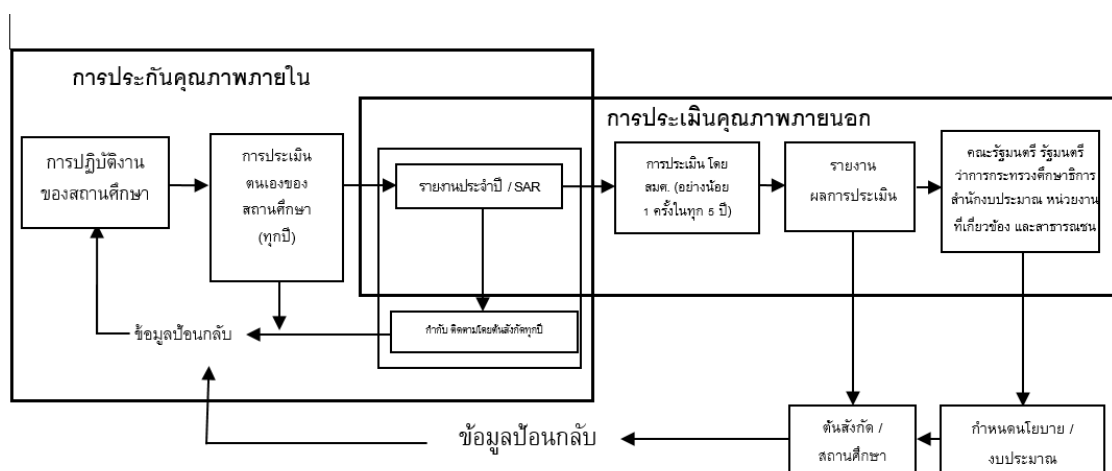
ตาราง 2 เกณฑ์การพิจารณาระดับคุณภาพ (ที่มา เอกสาร แนวทางการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสี่ ด้านการอาชีวศึกษา สำหรับหลักสูตรระดับ ปวช. และระดับ ปวส. และการฝึกอบรม หลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น)

ระดับคุณภาพ	คำอธิบาย
ดีเยี่ยม (Excellence)	สถานศึกษามีการดำเนินการเป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน เหมาะสม เป็นไปได้ ผลการตรวจสอบคุณภาพมีความน่าเชื่อถือ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด ส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพผู้เรียนและมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง เป็นที่พึงพอใจของทุกฝ่าย และมีนวัตกรรมหรือแบบอย่างที่ดี และสอดคล้องกับแผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2560 - 2579
ดีมาก (Very Good)	สถานศึกษามีการดำเนินการเป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน เหมาะสม เป็นไปได้ ผลการตรวจสอบคุณภาพมีความน่าเชื่อถือ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด ส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพผู้เรียนและมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง
ดี (Good)	สถานศึกษามีการดำเนินการเป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน เหมาะสม เป็นไปได้ ผลการตรวจสอบคุณภาพมีความน่าเชื่อถือ และดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด ส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพผู้เรียน
พอใช้ (Fair)	สถานศึกษามีการดำเนินการเป็นไปตามแผนปฏิบัติงาน เหมาะสม เป็นไปได้ แต่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์และบางเรื่องยังขาดความชัดเจนเชื่อถือได้ พร้อมทั้งผลการดำเนินการไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่สถานศึกษา กำหนด
ปรับปรุง (Improvement Required)	สถานศึกษาไม่มีการดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติงานและไม่มีการดำเนินการ

1.5.5 ความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายในเป็นกระบวนการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบซึ่งประกอบด้วย การควบคุม ตรวจสอบ ติดตาม และการประเมินผล เพื่อนำผลมาพัฒนาปรับปรุง

คุณภาพการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งต่างจากการประเมินคุณภาพภายนอกที่เป็นการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ดังนั้น การเข้าใจการเชื่อมโยงของการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอกจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดยแสดงความเชื่อมโยงดังในภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

ที่มา: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2556) คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาด้านการอาชีวศึกษา ฉบับสถานศึกษา หน้า ที่ 8

1.6 ความหมายของแนวปฏิบัติที่ดี

บุรุษย์ ศิริมหาสาคร (2550) ได้ให้ความหมายของคำว่า แนวปฏิบัติที่ดี ว่าเป็นวิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จ โดยผลจากการนำความรู้ไปใช้แล้วนำมาสรุปเพื่อเป็นความรู้และประสบการณ์ใช้เป็นแนวปฏิบัติที่ดีของตนเอง

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2553) ได้ให้ความหมายของคำว่า แนวปฏิบัติที่ดี ว่าเป็นวิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ทำให้สถานศึกษาประสบความสำเร็จ เป็นเลิศตามเป้าหมาย และเป็นที่ยอมรับ พร้อมทั้งมีการบันทึกเป็นเอกสาร เผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปได้

คณะกรรมการศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2562) ได้ให้ความหมายของคำว่า แนวปฏิบัติที่ดี คือ วิธีการหรือแนวปฏิบัติที่ทำให้การดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายเป็นที่ยอมรับทั้งหน่วยงานภายในหรือหน่วยงานภายนอก พร้อมทั้งมีการบันทึกเป็นเอกสารและมีการเผยแพร่ต่อสาธารณชนเพื่อนำไปใช้ประโยชน์

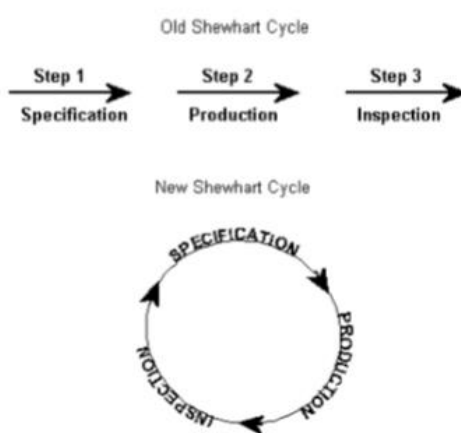
สรุปได้ว่าแนวปฏิบัติที่ดีหมายถึง วิธีการหรือแนวทางของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่นำไปใช้ในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาอาชีวศึกษา มาตรฐานด้านคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์จนทำให้สถานศึกษาประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับ

จากการศึกษาความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถานศึกษา การประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษา และแนวปฏิบัติที่ดี ส่งผลให้ผู้วิจัยค้นพบว่าระบบการประกันคุณภาพการศึกษามุ่งเน้นการสร้างเชื่อมั่นให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียน ซึ่งหากผู้เรียนได้เข้าศึกษาในสถานศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐาน จะทำให้เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะเป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ และหากผู้เรียนศึกษาต่อก็จะสามารถต่อยอดองค์ความรู้ในศาสตร์ที่เรียนได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงบูรณาการระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และ มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 ตามมาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ และแนวปฏิบัติที่ดี เป็นองค์ประกอบหลักในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

2. ระบบบริหารงานคุณภาพวงจร Deming

2.1 ประวัติความเป็นมาวงจร Deming

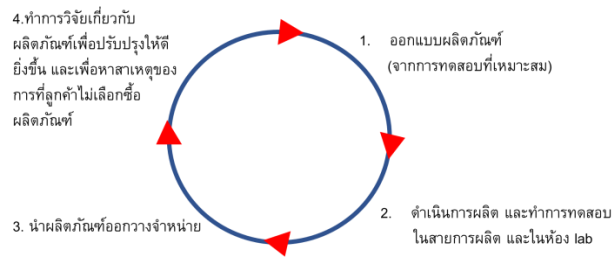
แนวคิดในเกี่ยวกับกระบวนการ PDCA เริ่มในปี ค.ศ. 1930 มีนักสถิติชื่อ Walter Shewhart ได้พัฒนากระบวนการควบคุมคุณภาพจากข้อมูลทางสถิติ โดยระยะเริ่มแรกใช้ชื่อว่า Shewhart Cycle (ศุภชัย อาชีวะระงับโรค. 2547 : 9) ดังแสดงในภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 แสดงวงจร Shewhart

ที่มา : www.uoc.cw/financesite/images/stories/NA01_Moen_Norman_fullpaper.pdf

ต่อมาในปี ค.ศ.1950 W.Ewards Deming ได้นำมาเผยแพร่ โดยเน้นการดำเนินการที่มีความสัมพันธ์ของทั้ง 4 ฝ่ายประกอบด้วย ฝ่ายออกแบบ ฝ่ายผลิต ฝ่ายขาย และฝ่ายวิจัย โดยการดำเนินการต้องมีความต่อเนื่องเพื่อยกระดับคุณภาพของสินค้า และคำนึงถึงความพึงพอใจของลูกค้าเป็นหลัก (ศุภชัย อาชีวะระงับโรค. 2547: 9) ดังแสดงในภาพประกอบ 5

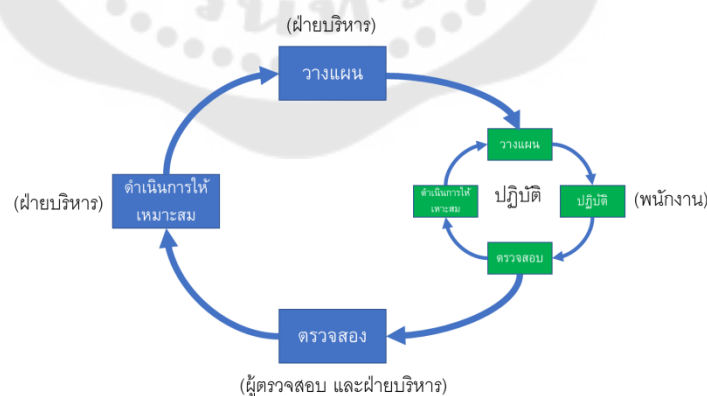

ภาพประกอบ 5 แสดงวงจร Deming ในระยะเริ่มต้น

(ที่มาจาก www.uoc.cw/financesite/images/stories/NA01_Moen_

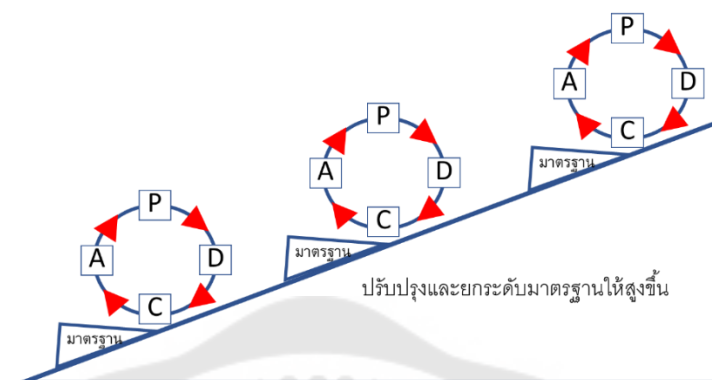
Norman_fullpaper.pdf)

ต่อมาได้มีการพัฒนางจร Deming ให้เข้ากับงานบริหาร ประกอบด้วย การวางแผน การนำไปปฏิบัติ การตรวจสอบ และการดำเนินการที่เหมาะสม (การปรับปรุงแก้ไข) ซึ่งการเริ่มต้นใช้งานค่อนข้างขาดความยืดหยุ่น กล่าวคือ เมื่อวางแผนการปฏิบัติงานเป็นที่เรียบร้อยแล้วก็จะส่งต่อไปให้พนักงานเป็นผู้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ มีการตรวจสอบเป็นระยะ ๆ ให้ผู้บริหารได้รับทราบ โดยถ้าใครสามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายก็จะมีรางวัลตอบแทน แต่ถ้าผลการดำเนินการไม่เป็นตามเป้าหมายก็จะมีผลการปฏิบัติงานได้ต่ำ ต่อมาประเทศญี่ปุ่นได้นำไปประยุกต์ใช้ โดยให้ความสำคัญพื้นฐานบริหารงาน 2 อย่าง นั่นคือ การสื่อสารและการร่วมมือร่วมใจจากทุกคน ส่งผลให้วงจร Deming สามารถนำไปใช้ในบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพประกอบ 6 แสดงวงจร PDCA แบบญี่ปุ่น

ที่มา ศุภชัย อาชีวะระงับโรค. (2547) Practical PDCA แก้ปัญหาและปรับปรุงงานเพื่อความสำร็จ หน้าที่ 11)

ภาพประกอบ 7 แสดงวงจร PDCA กับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ที่มา ศุภชัย อาชีวะระงับโรค. (2547) Practical PDCA แก้ปัญหาและปรับปรุงงานเพื่อความสำร็จ หน้าที่ 12

2.2 การบริหารคุณภาพวงจร Deming

วงจร Deming ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การนำไปปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบผลการดำเนินการ (Check) และการนำปรับปรุงแก้ไข (Act) ได้มีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางนับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1950 โดย W.Edwards Deming และได้ถูกนำไปใช้ในการบริหารจัดการจนเป็นที่ยอมรับ พร้อมทั้งได้มีผู้มีความรู้ความสามารถด้านการบริหารได้ให้คำจำกัดความของ วงจร Deming ไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้

Kaoru Ishikawa (1981) ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับวงจร Deming ไว้ว่า การวางแผน (Plan) หมายถึง การกำหนดจุดมุ่งหมาย (Goals) และ เป้าหมาย (Targets) พร้อมทั้งกำหนดวิธีการที่บรรลุเป้าหมาย การดำเนินการ (Do) หมายถึง นำจุดมุ่งหมาย และ เป้าหมายลงไปดำเนินการปฏิบัติ พร้อมทั้งให้การศึกษาและการอบรมในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย การตรวจสอบผลการดำเนินการ (Check) หมายถึง การตรวจสอบจุดมุ่งหมาย และ เป้าหมายว่ามี การดำเนินการเป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่ และ การนำมาปรับปรุง (Act) หมายถึง การนำไปปรับปรุงอย่างเหมาะสม

Katsuya Hosotani (1992) ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับวงจร Deming วงจร Deming ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) หมายถึง การวางแผนการดำเนินงาน การนำไปปฏิบัติ (Do) หมายถึง นำแผนไปปฏิบัติ การตรวจสอบ (Check) หมายถึง การตรวจสอบผลลัพธ์ และการนำไปปรับปรุง (Act) หมายถึง การนำไปปรับปรุงโดยใช้ข้อมูลจากการตรวจสอบ (Check)

Shigeru Mizuno (1984) ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับวงจร Deming ไว้ว่า การวางแผน (Plan) หมายถึง การออกแบบแผนหรือการกำหนดมาตรฐานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ การนำไปปฏิบัติ (Do) หมายถึง การนำแผนไปปฏิบัติ การตรวจสอบ (Check) หมายถึง วัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินการตามแผน และการนำไปปรับปรุง (Act) หมายถึง ดำเนินการปรับปรุงการดำเนินการเมื่อผลลัพธ์ไม่เป็นตามแผนที่วางไว้

วรภัทร ภูเจริญ (2541) ได้ให้คำจำกัดความของวงจร Deming ไว้ว่า การวางแผน (Plan) หมายถึง กระบวนการในการวางแผน การลงมือทำ (Do) หมายถึง การนำแผนไปปฏิบัติ การตรวจสอบ (Check) หมายถึง การตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน และการปรับปรุงแก้ไข (Action) หมายถึง การลงมือแก้ไขป้องกันหรือสร้างมาตรฐานการทำงานแล้วนำกลับมาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่าการดำเนินการตามวงจร Deming ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) คือ การกำหนดเป้าหมายพร้อมทั้งแนวทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมาย การนำไปปฏิบัติ (Do) คือ การนำแผนไปปฏิบัติจนบรรลุเป้าหมาย การตรวจสอบ (Check) คือ การประเมินผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามแผนที่วางไว้หรือไม่ และการปรับปรุงแก้ไข (Act) คือ การนำผลการปฏิบัติงานไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2.3 การนำวงจร Deming ไปใช้งาน

ในการนำวงจร Deming ไปใช้ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ โดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้ (ศุภชัย อาชีวะระงับโรค.(2547) : 17-21)

2.3.1 ขั้นตอนการวางแผน (Plan) เป็นการกำหนดหัวข้อในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง รวมถึงการพัฒนาลักษณะใหม่ ๆ การแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน พร้อมเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาในการวางแผนและกำหนดทิศทางในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ซึ่งการวางแผนที่ดี ประกอบด้วย SMARTER โดยมีรายละเอียด ดังนี้

Specific	ต้องเฉพาะเจาะจง มีความชัดเจน
Measurable	วัดและประเมินผลได้จริง
Acceptable	ได้รับการยอมรับของผู้นำไปใช้
Realistic	อยู่บนข้อมูลที่มีความเป็นจริง

Time Frame	กำหนดกรอบระยะเวลาที่ชัดเจน
Extending	ท้าทาย และเพิ่มศักยภาพของผู้ปฏิบัติ
Rewarding	มีความคุ้มค่าในการนำไปดำเนินการ

2.3.1.1 องค์ประกอบของแผนพัฒนาการจัดการของสถานศึกษา

การวางแผนในการดำเนินการต้องพิจารณาข้อจำกัดในเรื่องทรัพยากรที่หาได้ (คน วัสดุ อุปกรณ์ และเงิน) ขอบเขตเวลา วิธีการที่เป็นไปได้ และวิธีการที่ใช้ในการตรวจสอบ ทั้งนี้ องค์ประกอบของแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ประกอบด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2558) : 21)

1. บทนำ ประกอบด้วย

2. ภาพรวมของสถานศึกษา ประกอบด้วย

1) ประวัติความเป็นมาของสถานศึกษา

2) ข้อมูลด้านการบริหารของสถานศึกษา

3) ข้อมูลพื้นฐานของสถานศึกษา ประกอบด้วย

4) มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

5) ผลการประเมินคุณภาพของสถานศึกษา

6) ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

การศึกษานี้

6.1) การวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนา การจัดการศึกษาของ

สถานศึกษา

6.2) การวิเคราะห์สภาพการณ์ของสถานศึกษา

6.3) สรุปแนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาจากผล

การวิเคราะห์

2.3.2 ขั้นตอนการปฏิบัติ (Do) หมายถึง การนำแผนที่วางไว้ไปปฏิบัติโดยในการปฏิบัติต้องมีการตรวจสอบระหว่างปฏิบัติด้วยว่าเป็นการดำเนินการได้ตามทิศทางที่กำหนดไว้ เพื่อทราบความคืบหน้าของงานที่ปฏิบัติโดยการติดตามงาน โดยมีขั้นตอนในการติดตาม ดังนี้ (สุวิมล ตีรกันันท์ 2545 : 209)

1) จัดทำเครื่องมือในการติดตามงาน ได้แก่ แผนภูมิแท่ง โคร่งข่ายงาน ฯลฯ โดยเลือกใช้อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างประกอบกัน

2) กำหนดระยะเวลาในการติดตามผลการปฏิบัติงาน

3) ประชุมทำความเข้าใจกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับการติดตามและกำกับ เพื่อได้ความร่วมมือจากทุกฝ่าย

4) ติดตามจากผู้อำนาจในการสั่งการ ควบคู่ไปกับการติดตามการรายงานผลการดำเนินงาน

5) สรุปรายงานผลการติดตามและกำกับ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะอย่างรวดเร็ว เพื่อให้ทันต่อการนำไปใช้

6) จัดทำข้อมูลย้อนกลับไปหน่วยงานปฏิบัติทราบ

2.3.3 ขั้นตอนการตรวจสอบ คือ การตรวจสอบข้อมูลจากการปฏิบัติงานเพื่อให้ทราบว่าในขั้นตอนการปฏิบัติงานนั้นบรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้หรือไม่ ซึ่งต้องมีการกำหนดให้ชัดเจนว่าจะมีการตรวจสอบใคร ตรวจสอบเรื่องใดบ้าง ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบจะเป็นประโยชน์เพื่อใช้ในการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

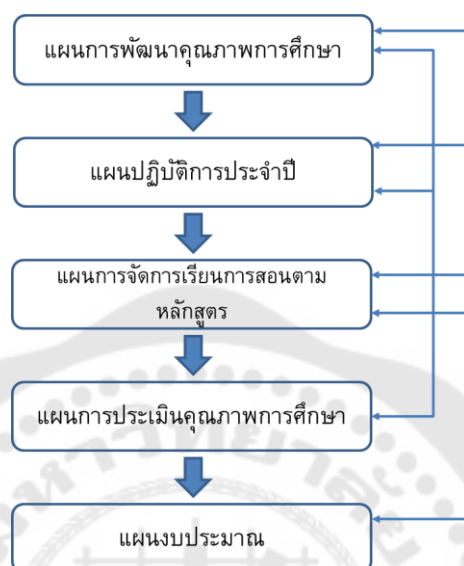
2.3.4 ขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไข (Act) คือ การนำผลจากการตรวจสอบมาใช้จะประกอบด้วย 2 กรณี คือ เป็นไปตามแผน และไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ หากเป็นกรณีแรกให้นำแนวทางหรือวิธีการดำเนินการจัดทำเป็นมาตรฐาน พร้อมทั้งหาวิธีการปรับปรุงให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น หากเป็นกรณีที่สอง ควรนำข้อมูลทั้งหมดจากการตรวจสอบมาวิเคราะห์เพื่อดำเนินการต่อไปนี้ 1) ค้นหาวิธีการดำเนินการใหม่ที่น่าจะเป็นไปได้ 2) พยายามในการดำเนินการให้มากขึ้น 3) ขอความช่วยเหลือจากผู้มีประสบการณ์ และ 4) เปลี่ยนเป้าหมายใหม่สอดคล้องกับความเป็นจริงมากขึ้น

2.4 การนำไปประยุกต์ใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษา

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้การประกันคุณภาพภายในประกอบด้วย การประเมินและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งผลจากการประเมินนำร่องพบว่า ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา มีภาวะผู้นำ มีการส่งเสริม สนับสนุน และเข้ามาส่วนร่วมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาค้นการดำเนินการประสบผลสำเร็จสำหรับแนวทางการในการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544, 17-45) ดังนี้

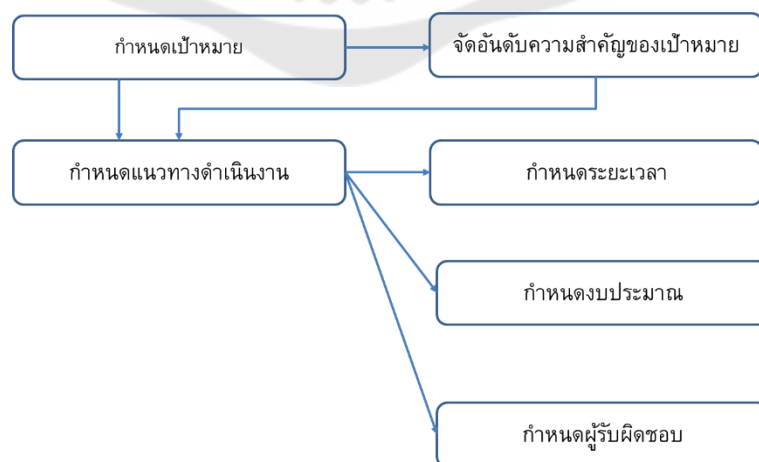
1. การวางแผน เป็นกระบวนการที่คิดเตรียมการไว้ล่วงหน้าเพื่อเป็นแนวทางในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ โดยในการวางแผนจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน แนวทางการดำเนินการของแต่ละกิจกรรม มีผู้รับผิดชอบ มีการกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการในแต่ละเรื่อง กำหนดงบประมาณและทรัพยากรที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

ตามที่ต้องการ ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินการต่าง ๆ บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ สถานศึกษา จึงควรมีการกำหนดแผนต่าง ๆ ดังนี้

ภาพประกอบ 8 ความสัมพันธ์เชื่อมโยงของแผนต่าง ๆ ที่สถานศึกษาควรจัดทำ

สำหรับขั้นตอนการวางแผนที่สำคัญ คือ การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน โดยเรียงลำดับความสำคัญของแต่ละงาน กำหนดผู้รับผิดชอบ ระยะเวลาในการดำเนินการ และงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการแต่ละเรื่อง สรุปได้ดังภาพประกอบ 9

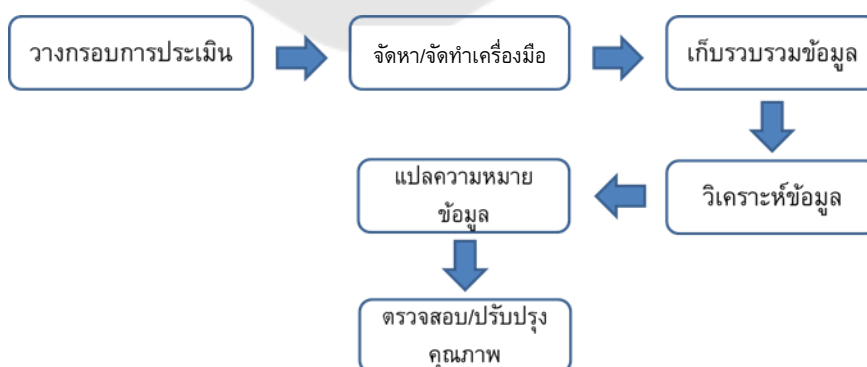

ภาพประกอบ 9 ขั้นตอนการวางแผน

2. การปฏิบัติตามแผน เมื่อสถานศึกษาวางแผนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว สถานศึกษาต้องมีการนำแผนไปดำเนินการโดยบุคลากรทุกคนต้องร่วมกันดำเนินการ โดยระหว่างดำเนินการ ต้องมีการเพิ่มเติมตลอดเวลา และมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษาควรจะต้องดำเนินการ ดังนี้

- 2.1 สร้างสภาพการณ์ให้บุคลากรในสถานศึกษาทำงานอย่างมีความสุข
- 2.2 จัดหาทรัพยากร สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2.3 ดำเนินการกำกับ ติดตาม (Monitoring) ทุกส่วนงาน ตั้งแต่ระดับบุคลากร จนถึงการทำงานของแต่ละฝ่าย เพื่อกระตุ้นให้การดำเนินการเป็นไปตามแผนที่วางไว้
- 2.4 มีการนิเทศ โดยตัวผู้บริหารหรือเชิญผู้เชี่ยวชาญมาดำเนินการนิเทศให้กับบุคลากรทุกคน เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การตรวจสอบประเมินผล (Check) เป็นกระบวนการที่สำคัญเพื่อให้ทราบถึงการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนหรือไม่ พร้อมทั้งได้ข้อมูลป้อนกลับทำให้ทราบถึงจุดเด่นและจุดที่ควรได้รับการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น ในการดำเนินการตรวจสอบประเมินผลต้องเป็นไปตามการปฏิบัติงานจริงของบุคลากร ซึ่งกิจกรรมที่ใช้ในการดำเนินการประกอบด้วย การวางกรอบการประเมิน การจัดหา/จัดทำเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การแปลความหมาย และการตรวจสอบ/ปรับปรุงคุณภาพการประเมิน ดังแสดงในภาพประกอบ 10

ภาพประกอบ 10 กิจกรรมการตรวจสอบประเมินผลภายใน

4. การนำผลการประเมินไปปรับปรุงงาน เมื่อดำเนินการประเมินผลการดำเนินการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว นำผลมาวิเคราะห์ สังเคราะห์และแปลผลการดำเนินการ แล้วเสนอผลให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของรับทราบเพื่อนำข้อมูลไปวางแผนในการพัฒนาสถานศึกษาหรืองานของตนเองที่รับผิดชอบต่อไป โดยผู้บริหารควรนำผลการประเมินไปประกอบการตัดสินใจในการดำเนินการในเรื่องต่างๆ ด้วย

จากการศึกษาถึงระบบบริหารงานคุณภาพ Deming ผู้วิจัยได้ขอค้นพบที่น่าสนใจว่า วงจร Deming เป็นระบบการบริหารงานคุณภาพที่มีความซับซ้อนน้อยและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ง่ายต่อการนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการและการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ผู้วิจัยจึงประยุกต์ใช้การบริหารคุณภาพตามวงจร Deming เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การนำไปปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบผลการดำเนินการ (Check) และการปรับปรุงแก้ไข (Act)

3. การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation)

3.1 ความหมาย กระบวนการ และรูปแบบของการเสริมพลัง (Empowerment)

การเสริมพลังเป็นสิ่งที่สามารถกระทำให้เกิดขึ้นได้ทั้งในระดับบุคคล กลุ่ม และชุมชน โดยมีความหมาย กระบวนการ และรูปแบบของการเสริมพลัง ดังนี้

3.1.1 ความหมายของการเสริมพลัง

ก่อนที่จะกล่าวถึงการประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงความหมายและกระบวนการของการเสริมพลัง พบว่า มีนักวิชาการทั้งไทยและต่างประเทศได้ให้ความหมายของการเสริมพลัง (Empowerment) ไว้หลายทัศนะ ดังนี้

วรพจน์ รักธรรม (2547) ได้กล่าวถึงการเสริมพลังว่าเป็นกระบวนการจัดการในองค์กรเพื่อให้บุคลากรได้ปฏิบัติงานด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

สุดหทัย รุจิรัตน์ (2558) ได้กล่าวถึงการเสริมพลังว่าเป็นกระบวนการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคคลได้ค้นพบศักยภาพของตนเอง เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นและตระหนักในคุณค่าของตนเอง ปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง และภูมิใจในงานที่ทำ

อุไร ปัญญาสิทธิ์ และ ฉลอง ชาตรุประชีวิน (2561) ได้กล่าวถึงการเสริมพลังว่าเป็นกระบวนการที่ทำให้บุคคลหรือองค์กรได้เห็นคุณค่าของผลงานของตนเอง เพื่อส่งเสริมให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ โดยการเสริมพลังยังช่วยให้คณะทำงานและองค์กรมีพลัง

สามารถร่วมมือกันจนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขององค์กรในการที่ส่งผลให้เพิ่มประสิทธิภาพขององค์กรเพิ่มมากขึ้น

Zimmerman (2000) ได้กล่าวถึงการเสริมพลังว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ในการจัดสรรทรัพยากรและการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยการมีส่วนร่วมในการคิดและตัดสินใจร่วมกัน โดยการแบ่งหน้าที่การรับผิดชอบ ซึ่งในระบบชุมชนเป็นการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ยอมรับในความหลากหลายในทางความคิด

Lashley (2001) ได้กล่าวถึงการเสริมพลังว่าเป็นกระบวนการที่ช่วยให้มีการพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยการมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายของการปฏิบัติงาน โดยผู้มีอำนาจต้องให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้อำนาจเกิดการพัฒนา ซึ่งการสื่อสารที่ชัดเจนจะช่วยให้การเสริมพลังอำนาจมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

Breeding (2008) ได้กล่าวถึงการประเมินแบบเสริมพลังว่าเป็นกระบวนการที่ช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติงาน โดยการเพิ่มความมั่นใจในการทำงานของบุคลากรเพื่อทำให้บุคลากรมีความเป็นอิสระ กล้าตัดสินใจในการทำงานและแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดีขึ้น พร้อมทั้งยังสามารถช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคลากรคนอื่น ๆ ในองค์กร

Businessdictionary (2018) ได้ให้ความหมายของการเสริมพลังว่าเป็นการให้พนักงานได้มีอำนาจในการปฏิบัติงาน การแก้ปัญหา และปรับปรุงกระบวนการในการปฏิบัติโดยองค์กรต้องสร้างแรงจูงใจพร้อมจัดหาทรัพยากรให้กับบุคลากรเพื่อให้เขาปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าการเสริมพลังอำนาจ คือ เป็นกระบวนการหรือวิธีการที่ทำให้บุคลากรในองค์กรได้เกิดการมีส่วนร่วมจนรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร พร้อมทั้งทำให้บุคลากรมีอิสระในการทำงาน พร้อมทั้งยังส่งเสริมให้บุคลากรสามารถแสดงศักยภาพในการปฏิบัติงานและแก้ไขปัญหาได้อย่างดี เกิดการทำงานร่วมกันเป็นทีมส่งผลต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานขององค์กร

3.1.2 กระบวนการเสริมพลัง

วรวจน์ รักรธรรม (2547) ได้เสนอกระบวนการในการเสริมพลังมาประยุกต์ในประเทศไทย ดังนี้

1. ให้ความรู้ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ทุกคนเกี่ยวกับการพลังอย่างละเอียด
2. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างขององค์กรเพื่อเอื้ออำนวยต่อการเสริมพลัง

3. มีการประเมินผลการดำเนินการส่งเสริมพลังตลอดเวลาเพื่อตรวจการส่งเสริมพลังว่าดำเนินการเป็นอย่างไร

สุดหทัย รุจิรัตน์ (2558) ได้เสนอกระบวนการในการเสริมพลังเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียน โดยมี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการวิเคราะห์สภาพ (Need Analysis Phase) เป็นการวิเคราะห์สมรรถนะในปัจจุบันและความต้องการในการพัฒนาครูเพื่อนำไปวางแผนในการดำเนินการต่อไป

2. ขั้นการวางแผน (Interactive Planning Phase) การร่วมกันระหว่างผู้เสริมพลังและผู้รับการเสริมพลังในการร่วมกันวางแผนการขับเคลื่อนการเสริมพลังให้มีประสิทธิภาพ

3. ขั้นการเสริมพลังอย่างต่อเนื่อง (Continue Empowerment Phase) เป็นการส่งเสริม สนับสนุน สร้างแรงจูงใจ เพื่อให้ครูมั่นใจว่ามีศักยภาพเพียงพอในการจัดการความรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) การสร้างแรงจูงใจ (Motivation) เป็นการกระตุ้นให้ครูตระหนักถึงคุณค่าและสร้างความสำเร็จในวิชาชีพครู

2) ให้ข้อมูล (Information) เป็นการให้ข้อมูลความรู้เดิม และเสริมความรู้ใหม่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของผู้เรียน รวมถึงการฝึกปฏิบัติออกแบบการจัดการเรียนรู้อย่างมีความสุขของผู้เรียน

3) เพิ่มพูนความรู้และความรัก (Increasing) ให้ครูนำความรู้ที่ได้จากการสัมมนาไปใช้ประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์ และมีความเป็นอิสระในการจัดการเรียนรู้ของตนเอง

4) นำสู่การพัฒนา (Developing) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นการกระตุ้นให้เกิดการต่อยอดในการเรียนรู้

5) การประเมินผลการเสริมพลัง (Evaluating Phase) สรุปผลการเสริมพลังเพื่อการพัฒนาสมรรถนะโดยการนำเสนอข้อมูล และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

กฤษฎา พรหมอินทร์ และคณะ (2560) ได้เสนอกระบวนการนิเทศแบบเสริมพลังเพื่อสร้างประสิทธิภาพระบบการประกันคุณภาพภายในของศูนย์การศึกษาพิเศษไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสื่อสารสร้างความเข้าใจ มีกิจกรรมในการดำเนินการ ดังนี้

1.1 สื่อสารสร้างความเข้าใจปัญหาที่เกิดกับระบบการประกันคุณภาพใน

1.2 สื่อสารแนวคิดในการเสริมพลังเพื่อใช้ในการดำเนินการประกันคุณภาพ

ภายใน

1.3 ร่วมกำหนดขอบเขตในการนำแนวคิดการเสริมพลังมาใช้ในการประกันคุณภาพภายใน

2. การร่วมกันวางแผนและกำหนดเป้าหมายร่วมกันในการดำเนินงาน มีกิจกรรมในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ร่วมกันวางแผนและกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงาน

2.2 ร่วมกันจัดโครงสร้างในการบริหารงานด้านการประกันคุณภาพภายใน

2.3 ร่วมกันจัดระบบให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพภายใน

3. การจัดการความรู้ในการดำเนินงานร่วมกัน มีกิจกรรมในการดำเนินการ ดังนี้

3.1 ร่วมกันจัดระบบการทำงานเป็นทีมเพื่อดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายใน

3.2 ร่วมกันดำเนินการตามแนวปฏิบัติเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน

4. ร่วมกันสร้างบรรยากาศในการดำเนินงานนิเทศตามแผน มีกิจกรรมในการดำเนินการ ดังนี้

4.1 สร้างความเข้าใจในการนิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผลความก้าวหน้าในการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน

4.2 ร่วมกันดำเนินงานตามกระบวนการนิเทศ กำกับ ติดตามความก้าวหน้าในการประกันคุณภาพภายใน

5. ร่วมกันสะท้อนผลการดำเนินงาน มีกิจกรรมในการดำเนินการ ดังนี้

5.1 ร่วมกันสะท้อนผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน

5.2 ร่วมกันประเมินผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายใน

3.1.3 รูปแบบการเสริมพลัง

Kinlaw (1995) ได้เสนอรูปแบบในการเสริมพลังไว้ 2 ส่วน คือ ขั้นตอนและข้อมูลสารสนเทศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ขั้นตอน (Step) รูปแบบการเสริมพลังมีขั้นตอนสำคัญ 6 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 การกำหนดขอบเขตและการเผยแพร่ อธิบายความหมายของการเสริมพลังพร้อมทั้งเผยแพร่ให้กับทุกคนในองค์กรได้รับทราบ

1.2 กำหนดกลยุทธ์และวัตถุประสงค์ในการทำงาน มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติ กลยุทธ์ในการดำเนินการที่ชัดเจนโดยการปรับปรุงการปฏิบัติงานของทุกคนในองค์กร เพื่อการปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้

1.3 การฝึกอบรม เป็นการอบรมเทคนิคในการปรับปรุง และการสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงานตามความต้องการของผู้ปฏิบัติงาน

1.4 ปรับปรุงโครงสร้างองค์กร คือ การปรับปรุงโครงสร้างองค์กรเพื่อเพิ่มอิสระในการทำงาน ลดความเป็นทางการและสิ่งที่ปิดกั้นความคิดสร้างสรรค์ของผู้ปฏิบัติงาน โดยการพิจารณาตัดงานที่ไม่สร้างค่านิยมที่ให้กับองค์กรออกไป จัดวางระบบการทำงานเพื่อลดช่องว่างในการบริหารงานให้น้อยที่สุด

1.5 ปรับปรุงระบบต่าง ๆ ขององค์กร ปรับปรุงระบบต่าง ๆ ในการวางแผนการทำงาน การจ่ายเงินเดือน การให้รางวัล การชมเชย และการฝึกอบรมให้เกิดความชัดเจน และเกิดการยอมรับทุกคนในองค์กร

1.6 การประเมินผลและปรับปรุง คือ การประเมินผลในขั้นตอนที่กล่าวมาข้างต้น โดยพิจารณาจากการรับรู้และการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในองค์กร แล้วนำผลการประเมินมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

2. สารสนเทศที่นำเข้า (Information Inputs) แบ่งออกได้ ดังนี้

2.1 การเสริมพลังเป็นการพัฒนาศักยภาพของผู้ปฏิบัติงานให้มีความสามารถยิ่งขึ้น พร้อมทั้งทำให้เกิดการยึดมั่นและผูกพันต่อองค์กร มีความสามารถและจริยธรรม

2.2 สิ่งตอบแทน การเสริมพลังเป็นการคาดหวังให้เกิดการเปลี่ยนแปลง 3 ระดับ คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงาน การเปลี่ยนแปลงในแต่ละองค์ประกอบขององค์กร และการเปลี่ยนแปลงองค์กรอย่างต่อเนื่อง

2.3 กลุ่มเป้าหมายการเสริมพลัง การเสริมพลังมุ่งเน้นผู้ปฏิบัติงานแต่ละคนและทีมงานในองค์กร โดยเสริมสร้างสภาพการปฏิบัติงานให้เกิดการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ ขยายความคิด ในการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงการปฏิบัติงาน

2.4 กลยุทธ์การเสริมสร้างพลังที่สำคัญมี 3 ประการ คือ การให้ข้อมูลป้อนกลับในการทำงาน การสร้างงานและพัฒนาการทำงานเป็นทีม และการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ทุกระดับในองค์กร

2.5 การควบคุมการเสริมพลัง มีความแตกต่างจากแบบเดิม คือการควบคุมให้เกิดการพัฒนา โดยการเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ของผู้ปฏิบัติงานให้มีความชัดเจนและมีมาตรฐานสูงขึ้น

Scott and Faffe (1991) ได้เสนอรูปแบบการเสริมพลังในองค์กร ซึ่งประกอบด้วย 5 ประการ ดังนี้

1. การให้แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1.1 การให้ความเป็นธรรม คือ การให้ความเสมอภาคกับทุกคนไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน สวัสดิการ การยืดหยุ่นในการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งเป็นโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะใหม่ๆ ตามความสนใจและความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน

1.2 การให้สารสนเทศ คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติ และสารสนเทศที่จำเป็นเกี่ยวกับองค์กร

1.3 การให้การร่วมมือ คือ ผู้ปฏิบัติงานมีโอกาสควบคุมหรือตัดสินใจในการปฏิบัติงานด้วยตนเอง

2. การส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือในองค์กร คือ ผู้บริหารต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการรับผิดชอบในการทำงานตั้งกระบวนการผลิต และต้องทราบว่าผู้ปฏิบัติงานเกิดการเรียนรู้การปฏิบัติงานหรือไม่ พร้อมทั้งให้ผู้ปฏิบัติงานเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาพร้อมกับผู้บริหาร พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานอย่างอิสระ สามารถควบคุมและตัดสินใจในหน้าที่ที่รับผิดชอบ รวมทั้งได้รับผลตอบแทนหรือรางวัลอย่างเหมาะสมและยุติธรรม

3. สร้างภาวะผู้นำให้กับผู้ปฏิบัติงาน คือ การส่งเสริมให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ พร้อมทั้งสนับสนุนให้ทุกคนเกิดภาวะผู้นำเพื่อใช้ในการกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติงาน และการตัดสินใจในการทำงานหรือในส่วนงานที่ตนเองรับผิดชอบ

4. การสร้างบรรยากาศในองค์กร คือ การสร้างบรรยากาศในการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ปฏิบัติงานกับผู้บริหารหรือระหว่างผู้ปฏิบัติด้วยกันเอง เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ทักษะๆ เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน และการสร้างความสมดุลระหว่างการควบคุมกับอิสระในการทำงาน พร้อมทั้งมีความยืดหยุ่นในการทำงานและให้ความเสมอภาคกับทุกคนในองค์กร

5. การสร้างทีมงาน คือ การวางระบบเพื่อเอื้อต่อการปฏิบัติงาน สร้างความสัมพันธ์เพื่อเกิดการทำงานเป็นทีม สร้างแรงจูงใจพร้อมทั้งมีการสนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

Tracy (1990) ได้เสนอรูปแบบในการเสริมพลังไว้ 10 ขั้นตอน ดังนี้

1. ให้ความชัดเจนในหน้าที่รับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน พร้อมทั้งร่วมกันกำหนดเป้าหมายและภารกิจขององค์กร
2. มอบหมายหน้าที่การปฏิบัติงานให้กับผู้ปฏิบัติงานตามขอบข่ายที่ได้รับผิดชอบ
3. กำหนดมาตรฐานการทำงานของผู้ปฏิบัติงาน โดยการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีการพัฒนาการปฏิบัติงานเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด
4. การฝึกอบรมและการพัฒนา ให้โอกาสผู้ปฏิบัติงานได้มีการพัฒนาตนเองและทำงานตามความสนใจและความสามารถ
5. ให้ความรู้และสารสนเทศเกี่ยวกับองค์กรที่จำเป็นเพื่อช่วยในการตัดสินใจในการทำงานอย่างถูกต้องชัดเจน
6. ให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการทำงาน
7. ให้การยกย่องหรือยอมรับผลความสำเร็จในการปฏิบัติงาน
8. ให้ความไว้วางใจโดยให้อิสระในการทำงานและการตัดสินใจ
9. ยอมรับข้อผิดพลาด ผู้บริหารต้องยอมรับข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น พร้อมทั้งร่วมกันรับผิดชอบและร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น
10. ให้ความเคารพต่อการตัดสินใจในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน

ตาราง 3 แสดงการสังเคราะห์กระบวนการ/รูปแบบ ในการเสริมพลัง

กระบวนการ/ รูปแบบการเสริม	เจ้าของแนวคิด													
	สร้างความชัดเจนในหน้าที่รับผิดชอบ	การให้ความเสมอภาคในการทำงาน	มอบหมายหน้าที่ให้กับผู้ปฏิบัติงาน	กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน	การฝึกอบรมและพัฒนาให้ปฏิบัติงาน	ให้ข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้องเกี่ยวกับองค์กร	การประเมินผลเพื่อให้ได้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อการพัฒนากิจการปฏิบัติงาน	การสร้างบรรยากาศในการทำงาน	การสร้างภาวะผู้นำ	การทำงานเป็นทีม	การยกย่องหรือยอมรับการปฏิบัติงาน	ให้ความเป็นอิสระในการทำงาน	ผู้บริหารยอมรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน	ให้การเคารพในการตัดสินใจ
Tracy (1990)	✓		✓	✓	✓	✓	✓				✓	✓	✓	✓
Scott & Faffe (1991)		✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓
Kinlaw (1995)	✓	✓	✓		✓									
วรพจน์ รักรัตนธรรม (2547)						✓	✓					✓		
สุดหทัย รุจิรัตน์ (2558)					✓	✓	✓	✓				✓		
กฤษฎา พรหมอินทร์ สวณีย์ เสริมสุข และ เกรียงศักดิ์ สุวรรณวัจน์ (2560)	✓		✓	✓			✓	✓		✓				

จากการสังเคราะห์กระบวนการ/รูปแบบในการเสริมพลังตามแนวคิดของนักวิชาการทั้งไทยและต่างประเทศ พบว่า กระบวนการที่มีความถี่มากที่สุด คือ การประเมินผลเพื่อให้ได้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อการพัฒนาการปฏิบัติงาน รองลงมาที่มีความถี่เท่ากัน 4 ประเด็น คือ การฝึกอบรมและพัฒนาให้ปฏิบัติงาน การให้ข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้องเกี่ยวกับองค์กร และ ให้ความเป็นอิสระในการทำงาน ส่วนกระบวนการอื่น ๆ มีความถี่ลดลงตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลป้อนกลับมีความสำคัญมากที่สุดและสอดคล้องกับขั้นตอนการตรวจสอบ (Check) และขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไข (Act) ของวงจร Deming

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การเสริมพลังเป็นแนวคิดในการยอมรับความสามารถในการทำงานของผู้ปฏิบัติงานและให้ความเป็นอิสระในการทำงาน โดยการสร้างความชัดเจนในหน้าที่ที่รับผิดชอบพร้อมทั้งมอบหมายงานให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้ปฏิบัติงาน และมีการฝึกอบรมให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยผู้บริหารต้องสร้างแรงจูงใจและบรรยากาศเพื่อเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน และต้องมีการประเมินผลการประเมินการปฏิบัติงาน เพื่อให้ทราบว่าการดำเนินการของผู้ปฏิบัติงานเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดหรือไม่ พร้อมทั้งให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อให้ผู้ปฏิบัตินำไปพัฒนาตนเอง จึงเห็นได้ว่าการเสริมพลังนั้นจะช่วยให้บุคลากรในสถานศึกษามีการเสนอความคิดในการพัฒนาคุณภาพของปฏิบัติงาน มีอิสระในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย พร้อมทั้งสร้างความร่วมมือเพื่อการทำงานเป็นทีม ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวทางการเสริมพลังของเทรซี (Tracy, 1990) ที่มีกระบวนการเสริมพลังครอบคลุมทุกมิติ ได้แก่ มีการสร้างความชัดเจนในหน้าที่รับผิดชอบ การมอบหมายหน้าที่ให้กับผู้ปฏิบัติงาน การกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน การฝึกอบรมและพัฒนาให้ผู้ปฏิบัติงาน ให้ข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้องเกี่ยวกับองค์กร การประเมินผลเพื่อให้อบรมป้อนกลับ เพื่อการพัฒนาการปฏิบัติงาน การยกย่องหรือยอมรับการปฏิบัติงาน ให้ความเป็นอิสระในการทำงาน ผู้บริหารร่วมรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน และให้การเคารพในการตัดสินใจ ซึ่งในแต่ละมิติที่กล่าวมาข้างต้นล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่จะส่งผลต่อการบริหารจัดการและการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา เนื่องจากการประกันคุณภาพการศึกษามุ่งเน้นการมีส่วนร่วมและการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ จึงจะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในภาพรวมได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้กระบวนการเสริมพลังของเทรซีในประเด็นการมอบหมายการดำเนินงาน การประเมินผลเพื่อให้ได้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อการพัฒนาการปฏิบัติงาน การให้ความเป็นอิสระในการทำงาน ผู้บริหารร่วมรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน และการเคารพในการตัดสินใจ

4. ความหมายและวิธีการประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation)

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันการประเมินนั้นมีส่วนช่วยในการนำข้อมูลสารสนเทศที่ได้ไปป้อนกลับเพื่อนำไปปรับปรุงกระบวนการทำงาน โดยในการประเมินยุคแรกจะมุ่งเน้นการประเมินเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ต่อมาได้มีการพัฒนารูปแบบการประเมินหลากหลายขึ้น โดยการประเมินแต่ละรูปแบบนั้นต้องการเป้าหมายที่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถจำแนกประเภทใหญ่ ๆ ได้ดังนี้ 1) ประโยชน์นิยม (Utilitarianism) เป้าหมายของการประเมิน คือ การสร้างประโยชน์สุขแก่ชุมชน การประเมินนี้จะมีคุณค่าก็ต่อเมื่อการประเมินเป็นประโยชน์ หรือทำให้เกิดความผาสุกแก่มนุษย์และสังคม การได้มาซึ่งข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ไปใช้ในการบริหารงาน การวางแผน การดำเนินโครงการ และการตัดสินใจในเชิงบริหาร 2) พหุนิยม (Pluralism) การประเมินแนวนี้เชื่อว่าการประเมินไม่ได้มีเป้าหมายเพียงอย่างเดียวแต่ยังสนองตอบต่อเป้าหมายอื่น ๆ ด้วย เช่น การประเมินเพื่อตัดสินใจคุณค่าที่แท้จริงของสิ่งที่ทำการประเมินตามความรู้และประสบการณ์ความเชื่อของนักประเมิน (ศิริชัย กาญจนวาสี. 2554: 8) ซึ่งการประเมินแบบเสริมพลังจัดอยู่ในกลุ่มประเภทประโยชน์นิยม เนื่องจากการประเมินแบบเสริมพลังนั้นเป็นหลักการที่ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของในองค์กรมีส่วนร่วมในการเรียนรู้การประเมินเพื่อสะท้อนผลแก่ตนเอง จนในที่สุดสามารถตัดสินใจหรือกำหนดตนเอง (ชนม์ชกรณ วรรณิทร. 2549: 106) การประเมินแบบเสริมพลัง ได้รับการพัฒนาจาก David Fetterman โดยให้คำนิยามการประเมินแบบเสริมพลัง ดังนี้ 1) การประเมินแบบเสริมพลังจะใช้เทคนิค และขอค้นพบในการประเมินเพื่อกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาตนเองโดยทั้งวิธีการประเมินเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ 2) การประเมินแบบเสริมพลังเป็นการวิธีการที่ช่วยสะท้อนผลการทำงานกลุ่มบุคคลต่าง ๆ เพื่อได้นำข้อมูลไปใช้ในการพัฒนาโดยกลุ่มบุคคลประกอบด้วยบุคลากรภายใน ซึ่งทำการประเมินผลด้วยตนเองและนักประเมินภายนอก จะทำหน้าที่เป็นผู้ชี้แนะหรือผู้อำนวยการความสะดวก ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับศักยภาพของบุคลากรทำงานเป็นทีมหรือเป็นกลุ่ม โดยไม่มีใครเสริมพลังให้กับใครได้ แต่ทุกคนต้องเสริมพลังให้กับตนเอง ดังนั้นการประเมินแบบนี้เป็นรูปแบบการประเมินที่ช่วยส่งเสริมให้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในปฏิบัติงานตลอดจนเสร็จสิ้นโครงการ จนบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ (ชนม์ชกรณ วรรณิทร 2549 : 108 ; อ้างอิงจาก Fetterman 1996,1999)

4.1 ความหมายของการประเมินเสริมพลัง

นักวิชาการทางการศึกษาได้ให้คำนิยามเกี่ยวกับการประเมินแบบเสริมพลังไว้ ดังนี้

Fetterman (2001) กล่าวว่า การประเมินแบบเสริมพลังเป็นการนำแนวคิด เทคนิค วิธีการประเมิน และข้อค้นพบจากการประเมินนำมาใช้ประโยชน์ โดยการประเมินทั้งเชิง ปริมาณและเชิงคุณภาพมาประยุกต์ใช้ในองค์กร เครือข่ายระหว่างองค์กร และสังคม โดยเน้น กระบวนการเสริมพลังและผลผลิตจากการเสริมพลัง

Zimmerman (2000) กล่าวว่า การประเมินแบบเสริมพลัง คือ การเพิ่มอำนาจ ให้แก่ผู้ดำเนินโครงการ โดยเน้นให้บุคคลช่วยเหลือ และสามารถพัฒนาตนเองได้ ซึ่งใช้หลักการ ประเมินตนเองและการสะท้อนกลับมาช่วยในการดำเนินการ โดยผู้ประเมินอาจอยู่ในบทบาทผู้ ประเมินภายในหรือประเมินภายนอก บทบาทผู้ประเมินภายในคือสามารถดำเนินการประเมินด้วย ตนเอง และกำหนดบทบาทให้เสมือนผู้อำนวยการความสะดวก ส่วนบทบาทผู้ประเมินภายนอก คือ การให้การช่วยเหลือ สนับสนุน และอำนวยความสะดวก

รัตนะ บัวสนธิ์ (2547 : 7) กล่าวว่า การประเมินเสริมพลังเป็นกระบวนการประเมิน เพื่อผลักดันให้เกิดการปรับปรุงและกำหนดทิศทางทั้งในระดับบุคคล องค์กร ชุมชน และสังคม

สามารถสรุปความหมายของคำว่า การประเมินแบบเสริมพลัง คือ การใช้แนวคิด เทคนิค และข้อค้นพบจากการประเมินโดยกระบวนการทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ มาเป็นปรับปรุงกระบวนการทำงาน กำหนดทิศทางการพัฒนาตนเองและเป็นเครื่องช่วยในการ ตัดสินใจด้วยตนเองได้อย่างอิสระ ทั้งในระดับบุคคล องค์กร ชุมชน และสังคม

4.2 วิธีการประเมินแบบเสริมพลัง

การประเมินแบบเสริมพลัง ได้กำหนดไว้ 4 ขั้นตอน (สาธิตา สกุลรัตนกุลชัย 2553 ; อ้างอิงจาก Fetterman และคณะ, 1996) คือ

1. การรวบรวมข้อมูล (taking stock) เป็นการให้คะแนนเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการพิจารณาดำเนินโครงการในอนาคต ซึ่งจะให้คะแนนอยู่ระหว่าง 1-10 โดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการในการอภิปรายถึงการให้คะแนน และจุดแข็ง จุดอ่อนที่เกิดขึ้น

2. การกำหนดเป้าหมาย (setting goals) หลังจากดำเนินการขั้นที่ 1 เป็นที่ เรียบร้อย ขั้นตอนมาเป็นการกำหนดโครงการที่จะดำเนินการในอนาคต พร้อมทั้งกำหนดเป้าหมายความเป็นไปได้ของโครงการโดยการระดมความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมโครงการ ซึ่งการกำหนด เป้าหมายควรสอดคล้องกับกิจกรรม ความสามารถ ทรัพยากร และสมรรถนะของโครงการ

3. การพัฒนายุทธวิธี (developing strategies) ให้ผู้ที่อยู่ในโครงการเข้ามามี ส่วนร่วมในการกำหนดยุทธวิธีในการจะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย

4. การรวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับเป้าหมาย (documenting progress) กำหนดเอกสารที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ตรวจสอบผลความก้าวหน้าของการดำเนินโครงการ

Fetterman (2001) ได้มีการปรับขั้นตอนการประเมินแบบเสริมพลังใหม่เพื่อให้เข้าใจ และสามารถนำไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเหลือเพียง 3 ขั้นตอน คือ

1. การกำหนดวิสัยทัศน์ (mission or vision) ขั้นแรก คือ กำหนดภารกิจหรือเป้าหมายของโครงการโดยให้ทุกคนได้มีส่วนร่วมได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ มีการทำบันทึกข้อความ พันธกิจ โดยพันธกิจต้องได้รับความเห็นชอบร่วมกัน ซึ่งผู้ประเมินจะทำหน้าที่กระตุ้นให้สมาชิกทุกคนได้มีเสนอความคิดเห็นและอภิปรายอย่างอิสระ ทำให้เห็นมุมมองที่หลากหลาย

2. การรวบรวมข้อมูล (taking stock) แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน

2.1 การจัดลำดับชั้นความสำคัญของกิจกรรม ผู้ประเมินจะเปิดโอกาสให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มได้เสนอกิจกรรมหลักร่วมกัน จำนวน 10 - 20 กิจกรรม แล้วให้ทุกคนในกลุ่มได้ลงความคิดเห็นเพื่อจัดลำดับความสำคัญโดยเรียงตามความสำคัญมากไปหาน้อย โดยดำเนินการคัดเลือกกิจกรรมที่ต้องดำเนินการเร่งด่วน จำนวน 10 อันดับแรก

2.2 การประเมินตนเอง หลังจากสมาชิกแต่ละคนได้มีการให้คะแนนความสำคัญของ แต่ละกิจกรรมที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 โดยเรียงลำดับจากสำคัญน้อยไปหามาก จากนั้นนำคะแนนของแต่ละคนไปนำเสนอให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการอภิปรายถึงจุดแข็ง จุดอ่อนของแต่ละกิจกรรม เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนสารสนเทศ ซึ่งขั้นตอนนี้ผู้ประเมินจะทำหน้าที่เป็น critical friend เพื่ออำนวยความสะดวกในการอภิปราย การประเมินตนเองนี้จะทำให้เรารู้ขีดความสามารถของโครงการว่าอยู่ในระดับใด ยังทำให้เกิดการยอมรับผลการประเมินและนำไปสู่การใช้ประโยชน์ผลการประเมินอีกด้วย (เนารัตน์ พลายน้อย, ธีรเดช ฉายอรุณ 2549 : 34)

3. การวางแผนสำหรับอนาคต (planning for the future) ผู้ประเมินจะกระตุ้นให้ ผู้มีส่วนร่วมช่วยกันวางแผนในอนาคต โดยคำถามที่ว่า “จากจุดนี้คุณต้องการจะไปทีจุดใด” ซึ่งประเด็นหลักที่จะใช้ในการอภิปรายในแต่ละกิจกรรมดังนี้

3.1 ในแต่ละกิจกรรม ให้อภิปรายถึงเป้าหมายหรือสภาพที่ควรจะเป็นของกิจกรรมเหล่านั้น

3.2 เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย มีกลยุทธ์หรือแนวทางการดำเนินการอย่างไร (หากมีหลาย กลยุทธ์ให้จัดลำดับความสำคัญและตัดกลยุทธ์ที่ซับซ้อนออก)

3.3 จะให้เครื่องมืออะไรบ้างในการตรวจสอบการใช้กลยุทธ์ และจะทำเมื่อใด

(เนารัตน์ พลายน้อย, ธีรเดช ฉายอรุณ 2549 : 34)

4.3 บทบาทของการประเมินเสริมพลัง

เพื่อการดำเนินการประเมินเสริมพลังบรรลุตามขั้นตอนที่กำหนด ผู้ประเมินต้อง สอดแทรกแง่มุม (facet) เหล่านี้ไปในขั้นตอนทั้ง 5 ได้แก่

1. การฝึกอบรม (training) ผู้ประเมินจะเป็นผู้ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนให้กับผู้ถูก ประเมิน (ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง) เข้าใจเกี่ยวกับการประเมิน โดยทำการสอนให้ผู้ถูกประเมินเข้าใจถึง หลักการและวิธีการประเมินและสามารถประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเองได้ แม้ว่าผู้ประเมิน จะถอนตัวออกจากโครงการไปแล้วผู้ถูกประเมินก็ยังสามารถประเมินตนเองเพื่อให้ทราบถึงผลการ ปฏิบัติงานของตนเองสอดคล้องกับแผนการปฏิบัติหรือไม่

2. การอำนวยความสะดวก (Facilitation) ด้วยบทบาทของผู้ประเมินแบบเสริม พลังจะทำหน้าที่ในการกระตุ้นและให้ข้อเสนอแนะในการทำงาน พร้อมทั้งอำนวยความสะดวก (Facilitation) ให้ข้อมูลสารสนเทศ แนวทางการแก้ปัญหาเพื่อให้ผู้ถูกประเมินสามารถดำเนินการ ประเมินได้ถูกต้องไม่ล้มเหลว

3. การให้การสนับสนุน (advocacy) เมื่อผู้ถูกประเมินเริ่มดำเนินการ ผู้ประเมิน จะทำให้ผู้ที่ถูกประเมินสามารถประเมินได้ด้วยตนเองโดยผู้ประเมินเป็นผู้ให้การสนับสนุน ดังนั้น ผู้ ถูกประเมินต้องออกแบบการประเมินเพื่อให้สามารถนำไปสู่เป้าหมายได้ ทั้งนี้ ผู้ประเมินจะเป็นแค่ ผู้ให้การสนับสนุนเท่านั้น จะไม่เป็นผู้เสริมพลังเพราะไม่มีใครสามารถเสริมพลังให้กับใครได้

4. การสร้างความกระจ่าง (illumination) การประเมินแบบเสริมพลังนั้นเป็นการ สร้างความกระจ่างให้กับผู้ถูกประเมินทำให้เปิดมุมมองและได้เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ ๆ ซึ่งถือ เป็นการพัฒนาตนเอง ทำให้สามารถคิดแก้ปัญหาและมองถึงตัวเลือกหรือทางออกต่าง ๆ ในการ ทำงานได้อย่างเหมาะสม

5. การมีความเป็นอิสระ (liberation) การประเมินแบบเสริมพลังให้อิสระภาพใน การคิดทำให้ผู้ถูกประเมินสามารถสร้างแนวคิดใหม่ ๆ นำมาปรับปรุงพัฒนาโครงการได้ด้วยตนเอง สามารถค้นหาวิธีการที่ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากการประเมิน ความเป็นอิสระในการกำหนด ตัวเอง

4.4 หลักปฏิบัติของการประเมินเสริมพลัง

Fetterman (2005) กล่าวว่าในการประเมินแบบเสริมพลังนั้นจะแบ่งบุคคลออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้เกี่ยวข้องในชุมชน ผู้สนับสนุนให้ทุน และผู้ประเมินเสริมพลัง ซึ่งในการดำเนินการประเมินแบบเสริมพลังต้องมีหลักการ 10 ข้อ เป็นตัวกำกับและให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะนำไปสู่การเสริมพลังการกำหนดตนเองตามแนวทางของการประเมินแบบเสริมพลัง ดังนี้

1. การปรับปรุง (Improvement) เป้าหมายการประเมินแบบเสริมพลังคือ ช่วยเหลือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโครงการ รวมถึงผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย องค์กรและชุมชนได้เกิดการพัฒนา และดำเนินการได้บรรลุผลลัพธ์ของโครงการตามที่คาดหวัง โดยใช้กระบวนการประเมินเพื่อให้ข้อมูลป้อนกลับนำไปปรับปรุงผลลัพธ์ให้ดียิ่งขึ้น

2. การเป็นเจ้าของชุมชน (Community Ownership) คือ ชุมชนในโครงการต้องมีความรับผิดชอบร่วมกันในการออกแบบการประเมินผล โดยเป็นผู้กำหนดเป้าหมายและยุทธศาสตร์ โดยผู้ประเมินเสริมพลังจะทำหน้าที่เป็นโค้ชหรือผู้ให้ความช่วยเหลือตรวจสอบความเป็นเหตุเป็นผลและกระบวนการอย่างเป็นระบบ เมื่อดำเนินการประเมินผลเป็นที่เรียบร้อยแล้วจะนำข้อมูลที่ได้มาแปลผลร่วมกันโดยนำไปใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติงาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้สนับสนุนให้ทุน

3. การเข้ามามีส่วนร่วม (Inclusion) เป็นการเชิญผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน โดยการเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้สนับสนุนให้ทุน ผู้บริหารโครงการ สมาชิกในโครงการผู้มีส่วนร่วม และสมาชิกของชุมชน ต้องเข้าใจสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน เพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสม โดยผู้สนับสนุนนอกจากการสนับสนุนเรื่องงบประมาณแล้วยังสามารถสนับสนุนองค์ความรู้ โดยการดำเนินการกลุ่มต้องเกิดการเรียนรู้ถึงความแตกต่างหลากหลายตั้งแต่เริ่มโครงการ และเสริมสร้างทัศนคติว่าความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายมีสิ่งดี ทำให้จุดอ่อนของโครงการเกิดขึ้นน้อยลง

4. ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (democratic participation) การประเมินต้องให้คุณค่ากับการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงซึ่งทุกคนมีสิทธิในการตัดสินใจในกระบวนการที่จะใช้เพื่อไปสู่ข้อตกลงร่วมกัน โดยกระบวนการจะทำให้เกิดทักษะในการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มที่แตกต่างกัน

5. ความเป็นธรรมในสังคม (social justice) เป็นการตระหนักถึงความไม่เท่าเทียมกันในสังคม โดยการประเมินจะมุ่งสู่การพัฒนาความเสมอภาคในสังคม โดยกระบวนการ

ประเมินผลที่มีความเหมาะสมแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติต่อบุคคลโดยการเคารพสิทธิที่เท่าเทียมกันในความเป็นมนุษย์

6. ความรู้ท้องถิ่น (community knowledge) เป็นความเชื่อที่ว่าชุมชนถิ่นเป็นผู้มีความรู้ สารสนเทศที่มีคุณค่าซึ่งการให้ความสำคัญขององค์ความรู้ของชุมชนทำให้ชุมชนได้เกิดการพัฒนาความรู้ขึ้นเอง โดยเป็นกระบวนการสร้างองค์ความรู้จากล่างขึ้นบน ทำให้เกิดการนำเอาองค์ความรู้เหล่านั้นมาใช้ประโยชน์ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและมีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น

7. ยุทธศาสตร์ที่อ้างอิงจากหลักฐานเชิงประจักษ์ (evidence based strategies) เป็นองค์ความรู้ที่ช่วยออกแบบกระบวนการแทรกแซง (Intervention) ให้เกิดความเหมาะสมกับความต้องการของชุมชน โดยมุ่งให้ความสำคัญกับหลักฐานเชิงประจักษ์ เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้กลยุทธ์ที่ดำเนินการให้ประสบผลสำเร็จตามบริบทนั้น

8. การเสริมสร้างสมรรถนะ (Capacity Building) ผู้ประเมินเสริมพลังเป็นผู้สร้างองค์ความรู้ สมรรถนะเกี่ยวกับตรรกะในการประเมิน ความเกี่ยวเนื่องของเหตุและผล รูปแบบการประเมิน การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ จริยธรรมในการประเมิน การเขียนรายงานการประเมิน และการแปลผลของข้อมูลเพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ ให้กับชุมชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในโครงการ

9. การเรียนรู้ในองค์กร (Organization learning) เป็นการสร้างวัฒนธรรมในการค้นหาและพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยมีการประเมินประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยผู้ประเมินทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการแปลผล และการจัดบรรยากาศให้อี้อำนวยต่อการเรียนรู้ในองค์กร

10. ความรับผิดชอบต่องาน (Accountability) คือ การที่ทุกฝ่ายในองค์กร รวมถึงผู้ให้ทุนต้องถือพันธะสัญญาร่วมกันในการประเมินที่เกิดขึ้น โดยพันธะสัญญาต้องผลักดันให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อโครงการ มีการพัฒนาการดำเนินงานให้ดีขึ้นอยู่เสมอ มุ่งเน้นความยั่งยืนในระยะยาว

สรุปได้ว่าการประเมินแบบเสริมพลังนั้นมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีส่วนร่วมตั้งแต่กระบวนการในการวางแผนของโครงการ โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลนำไปวิเคราะห์เพื่อกำหนดเป้าหมายที่การบรรลุ ผู้มีส่วนร่วมในการโครงการได้มีการระดมสมองแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันจนได้เป้าหมายที่ทุกคนเห็นสอดคล้องร่วมกัน ต่อมาผู้มีส่วนร่วมในโครงการเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดยุทธวิธีในการจะดำเนินโครงการให้บรรลุเป้าหมายโดยการตกลงร่วมกันด้วยวิธีฉันทา

มติ ซึ่งกลยุทธ์ที่นำไปใช้ต้องมีการตรวจสอบเพื่อทบทวนหาประสิทธิผลหรือความเหมาะสม โดยการตรวจสอบต้องมีหลักฐานที่ชัดเจนมีความน่าเชื่อถือ

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจากหลักปฏิบัติของการประเมินแบบเสริมพลังแล้วจะเห็นได้ว่าเป็นการประเมินที่ช่วยให้เกิดการพัฒนางานโดยให้อิสระในการทำงาน พร้อมทั้งได้เกิดการเรียนรู้ในการทำงานเป็นหมู่คณะ และสร้างช่วยส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมโครงการ (ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ให้ทุน) สามารถกำหนดแนวทางในการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพสะท้อนการทำงานที่เป็นปัจจุบัน โดยการประเมินจะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อใช้ในการพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง จึงเห็นได้ว่าการประเมินแบบเสริมพลังนั้นเมื่อนำมาประยุกต์ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนจะส่งผลให้การดำเนินการมีการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวทางการประเมินเสริมพลังของ David M. Fatterman ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การกำหนดเป้าหมาย (mission) การรวบรวมข้อมูล (taking stock) และการวางแผนสำหรับอนาคต (planning for the future) เพื่อนำไปใช้ในการประเมินแบบเสริมพลังให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนตลอดระยะเวลาของการวิจัย โดยผู้วิจัยเข้าไปทำหน้าที่ในการฝึกอบรม (Training) ให้ผู้ถูกประเมินและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าใจเกี่ยวกับการประเมิน พร้อมทั้งการอำนวยความสะดวก (Facilitation) ให้ข้อมูลสารสนเทศ แนวทางการแก้ปัญหาในแต่ละเรื่อง ให้การสนับสนุน (Advocacy) ผู้ถูกประเมินสามารถดำเนินการประเมินด้วยตนเองได้ การสร้างความกระจ่าง (Illumination) ในการประเมินเพื่อเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้กับผู้ถูกประเมินเพื่อความรู้ที่ได้จากการประเมินไปพัฒนาต่อยอด โดยผู้วิจัยจะให้เสรีภาพในการกำหนดอนาคตตนเอง (Liberation) เพื่อให้ผู้ถูกประเมินเกิดการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง สามารถค้นหาวិธีการที่ทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากการประเมิน อีกทั้งจะเป็นการประยุกต์ใช้การประเมินเสริมพลังครบทั้ง 3 ขั้นตอน ดังแนวทางขั้นตอนการทำการประเมินการประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) แสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แนวทางขั้นตอนการทำกิจกรรมการประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation)

ระเบียบวิธีการประเมินแบบเสริมพลัง	กิจกรรม
การกำหนดเป้าหมาย (mission)	ผู้บริหาร ครู และบุคลากรเข้ามามีส่วนรวมในการกำหนดผลลัพธ์ หรือเป้าหมายของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาที่พึงประสงค์
การรวบรวมข้อมูล (taking stock)	ผู้บริหาร ครู และบุคลากรร่วมกันเก็บรวบรวมข้อมูลการดำเนินการที่ผ่านมาเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ โดยเริ่มจากการประเมินตนเองของผู้ปฏิบัติงานพร้อมวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา
การวางแผนสำหรับอนาคต (planning for the future)	การวิเคราะห์ข้อมูลที่ดำเนินการเพื่อนำไปกำหนดแผนการดำเนินการในอนาคต โดยการกำหนดเป้าหมาย (setting goals) เป็นการกำหนดเป้าหมายจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยนำข้อมูลจากการประเมินมาใช้ในการกำหนดกิจกรรม แหล่งทรัพยากร ขอบเขตความสามารถขององค์กรเพื่อใช้ในการดำเนินการในอนาคต

5 การศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education)

5.1 ความหมายของการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education)

บัณฑิต ทิพากร (2562) ได้ให้ความหมายของการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) ไว้ว่า เป็นกระบวนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดเป้าหมาย (Goal) เป็นรูปธรรมโดยผลการเรียนรู้ (Learning outcome) และผู้เรียนทุกคนต้องบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (2562) ได้ให้ความหมายของการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) ไว้ว่าเป็นการเน้นการเรียนรู้เป็นสำคัญโดยเริ่มจากสามมิติยะ (competencies) ที่ได้จากลักษณะเด่นของสถานศึกษานั้น ๆ บวกกับความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต แล้วจึงแปลงออกมาเป็นผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตร หลังจากนั้นจึงสร้างผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับวิชาและใช้แผนที่หลักสูตรในการช่วยตรวจดูว่าวิชาใดจะรับผิดชอบในการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนและส่งต่อให้วิชาอื่นอย่างไร ผู้สอนก็ต้องนำผลลัพธ์การเรียนรู้

ระดับวิชามาเป็นตัวตั้ง เพื่อที่จะออกแบบแผนการสอนที่ต้องมีทั้งเรื่องการประเมินและแนวคิดทางการสอน อันจะนำมาสู่ผลลัพธ์ทางการศึกษาของผู้เรียน

มหาวิทยาลัยมหิดล (2560) ได้ให้ความหมายของการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) ไว้ว่าการออกแบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการวัดผลการเรียนรู้จะมุ่งเน้นที่ผู้เรียนประสบความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

ภัทรธร จันวันดี (2558) ได้ให้ความหมายของการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) ไว้ว่าเป็นการจัดกิจกรรมหรือการลงมือปฏิบัติโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และครูอาจารย์เป็นผู้จัดกระบวนการในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลลัพธ์เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

Spady (1994) ได้ให้ความหมายของการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) ไว้ว่า เป็นกระบวนการที่จัดการเรียนรู้โดยการตั้งเป้าหมายอย่างชัดเจนว่าเมื่อผู้เรียนได้ผ่านการเรียนรู้แล้วจะมีผลลัพธ์อย่างไร โดยการจัดเรียนสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายพร้อมทั้งมีการประเมินผลให้แน่ใจว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้

Harden et al (1999) ได้ให้ความหมายของการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) ไว้ว่าเป็นการจัดหลักสูตรการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเมื่อเรียนสำเร็จมีผลสัมฤทธิ์เป็นไปตามที่คาดหวังไว้

สรุปได้ว่าการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) เป็นกระบวนการที่ตั้งเป้าหมายของการเรียนไว้ว่าผู้เรียนสำเร็จจะมีคุณลักษณะอย่างไร โดยมีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยครูอาจารย์เป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยในงานวิจัยนี้จะหมายถึงการตั้งเป้าหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาอาชีวศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์เพื่อให้สถานศึกษาได้มีการนำเป้าหมายไปใช้ในจัดทำแผนปฏิบัติการของสถานศึกษาในแต่ละปีการศึกษา

5.2 หลักการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education)

หลักการสำคัญของการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ ประกอบด้วย (ปริญญา เทวนฤมิตรกุล ; เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง Active – Based Learning : What, Why and How?" และเรื่อง Workshop : How to Implement Active – Based Learning in Your Classroom?")

1. การศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ ผู้สอนต้องมีการตั้งผลลัพธ์ (outcome) ที่ผู้เรียนควรจะได้หรือควรจะเป็นหลังจากการเรียนรู้เสร็จสิ้น จากนั้นจึงกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนไปสู่ผลลัพธ์ที่ตั้งเป้าหมายไว้

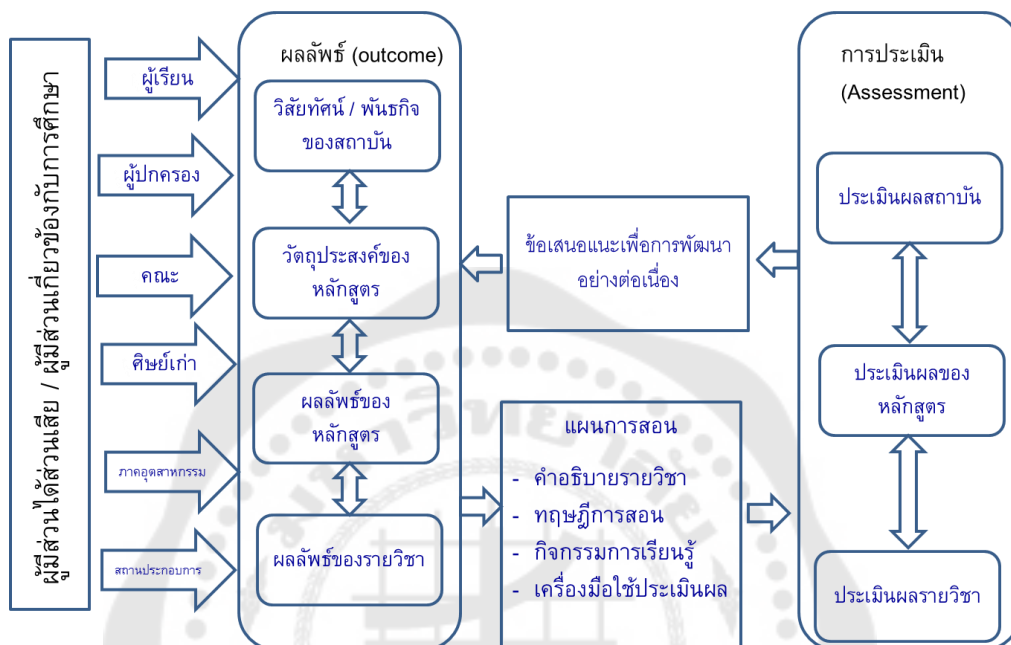
2. ผู้ที่จะพัฒนาผู้เรียนไม่ใช่ผู้สอนแต่เป็นผู้เรียนเอง โดยผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกการเรียนรู้ (Facilitator) โดยเป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ คิด และ เกิดการเรียนรู้ ด้วยตนเอง การศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ เป็นการจัดการศึกษาในแนวระนาบ ไม่ใช่แนวตั้ง ที่ผู้สอนเป็นผู้ผูกขาดความรู้ โดยผู้เรียนเป็นมีหน้าจอต่ำ แต่การจัดการศึกษาในแนวระนาบผู้สอนจะเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียน และเรียนรู้จากผู้เรียนด้วย

3. การศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติจริง เช่น การเรียนรู้จากปัญหา การเรียนรู้จากการทำโครงการ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม

4. การศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ผู้เรียนต้องมีการสรุปผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นโดยการประเมินที่สอดคล้องกับการเรียนรู้จริง เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนา และผู้สอนสามารถนำแนวทางหรือวิธีการสอนไปปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

5.3 กระบวนการจัดการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education)

การศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ มีกระบวนการในการดำเนินการ (Madhuri Kumari , Nitasha Hasteer. 2018 : 165) ดังนี้

ภาพประกอบ 11 กรอบแนวคิดการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์

1. การกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา โดยในการกำหนดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ต้องพิจารณาจากผู้เรียน ผู้ปกครอง คณะ ศิษย์เก่า ภาคอุตสาหกรรม และสถานประกอบการ
2. นำข้อเสนอแนะจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย/ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของทางการศึกษามากำหนดเป็นผลลัพธ์ (Outcome Base) ที่ต้องการของสถาบัน
3. สถาบันนำผลลัพธ์ (Outcome Base) กำหนดวิสัยทัศน์/ พันธกิจ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรการจัดการศึกษา
4. สถาบันกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรโดยให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบัน
5. สถาบันกำหนดผลลัพธ์ของหลักสูตรโดยพิจารณาจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ซึ่งผลลัพธ์ของหลักสูตรต้องสะท้อนให้เห็นว่าเมื่อผู้เรียนสำเร็จการศึกษาออกไปแล้วจะมีความรู้และทักษะอะไรบ้าง โดยต้องสอดคล้องกับผลลัพธ์ (Outcome Base) ที่กำหนดไว้

6. ผู้สอนนำผลลัพธ์ของแต่ละรายวิชามาเขียนแผนการสอน ประกอบด้วย คำอธิบาย รายวิชา ทฤษฎีการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ และเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล

7. กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน (assessed) และเครื่องมือที่ใช้ในการตัดสิน (evaluated) ความสำเร็จของวัตถุประสงค์หลักสูตร

8. นำผลการประเมินป้อนกลับเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาวัตถุประสงค์ของ หลักสูตร

สรุปได้ว่ากระบวนการจัดการการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ เป็นกระบวนการที่ช่วยให้ สถานศึกษามีเป้าหมายในการจัดการเรียนสอนว่าผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะต้องมีผลลัพธ์ เป็นอย่างไรที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเป็นไปตามความหวังของผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย โดยการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์นั้นจะมีการประเมินเพื่อให้อข้อมูลป้อนกลับไปใช้ในการ พัฒนาวัตถุประสงค์ของหลักสูตรต่อไป

จากการศึกษาเกี่ยวกับความหมาย หลักการ และกระบวนการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้น ผลลัพธ์ ผู้วิจัยได้ขอค้นพบว่า การศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เป็นกระบวนการที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำหนดเป้าหมายในการดำเนินการและผลลัพธ์ที่ต้องการ โดยเฉพาะการ กำหนดผลลัพธ์ของการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา จะมีได้พุ่งเป้าไปที่ผลลัพธ์แต่จะ เป็นการกำหนดผลลัพธ์ที่ต้องการไว้เป็นการล่วงหน้า หลังจากนั้นจึงจะหากระบวนการหรือกลยุทธ์ ในการที่จะมุ่งสู่ผลสัมฤทธิ์ของผลลัพธ์ที่กำหนดไว้ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงบูรณาการการ บริหารงานคุณภาพตามวงจร Deming การประเมินแบบเสริมพลัง และการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ เป็นเครื่องมือหลักในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชน

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารคุณภาพตามวงจร Deming

ธีรพงศ์ ทับอินทร์ (2558) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้วงจรเดมมิง (PDCA) ในการ บริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 พบว่า การบริหารงานวิชาการโดยใช้ระบบบริหารงานคุณภาพวงจร deming มาช่วยในการ ดำเนินการทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา สถานศึกษามี แนวทางในการดำเนินการที่ชัดเจนและได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย โดยมีการตรวจสอบและ พัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ทำให้ชุมชนมีความเชื่อมั่นในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งถ้าแยก พิจารณาเป็นรายด้านแล้วสามารถอธิบายได้ดังนี้ ด้านการวางแผน เมื่อนำวงจรเดมมิง (PDCA)

ไปใช้แล้วการวางแผนจะช่วยในการพัฒนาความคิดเพื่อนำไปสู่ในการปฏิบัติได้อย่างแท้จริง สามารถวัดประเมินผลสำเร็จได้อย่างเป็นรูปธรรม ด้านการนำไปปฏิบัติสามารถทำให้ผู้รับผิดชอบ ปฏิบัติงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดโดยมีการกำกับติดตามอย่างใกล้ชิด ด้านการตรวจสอบ มีแนวทางในประเมินผลความสำเร็จอย่างชัดเจนสามารถมีข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ในการ พัฒนาการปฏิบัติงานในครั้งต่อไป ด้านการปรับปรุง มีข้อมูลในการนำมาปรับปรุงพัฒนาแผนและ วิธีการดำเนินการได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้การบริหารงานมีการจัดระบบการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง

นารี โม่งปราณีต (2557) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการดำเนินการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาตามทฤษฎีวงจรมคุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 6 พบว่า การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตาม ระบบการบริหารงานวงจรม deming นั้นส่งผลให้การดำเนินการของประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการ วางแผน ประกอบด้วย 1) ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา 2) การดำเนินการจัดทำแผนการประกันคุณภาพ ภายในต้องมีความชัดเจน สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินการตามแผนจนบรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วย 1) สถานศึกษาต้องจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับบุคลากรเพื่อให้สามารถปฏิบัติ หน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) มีการกำกับ ติดตาม นิเทศงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การ ดำเนินการบรรลุตามเป้าหมาย และ 3) มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นไปตามแผนที่กำหนด ปัจจัยที่ ส่งผลต่อความสำเร็จในตรวจติดตามและประเมินผล ประกอบด้วย 1) มีการเก็บรวบรวมข้อมูล อย่างเป็นระบบ ชัดเจน สามารถนำผลมาวิเคราะห์ได้อย่างถูกต้อง และ 2) มีการตรวจสอบผลการ ดำเนินการกับเป้าหมายหรือมาตรฐานที่กำหนดอย่างชัดเจน ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการ ดำเนินการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน ประกอบด้วย 1) มีการจัดทำสารสนเทศเพื่อนำเสนอ ผลการประเมินต้องมีความถูกต้องชัดเจนสะท้อนให้เห็นการปฏิบัติงานจริงตามที่สถานศึกษา ดำเนินการ และ 2) มีการนำผลการประกันคุณภาพภายในไปใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาอย่าง ต่อไปเนื่อง

Yawan Li และคณะ (2014) ได้ทำการสำรวจกลไกพื้นฐานของวงจรมคุณภาพ PDCA เพื่อ ปรับปรุงคุณภาพการสอน: มุมมองทฤษฎีแรงจูงใจ โดยให้ความสำคัญของคุณภาพการสอน ตั้งสมมติฐานและทดสอบขนาดต่อกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ในมหาวิทยาลัยของจีน มี วัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและอภิปรายกลไกพื้นฐานของวงจรมคุณภาพ PDCA ในบริบทการศึกษา

ผ่านทฤษฎีแรงจูงใจ ผลการสำรวจ พบว่า วงจร PDCA ถูกนำไปใช้ในการออกแบบขั้นตอนการดำเนินการที่สำคัญในการบริหารจัดการศึกษาสำหรับสถานศึกษาเพื่อปรับปรุงคุณภาพการสอนของผู้สอน นอกเหนือจากนั้นยังใช้ทฤษฎีการตั้งเป้าหมายร่วมกับทฤษฎีแรงจูงใจเพื่อพัฒนากรอบพื้นฐานของวงจร PDCA ในการปรับปรุงคุณภาพการสอน เพื่อให้เข้าใจถึงความมุ่งมั่นของเป้าหมายและความซับซ้อนของงานที่ต้องทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลความสัมพันธ์ระหว่างแผนและประสิทธิภาพของนักเรียน นอกจากนี้ผลการสำรวจยังแสดงให้เห็นว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองเป็นสื่อกลางระหว่างการทำของครูและศักยภาพของนักเรียนด้วย

Esmail Heidarani และคณะ (2020) ได้ทำการศึกษาระบบระเบียบและปรับปรุงคุณภาพของกระบวนการศึกษาพยาบาลด้วยการ FOCUS – แบบจำลอง PDCA เป็นการศึกษาเชิงทดลอง กลุ่มเดียว ใช้วิธีการทดสอบก่อนและหลัง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในแต่ละขั้นตอน (ก่อนและหลังการแทรกแซง) มีการอภิปรายเกี่ยวกับระยะเวลาของกระบวนการ และมีการวัดระยะเวลาของแต่ละกระบวนการ ตลอดจนมีการรายงานเป็นรายวัน ผลการวิจัย พบว่า เวลาเฉลี่ยของกระบวนการคือ 42.8 วัน โดยมีกระบวนการบางอย่างเกิดขึ้นในช่วงหนึ่งภาคการศึกษา ซึ่งรายงานว่าเป็นเวลา 32 วันหลังจากการ FOCUS - การประชุมเชิงปฏิบัติการ PDCA และการแทรกแซงโดยร้อยละเฉลี่ยของกระบวนการอัปเดตคือ 34.4 คะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจเบื้องต้นของกระบวนการที่ได้รับการพัฒนาคือ 301 จาก 500 ซึ่งหมายความว่านักศึกษาและคณาจารย์มีความพึงพอใจต่อกระบวนการศึกษาของคณะพยาบาลศาสตร์เท่ากับร้อยละ 60.22 โดยคณะผู้วิจัยให้ข้อเสนอแนะไว้ว่าการใช้วิธี FOCUS-PDCA สำหรับการศึกษานี้ในปัจจุบันสามารถนำไปสู่การปรับปรุงประสิทธิภาพการศึกษาของคณะพยาบาลได้ และมีข้อเสนอแนะให้ใช้วิธีนี้ในแผนการวิจัยและลักษณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาและอาจารย์ รวมทั้งควรมีการประเมินผลในแง่ของผลกระทบต่อตัวชี้วัดอื่นๆ ด้วย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารคุณภาพตามวงจร Deming ผู้วิจัยได้ขอค้นพบว่า การใช้วงจร Deming ในการบริหารจัดการเรื่องใดก็ตามแล้วแต่จะต้องมีการดำเนินการครบวงจร ทั้ง P D C และ A จะขาดขั้นตอนการดำเนินการขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไปเสียมิได้ อีกทั้งปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนก็จะแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมของแต่ละบริบทที่ทำการศึกษานี้ แต่มีจุดร่วมที่เห็นชัดเจน คือ ประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นภายหลังจากการนำวงจร Deming ไปใช้ในการบริหารจัดการ และโดยส่วนใหญ่จะเป็นการวิจัยเชิงทดลองที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงประยุกต์ใช้แนว

ทางการบริหารคุณภาพตามวงจร Deming แบบครบวงจร โดยมีการทดลองใช้และมีการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพในการวิจัยครั้งนี้

6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินเสริมพลัง

ผ่องศรี แก้วชูเสน (2555) ได้ทำการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยใช้การประเมินแบบเสริมพลัง สำหรับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการประกันคุณภาพภายในมีโครงสร้างประกอบด้วย 2 มิติ คือมิติการประกันคุณภาพการศึกษาและมิติการประเมินแบบเสริมพลัง โดยการดำเนินการตามแนวทางการประเมินเสริมพลังจะประกอบด้วย การฝึกอบรม การให้คำปรึกษา การอำนวยความสะดวก การสร้างชัดเจน และการให้เสรีภาพในการตัดสินใจปฏิบัติ ซึ่งตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามิติองค์ประกอบ และวัตถุประสงค์ของรูปแบบมีความสอดคล้อง สำหรับผลการทดลองใช้รูปแบบพบว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อกระบวนการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และกระบวนการพัฒนาบุคลากรอยู่ในระดับมาก โดยกระบวนการครั้งนี้ทำให้นักบุคลากรเกิดความเข้าใจวิธีการดำเนินงานประกันคุณภาพ ได้รับคำปรึกษาในการแก้ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานประกันคุณภาพ ได้รับการเสริมพลัง ได้เรียนรู้หลักเกณฑ์และวิธีการผ่านกระบวนการประเมินตนเอง จนสามารถออกแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาได้สอดคล้องกับกฎกระทรวงที่กล่าวไว้ว่าหากทำให้นักบุคลากรมีส่วนเกี่ยวข้องในการวางแผนจัดการศึกษาของสถานศึกษา จึงทำให้นักบุคลากรเกิดความรู้สึกที่ดี และส่งผลให้นักบุคลากรเห็นความสำคัญในการดำเนินงานประกันคุณภาพโดยเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติเพื่อให้การทำงานได้อย่างมีคุณภาพ

ยามีละ ตาเห (2552) ทำวิจัยเกี่ยวกับการเสริมพลังอำนาจในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนศานติธรรม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูยังความรู้ ความเข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร และเมื่อนำกระบวนการเสริมพลังไปใช้พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาและครู มีความรู้ ความเข้าใจการประกันคุณภาพการศึกษาเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้การดำเนินการด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 8 ด้าน บรรลุตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 5 ด้าน และอีก 3 ด้านไม่บรรลุตามเกณฑ์ เนื่องจากทั้ง 3 ด้านเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและจะส่งผลเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552

ชนม์ชกรณ วรอินทร์ (2549) ได้ทำการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน : การประเมินแบบเสริมพลัง ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบมีองค์ประกอบมีความเหมาะสม มีความชัดเจน มีความเป็นไปได้ สามารถนำไปใช้ได้ และเมื่อ

ทดลองใช้รูปแบบ พบว่า รูปแบบสามารถนำไปใช้ได้ มีประโยชน์ มีความถูกต้องแม่นยำ และ ประโยชน์ต่อสถานศึกษา โดยบุคลากรของสถานศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก

นิตี นาซิต และคณะ (2556) ได้ทำการศึกษาความเหมาะสมของการประยุกต์ใช้การ ประเมินแบบเสริมพลังอำนาจในการประเมินหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น และความเป็นไปได้ในการ นำไปใช้ในสถานศึกษา ผลการวิจัย พบว่า 1) การประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลังอำนาจใน การประเมินหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในสถานศึกษา มี 4 ชั้น ได้แก่ ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล (talking stock) ขั้นตอนการกำหนดเป้าหมาย (setting goal) ขั้นตอนการพัฒนากลยุทธ์เพื่อการ ดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย (developing strategies) และขั้นตอนการจัดเก็บเอกสารเพื่อแสดงให้เห็นความก้าวหน้าในการดำเนินการ (documenting process) สำหรับผลการประเมินความ เหมาะสมของการประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลังอำนาจในการประเมินหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้นในสถานศึกษา มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

พิทักษ์ วงแหวน (2563) ได้ศึกษาการประเมินแบบเสริมพลังกับการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษา มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อนำเสนอแนวทางในการนำองค์ความรู้ เกี่ยวกับกระบวนการประเมินแบบเสริมพลังมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น โดยการประเมินแบบเสริมพลังเป็น กระบวนการที่พัฒนาศักยภาพบุคลากรให้เกิดทักษะที่ดี มีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ เกิดความ กระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน มีความรับผิดชอบ และเปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมในการ แสวงหาแนวทางการแก้ไขปัญหาผลของการประเมิน ซึ่งจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ของผู้มีส่วน เกี่ยวข้องภายในองค์กร และการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามีประสิทธิภาพ

Fetterman (2009) ได้ดำเนินการวิจัยเรื่องการประเมินการเสริมพลังที่คณะ แพทยศาสตร์มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด: ใช้ประสบการณ์ของเพื่อช่วยในการทำงานด้านธุรการ ผลวิจัยพบว่าคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด ได้นำการประเมินแบบเสริมพลังมาใช้ ในการปฏิรูปหลักสูตร ซึ่งการประเมินแบบเสริมพลังเป็นรูปแบบหนึ่งของการประเมินตนเอง และ เหตุที่คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดเลือกใช้การประเมินแบบเสริมพลัง เนื่องมาจาก หลักการและแนวปฏิบัติของการประเมินแบบเสริมพลังสอดคล้องกับลักษณะการทำงานร่วมกัน และการมีส่วนร่วมของการปฏิรูปหลักสูตรในโรงเรียน โดยชี้ให้เห็นว่าคุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของ การประเมินแบบเสริมพลัง คือ บทบาทของผู้ประเมินแบบเสริมพลังจะทำหน้าที่เป็นโค้ช ที่ปรึกษา หรือผู้เอื้ออำนวย มากกว่าการเป็น "ผู้เชี่ยวชาญ"

Steichen et al. (2006) ได้ทำการปรับปรุงสหวิทยาการการศึกษาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมโดยใช้การประเมินเสริมพลัง โดยใช้กระบวนการประเมินเสริมพลังที่มหาวิทยาลัยแห่งรัฐแคนซัสทั้งในการพัฒนาโปรแกรมและการประเมินวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้พัฒนาและจัดตั้งโครงการไปรับรองสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์โดยได้รับทุนจากการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรแบบผสมผสานของมูลนิธิวิทยาศาสตร์แห่งชาติ หลักสูตร Geoenvironmental Engineering Design เปิดทำการเรียนการสอนครั้งแรกในปี 2547 และมีการประเมินผลของหลักสูตรทันทีหลังจากจบการศึกษาขั้นสุดท้ายและส่งผลการเรียนแล้ว โดยได้รับการสนับสนุนผ่านกระบวนการประเมินเสริมพลัง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อโอกาสในการออกแบบหลักสูตรจริงร่วมกับทีมสหวิทยาการ และนักเรียนมีข้อเสนอแนะที่ได้รับจากรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรและด้วยวาจาว่าการประเมินเสริมพลังเป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ของพวกเขา

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินแบบเสริมพลัง ผู้วิจัยได้ข้อค้นพบว่า ได้มีการนำกระบวนการประเมินแบบเสริมพลังไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษา ส่งผลให้ผู้วิจัยทราบถึงปัจจัยหลักสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการและการประกันคุณภาพการศึกษา นั่นคือ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา อีกทั้งผลการวิจัยทำให้ทราบว่าผู้บริหารมีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อการประกันคุณภาพการศึกษา จึงเป็นมูลเหตุให้การนำกระบวนการประเมินเสริมพลังมาใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพภายหลังจากการทดลองใช้ สำหรับการนำการประเมินเสริมพลังไปใช้ในการพัฒนาด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนก็จะเห็นได้ถึงพัฒนาการของกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลองใช้สูงกว่าก่อนการทดลองใช้อย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะกระบวนการประเมินเสริมพลังมุ่งเน้นให้เกิดการประเมินตนเอง และเป็นการพัฒนาศักยภาพภายใต้ความมีอิสระในการตัดสินใจด้วยตนเอง อีกทั้งมีกระบวนการในการให้ความรู้และให้การสนับสนุนอย่างชัดเจน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจะประยุกต์ใช้แนวทางการประเมินเสริมพลังสำหรับผู้บริหารและบุคลากรของสถานศึกษา และผู้วิจัยจะประยุกต์ใช้บทบาทการประเมินเสริมพลังในงานวิจัยครั้งนี้

6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์

สุรีย์ จินเรือง และคณะ (2561) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์สาขาพยาบาลศาสตร์ ระดับปริญญาตรี โดยเป็นการบริหารหลักสูตรและการสอนทางพยาบาลศาสตร์ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ผลลัพธ์การเรียนรู้หรือสมรรถนะของบัณฑิตพยาบาลควรมาจากข้อมูลการศึกษาก้าววิเคราะห์ปัจจัยนำเข้าที่มีอิทธิพลต่อบทบาทหน้าที่ของวิชาชีพพยาบาล และควรสอดคล้องกับแผนเพื่อการเปลี่ยนแปลงอุดมศึกษาของชาติ แผนยุทธศาสตร์ชาติ

(ด้านสาธารณสุข) โดยผลลัพธ์การเรียนรู้สุดท้ายของการเรียนการสอนควรจะต้องสะท้อนให้เห็นถึงสมรรถนะการปฏิบัติการพยาบาลตามบทบาทหน้าที่หลัก ได้แก่ การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสุขภาพ และการพิทักษ์สิทธิผู้บริโภคในบริบทของการปฏิรูประบบสุขภาพ แนวทางการบริหารหลักสูตรและการสอนควรตั้งเป้าหมาย คือ การทำให้ผู้เรียนบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ที่พึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ซึ่งผลการเรียนรู้ที่สำคัญ คือ มีความรู้เข้าใจในศาสตร์ทางการพยาบาลและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง มีทักษะการคิดขั้นสูง และมีสมรรถนะที่คาดหวังตามวิชาชีพ ทั้งนี้ วิธีการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่ได้วางแผนและออกแบบไว้ล่วงหน้า และควรกำหนดช่วงเวลาของการบรรลุผลลัพธ์การเรียนรู้ในแต่ละระดับ

สุนันต์ มานวงศ์ และคณะ (2563) ได้ทำการพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุกตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นผลลัพธ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอนที่บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับสาระรายวิชา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสาระของแต่ละรายวิชาที่ใช้เป็นแกนหลักของการบูรณาการ และสาระจากหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเฉพาะด้านการพัฒนาสังคมที่ใช้เป็นเนื้อหาในการบูรณาการ ซึ่งนำมากำหนดเป็นเป้าหมายของโปรแกรมฝึกอบรม 2) พัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุกตามแนวคิดการเรียนรู้แบบเน้นผลลัพธ์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอนที่บูรณาการหลักปรัชญากับสาระรายวิชา และ 3) ศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมฝึกอบรมโดยใช้แนวคิดในการสร้างกรอบการวิจัย 6 แนวคิด โดยเป็นการใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพในการดำเนินการเก็บข้อมูล และใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการในการจัดกระทำกระบวนการวิจัยในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ส่วนการศึกษาโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (ร.จปร.) จำนวน 8 นาย จากหลักสูตรสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา ร.จปร. การดำเนินวิจัยใช้รูปแบบของกระบวนการวิจัยและพัฒนา ผลการวิจัย พบว่า สาระของรายวิชาสามารถนำมาบูรณาการกับสาระของหลักปรัชญา ควรมีเนื้อหาเกี่ยวกับ 1) การสร้างและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าให้มีความยั่งยืน 2) การใช้ทรัพยากรร่วมกันอันคำนึงถึงการอยู่ดีมีสุขของตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม และ 3) การมีความเท่าทันต่อสถานการณ์ทางสังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งมีความสามารถในการรองรับต่อการเปลี่ยนแปลงได้ โดยการฝึกอบรมที่ถูกพัฒนาขึ้นชื่อว่าโปรแกรม SUS-TRAIN-ABLE มีระยะการดำเนินการ 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการในการออกแบบการเรียนการสอน หลักการบูรณาการ และหลักปรัชญา ระยะที่ 2 การสร้างกระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติโดยอาศัยกระบวนการกลุ่ม และ

ระยะที่ 3 การสรุปผลการเรียนรู้และนำเสนอข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา ทั้งนี้ ประสิทธิภาพของโปรแกรมฝึกอบรม พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพัฒนาการในความสามารถทั้ง 9 ด้าน อันเป็นองค์ประกอบในการออกแบบการเรียนการสอนที่บูรณาการหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับสาระรายวิชาได้ดีขึ้น จากการเปรียบเทียบระหว่าง ก่อน และหลังการฝึกอบรม

Katherine Tana และคณะ (2018) ได้วิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ที่ส่งผลกระทบต่อสมรรถนะของนักศึกษาพยาบาลโดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยคือ เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของวิธีการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งผลลัพธ์ที่ส่งผลกระทบต่อความสามารถของนักศึกษาพยาบาล โดยการวิจัยนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลโดยใช้วิธีมุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) ผลจากการศึกษางานวิจัยทั้งหมด 6 เรื่องระหว่างปี 2009 ถึง 2016 พบว่า การจัดการศึกษาโดยใช้วิธีการมุ่งเน้นผลลัพธ์นั้นส่งผลให้ทักษะ ความรู้ ความสามารถของนักศึกษาพยาบาลมีสูงขึ้นและการจัดการเรียนการสอนแบบนี้สร้างความพึงพอใจต่อผู้เรียน สามารถนำไปเป็นรากฐานของการจัดการศึกษาของนักศึกษาพยาบาลต่อไปในอนาคต เพราะจะส่งผลให้นักศึกษาพยาบาลมีทักษะความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้น

Mohd Ghazali Mohayidin และคณะ (2008) ได้ทำการศึกษาดำเนินการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ในมหาวิทยาลัยอุทรา ประเทศมาเลเซีย : มุ่งเน้นที่ผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวม คือ ด้านพุทธิพิสัย (cognitive domain) อยู่ในระดับ 4 ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) อยู่ในระดับ 4 และด้านเจตพิสัย (Affective Domain) อยู่ในระดับ 3 โดยทางรัฐบาลประเทศมาเลเซียได้มีการกำหนดชุดผลการเรียนรู้ ดังนี้ คะแนนสูงสุดเป็นเรื่องของการให้ความรู้สำหรับนักเรียน ในขณะที่ผลการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จน้อยที่สุดคือทักษะการบริหารจัดการและการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งผลการศึกษารูปได้ว่าทักษะด้านซอฟต์แวร์ของนักเรียนยังขาดอยู่และปัญหานี้จะต้องได้รับการแก้ไขอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิผล

Oriah Akir และคณะ (2012) ได้ทำการศึกษาค่าเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนผ่านโครงสร้างการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์และการสนับสนุนด้วยเทคโนโลยี e-learning มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลกระทบของโครงสร้างการศึกษาที่มุ่งเน้นผลลัพธ์และการศึกษาที่ใช้เทคโนโลยี ที่มีต่อผลการเรียนของนักเรียนในแง่ของเกรดเฉลี่ยเปรียบเทียบกับวิธีการเรียนการสอนแบบเดิม ผลการสอบของนักเรียนในเดือนมีนาคม 2010 ตุลาคม 2010 เมษายน 2011 และกันยายน 2011 ใช้เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนของนักเรียน ตามลำดับ ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่ามี

ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในระดับคะแนนเฉลี่ยระหว่างนักเรียนที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ควบคู่การเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีช่วย เปรียบเทียบกับนักเรียนที่ศึกษาโดยไม่มุ่งเน้นผลลัพธ์ ค่าเฉลี่ยเกรดเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่ศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์สูงกว่าเกรดเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่ศึกษาโดยไม่มุ่งเน้นผลลัพธ์อย่างมีนัยสำคัญ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ ผู้วิจัยได้ขอค้นพบว่าการที่จะพัฒนาสมรรถนะใดๆ ให้กับกลุ่มเป้าหมายจะต้องมีการกำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ปลายทางที่ชัดเจน โดยผลลัพธ์การเรียนรู้นั้นจะต้องสะท้อนให้เห็นถึงมาตรฐานที่เกี่ยวข้องในทุกมิติ อีกประเด็นที่ได้ขอค้นพบ คือ งานวิจัยส่วนใหญ่ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน และมีการเปรียบเทียบผลก่อนและหลังทดลองใช้อย่างเป็นระบบ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงจะประยุกต์ใช้การศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ในการกำหนดสิ่งที่คาดหวังของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน เพื่อให้เห็นถึงแนวทางในการที่จะส่งเสริมให้ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดต่อไป

6.4 งานวิจัยเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

ธารินี กิตติกาญจนโสภณ และคณะ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิผลในสถาบันศึกษาเอกชน เนื่องจากพบว่าบุคลากรภายในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา แต่ยังขาดโอกาสในเข้าอบรมพัฒนาตนเอง และศึกษาดูงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาของมหาวิทยาลัยอื่น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิผลในสถาบันศึกษาเอกชน โดยมีผลการพัฒนาระบบ ดังนี้ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิผลในสถาบันศึกษาเอกชนจะมีองค์ประกอบในการดำเนินการ 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การกำกับติดตาม 2) การส่งเสริมการมีส่วนร่วม 3) การพัฒนาบุคลากร และ 4) ภาวะผู้นำ โดยเมื่อนำไปใช้ผู้เชี่ยวชาญประเมินพบว่า ระบบมีความเป็นประโยชน์ ความเหมาะสม ความเชื่อถือได้ และความถูกต้อง

วีระยุทธ ชาตะกาญจน์ (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กในภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบจะมีองค์ประกอบ จำนวน 10 องค์ประกอบ โดยการดำเนินการของรูปแบบจะใช้กลไกและกระบวนการดำเนินงานตามแนวคิดทฤษฎีระบบเป็น 3 ขั้นตอน คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) การดำเนินการ (Process) ผลผลิตที่คาดหวัง (Output) และข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิด้านการประกันคุณภาพการศึกษาได้ให้ความเห็นว่าระบบมีความเป็นประโยชน์ ความเหมาะสม ความเชื่อถือได้ และความถูกต้อง

ศศิธร บัวทอง (2556) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผลการวิจัย พบว่า รูปแบบที่ใช้ในการขับเคลื่อนจะแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย การเตรียมการ การ ดำเนินการ และการรายงาน และเมื่อนำรูปแบบไปประเมินประสิทธิภาพเห็นว่ามีรูปแบบ เป็นไปได้ ความเหมาะสม ความเป็นประโยชน์ และความถูกต้องอยู่ในระดับมาก และเมื่อนำไปหา ประสิทธิภาพของรูปแบบ พบว่า รูปแบบสามารถช่วยให้ผลการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพ การศึกษาของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้สูงกว่าเป้าหมายที่ต้นสังกัดวางไว้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนาระบบการ ประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้กระบวนการ บริหารงานโดยใช้วงจร Deming ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การนำแผนไปปฏิบัติ (Do) การตรวจสอบผลการดำเนินการ (Check) และการนำผลไปปรับปรุง (Act) จะช่วยส่งเสริมให้การ ประกันคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นได้ โดยต้องบูรณาการร่วมกับหลักการ ประเมินแบบเสริมพลังเข้ามาช่วยในการดำเนินการ เพื่อให้ครู อาจารย์ ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนได้ ส่วนเสียกับสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยยกระดับการประกันคุณภาพภายในของ สถานศึกษาเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ ในการประกันคุณภาพการศึกษานั้นจะมุ่งเน้นให้เกิดผลลัพธ์ที่พึง ประสงค์กับผู้เรียน ดังนั้น การใช้กระบวนการจัดการเรียนแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์จะทำให้เมื่อผู้สำเร็จ การศึกษาออกไปแล้วนั้น จะมีสมรรถนะเป็นไปตามความคาดหวังของผู้ปกครองและผู้มีส่วนได้ ส่วนเสีย และท้ายที่สุดสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนจะสามารถผลิตผู้สำเร็จการศึกษา อาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ออกสู่ตลาดแรงงานและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

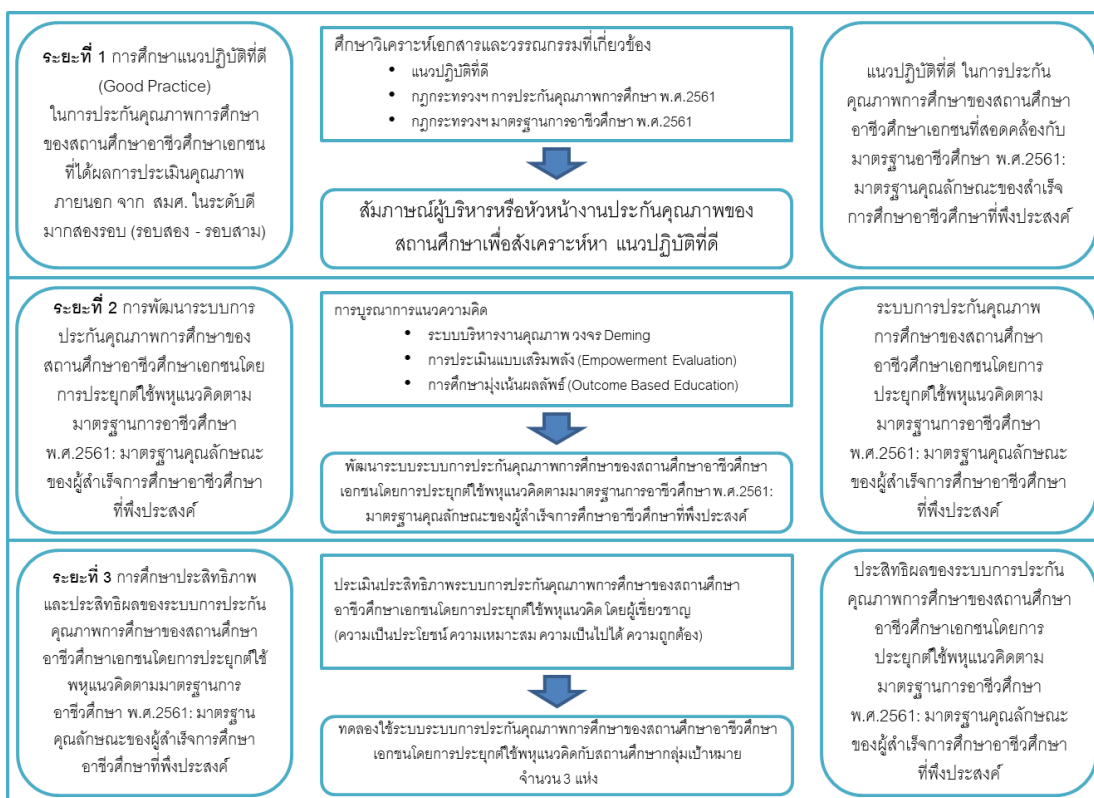
ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิจัยแบบวิจัยและพัฒนา (research and development) โดยเริ่มจากการศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ในระดับดีมากสองรอบ (รอบสอง - รอบสาม) เพื่อนำไปเป็นข้อมูลในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ ที่ได้จากศึกษาและสังเคราะห์เอกสารแนวคิดในการบริหารและการประเมิน แล้วนำไปประเมินเพื่อหาประสิทธิภาพของระบบ แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง แล้วนำไปทดลองใช้กับสถานศึกษากลุ่มเป้าหมาย จำนวน 3 แห่ง โดยเป็นการเลือกแบบเจาะจง (purposive selection) เพื่อให้ได้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยมีการดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้ผลการประเมินคุณภาพภายนอก จาก สมศ. ในระดับดีมากสองรอบ (รอบสอง - รอบสาม)

ระยะที่ 2 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

ระยะที่ 3 การศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

สรุปแผนภาพขั้นตอนและรายละเอียดการดำเนินการวิจัยในแต่ละตอน ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 12 ขั้นตอนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

ระยะที่ 1 การศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้ผลการประเมินคุณภาพภายนอก จาก สมศ. ในระดับดีมากสองรอบ (รอบสอง - รอบสาม)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาและหาแนวปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 การกำหนดกรณีศึกษา

กลุ่มเป้าหมายในการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) โดยพิจารณาจากสถานศึกษาเอกชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน จาก สมศ. และมีผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาอาชีวศึกษาอยู่ในคุณภาพดีมากสองรอบ (รอบสอง - รอบสาม) มีคะแนนการประเมินคุณภาพภายนอก ตั้งแต่ระดับ 4.51 ขึ้นไป จากคะแนนเต็ม 5 จำนวน 6 แห่ง แต่เนื่องจากปิดกิจการไปแล้ว 1 แห่ง คงเหลือ

กลุ่มเป้าหมายจำนวน 5 แห่ง โดยผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ หรือรองผู้อำนวยการที่กำกับดูแลงานประกันคุณภาพการศึกษา หรือหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา โดยมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด ดังต่อไปนี้

1.2 กำหนดกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

ผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารสถานศึกษา อาชีวศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี สถานศึกษาที่บริหารมีผลการประเมินคุณภาพภายนอก จาก สมศ. ในระดับดีมากสองรอบ (รอบสอง - รอบสาม) และมีความเข้าใจเกี่ยวกับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 และกฎกระทรวง เรื่อง มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 หรือ

หัวหน้างานประกันคุณภาพ

หัวหน้างานประกันคุณภาพ ต้องมีประสบการณ์ด้านการประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างน้อย 2 ปี และมีความเข้าใจเกี่ยวกับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 และกฎกระทรวง เรื่อง มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561

จากการกำหนดเกณฑ์ดังกล่าวทำให้ได้กลุ่มเป้าหมายในการสัมภาษณ์เพื่อศึกษาหาแนวปฏิบัติที่ดีในการประกันคุณภาพการศึกษามาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ จำนวนทั้งสิ้น 5 คน ตามรายละเอียดตาราง 5 ดังนี้

ตาราง 5 แสดงจำนวนผู้ให้การสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดี

ลำดับที่	สถานภาพของผู้รับการสัมภาษณ์
1	ผู้บริหารสถานศึกษาหรือหัวหน้างานประกันคุณภาพวิทยาลัยเทคโนโลยีวชิราโปลีสงขลา จำนวน 1 คน
2	ผู้บริหารสถานศึกษาหรือหัวหน้างานประกันคุณภาพวิทยาลัยเทคโนโลยีวิภูธรบริหารธุรกิจ จำนวน 1 คน
3	ผู้บริหารสถานศึกษาหรือหัวหน้างานประกันคุณภาพโรงเรียนอัสสัมชัญพาณิชยการ จำนวน 1 คน
4	ผู้บริหารสถานศึกษาหรือหัวหน้างานประกันคุณภาพวิทยาลัยเทคโนโลยีไออาร์พีซีจำนวน 1 คน
5	ผู้บริหารสถานศึกษาหรือหัวหน้างานประกันคุณภาพโรงเรียนพาณิชย์การหาดใหญ่จำนวน 1 คน

1.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 มีรายละเอียดดังนี้

1) ดำเนินการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 กฎกระทรวง เรื่อง มาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 การประกันคุณภาพการศึกษา แนวทางพหุแนวคิด (ระบบบริหารงานคุณภาพวงจรถ่วง Deming การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) และการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education)

2) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยมาวิเคราะห์ความสอดคล้องของประเด็นการสัมภาษณ์กับแนวทางพหุแนวคิด

3) จัดทำแบบตรวจสอบความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นสัมภาษณ์เพื่อหาแนวปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 2 คน และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 3 คน สำหรับการกำหนดประเด็นสัมภาษณ์ในตอนแรกยังไม่ครอบคลุมและสอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์พหุแนวคิด ผู้เชี่ยวชาญจึงเสนอแนะให้ปรับประเด็นสัมภาษณ์ จากจำนวน 8 ข้อ เป็น จำนวน 63 ข้อ

4) ปรับประเด็นสัมภาษณ์ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ พร้อมตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของประเด็นสัมภาษณ์ (Index of item objective congruence : IOC) จำนวน 63 ข้อ โดยแบ่งเป็น 9 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้ที่ 1 จำนวน 9 ข้อ ตัวบ่งชี้ที่ 2 จำนวน 8 ข้อ ตัวบ่งชี้ที่ 3 จำนวน 9 ข้อ ตัวบ่งชี้ที่ 4 จำนวน 8 ข้อ ตัวบ่งชี้ที่ 5 จำนวน 7 ข้อ ตัวบ่งชี้ที่ 6 จำนวน 7 ข้อ ตัวบ่งชี้ที่ 7 จำนวน 5 ข้อ ตัวบ่งชี้ที่ 8 จำนวน 5 ข้อ และตัวบ่งชี้ที่ 9 จำนวน 5 ข้อ โดยค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.8 – 1.0

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา หรือรองผู้อำนวยการที่กำกับดูแลงานประกันคุณภาพ หรือหัวหน้างานประกันคุณภาพผ่านทางโทรศัพท์ โดยผู้วิจัยขออนุญาตบันทึกเสียงในระหว่างการสัมภาษณ์ และใช้เวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 2 ชั่วโมงต่อแห่ง โดยดำเนินการสัมภาษณ์ระหว่างเดือนสิงหาคม - กันยายน 2562 ตามรายละเอียดตาราง 6 ดังนี้

ตาราง 6 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาและหาระบบการบริหารงานสถานศึกษาที่ดีที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561

ลำดับ ที่	กิจกรรม	สัปดาห์ที่	สัปดาห์ที่	สัปดาห์ที่	สัปดาห์ที่
		1-2 เดือน ส.ค. 62	3-4 เดือน ส.ค. 62	1-2 เดือน ก.ย. 62	3-4 เดือน ก.ย. 62
1	ติดต่อผู้บริหารเพื่อชี้แจง วัตถุประสงค์การวิจัย	✓			
2	ส่งแบบสัมภาษณ์ให้ผู้บริหาร		✓		
3	ดำเนินการสัมภาษณ์ผ่านทาง โทรศัพท์			✓	
4	วิเคราะห์ข้อมูลสัมภาษณ์เพื่อ จัดทำเป็นกลยุทธ์ในการ ดำเนินการให้สถานศึกษา อาชีวศึกษากลุ่มทดลองนำไป ปฏิบัติ				✓

1.4 การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจะใช้เทคนิคการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยการศึกษารายละเอียดอย่างเป็นระบบโดยมีรูปแบบ (Pattern) หัวเรื่อง (Themes) ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมและปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ (อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล, 2561) โดยมีกระบวนการสังเคราะห์ทั้งหมด 7 ขั้นตอน (รัตนะ บัณฑิต, 2556 ; สุภางค์ จันวานิช, 2559 ; อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล, 2561) ได้แก่ 1) การเตรียมการระบบข้อมูล 2) การกำหนดกรอบเนื้อหาสาระสำหรับการวิเคราะห์ 3) การทบทวนและตรวจสอบข้อมูลความถูกต้อง 4) การบันทึก ลงรหัส หรือทำดัชนีข้อมูล (coding) และการลดทอนข้อมูล 5) การทำข้อสรุปชั่วคราวและการกำจัดข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้อง 6) การตีความสร้างข้อสรุปและการพิสูจน์ข้อสรุปเพื่อเป็นการยืนยัน และ 7) การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล มาใช้ในการดำเนินการสังเคราะห์เพื่อหาแนวทางเพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

ระยะที่ 2 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

ผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดโดยการศึกษาวเคราะห์เอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาความเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดทั้ง 3 แนวคิด ได้แก่ ระบบบริหารงานคุณภาพวงจร Deming การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) และการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) จากนั้นนำข้อมูลที่ได้นำมาออกแบบเพื่อสร้างระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เมื่อดำเนินการสร้างระบบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลจากระยะที่ 1 (แนวปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์) มาผนวกเข้ากับระบบที่ได้รับการพัฒนาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว นำมาจัดทำเป็นคู่มือการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

ตาราง 7 ระยะเวลาในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา
เอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

ลำดับที่	กิจกรรม	สัปดาห์ที่	สัปดาห์ที่	สัปดาห์ที่
		1 ของ เดือน ก.ย. 62	2 ของ เดือน ก.ย. 62	3 ของ เดือน ก.ย. 62
1	ศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบบริหารงานคุณภาพวงจร Deming การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) และการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) และการประกันคุณภาพการศึกษา	✓	✓	
2	สร้างและพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด พร้อมจัดทำคู่มือการใช้งาน		✓	✓

นำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ไปหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ระยะที่ 3 การศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

ผู้วิจัยดำเนินการหาประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ โดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ประเมินประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

ดำเนินการสร้างแบบตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบประเมินประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 คน ตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence : IOC) ของแบบประเมินประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดกับมาตรฐานการประเมิน 4 มาตรฐาน ได้แก่ ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6 – 1.0 ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าในบางประเด็นคำถามยังไม่มีคำตอบชัดเจน และบางประเด็นมีความซ้ำซ้อนกัน ควรมีการปรับให้อ่านเข้าใจง่าย ไม่ซ้ำซ้อน และในแต่ละประเด็นคำถามควรมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์ที่กำหนดไว้

เมื่อดำเนินการเป็นที่เรียบร้อยแล้วนำข้อมูลจากข้อ 1.1 มาจัดทำแบบประเมินประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ประกอบด้วย 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 รายการคำถามเกี่ยวกับการมาตรฐานการประเมิน 4 มาตรฐาน ได้แก่ ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้อง และตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการหาประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

1.1 การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ดังนี้ ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 3 คน

1.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบมาตรฐานการประเมิน 4 มาตรฐาน ได้แก่ 1) ความเป็นประโยชน์ 2) ความเป็นไปได้ 3) ความเหมาะสม และ 4) ความถูกต้อง ของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตาม

มาตรฐานการศึกษาวิชาชีพ พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ มีรายละเอียดดังนี้

1.2.1 ผู้วิจัยดำเนินการนำแบบมาตรฐานการประเมิน 4 มาตรฐาน ได้แก่ 1) ความเป็นประโยชน์ 2) ความเป็นไปได้ 3) ความเหมาะสม 4) ความถูกต้อง เป็นมาตราวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 3 คน โดยผู้วิจัยส่งแบบประเมินดังกล่าวให้กับผู้เชี่ยวชาญด้วยตนเอง

1.2.2 ผู้วิจัยดำเนินการติดตามแบบสอบถามที่ยังไม่ได้รับกลับคืนมา

1.2.3 ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา

1.2.4 ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผล ซึ่งสารสนเทศที่ได้จะแสดงถึงคุณภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ประกอบด้วย 1) ความเป็นประโยชน์ 2) ความเป็นไปได้ 3) ความเหมาะสม 4) ความถูกต้อง ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

1.3 การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์แบบมาตรฐานการประเมิน 4 มาตรฐาน ประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 รายการคำถามเกี่ยวกับการมาตรฐานการประเมิน 4 มาตรฐาน ได้แก่ ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้อง เป็นแบบมาตราวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ โดยมีความหมาย ดังต่อไปนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย

ระดับ 3 หมายถึง ค่อนข้างเห็นด้วย

ระดับ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

1.4 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับตรวจสอบคุณภาพระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ดังตาราง 8 ดังนี้

ตาราง 8 ระยะเวลาในการประเมินประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

ลำดับที่	กิจกรรม	สัปดาห์ที่ 4 ของเดือน ก.ย. 62	สัปดาห์ที่ 1 ของเดือน ต.ค. 62	สัปดาห์ที่ 2 ของเดือน ต.ค. 62
1	จัดทำแบบตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบประเมินประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดโดยผู้เชี่ยวชาญพร้อมหาค่าความสอดคล้อง (Index of item objective congruence : IOC) ของแบบประเมินประสิทธิภาพ ฯ	✓		
2	จัดทำแบบประเมินประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด		✓	
3	ประเมินหาประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดโดยผู้เชี่ยวชาญ		✓	✓

ขั้นตอนที่ 2 ประเมินประสิทธิผลการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

2.1 การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการทดลองใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ประกอบด้วย สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกด้านการอาชีวศึกษารอบสาม จาก สมศ. ในระดับคุณภาพดีมาก จำนวน 1 แห่ง สถานศึกษาได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามอยู่ในระดับคุณภาพดีมาก จำนวน 1 แห่ง และสถานศึกษาได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามไม่รับรองมาตรฐาน จำนวน 1 แห่ง โดยผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความพร้อมและให้ความสำคัญในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา โดยประสานขอความร่วมมือในการนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

สำหรับการทดลองใช้เริ่มจากการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอาชีวศึกษา การใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เมื่อดำเนินการอบรมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จะให้สถานศึกษาได้ดำเนินการใช้ระบบ โดยผู้วิจัยจะเป็นอำนวยความสะดวกและคอยให้คำปรึกษาในการใช้ระบบ เมื่อสถานศึกษาดำเนินการเป็นที่เรียบร้อยแล้วก็จะคัดเลือกบุคลากรในสถานศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 15 คน โดยคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (purposive selection) เพื่อให้ได้กลุ่มเป้าหมายมีคุณสมบัติที่ผู้วิจัยต้องการ โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายการศึกษาลงการทดลองใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ดังนี้

1. สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกด้านการอาชีวศึกษารอบสาม จาก สมศ. ในระดับดีมาก จำนวน 5 คน ประกอบด้วย
 - 1.1 ผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน หรือผู้แทน
 - 1.2 รองผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน
 - 1.3 หัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 1 คน
 - 1.4 ครูผู้สอน จำนวน 2 คน
2. สถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามอยู่ในระดับคุณภาพ ดี จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

- 2.1 ผู้อำนวยความสะดวก จำนวน 1 คน หรือผู้แทน
- 2.2 รองผู้อำนวยความสะดวก จำนวน 1 คน
- 2.3 หัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 1 คน
- 2.4 ครูผู้สอน จำนวน 2 คน

3. สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกด้านการอาชีวศึกษารอบสาม จาก สมศ. ในระดับต่ำกว่าดี จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

- 3.1 ผู้อำนวยความสะดวก จำนวน 1 คน หรือผู้แทน (รองผู้อำนวยความสะดวก)
- 3.2 ผู้ช่วยผู้อำนวยความสะดวก จำนวน 1 คน
- 3.3 หัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 1 คน
- 3.4 ครูผู้สอน จำนวน 1 คน

2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในขั้นตอนที่ 3 มีรายละเอียดดังนี้

สร้างแบบประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 รายการคำถามเกี่ยวกับความเป็นประโยชน์และความเป็นไปได้ในการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เป็นแบบมาตราวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ โดยมีความหมาย ดังต่อไปนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย

ระดับ 3 หมายถึง ค่อนข้างเห็นด้วย

ระดับ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ในการสร้างแบบประเมินประสิทธิผลการใช้ระบบจะไม่มี การหาค่าความถูกต้องเนื่องมาจากว่าในคณะกรรมการสอบหัวข้อวิทยานิพนธ์ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าระบบมีความถูกต้องอยู่แล้ว หากระบบไม่มีความถูกต้องตามการประกันคุณภาพภายในระบบ ก็จะไม่สามารถนำไปใช้ในการทดลองได้

2.2.2 สร้างแบบตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 5 คน ตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence : IOC) ของแบบประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด กับมาตรฐานการประเมิน 3 มาตรฐาน ได้แก่ ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความเหมาะสม โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.6 – 1.0 ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงประเด็นคำถามให้สอดคล้องกับคำนิยาม และสอดคล้องกับเกณฑ์ของ Joint Committee on Standards for Educational Evaluation

2.2.3 จัดส่งแบบประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ให้กับสถานศึกษากลุ่มทดลอง พร้อมนัดสัมภาษณ์และสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้เกี่ยวกับความเหมาะสมในการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาค้นคว้าทดลองใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด มีรายละเอียดดังนี้

ผู้วิจัยจัดส่งแบบประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ให้กับสถานศึกษากลุ่มทดลอง พร้อมนัดสัมภาษณ์และสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้เกี่ยวกับความเหมาะสมในการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ดังนี้

1. ผู้อำนวยการสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน หรือผู้ที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกด้านการอาชีวศึกษารอบสาม จาก สมศ. ในระดับคุณภาพดีมาก จำนวน 1 คน
2. รองผู้อำนวยการสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกด้านการอาชีวศึกษารอบสาม จาก สมศ. ในระดับคุณภาพดีมาก จำนวน 1 คน
3. หัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษาสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกด้านการอาชีวศึกษารอบสาม จาก สมศ. ในระดับคุณภาพดีมาก จำนวน 1 คน

4. ครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกด้านการอาชีวศึกษารอบสาม จาก สมศ. ในระดับคุณภาพดีมาก จำนวน 2 คน
5. ผู้อำนวยการสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือผู้แทนที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม จาก สมศ. ในระดับคุณภาพดี จำนวน 1 คน
6. รองผู้อำนวยการสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม จาก สมศ. ในระดับคุณภาพดี จำนวน 1 คน
7. หัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม จาก สมศ. ในระดับคุณภาพดี จำนวน 1 คน
8. ครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม จาก สมศ. ในระดับคุณภาพดี จำนวน 2 คน
9. ผู้อำนวยการสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือผู้แทน ที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม จาก สมศ. ไม่รับรองมาตรฐาน จำนวน 1 คน
10. รองผู้อำนวยการสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม จาก สมศ. ไม่รับรองมาตรฐาน จำนวน 1 คน
11. หัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม จาก สมศ. ไม่รับรองมาตรฐาน จำนวน 1 คน
12. ครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม จาก สมศ. ไม่รับรองมาตรฐาน จำนวน 2 คน

2.4 การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาดูผลการทดลองใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2.5 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาดูผลการทดลองใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ดังตาราง 8

ตาราง 9 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลการศึกษาลงมือทดลองใช้ระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

ลำดับที่	กิจกรรม	พ.ย 62 – มี.ค. 63	เม.ย. 63	พ.ค. 63
1	ทดลองใช้ระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด	✓		
2	ติดต่อผู้ถูกสัมภาษณ์เพื่อชี้แจง จุดมุ่งหมาย		✓	
3	เข้าพบผู้ถูกสัมภาษณ์		✓	
4	วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิผลของ การใช้ระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด			✓

การพิทักษ์สิทธิผู้ให้ข้อมูล

งานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยตระหนักถึงจริยธรรมในการวิจัยเป็นอย่างดี ดังนั้น ก่อนการ ดำเนินการวิจัยผู้วิจัยได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณา โครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ชื่อรหัส โครงการวิจัย : SWUEC-G-112/2562X หมายเลขรับรอง : SWUEC/X/G-112/2562

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อ 1) การศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้ผลการประเมินคุณภาพภายนอก จาก สมศ. ในระดับดีมากสองรอบ (รอบสอง - รอบสาม) 2) การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ และ 3) การศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตาม มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้ผลการประเมินคุณภาพภายนอก จาก สมศ. ในระดับดีมากสองรอบ (รอบสอง - รอบสาม) ตอนที่ 2 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด และ ตอนที่ 3 การศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ซึ่งแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ประเมินประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ขั้นตอนที่ 2 ประเมินประสิทธิผลการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ โดยมีผลการวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้ผลการประเมินคุณภาพภายนอก จาก สมศ. ในระดับดีมากสองรอบ (รอบสอง - รอบสาม)

ในการหาแนวปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้ผลการประเมินคุณภาพภายนอก จาก สมศ. ได้รับการรับรองมาตรฐานในระดับดีมาก 2 รอบ (รอบสอง - รอบสาม) โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 ขึ้นไป จากระดับคะแนนเต็ม 5 จำนวน 5 แห่ง ประกอบด้วย

วิทยาลัยอาชีวศึกษา A หมายถึง สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนขนาดเล็ก อยู่ในตัวเมืองเขตภาคใต้ เปิดการสอนระดับ ปวช. และ ปวส. สาขาพาณิชยกรรม

วิทยาลัยอาชีวศึกษา B หมายถึง สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนขนาดเล็ก อยู่ในตัวเมืองเขตภาคเหนือ เปิดสอนระดับ ปวช. และ ปวส. สาขาช่างอุตสาหกรรม และสาขาพาณิชยกรรม

วิทยาลัยอาชีวศึกษา C หมายถึง สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนขนาดเล็กเขตภาคกลาง อยู่ในตัวเมือง เปิดสอนระดับ ปวช. สาขาพาณิชยกรรม

วิทยาลัยอาชีวศึกษา D หมายถึง สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนขนาดกลาง อยู่นอกเมืองเขตภาคตะวันออก เปิดสอนระดับ ปวช. และ ปวส. สาขาช่างอุตสาหกรรม และสาขาพาณิชยกรรม

วิทยาลัยอาชีวศึกษา E หมายถึง สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนขนาดเล็ก อยู่ในตัวเมืองเขตภาคใต้ เปิดการสอนระดับ ปวช. และ ปวส. สาขาพาณิชยกรรม/บริหาร และสาขาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ประเด็นการสัมภาษณ์จะสอดคล้องตามมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) การดูแลและแนะแนวผู้เรียน 2) ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 3) ผู้เรียนมีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการ หรือการประกอบอาชีพอิสระ 4) ผลงานของผู้เรียนด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย 5) ผลการแข่งขันทักษะวิชาชีพ 6) ผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ 7) ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการอาชีวศึกษา (V-NET) 8) การมีงานทำและศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา 9) การบริการชุมชนและจิตอาสา และประเด็นสัมภาษณ์จะเป็นไปตามกระบวนการของพหุแนวคิด การบริหารงานคุณภาพตามวงจร Deming การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) และการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome based Education) มีผลการสัมภาษณ์ ดังนี้

ขั้นตอนการกำหนดผลลัพธ์ (Outcome) ในการสัมมนาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนทั้ง 5 แห่งนั้นจะดำเนินการสัมมนาโดยการตั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ครูอาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดผลลัพธ์ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์อย่างไร ซึ่งจากประเด็นการสัมมนาของสถานศึกษาแต่ละแห่งมีการดำเนินการ ดังนี้

ตาราง 10 แนวทางการกำหนดผลลัพธ์ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการดำเนินการกำหนดผลลัพธ์
วิทยาลัยอาชีวศึกษา A	สถานศึกษามีการจัดการประชุมครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา ทำ work shop ร่วมกันเพื่อกำหนดเป้าหมายในแต่ละปี โดยเป้าหมายจะสอดคล้องตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 และเป็นไปตามจุดเน้น วิสัยทัศน์ พันธกิจของสถานศึกษา ทั้งเป้าหมายบางเรื่องได้มาจากผู้ปกครองของนักศึกษา
วิทยาลัยอาชีวศึกษา B	การกำหนดเป้าหมายในแต่ละปีจะมีการประชุมครู/อาจารย์เพื่อกำหนดเป้าหมาย เพื่อนำไปจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี
วิทยาลัยอาชีวศึกษา C	สถานศึกษาจัดแบ่งงานเป็นฝ่าย จำนวน 4 ฝ่าย เช่น ฝ่ายวิชาการ ฝ่ายกิจกรรม โดยแต่ละฝ่ายจะมีผู้แทนครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาร่วมเป็นคณะกรรมการ พร้อมทั้งมีการแต่งตั้งหัวหน้าฝ่าย และมีการจัดประชุมหัวหน้าฝ่ายเพื่อช่วยกันกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษาในแต่ละปีการศึกษา โดยผู้ปกครองจะเข้ามามีส่วนร่วมในคณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งสามารถร่วมกันกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษาในแต่ละปีการศึกษาได้
วิทยาลัยอาชีวศึกษา D	สถานศึกษาจะมีการจัดตั้งหน่วยงานชื่อ Standard Document Committee เพื่อกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษา
วิทยาลัยอาชีวศึกษา E	สถานศึกษาจะมีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้บริหาร อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา เพื่อร่วมกันกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษาในแต่ละปีการศึกษา

จากการวิเคราะห์แนวทางการดำเนินการกำหนดผลลัพธ์ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชน จำนวน 5 แห่ง พบว่ามีแนวทางปฏิบัติที่ดี ดังนี้

1. จัดประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (ผู้บริหาร ครู/อาจารย์ บุคลากรในสถานศึกษา) กับการดำเนินการตามมาตรฐานมาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

2. ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ มาตรฐานที่ 1 ได้รับทราบ

3. ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เสนอผลลัพธ์ที่คาดหวังของมาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ โดยแบ่งเป็น 9 กลุ่ม แล้วนำมาเสนอ ให้ที่ประชุมเพื่อพิจารณา

4. ประชุมร่วมกันเพื่อขอสรุปว่าผลลัพธ์ที่คาดหวังในแต่ละตัวบ่งชี้ที่นำเสนอ สอดคล้องตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนดหรือไม่

5. จัดทำสรุปเพื่อเสนอให้ผู้บริหารรับทราบเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนต่อไป

ขั้นตอนการวางแผน (Plan) ในการสัมมนาสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนทั้ง 5 แห่ง นั้นจะดำเนินการสัมมนาโดยการตั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ครู อาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์อย่างไร ซึ่งจากประเด็นการ สัมมนาสถานศึกษาแต่ละแห่งมีการดำเนินการ ดังนี้

ตาราง 11 แนวทางการกำหนดแผนการดำเนินการของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา A	สถานศึกษานำเป้าหมายที่ได้จากการดำเนินการ work shop มาจัดทำแผนและนำเสนอที่ประชุมกรรมการบริหาร เพื่อพิจารณาแผนงานโครงการ แล้วก็มาประชุมแผนงบ เพื่อที่จะออกมาเป็นแผนปฏิบัติการ
วิทยาลัยอาชีวศึกษา B	สถานศึกษามีการกำหนดแผนการวางแผนโดยฝ่ายบริหารแล้วนำเสนอให้ครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาได้รับทราบ
วิทยาลัยอาชีวศึกษา C	สถานศึกษานำเป้าหมายจากการประชุมร่วมกันของหัวหน้าแต่ละฝ่ายมาจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี เพื่อเสนอให้คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาพิจารณาอนุมัติ ก่อนนำไปแจ้งให้ครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาได้รับทราบแล้วนำไปปฏิบัติ
วิทยาลัยอาชีวศึกษา D	สถานศึกษานำเป้าหมายจากการกำหนดโดย Standard Document Committee มาจัดทำเป็นแผน พร้อมทั้งกำหนด KPI ของแต่ละบุคคล เช่น งานประกันมีหน้าที่รับผิดชอบเรื่องของประเมินภายนอก เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามแผนปฏิบัติงานที่วางไว้
วิทยาลัยอาชีวศึกษา E	สถานศึกษามอบหมายให้แต่ละสาขาเขียนโครงการที่สอดคล้องกับเป้าหมายประจำปีเพื่อนำมาจัดทำเป็นแผนปฏิบัติงานประจำปี เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จจะเสนอให้คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาได้พิจารณาอนุมัติเพื่อแจ้งให้ครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาได้รับทราบแล้วนำไปปฏิบัติ

จากการวิเคราะห์แนวทางการดำเนินการกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชน จำนวน 5 แห่ง สามารถสรุปได้เป็นแนวปฏิบัติที่ดี ดังนี้

แนวทางที่ 1 การวางแผนโดยใช้คณะกรรมการที่มาจากผู้แทนครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

การใช้คณะกรรมการในการวางแผน กำกับ ติดตามผลการดำเนินการ โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการวิเคราะห์มาตรฐานเพื่อทำหน้าที่ในการวิเคราะห์มาตรฐานที่ใช้ในการประกัน

คุณภาพและประเมินคุณภาพทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อมาจัดทำเป็นมาตรฐานของสถานศึกษา และคณะกรรมการจัดทำระบบการทำงานเพื่อทำหน้าที่ในการนำมาตรฐานของสถานศึกษามาวางแผนและระบบในการดำเนินการพร้อมจัดทำตัวบ่งชี้ความสำเร็จ (KPI) ภายนอก เพื่อให้แต่ละแผนนำไปจัดทำ KPI รายบุคคลประจำแต่ละแผนก

แนวทางที่ 2 การแบ่งส่วนงานเพื่อร่วมกันวางแผนปฏิบัติงาน

การใช้การมีส่วนร่วมของครู/อาจารย์ บุคลากรในสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการดำเนินการของสถานศึกษาซึ่งในการจัดทำแผนการดำเนินการของสถานศึกษานั้น คณะผู้บริหารจะแต่งตั้งคณะทำงานออกเป็นฝ่าย เช่น ฝ่ายการวางแผน ฝ่ายงานจัดกิจกรรม ฝ่ายงานดูแลผู้เรียน โดยแต่ละฝ่ายจะประกอบไปด้วยครูอาจารย์แต่ละแผนกเข้ามามีส่วนร่วม และมอบหมายให้แต่ละฝ่ายดำเนินการจัดทำแผนการดำเนินการที่สอดคล้องกับผลลัพธ์ของแต่ละตัวบ่งชี้ของสถานศึกษาแล้วเสนอให้คณะผู้บริหารได้พิจารณา เพื่อนำไปจัดทำแผนการดำเนินการประจำปีของสถานศึกษาต่อไป

ขั้นตอนการนำไปปฏิบัติ (Do) ในการนำแผนไปปฏิบัตินั้นนำมาจากผลการวิเคราะห์ประเด็นการสัมภาษณ์ของสถานศึกษา จำนวน 5 แห่ง สามารถสรุปเป็นแนวปฏิบัติที่ดีเพื่อให้สถานศึกษาได้พิจารณานำไปใช้ ซึ่งประกอบด้วย 9 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การดูแลและแนะแนวผู้เรียน

ตาราง 12 แนวทางการดูแลและแนะแนวผู้เรียนของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา A	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาจัดประชุมผู้ปกครอง นักเรียนเพื่อชี้แจงแนวทางในการติดตามผู้เรียนให้เข้ามาเรียนตามกำหนดระยะเวลา 2. ครูที่ปรึกษาวางแผนการกำกับติดตามผู้เรียน โดยสถานศึกษาให้ผู้เรียนต้องมีการ scan บัตรเพื่อยืนยันการมาเรียน 3. ครูที่ปรึกษามีการทำกิจกรรมพบปะพูดคุยกับผู้เรียนเป็นประจำทุกวันเพื่อติดตามการมาเรียนของผู้เรียน พร้อมทั้งจัดทำรายงานให้งานฝ่ายปกครองทราบเป็นประจำทุกวัน หากพบว่าผู้เรียนคนไหนไม่มาเรียนหรือมาสายจะมีการประสานผู้ปกครองให้รับทราบ 4. สถานศึกษาจัดกิจกรรมให้กับผู้เรียนกลุ่มเสี่ยงเพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมาเรียนอย่างสม่ำเสมอ 5. ครูที่ปรึกษาจัดทำรายงานการมาเรียนของผู้เรียนให้กับฝ่ายปกครองรับทราบเป็นรายเดือน 6. เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาจะมีการประเมินผลการออกกลางคันของผู้เรียน โดยครูที่ปรึกษา พร้อมทั้งแจ้งข้อมูลการออกกลางคันและสาเหตุให้ผู้บริหารรับทราบ 7. ประชุมร่วมระหว่างสถานศึกษา ครู ผู้ปกครองเพื่อวางแผนในการป้องกันไม่ให้ผู้เรียนออกกลางคันโดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะในปีที่ผ่านมา
วิทยาลัยอาชีวศึกษา B	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษามอบหมายอาจารย์ที่ปรึกษาแต่ละห้องจัดทำแนวทางการดูแลผู้เรียนทั้งเรื่องการเรียนการใช้ชีวิตประจำวัน พร้อมทั้งแนวทางให้คำปรึกษา 2. สถานศึกษาจัดประชุมผู้ปกครอง เพื่อแจ้งแนวทางในการดูแลผู้เรียนให้ผู้ปกครองรับทราบ 3. อาจารย์ที่ปรึกษาจะประสานกับผู้ปกครองเป็นระยะ ๆ เพื่อรายงานความประพฤติให้ผู้ปกครองรับทราบ หากมีประเด็นเร่งด่วนจะมีการจัดประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกันระหว่างผู้ปกครอง อาจารย์ที่ปรึกษา 4. มีการประชุมประจำเดือนเพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษารายงานผลการขาด ลา มาสาย ให้หัวหน้าแผนกรับทราบ

ตาราง 12 (ต่อ)

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา C	<ol style="list-style-type: none"> เมื่อรับสมัครผู้เรียนเป็นที่เรียบร้อยแล้วสถานศึกษาจะมีการจัดการเรียนการสอนเพื่อปรับพื้นฐานให้กับผู้เรียน ประชุมผู้ปกครองและผู้เรียนเพื่อชี้แจงกฎระเบียบของโรงเรียนให้รับทราบ ครูที่ปรึกษาจัดทำแผนการกำกับที่ติดตามผู้เรียน ครูที่ปรึกษามีการกำกับ ติดตาม ดูแลผู้เรียนอย่างใกล้ชิด ในแต่ละภาคเรียนจะมีการพบผู้ปกครองในช่วงของการรับผลการศึกษาของผู้เรียน โดยมีการประชุมภาพรวม และมีการพบผู้ปกครองกับครูที่ปรึกษาของผู้เรียนแยกตามห้องเรียน ครูที่ปรึกษาจัดทำสถิติการเข้าเรียนของผู้เรียนเสนอให้ฝ่ายปกครองได้รับทราบ เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาครูที่ปรึกษาจะรวบรวมสถิติการมาเรียนของผู้เรียนเพื่อสรุปผลเสนอให้กับรองผู้อำนวยการที่กำกับดูแลเรื่องการดูแลผู้เรียนให้รับทราบเพื่อนำผลการใช้ในการวางแผนต่อไปในอนาคต
วิทยาลัยอาชีวศึกษา D	<ol style="list-style-type: none"> จัดการประชุมผู้ปกครองเพื่อแจ้งแนวทางในการติดตาม ดูแลผู้เรียนให้รับทราบ ครูที่ปรึกษาจัดทำ Line Group เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียน สถานศึกษาจัดกิจกรรมที่ป้องกันผู้เรียนลาออกกลางคัน ครูที่ปรึกษาจัดทำรายงานการมาเรียนของผู้เรียนให้กับหัวหน้าแผนกรับทราบเป็นรายเดือน เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาจะมีการประเมินผลโดยคณะกรรมการตรวจสอบภายในว่าสามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายหรือไม่
วิทยาลัยอาชีวศึกษา E	<ol style="list-style-type: none"> ฝ่ายปกครอง และครูที่ปรึกษาประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางในการติดตามผู้เรียน จัดประชุมผู้ปกครอง นักเรียนเพื่อชี้แจงแนวทางในการติดตามผู้เรียนให้เข้ามาเรียนตามกำหนดระยะเวลา ครูที่ปรึกษาพบปะผู้เรียนเป็นประจำทุกเช้าพร้อมทั้งติดตามการมาเรียนของผู้เรียน และรายงานให้ฝ่ายปกครองทราบเป็นประจำทุกวัน หากพบผู้เรียนไม่มาเรียนจะมีการโทรศัพท์ประสานกับผู้ปกครอง เพื่อทราบสาเหตุการขาดเรียน

ตาราง 12 (ต่อ)

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
	<p>5. ในกรณีที่ผู้เรียนขาดเรียนติดต่อกันเป็นเวลานาน ครูที่ปรึกษาจะประสานกับผู้ปกครองเพื่อทราบสาเหตุการขาดเรียน แล้วหาแนวทางในการแก้ไขร่วมกัน หากพบว่าผู้เรียนขาดทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ สถานศึกษาจะดำเนินการทำเรื่องกู้ยืมเงินเพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาได้จนจบหลักสูตรตามต้องการของผู้เรียน</p> <p>6. เมื่อสิ้นสุดในแต่ละภาคการศึกษาครูที่ปรึกษาจะตรวจผลการเรียนของผู้เรียนแต่ละคนว่าอยู่ในระดับใด หากพบว่าผู้เรียนที่มีผลการเรียนไม่เป็นที่น่าพอใจ ก็จะมีการดำเนินการจัดการเรียนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามหลักสูตร</p> <p>7. เมื่อสิ้นสุดในแต่ละภาคการศึกษาครูที่ปรึกษาจะมีการสรุปผลการขาด ลา มาสายให้กับงานฝ่ายปกครองทราบเพื่อนำไปวางแผนในการกำกับ ติดตามผู้เรียนให้มาเรียนได้ตามเกณฑ์ต่อไป</p>

คือ

จากการวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ สามารถสรุปเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ จำนวน 3 แนวทาง

แนวทางที่ 1 การให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการกำกับ ติดตามผู้เรียน

1. ครู อาจารย์ ฝ่ายปกครอง และผู้แทนผู้ปกครองของนักศึกษาประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางในการติดตามผู้เรียน
2. ก่อนเปิดภาคเรียนให้มีการจัดประชุมเพื่อชี้แจงแนวทางในการกำกับ ติดตามผู้เรียนในการเข้าเรียนในแต่ละวันให้ผู้ปกครอง ผู้เรียนรับทราบ
3. ครูที่ปรึกษาพบปะผู้เรียนเป็นประจำทุกวันเพื่อติดตามการมาเรียนของผู้เรียน และรายงานผลการมาเรียนของผู้เรียนให้หัวหน้าแผนก/ฝ่ายปกครองทราบเป็นประจำทุกวัน
4. ในกรณีที่พบว่าผู้เรียนไม่มาเรียนให้ประสานกับผู้ปกครอง เพื่อทราบสาเหตุการขาดเรียน โดยหากพบว่าผู้เรียนขาดเรียนติดต่อกันเป็นเวลานาน ครูที่ปรึกษาจะต้องประสานกับผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขร่วมกัน เช่น หากพบว่าผู้เรียนขาดทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ สถานศึกษาจะดำเนินการทำเรื่องกู้ยืมเงินเพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาได้จนจบหลักสูตรตามต้องการของผู้เรียน

5. เมื่อสิ้นสุดในแต่ละภาคการศึกษาครูที่ปรึกษาจะมีการสรุปผลการขาด ลา มา สายให้กับงานฝ่ายปกครองทราบเพื่อนำไปวางแผนในการกำกับ ติดตามผู้เรียนให้มาเรียนได้ตามเกณฑ์ต่อไป

6. ในกรณีที่ผลการศึกษาของผู้เรียนไม่เป็นที่น่าพอใจต้องดำเนินการจัดการเรียน ซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามหลักสูตร

แนวทางที่ 2 การเรียนปรับพื้นฐานก่อนการเข้ารับการศึกษาในสถานศึกษา

1. ในปีแรกของการศึกษาจัดให้มีการเรียนปรับพื้นฐานของผู้เรียนการจัดการเรียนการสอนเพื่อปรับพื้นฐานให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีฐานความรู้ที่ใกล้เคียงกัน

2. ในปีแรกของการศึกษาจะมีการประชุมผู้ปกครองและผู้เรียนเพื่อชี้แจง กฎระเบียบของโรงเรียนให้รับทราบก่อน

3. ครูที่ปรึกษาจัดทำแผนการกำกับติดตามผู้เรียน

4. ครูที่ปรึกษามีการกำกับ ติดตาม ดูแลผู้เรียนอย่างใกล้ชิด

5. ในแต่ละภาคเรียนจะมีการพบผู้ปกครองตอบรับผลการศึกษาของผู้เรียน โดยมีการประชุมภาพรวม และมีการพบผู้ปกครองกับครูที่ปรึกษาของผู้เรียนแยกตามห้องเรียน

6. ครูที่ปรึกษาจัดทำสถิติการเข้าเรียนของผู้เรียนเสนอให้ฝ่ายปกครองได้รับทราบ

7. เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาครูที่ปรึกษาจะรวบรวมสถิติการมาเรียนของผู้เรียน เพื่อสรุปผลเสนอให้กับรองผู้อำนวยการที่กำกับดูแลผู้เรียนให้รับทราบเพื่อนำผลการใช้ในการวางแผนต่อไปในอนาคต

แนวทางที่ 3 การใช้เทคโนโลยีในการกำกับ ติดตามการมาเรียนของผู้เรียน

1. ก่อนเปิดภาคเรียนให้มีการจัดประชุมเพื่อชี้แจงแนวทางในการกำกับ ติดตามผู้เรียนในการเข้าเรียนในแต่ละวันให้ผู้ปกครอง ผู้เรียนรับทราบ

2. ครูที่ปรึกษาจัดทำแผนการกำกับ ติดตามผู้เรียน

3. ในการเข้าเรียนและออกโรงเรียนหลังเลิกเรียนให้ผู้เรียนได้มีการ scan บัตรนักเรียนทุกครั้งเพื่อเป็นการยืนยันการมาเรียนของผู้เรียน พร้อมทั้งให้ครูที่ปรึกษาได้จัดทำ Line กลุ่มของผู้เรียนเพื่อใช้ในการประสานกับผู้เรียนทุกคนในห้อง และเป็นการติดตามมาเรียนของเรียน

4. ครูที่ปรึกษาจัดทำรายงานการมาเรียนของผู้เรียนเสนอให้หัวหน้าแผนก/ฝ่ายปกครองได้รับทราบเป็นประจำทุกวัน

5. เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาครูที่ปรึกษาจะรวบรวมสถิติการมาเรียนของผู้เรียนเพื่อสรุปผลเสนอให้กับรองผู้อำนวยการที่กำกับดูแลเรื่องการดูแลผู้เรียนให้รับทราบเพื่อนำผลการใช้ในการวางแผนต่อไปในอนาคต

ตัวบ่งชี้ที่ 2 ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ตาราง 13 แนวทางการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา A	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาประชุมครูเพื่อชี้แจงกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม โดยการจัดกิจกรรมเป็นการจัดแบบบูรณาการเพื่อลดภาระของครู ทั้งนี้ กิจกรรมที่จะนำมาดำเนินการนั้นมาจากการมอบหมายให้ครูได้ไปจัดทำ workshop ในการคิดกิจกรรมที่จะส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 2. สถานศึกษาจัดทำแบบประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของผู้เรียน โดยมอบหมายให้ครูประจำวิชา และครูผู้ดูแลกิจกรรมเป็นผู้ประเมิน 3. เมื่อดำเนินการกิจกรรมครบถ้วนแล้วจะมีการประเมินผลประจำภาคเรียนว่าได้ดำเนินการตามแผนที่สถานศึกษากำหนดหรือไม่โดยฝ่ายบริหารจะได้นำเสนอในที่ประชุม โดยครู เข้ามามีส่วนร่วมในการปรับปรุงการปฏิบัติงานในปีต่อไป
วิทยาลัยอาชีวศึกษา B	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาจัดประชุมครู/อาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกิจกรรมที่จะส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน 2. สถานศึกษาจัดตารางเรียนของผู้เรียนโดยในแต่ละสัปดาห์จะมีคาบกิจกรรมชมรมให้ผู้เรียนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม เช่น กิจกรรมลูกเสือ 3. เมื่อดำเนินกิจกรรมแล้วเสร็จในแต่ละภาคการศึกษาจะมีการประเมินโดยการสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่ามีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ เช่น ผู้เรียนไม่มีข้อขัดแย้ง ไม่มานั่งทะเลาะกัน มาเข้าเรียนตรงเวลา มีระเบียบวินัย

ตาราง 13 (ต่อ)

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา C	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาเป็นโรงเรียนคาทอลิกจึงนำเอาพระวรสาร (คุณค่าที่พระเยซูสั่งสอนและเจริญชีวิตเป็นแบบอย่าง) มากำหนดเป็นอัตลักษณ์ของสถานศึกษา ให้ผู้เรียนได้เกิดพฤติกรรมตามพระวรสาร โดยพระวรสารจะครอบคลุมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 9 ข้อตามที่ต้นสังกัดกำหนด 2. สถานศึกษาดำเนินการตามพระวรสาร เช่น การดำเนินการให้เกิดประชาธิปไตยสถานศึกษามีการจัดให้มีการเลือกตั้งประธานนักเรียน โดยเป็นการจำลองให้การเลือกตั้งมาไว้ในสถานศึกษา 3. มีการประเมินผลการศึกษาคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยดูจากสถิติ เช่น สถิติการมาเรียนสาย มีการขโมยของหรือไม่ มีการทุจริตในการสอบหรือไม่
วิทยาลัยอาชีวศึกษา D	<ol style="list-style-type: none"> 1. ฝ่ายกิจการนักศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ตามแผนปฏิบัติงานของสถานศึกษา 2. สถานศึกษาจัดทำ Student Passport ของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้บันทึกการเข้าร่วมกิจกรรมและการทำความดี 3. ครูที่ปรึกษาประเมินผู้เรียนว่าเกิดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์จาก Student Passport 4. หากผู้เรียนไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดสถานศึกษาจะมีการจัดกิจกรรมซ่อมเสริมให้
วิทยาลัยอาชีวศึกษา E	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษากำหนดเกณฑ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียน โดยผู้เรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละภาคการศึกษาไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของกิจกรรม 2. สถานศึกษาให้ผู้เรียนได้นำเสนอกิจกรรมว่าในแต่ละภาคการศึกษา ผู้เรียนอยากให้มีการจัดกิจกรรมอะไรเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่สถานศึกษามีการดำเนินการอยู่แล้ว 3. สถานศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการอาชีวศึกษา 4. ครูที่ปรึกษาดำเนินการกำกับ ติดตามให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรม 5. ครูที่ปรึกษาประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนว่าครบตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ หากไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดครูที่ปรึกษาจะส่งรายชื่อให้ฝ่ายวิชาการเพื่อจัดกิจกรรมซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนต่อไป

จากการวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ สามารถสรุปเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ จำนวน 4 แนวทาง คือ

แนวทางที่ 1 การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. สถานศึกษากำหนดเกณฑ์การผ่านกิจกรรมของผู้เรียนเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบในการสำเร็จการศึกษา พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้เรียนรับทราบ
2. สถานศึกษาให้ผู้เรียนประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนในการจัดกิจกรรมแต่ละภาคการศึกษาเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่สถานศึกษามีการดำเนินการอยู่แล้ว
3. สถานศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการอาชีวศึกษา
4. ครูที่ปรึกษาดำเนินการกำกับ ติดตามให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรม
5. ครูที่ปรึกษาประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนว่าครบตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ หากไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดครูที่ปรึกษาจะส่งรายชื่อให้ฝ่ายวิชาการเพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมให้กับผู้เรียนต่อไป

แนวทางที่ 2 การมีส่วนร่วมของครู/อาจารย์ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. สถานศึกษาประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ครู/อาจารย์เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและกำหนดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในแต่ละปีการศึกษา พร้อมทั้งแจ้งกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในแต่ละปีให้ครู/อาจารย์ได้รับทราบ
2. สถานศึกษามอบหมายให้ครู/อาจารย์แต่ละคนกำกับ ติดตามผู้เรียนให้เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สถานศึกษาดำเนินการ
3. สถานศึกษาจัดทำแบบประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียนโดยมอบหมายให้ครูประจำวิชา และครูผู้ดูแลกิจกรรมเป็นผู้ประเมิน
4. สรุปผลการดำเนินการการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้ฝ่ายบริหารรับทราบเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการปฏิบัติงานในปีต่อไป

แนวทางที่ 3 การกำกับ ติดตามผู้เรียนให้เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยใช้ Student Passport

1. สถานศึกษาจัดทำแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์

2. ฝ่ายกิจการนักศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ตามแผนของสถานศึกษา

3. สถานศึกษาจัดทำ Student Passport เพื่อให้ผู้เรียนใช้ในการบันทึกการเข้าร่วมกิจกรรมและการทำความดี

4. ครูที่ปรึกษากำกับ ติดตามผู้เรียนให้เข้าร่วมกิจกรรม และการบันทึก Student Passport ของผู้เรียน

5. ครูที่ปรึกษาประเมินผู้เรียนว่าเกิดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์จาก Student Passport

6. รายงานผลการประเมินให้ฝ่ายกิจการนักศึกษารับทราบในกรณีที่ผู้เรียนไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดสถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้

แนวทางที่ 4 การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามอัตลักษณ์ของสถานศึกษา

1. สถานศึกษานำอัตลักษณ์ของสถานศึกษามากำหนดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะ อันพึงประสงค์

2. สถานศึกษา ดำเนินการจัดกิจกรรมตามที่กำหนด เช่น การดำเนินการให้เกิดประชาธิปไตยสถานศึกษามีการจัดให้มีการเลือกตั้งประธานนักเรียน โดยเป็นการจำลองให้การเลือกตั้งมาไว้ในสถานศึกษา

3. สถานศึกษาประเมินผลการเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยดูจากสถิติ เช่น สถิติการมาเรียนสาย สถิติการขโมยของ และสถิติการทุจริตในการสอบ

ตัวบ่งชี้ที่ 3 ผู้เรียนมีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการ หรือการประกอบอาชีพอิสระ

ตาราง 14 แนวทางการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการ หรือการประกอบอาชีพอิสระ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา A	<ol style="list-style-type: none"> 1. เปิดรับสมัครผู้ที่สนใจจะประกอบอาชีพอิสระสมัครเข้าร่วม 2. จัดการอบรมเรื่องการประกอบอาชีพให้กับผู้ที่มีความสนใจ 3. ให้ผู้เรียนจับกลุ่มในการดำเนินงาน โดยสถานศึกษาจัดครูพี่เลี้ยงคอยช่วยเหลือในการดำเนินการโดยสถานศึกษาจัดหาทุน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่ได้รับการอบรมมานำเสนอสินค้าทุกวันพฤหัสบดีของแต่ละสัปดาห์
วิทยาลัยอาชีวศึกษา B	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาให้ผู้เรียนจับกลุ่ม กลุ่มละไม่เกิน 30 คน เพื่อจัดทำโครงการประกอบอาชีพตามความถนัดของแต่ละกลุ่ม 2. ในแต่ละเดือนสถานศึกษาจะจัดให้มีตลาดนัดเพื่อนำสินค้าของผู้เรียนมาจำหน่าย โดยมีอาจารย์เป็นที่เลี้ยงในดำเนินการ 3. สถานศึกษาให้ผู้เรียนประเมินตนเองว่าในแต่ละเดือนประสบความสำเร็จหรือไม่ เพื่อนำไปปรับปรุงในการดำเนินการต่อไป
วิทยาลัยอาชีวศึกษา C	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษามีการจัดให้ศิษย์เขามาบรรยายการให้ความรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ พร้อมทั้งมีการจัด workshop ในสถานศึกษา เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ในการเป็นผู้ประกอบการ 2. นำผู้เรียนเข้าไปศึกษาดูงานในการเป็นผู้ประกอบการ
วิทยาลัยอาชีวศึกษา D	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาคัดเลือกผู้เรียนที่มีทักษะสามารถเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระด้วยตัวเองได้ พร้อมทั้งรับสมัครผู้ที่มีความสนใจเข้าร่วมโครงการฝึกเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระ 2. สถานศึกษานำผู้มีประสบการณ์จากโรงงานเข้าไปช่วยสอนด้วย ทำให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์จริง

ตาราง 14 (ต่อ)

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา E	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูที่ปรึกษาจะสรรหาผู้เรียนที่มีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการโดยการเปิดรับสมัครผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมการส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ 2. สถานศึกษามีการจัดอบรมเรื่องการเป็นผู้ประกอบการให้กับผู้เรียนที่มีความสนใจที่เข้าร่วมกิจกรรม 3. ผู้เรียนมีการรวมกลุ่มเพื่อหาว่าจะประกอบอาชีพจำลองอะไรดีแล้วนำเสนอโครงการให้กับครูที่ปรึกษา 4. สถานศึกษาจัดครูพี่เลี้ยงให้กับผู้เรียนที่ส่งแผนประกอบอาชีพจำลองเพื่อให้ช่วยในการดำเนินการตามแผนที่ผู้เรียนเสนอ 5. สถานศึกษาจัดงานวันประกอบอาชีพจำลอง โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำแผนการจัดอาชีพจำลองมาดำเนินการ เปิดโอกาสให้ผู้ครอง ครู ผู้เรียน และผู้ที่มีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมในวันดังกล่าว 6. ครูพี่เลี้ยงและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลความสำเร็จในการดำเนินการกิจกรรม

จากการวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ สามารถสรุปเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ จำนวน 2 แนวทางคือ

แนวทางที่ 1 การพัฒนาสมรรถนะการเป็นผู้ประกอบการโดยการสมัครใจ

1. สถานศึกษาเปิดรับสมัครผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมการส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ
2. สถานศึกษาจัดอบรมเรื่องการเป็นผู้ประกอบการให้กับผู้เรียนที่มีความสนใจที่เข้าร่วมกิจกรรม
3. ผู้เรียนรวมกลุ่มเพื่อจัดทำโครงการการประกอบอาชีพจำลองเสนอต่อครูที่ปรึกษา
4. สถานศึกษาจัดครูพี่เลี้ยงให้กับผู้เรียนเพื่อให้ช่วยในการดำเนินการโครงการตามที่ผู้เรียนเสนอ

5. สถานศึกษาจัดงานวันประกอบอาชีพจำลองเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำโครงการการประกอบอาชีพจำลองมาดำเนินการจริงโดยให้ผู้ปกครอง ครู ผู้เรียน และผู้ที่มีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมในวันดังกล่าว

6. ครูพี่เลี้ยงและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลความสำเร็จในการดำเนินการโครงการ

7. ครูที่ปรึกษารายงานผลการดำเนินการของผู้เรียนให้ฝ่ายวิชาการรับทราบ

แนวทางที่ 2 การสร้างแรงบันดาลใจในการเป็นผู้ประกอบการโดยการศึกษาดูงาน

1. สถานศึกษาเชิญศิษย์เก่ามาเป็นวิทยากรบรรยายและให้ความรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ พร้อมทั้งมีการจัด workshop ในสถานศึกษาเพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ในการเป็นผู้ประกอบการ

2. นำผู้เรียนเข้าไปศึกษาดูงานในการเป็นผู้ประกอบการ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียนในการไปเป็นผู้ประกอบการ

ตัวบ่งชี้ที่ 4 ผลงานของผู้เรียนด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย

ตาราง 15 แนวทางการส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างผลงานด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา A	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษากำหนดแผนปฏิบัติงานประจำปีว่าในแต่ละปีต้องมีผลงานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ จำนวนกี่ชิ้น ให้สอดคล้องตามเกณฑ์การประกันคุณภาพภายในของต้นสังกัด 2. นำเสนอแผนของสถานศึกษาให้ครูได้รับทราบ พร้อมจัดทำแผนในการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเข้าร่วมกิจกรรม 3. ครูนำไปกำหนดแผนการสอนที่บูรณาการทักษะที่เกี่ยวกับการจัดทำโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้าง หรืองานวิจัย โดยกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนต้องจัดทำโครงการ 4. สถานศึกษากำหนดวันที่นำเสนอผลงาน โดยสถานศึกษาสนับสนุน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าร่วมเพื่อนำเสนอผลงาน โครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้าง หรืองานวิจัย ให้สาธารณชนรับทราบ

ตาราง 15 (ต่อ)

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา D	<p>3. สถานศึกษากำหนดวันที่นำเสนอผลงาน โดยผู้เรียนเข้าร่วมเพื่อนำเสนอผลงาน โครงการงาน สิ่งประดิษฐ์ งานสร้าง หรืองานวิจัย ให้สาธารณชนรับทราบ</p> <p>4. สถานศึกษาคัดเลือกโครงการงาน สิ่งประดิษฐ์ งานสร้าง หรืองานวิจัย ที่เห็นว่าสามารถนำไปประกวดได้ ส่งเข้าร่วมประกวดโดยมีรางวัลสนับสนุน ให้กับโครงการที่ได้รับรางวัลในระดับชาติ ภูมิภาค จังหวัด พร้อมทั้งคัดเลือกโครงการงาน สิ่งประดิษฐ์ งานสร้าง หรืองานวิจัย ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในการเป็นสื่อการสอน หรือใช้ประโยชน์ในด้านอื่นๆ แล้วจัดส่งให้ผู้ที่มีความต้องการโครงการเพื่อนำไปใช้ประโยชน์</p>
วิทยาลัยอาชีวศึกษา E	<p>1. สถานศึกษาจัดให้มีวิชาโครงการเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการสร้างผลงานสิ่งประดิษฐ์</p> <p>2. ผู้สอนในวิชาให้ผู้เรียนจับกลุ่มเพื่อนำเสนอโครงการว่าจะดำเนินการสร้างสิ่งประดิษฐ์อะไรในแต่ละปีการศึกษา</p> <p>3. สถานศึกษาจัดครูพี่เลี้ยงเพื่อชี้แนะแนวทางในการดำเนินการโครงการสิ่งประดิษฐ์ของผู้เรียน</p> <p>4. สถานศึกษาจัดหาเวทีประกวดให้กับผู้เรียนทั้งในระดับจังหวัด ภูมิภาค ชาติ พร้อมทั้งได้จัดสถานประกอบการ หน่วยงาน ชุมชน ที่มีความประสงค์อยากได้สิ่งประดิษฐ์ของผู้เรียนไปใช้ประโยชน์</p> <p>5. สถานศึกษาได้จัดส่งผลงานสิ่งประดิษฐ์ของผู้เรียนเข้าร่วมประกวดทั้งในระดับจังหวัด ภูมิภาค ชาติ</p> <p>6. เมื่อครบปีการศึกษาครูผู้สอนจะมีการสรุปผลการจัดทำผลงานสิ่งประดิษฐ์เพื่อเสนอต่อหัวหน้าสาขาวิชา ฝ่ายวิชาการ และผู้บริหาร เพื่อให้ทราบว่าในแต่ละปีการศึกษามีผลงานชิ้นใดได้รับรางวัลหรือนำไปใช้ประโยชน์บ้าง</p>

จากการวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ สามารถสรุปเป็นแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด จำนวน 1 แนวทาง คือ

แนวทางการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ผ่านการเรียนการสอน

1. สถานศึกษาจัดให้มีวิชาโครงการเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการสร้างผลงานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย

2. ครูผู้สอนในวิชาโครงการกำหนดให้ผู้เรียนจับกลุ่มโดยผู้เรียนระดับชั้น ปวช. จัดกลุ่ม จำนวน 3 คน จัดทำโครงการ 1 ชิ้น และระดับชั้น ปวส. จัดกลุ่ม จำนวน 2 คน จัดทำโครงการ 1 ชิ้น

3. ผู้เรียนจัดทำรายละเอียดในการดำเนินการโครงการที่จะดำเนินการเสนอต่อครูผู้สอน

4. สถานศึกษาจัดครูพี่เลี้ยงเพื่อชี้แนะแนวทางในการดำเนินการโครงการ สิ่งประดิษฐ์ของผู้เรียน

5. สถานศึกษาจัดให้มีงานวันวิชาการของสถานศึกษาเพื่อนำเสนอโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้าง หรืองานวิจัยเพื่อนำเสนอผลงานของผู้เรียน

6. สถานศึกษาจัดหาเวทีประกวดให้กับผู้เรียนทั้งในระดับจังหวัด ภูมิภาค ชาติ พร้อมทั้งได้จัดสถานประกอบการ หน่วยงาน ชุมชน ที่มีความประสงค์อยากได้สิ่งประดิษฐ์ของผู้เรียนไปใช้ประโยชน์

7. สถานศึกษาคัดเลือกโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้าง หรืองานวิจัย ที่เห็นว่าสามารถนำไปประกวดได้ ส่งเข้าร่วมประกวดโดยมีรางวัลสนับสนุนให้กับโครงการที่ได้รับรางวัลในระดับชาติ ภูมิภาค จังหวัด พร้อมทั้งคัดเลือกโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้าง หรืองานวิจัย ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในการเป็นสื่อการสอน หรือใช้ประโยชน์ในด้านอื่น ๆ แล้วจัดส่งให้ผู้ที่มีความต้องการโครงการเพื่อนำไปใช้ประโยชน์

8. สถานศึกษาจัดส่งผลงานสิ่งประดิษฐ์ของผู้เรียนเข้าร่วมประกวดทั้งในระดับจังหวัด ภูมิภาค ชาติ

9. ครูผู้สอนจะมีการสรุปผลการจัดทำผลงานสิ่งประดิษฐ์เพื่อเสนอต่อหัวหน้าสาขาวิชา ฝ่ายวิชาการ และผู้บริหาร เพื่อให้ทราบว่าในแต่ละปีการศึกษามีผลงานชิ้นใดได้รับรางวัลหรือนำไปใช้ประโยชน์บ้าง

ตัวบ่งชี้ที่ 5 ผลการแข่งขันทักษะวิชาชีพ

ตาราง 16 แนวทางการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลการแข่งขันทักษะวิชาชีพเป็นไปตามเป้าหมาย ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา A	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาสำรวจว่าในแต่ละปีที่มีที่ไหนจัดแข่งขันทักษะวิชาชีพในระดับจังหวัด ภูมิภาค ชาติ 2. มอบหมายให้หัวหน้าสาขาวิชาประชุมร่วมกับครูประจำสาขาวิชาว่าจะส่งผู้เรียนเข้าแข่งขันในรายการไหนบ้าง 3. หัวหน้าสาขาวิชามอบหมายให้ครูผู้สอนสังเกตผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถในการแข่งขันทักษะวิชาชีพเพื่อนำมาเตรียมความพร้อมในการแข่งขัน 4. ครูที่เลี้ยงจัดทำแผนการพัฒนาทักษะวิชาชีพของผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถเสนอต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา 5. ครูที่เลี้ยงนำผู้เรียนไปแข่งขันตามที่กำหนดพร้อมสรุปผลการแข่งขันนำเสนอหัวหน้าสาขาวิชา โดยมีการจัดแข่งขันในระดับสถานศึกษาก่อนเพื่อเป็นการทดสอบความรู้ความสามารถของผู้เรียนก่อนไปแข่งขันจริง 6. ครู นำเสนอผลการดำเนินการให้ พร้อมทั้งปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นเสนอต่อหัวหน้าสาขาวิชา เพื่อนำเสนอผู้บริหารเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนในปีการศึกษาต่อไป
วิทยาลัยอาชีวศึกษา B	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาจัดให้มีวิชาการโครงการให้กับผู้เรียนตั้งแต่ระดับ ปวช. ขึ้นไป โดยกำหนดให้ผู้เรียนระดับ ปวช. จำนวน 3-5 คน ทำโครงการสิ่งประดิษฐ์ จำนวน 1 ชิ้น ระดับ ปวส. จำนวน 2-3 คน ทำโครงการสิ่งประดิษฐ์ จำนวน 1 ชิ้น 2. สถานศึกษามอบหมายให้ครู/อาจารย์ เป็นครูที่เลี้ยงในการจัดทำโครงการสิ่งประดิษฐ์ของแต่ละกลุ่ม 3. สถานศึกษาจัดให้มีงาน Open House หรือบางครั้งก็เป็นเหมือนวันวิชาการ เพื่อให้ผู้เรียนนำสิ่งประดิษฐ์มาประกวดกัน เพื่อคัดเลือกไปประกวดในระดับจังหวัด ระดับภาค

ตาราง 16 (ต่อ)

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา C	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาสำรวจว่าในแต่ละปีที่มีไหนจัดแข่งขันทักษะวิชาชีพในระดับจังหวัด ภูมิภาค ชาติ 2. ครูผู้สอนสังเกตผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถในการแข่งขันทักษะวิชาชีพเพื่อนำมาเตรียมความพร้อมในการแข่งขัน 3. ครูที่เลี้ยงจัดทำแผนการพัฒนาทักษะวิชาชีพของผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถเสนอต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา 4. ครูที่เลี้ยงนำผู้เรียนไปแข่งขันตามที่กำหนดพร้อมสรุปผลการแข่งขันนำเสนอหัวหน้าสาขาวิชา โดยก่อนไปแข่งมีการจัดแข่งขันในระดับสถานศึกษาก่อนเพื่อเป็นการทดสอบความรู้ความสามารถของผู้เรียนก่อนไปแข่งขันจริง 5. ครู นำเสนอผลการดำเนินการให้ พร้อมทั้งปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นเสนอต่อหัวหน้าสาขาวิชา เพื่อนำเสนอผู้บริหารเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนในปีการศึกษาต่อไป
วิทยาลัยอาชีวศึกษา D	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาจัดงานวิชาการเพื่อจัดแข่งขันทักษะวิชาชีพภายในสถานศึกษาเพื่อเป็นการสรรหาผู้เรียนที่มีความรู้ ความสามารถเพื่อนำไปพัฒนาสมรรถนะต่อไป 2. ครูที่เลี้ยงจัดทำแผนการพัฒนาทักษะวิชาชีพของผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถเสนอต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา 3. ครูที่เลี้ยงนำผู้เรียนไปแข่งขันตามที่กำหนดพร้อมสรุปผลการแข่งขันนำเสนอหัวหน้าแผนกวิชา โดยสถานศึกษาสนับสนุนเงินทุนในการเข้าร่วมการแข่งขันระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค ระดับชาติ 4. ครูที่เลี้ยงสรุปผลการดำเนินการ พร้อมทั้งปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นเสนอต่อหัวหน้าสาขาวิชา เพื่อนำเสนอผู้บริหารรับทราบต่อไป

ตาราง 16 (ต่อ)

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา E	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาสำรวจว่าในแต่ละปีการศึกษา มีการจัดการแข่งขันทักษะวิชาชีพที่ใดบ้างในระดับจังหวัด ภูมิภาค ชาติ นานาชาติ 2. ผู้บริหารประชุมร่วมกับหัวหน้าสาขาวิชาเพื่อแจ้งให้หัวหน้าสาขาวิชาทราบว่าสถานศึกษาจะส่งผู้เรียนเข้าร่วมการแข่งขันรายการใดบ้าง 3. หัวหน้าสาขาวิชาประชุมร่วมกับครูผู้สอนเพื่อแจ้งรายการที่จะเข้าแข่งขัน พร้อมทั้งให้ครูผู้สอนดำเนินการสรรหาผู้เรียนที่มีความสามารถในการแข่งขันในรายการนั้น และแจ้งรายชื่อมายังหัวหน้าสาขาวิชา 4. ครูผู้สอนจัดทำแผนในการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนให้มีความพร้อมในการแข่งขันเสนอให้หัวหน้าสาขาวิชาพิจารณา และจัดส่งให้ผู้อำนวยการอนุมัติแผนการพัฒนาสมรรถนะของเรียน 5. ครูผู้สอนดำเนินการพัฒนาตามแผนที่ได้รับอนุมัติ 6. สถานศึกษาจัดส่งผู้เรียนเข้าร่วมการแข่งขัน โดยครูผู้สอนจัดทำสรุปผลการเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพของผู้เรียนให้ฝ่ายวิชาการรับทราบว่าได้รางวัลอะไรบ้าง เพื่อฝ่ายวิชาการนำเสนอต่อผู้บริหารต่อไป

จากการวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ สามารถสรุปเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ จำนวน 1 แนวทาง คือ

แนวทางการพัฒนาความรู้ ความสามารถให้ผู้เรียนเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพ

1. สถานศึกษาจัดทำแผนการเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพ
2. ผู้บริหารประชุมเพื่อแจ้งให้ครู/อาจารย์ทราบว่าสถานศึกษาจะเข้าร่วมการแข่งขันรายการใดบ้าง
3. หัวหน้าสาขาวิชาประชุมร่วมกับครูผู้สอนเพื่อแจ้งรายการที่จะเข้าแข่งขัน พร้อมทั้งให้ครูผู้สอนดำเนินการสรรหาผู้เรียนที่มีความสามารถในการแข่งขันในรายการนั้น และแจ้งรายชื่อมายังหัวหน้าสาขาวิชา

4. สถานศึกษาจัดหาครูพี่เลี้ยงเพื่อช่วยในการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน
5. ครูพี่เลี้ยงจัดทำแผนในการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนให้มีความพร้อมในการแข่งขันเสนอให้ผู้บริหารพิจารณาแผนการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน
6. ครูพี่เลี้ยงดำเนินการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนตามแผนที่ได้รับอนุมัติ
7. สถานศึกษาจัดทดสอบความรู้ความสามารถของผู้เรียน ก่อนไปแข่งขันจริงเพื่อนำผลมาปรับปรุงในจุดที่บกพร่อง
8. สถานศึกษาจัดส่งผู้เรียนเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพตามวันเวลาที่กำหนด และครูพี่เลี้ยงจัดทำสรุปผลการเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพของผู้เรียนพร้อมทั้งปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นเสนอให้ฝ่ายวิชาการรับทราบ เพื่อฝ่ายวิชาการนำเสนอต่อผู้บริหารต่อไป

ตัวบ่งชี้ที่ 6 ผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และ **ตัวบ่งชี้ที่ 7** ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการอาชีวศึกษา V-NET

ตาราง 17 แนวทางการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการอาชีวศึกษา V-NET เป็นไปตามเป้าหมาย ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา A	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูดำเนินการจัดทำแผนการสอนโดยบูรณาการความรู้ และทักษะที่จะใช้ในการทดสอบเข้าไปในแผนการจัดการเรียนการสอน 2. สถานศึกษาทำการจัดทำ Pretest ก่อนการทดสอบจริงเพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนยังขาดความรู้ทักษะด้านใด 3. ก่อนการสอบสถานศึกษามีการจัดติวเพิ่มเติมให้กับผู้เรียนที่จะเข้ารับการทดสอบ 4. สถานศึกษานำผู้ที่จะเข้ารับการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ และการทดสอบทางการศึกษาเข้าทำการทดสอบตามกำหนดระยะเวลา 5. ฝ่ายวิชาการสรุปผลการทดสอบของผู้เรียนว่าเป็นไปตามเป้าหมายของสถานศึกษาหรือไม่ พร้อมทั้งขอเสนอแนะในการปรับปรุง

ตาราง 17 (ต่อ)

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา B	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาจัดทำแผนสอนโดยบูรณาการเรื่องที่จะใช้ในการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ และการสอบ V-NET เข้าไปในแต่ละรายวิชา 2. สถานศึกษามีการนิเทศการสอนของอาจารย์ภาคเรียนละ 2 ครั้ง 3. ก่อนสอบสถานศึกษามีการจัดการสอนเสริมทักษะ และความรู้เนื้อหาที่จะใช้ในการสอบให้กับผู้เรียนเป็นการเพิ่มเติม
วิทยาลัยอาชีวศึกษา C	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาจัดทำเป้าหมายของสถานศึกษา โดยกำหนดให้ผู้เรียนชั้นปีสุดท้ายต้องมีค่าคะแนน V-NET เฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติ และต้องสอบผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพในการสอบครั้งแรก ครอบร้อยละ 100 ของผู้เรียนชั้นปีสุดท้าย 2. มีการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนการสอบ 3. ก่อนการสอบสถานศึกษามีการจัดติวเพิ่มเติมให้กับผู้เรียนที่จะเข้ารับการทดสอบ 4. ผู้รับผิดชอบสรุปผลการทดสอบของผู้เรียนว่าเป็นไปตามเป้าหมายของสถานศึกษาหรือไม่
วิทยาลัยอาชีวศึกษา D	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาจัดทำเป้าหมายของสถานศึกษา โดยกำหนดให้ผู้เรียนชั้นปีสุดท้ายต้องเข้าสอบ V-NET ครอบร้อยละ 100 และต้องมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป พร้อมทั้งกำหนดให้ผู้เรียนต้องสอบผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพในการสอบครั้งแรก ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 2. กำหนดเป็น KPI เพื่อใช้วัดผลการปฏิบัติงานของครูผู้สอน 3. ปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ 4. ให้ครูผู้สอนปรับวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนแนวใหม่ เช่น BBL STEM เป็นต้น 5. ให้แผนกวิชาการรายงานผลการเรียนของผู้เรียนทุกเดือน 6. ให้มีการนิเทศการสอนของครู ภาคเรียนละ 1 ครั้ง 7. มีการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนก่อนการสอบ 8. ก่อนการสอบสถานศึกษามีการจัดติวเพิ่มเติมให้กับผู้เรียนที่จะเข้ารับการทดสอบ 9. ผู้รับผิดชอบสรุปผลการทดสอบของผู้เรียนว่าเป็นไปตามเป้าหมายของสถานศึกษาหรือไม่

ตาราง 17 (ต่อ)

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา E	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาประชุมครูผู้สอนเพื่อชี้แจงแนวทางในการจัดทำแผนการสอน โดยให้นำสมรรถนะ ความรู้ ทักษะที่จะใช้ในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และการทดสอบทางการศึกษาเข้าไปบูรณาการในแผนการสอนด้วย 2. ครูผู้สอนจัดทำแผนการสอนในแต่ละรายวิชาที่ได้รับ โดยการ บูรณาการ สมรรถนะ ความรู้ ทักษะที่จะใช้ในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และการ ทดสอบทางการศึกษา พร้อมทั้งเสนอให้หัวหน้าสาขาวิชาได้พิจารณา ก่อน จัดส่งให้ฝ่ายวิชาการ 3. หัวหน้าสาขาวิชา และฝ่ายวิชาการมีการนิเทศการสอนโดยในหนึ่งภาค เรียนจะมีการนิเทศโดยการแจ้งล่วงหน้า และการนิเทศโดยไม่มีแจ้ง ล่วงหน้า 4. ครูผู้สอน หัวหน้าสาขาวิชา ฝ่ายวิชาการร่วมกันจัดตารางสอนเพิ่มเติม ให้กับผู้ที่จะเข้ารับการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ และการทดสอบทาง การศึกษา โดยให้ครูผู้สอนที่มีคาบว่างเข้ามาช่วยในการสอนเพิ่มเติม 5. สถานศึกษานำผู้ที่จะเข้ารับการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ และการ ทดสอบทางการศึกษาเข้าทำการทดสอบตามกำหนดระยะเวลา 6. ครูที่ปรึกษาสรุปผลการทดสอบของผู้ที่เข้ารับการทดสอบเสนอให้หัวหน้า สาขาวิชาทราบ 7. หัวหน้าสาขาจัดทำสรุปผลเสนอต่อฝ่ายวิชาการ เพื่อนำเสนอผลการ ทดสอบให้ผู้บริหารพิจารณาเพื่อนำไปวางแผนปรับปรุงพัฒนาต่อไป

จากการวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ สามารถสรุปเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ จำนวน 2 แนวทาง
คือ

แนวทางที่ 1 การบูรณาการหลักสูตรให้สอดคล้องกับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ
และการทดสอบทางการศึกษา

1. สถานศึกษาประชุมครูผู้สอนเพื่อชี้แจงแนวทางในการจัดทำแผนการสอนโดย นำสมรรถนะ ความรู้ ทักษะที่จะใช้ในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และการทดสอบทาง การศึกษาเข้าไปบูรณาการในแผนการสอนด้วย

2. ครูผู้สอนจัดทำแผนการสอนในแต่ละรายวิชาที่ได้รับโดยการบูรณาการสมรรถนะ ความรู้ ทักษะที่จะใช้ในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และการทดสอบทางการศึกษา พร้อมทั้งเสนอให้ฝ่ายวิชาการได้พิจารณา

3. หัวหน้าสาขาวิชา และฝ่ายวิชาการมีการนิเทศการสอนโดยในหนึ่งภาคเรียนจะมีการนิเทศ จำนวน 2 ครั้ง แบบแจ้งล่วงหน้าและแบบไม่มีการแจ้งล่วงหน้า

4. สถานศึกษาจัดทำ Pretest ก่อนการทดสอบจริงเพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนยังขาดความรู้ทักษะด้านใด

5. ครูผู้สอน หัวหน้าสาขาวิชา ฝ่ายวิชาการร่วมกันจัดทำตารางสอนเพิ่มเติมให้กับผู้ที่เข้ารับการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ และการทดสอบทางการศึกษา โดยให้ครูผู้สอนที่มีความว่างเข้ามาช่วยในการสอนเพิ่มเติม

6. สถานศึกษานำผู้ที่เข้ารับการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ และการทดสอบทางการศึกษาเข้าทำการทดสอบตามกำหนดระยะเวลา

7. ครูที่ปรึกษาสรุปผลการทดสอบของผู้ที่เข้ารับการทดสอบเสนอฝ่ายวิชาการ เพื่อนำเสนอผลการทดสอบให้ผู้บริหารพิจารณาเพื่อนำไปวางแผนปรับปรุงพัฒนาต่อไป

แนวทางที่ 2 การปรับวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนแนวใหม่

1. สถานศึกษาจัดทำเป้าหมายของสถานศึกษา โดยกำหนดให้ผู้เรียนชั้นปีสุดท้ายต้องเข้าสอบ V-NET ครบร้อยละ 100 และต้องมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป พร้อมทั้งกำหนดให้ผู้เรียนต้องสอบผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพในการสอบครั้งแรก ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

2. สถานศึกษากำหนดเป้าหมายผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และการทดสอบทางการศึกษาของผู้เรียนเป็นตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานของครูผู้สอน

3. สถานศึกษาปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ

4. สถานศึกษากำหนดให้ครูผู้สอนปรับวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนแนวใหม่ เช่น BBL STEM เป็นต้น

5. ครูผู้สอนรายงานผลการเรียนของผู้เรียนให้ฝ่ายวิชาการทราบเป็นประจำทุกเดือน

6. หัวหน้าสาขาวิชา และฝ่ายวิชาการดำเนินการนิเทศการสอนของครู ภาคเรียนละ 1 ครั้ง

7. ครูผู้สอน หัวหน้าสาขาวิชา ฝ่ายวิชาการร่วมกันเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียน
ก่อนการสอบ

8. ผู้รับผิดชอบสรุปผลการทดสอบของผู้เรียนให้ผู้บริหารพิจารณาเพื่อนำไป
วางแผนปรับปรุงพัฒนาต่อไป

ตัวบ่งชี้ที่ 8 การมีงานทำและการศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา

ตาราง 18 แนวทางการส่งเสริมให้ผู้สำเร็จการศึกษามีงานทำและการศึกษาต่อเป็นไปตาม
เป้าหมาย ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา A	<ol style="list-style-type: none"> 1. มอบหมายให้ครูผู้สอนจัดทำแผนการสอนที่บูรณาการความรู้ ทักษะ ที่จะใช้ในการประกอบวิชาชีพหรือศึกษาต่อเข้าไปในแผนการสอน 2. มีการนิเทศครูผู้สอนแบบตั้งตัวและไม่ตั้งตัว พร้อมทั้งให้ผู้เรียน มีส่วนร่วมในการประเมินครูหรือผู้สอนด้วย 3. จัดกิจกรรมศึกษาดูงานเพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียนว่าเมื่อสำเร็จ การศึกษาแล้วต้องไปประกอบวิชาชีพ
วิทยาลัยอาชีวศึกษา B	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาจัดให้ผู้เรียนฝึกประสบการณ์กับสถานประกอบการ อย่างน้อย 6 เดือน 2. สถานศึกษาดังกลุ่ม Line เพื่อใช้ติดตามผู้สำเร็จการศึกษา 3. สถานศึกษามีการติดตามผู้สำเร็จการศึกษาว่าได้งานทำหรือยัง ซึ่ง หากผู้สำเร็จการศึกษาคงคนไหนต้องการทำงาน สถานศึกษาจะช่วยหา งานให้
วิทยาลัยอาชีวศึกษา C	<p>ส่วนมากผู้เขามาสมัครเรียนที่มุ่งเน้นศึกษาต่อ สถานศึกษาจะให้มี การศึกษาดูงานเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้สำเร็จการศึกษาให้ สามารถออกไปทำงานได้ โดยสถานศึกษามีการสำรวจการได้งานของ ผู้สำเร็จการศึกษา</p>

ตาราง 18 (ต่อ)

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา D	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาดังเป้าหมายให้ผู้สำเร็จการศึกษาต้องได้งานทำหรือศึกษาต่อไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 2. จัดทำโครงการโรงเรียนโรงงาน เพื่อเป็นการเสริมสร้างความรู้ให้กับผู้เรียนโดยใช้ประสบการณ์จากคนที่ทำงานมาเป็นครูช่วยสอนควบคู่กับครูประจำ โดยจัดทำเป็น KPI โดยครูต้องมีการนำผู้มีประสบการณ์ในการทำงานมาช่วยสอนในวิชาปฏิบัติ 3. ปรับเวลาในการฝึกงานให้เพิ่มมากขึ้น จากเดิมฝึก 4 เดือน เป็นการฝึก 6 เดือน 4. จัดทำ MOU ร่วมกับบริษัทเพื่อจัดหาทุนให้ผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถเข้าทำงานตามบริษัทที่ทำ MOU ร่วมกัน โดยผู้รับทุนบริษัทจะมาเป็นคนสัมภาษณ์เอง 5. ก่อนสำเร็จการศึกษาสถานศึกษาจัดโครงการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนเพื่อให้สามารถออกไปทำงานได้ตามที่ตลาดแรงงานต้องการ
วิทยาลัยอาชีวศึกษา E	<p>ผู้สำเร็จการศึกษาสวนมากจะศึกษาต่อ โดยสถานศึกษาได้มีการทำความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเพื่อขอโควตาผู้เรียนให้กับผู้เรียนดี พร้อมทั้งในแต่ละปีสถานศึกษามีการสำรวจการได้งานทำของผู้สำเร็จการศึกษา</p>

จากการวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ สามารถสรุปเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ จำนวน 1 แนวทาง คือ

แนวทางการทำความร่วมมือกับสถานประกอบการ

1. สถานศึกษาดังเป้าหมายให้ผู้สำเร็จการศึกษาต้องได้งานทำหรือศึกษาต่อไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

2. สถานศึกษาจัดทำโครงการโรงเรียนโรงงาน เพื่อเป็นการเสริมสร้างความรู้ให้กับผู้เรียนโดยใช้ประสบการณ์จากคนที่ทำงานมาเป็นครูช่วยสอนควบคู่กับครูประจำ โดยจัดทำเป็น KPI โดยนำผู้มีประสบการณ์ในการทำงานมาช่วยสอนในวิชาปฏิบัติ

3. สถานศึกษาปรับเวลาในการฝึกงานให้เพิ่มมากขึ้น จากเดิมฝึก 4 เดือน เป็นการฝึก 6 เดือน

4. สถานศึกษาจัดทำบันทึกข้อตกลง (MOU) ร่วมกับสถานประกอบการเพื่อจัดหาทุนให้ผู้เรียนและเมื่อผู้เรียนสำเร็จการศึกษาสามารถเข้าทำงานตามบริษัทที่ทำ MOU ร่วมกัน โดยผู้รับทุนสถานประกอบการจะมาเป็นผู้คัดเลือกโดยตรง

5. สถานศึกษาจัดให้มีโครงการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนก่อนสำเร็จการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถออกไปปฏิบัติงานได้ตามที่ตลาดแรงงานต้องการ

ตัวบ่งชี้ที่ 9 การบริการชุมชนและจิตอาสา

ตาราง 19 แนวทางการบริการชุมชนและจิตอาสาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา A	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาจัดทำแผนการจัดกิจกรรมบริการชุมชนและจิตอาสาประจำปี โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการนำเสนอโครงการเพื่อให้สถานศึกษาเข้าไปดำเนินการ 2. สถานศึกษาจัดประชุมเพื่อชี้แจงแผนการจัดกิจกรรมให้ผู้บริหาร ครูบุคลากรได้รับทราบ 3. สถานศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมบริการชุมชน บริการวิชาการ วิชาชีพ และจิตอาสา โดยเป็นการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการ 4. เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จสถานศึกษาจะให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรม และชุมชนที่รับบริการเป็นผู้ประเมินความสำเร็จของกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

ตาราง 19 (ต่อ)

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา B	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษามอบหมายให้แต่ละสาขาวิชาได้มีการกำหนดปฏิทินกิจกรรมในการบริการวิชาการและจัดทำจิตอาสาโดยให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด 2. ครู/อาจารย์ และผู้เรียนดำเนินการตามกิจกรรมที่ระบุไว้ในปฏิทินในแต่ละปี 3. ครู/อาจารย์ที่ดูแลในแต่ละกิจกรรมทำสรุปผลการดำเนินการเสนอให้ผู้บริหารรับทราบเมื่อดำเนินการแล้วเสร็จในแต่ละกิจกรรม
วิทยาลัยอาชีวศึกษา C	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษามอบหมายให้ครูรับผิดชอบโครงการบริการวิชาการ 2. ประสานสถานศึกษาอื่นที่ความต้องการให้สถานศึกษาเข้าไปช่วยในการพัฒนาความรู้ โดยตั้งเป้าหมายในแต่ละปีว่าต้องดำเนินการได้จำนวนเท่าใด 3. อบรมผู้เรียนก่อนนำไปบริการวิชาการให้กับสถานศึกษาอื่นที่มีความต้องการความช่วยเหลือ 4. นำผู้เรียนลงพื้นที่เพื่อบริการวิชาการตามเป้าหมายที่กำหนด 5. สรุปผลการดำเนินการตามโครงการ
วิทยาลัยอาชีวศึกษา D	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาจัดหาทุนสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก พร้อมตั้งงบประมาณสนับสนุนในการบริการชุมชน จิตอาสา 2. จัดทำคำสั่งของสถานศึกษาเพื่อให้ผู้บริหาร ครู บุคลากร และผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมตามที่กำหนด 3. มีการจัดกิจกรรมโดยบูรณาการเรื่องในการบริการชุมชน การบริการวิชาการ วิชาชีพ และจิตอาสาเข้าด้วยกัน 4. มีการประเมินผลการดำเนินการโครงการโดยพิจารณาจากผู้เข้าร่วมกิจกรรม เช่น ผู้ใหญ่บ้าน หรือบุคลากรในหน่วยงานที่ไปให้บริการ 5. นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะเข้าที่ประชุมของสถานศึกษา พร้อมทั้งให้ครูมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไข

ตาราง 19 (ต่อ)

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา D	6. เมื่อครบภาคเรียนจะมีการประเมินโดยคณะกรรมการตรวจสอบ ภายในว่าสามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายหรือไม่
วิทยาลัยอาชีวศึกษา E	1. สถานศึกษาจัดประชุมครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา และ ผู้ปกครองเพื่อจัดทำแผนกิจกรรมในแต่ละปี พร้อมทั้งแจ้งให้ทุกฝ่าย รับทราบแผน 2. สถานศึกษาบูรณาการการจัดกิจกรรมบริการชุมชน บริการวิชาการ วิชาชีพ และจิตอาสา 3. เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จสถานศึกษาจะให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรม และ ชุมชนที่รับบริการเป็นผู้ประเมินความสำเร็จของกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ สามารถสรุปเป็นแนวปฏิบัติที่ดีได้ จำนวน 1 แนวทาง
คือ

แนวทางการจัดกิจกรรมโดยการมีส่วนร่วมจากบุคคลภายนอก

1. สถานศึกษาจัดทำแผนการจัดกิจกรรมบริการชุมชนและจิตอาสาประจำปี โดย
ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการนำเสนอโครงการเพื่อให้สถานศึกษาเข้าไปดำเนินการ
2. สถานศึกษาจัดสรรงบประมาณจัดกิจกรรมบริการชุมชนและจิตอาสาประจำปี
พร้อมทั้งจัดหาทุนสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก
3. สถานศึกษาจัดประชุมเพื่อชี้แจงแผนการจัดกิจกรรมให้ผู้บริหาร ครู บุคลากร
ได้รับทราบ
4. สถานศึกษาจัดทำคำสั่งแต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมบริการชุมชน
และจิตอาสาประจำปี
5. สถานศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมบริการชุมชน บริการวิชาการ วิชาชีพ และ
จิตอาสา โดยเป็นการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการ
6. สถานศึกษาให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมและชุมชนที่รับบริการเป็นผู้ประเมิน
ความสำเร็จของกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

7. ผู้รับผิดชอบจัดทำสรุปผลการดำเนินการกิจกรรมเสนอให้ผู้บริหารทราบเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาต่อไป

ขั้นตอนการตรวจสอบผลการดำเนินการ (Check) ในการสัมภาษณ์สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนทั้ง 5 แห่ง จะดำเนินการสัมภาษณ์โดยการตั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ครู อาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ โดยจากประเด็นการสัมภาษณ์สถานศึกษาแต่ละแห่งมีการดำเนินการ ดังนี้

ตาราง 20 แนวทางการตรวจสอบผลการดำเนินการตามเป้าหมายของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา A	สถานศึกษามีการดำเนินการจัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบผลการดำเนินงานในแต่ละปี โดยมีเกณฑ์การประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561
วิทยาลัยอาชีวศึกษา B	สถานศึกษาจัดทำเกณฑ์การประเมินผลการดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแต่ละปีการศึกษา
วิทยาลัยอาชีวศึกษา C	สถานศึกษามีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพ โดยให้แต่ละฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการคณะกรรมการประกันคุณภาพ พร้อมทั้งระบุผู้รับผิดชอบ เพื่อดำเนินการตรวจประเมิน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา D	สถานศึกษาแต่งตั้งคณะทำงานตรวจสอบภายในจะทำหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินการแต่ละแผนกว่าเป็นไปตามเป้าหมายและ KPI ที่กำหนดหรือไม่ โดยมีผู้แทนแต่ละแผนกเข้าร่วมในคณะกรรมการชุดนี้ เมื่อดำเนินการประเมินแล้วเสร็จต้องส่งผลให้ QMC (Quality Management Committee) โดยมีผู้รับใบอนุญาตของสถานศึกษาเป็นประธาน เพื่อนำผลไปใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาต่อไป
วิทยาลัยอาชีวศึกษา E	สถานศึกษาให้ผู้บริหาร ครู/อาจารย์ และบุคลากร เข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผลการปฏิบัติงานในแต่ละปีการศึกษา

จากการวิเคราะห์แนวทางการดำเนินการตรวจสอบผลการดำเนินการของสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน จำนวน 5 แห่ง สามารถสรุปได้เป็นแนวปฏิบัติที่ดี ดังนี้

สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบภายในจะทำหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินการ แต่ละแผนกว่าเป็นไปตามเป้าหมายและตัวชี้วัด (KPI) ที่กำหนดหรือไม่ โดยมีผู้แทนแต่ละแผนก เข้าร่วมในคณะกรรมการชุดนี้ เมื่อดำเนินการประเมินแล้วเสร็จต้องส่งผลให้คณะกรรมการบริหาร โดยมีผู้รับใบอนุญาตของสถานศึกษาเป็นประธาน เพื่อนำผลไปใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาต่อไป

ขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไข (Act) ในการสัมมนาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนทั้ง 5 แห่งจะดำเนินการสัมมนาโดยการตั้งประเด็นคำถามเกี่ยวกับการส่งเสริมให้ครู อาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการปรับปรุงแก้ไขให้เป็นที่ไปตามเป้าหมายที่สอดคล้องกับมาตรฐาน การอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ ซึ่งจากประเด็นการสัมมนาของสถานศึกษาแต่ละแห่งมีการดำเนินการ ดังนี้

ตาราง 21 แนวทางการปรับปรุงแก้ไขของสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 5 แห่ง

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา A	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษามีการประชุมผู้บริหารครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา เพื่อแจ้งผลการประเมินให้ทุกคนรับทราบ 2. มอบหมายให้ทุกฝ่ายประชุมหารือ เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงการปฏิบัติงานมานำเสนอในการประชุมครั้งต่อไป
วิทยาลัยอาชีวศึกษา B	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษามอบหมายให้ผู้แทนจัดทำข้อเสนอแนะมานำเสนอผู้บริหารรับทราบ 2. ผู้บริหารนำข้อเสนอแนะไปใช้ในการวางแผนร่วมกับครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป
วิทยาลัยอาชีวศึกษา C	<ol style="list-style-type: none"> 1. คณะกรรมการประกันคุณภาพ จัดทำข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเสนอให้คณะกรรมการบริหารสถานศึกษารับทราบ 2. คณะกรรมการบริหารสถานศึกษานำข้อเสนอแนะมาร่วมกันวางแผนกับครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาในปีการศึกษาต่อไป

ตาราง 21 (ต่อ)

ชื่อสถานศึกษา	แนวทางการวางแผน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา D	คณะกรรมการ QMC (Quality Management Committee) นำข้อเสนอแนะมาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา พร้อมทั้งแนวทางการพัฒนาเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาในปีการศึกษาต่อไป
วิทยาลัยอาชีวศึกษา E	นำข้อเสนอแนะจากการประเมินโดยผู้บริหาร ครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา มาใช้ในการวางแผนในปีการศึกษาต่อไป

จากการวิเคราะห์แนวทางการดำเนินการให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จำนวน 5 แห่ง สามารถสรุปได้เป็นแนวปฏิบัติที่ดี ดังนี้

1. นำผลการประเมินโดยสรุปจุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนาในการดำเนินการของสถานศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา ให้ผู้บริหารรับทราบ
2. ผู้บริหารสถานศึกษาแบ่งกลุ่มครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 ให้ทุกคนระดมความคิดเพื่อกำหนดแผนและแนวทางในการดำเนินการให้บรรลุสำเร็จในปีการศึกษาต่อไปโดยนำเอาจุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนามาเป็นข้อมูลในการวางแผนด้วย
3. นำเสนอผู้บริหารสถานศึกษาได้รับทราบถึงแผนในการดำเนินการในอนาคต เพื่อให้ผู้บริหารได้นำไปใช้ในการกำกับติดตาม และให้ความช่วยเหลือให้การดำเนินการบรรลุเป้าหมายตามแผนที่วางไว้

ตอนที่ 2 การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการออกแบบระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ สามารถอธิบายความเชื่อมโยงพหุแนวคิดในการดำเนินการได้ตาม ตารางที่ 22

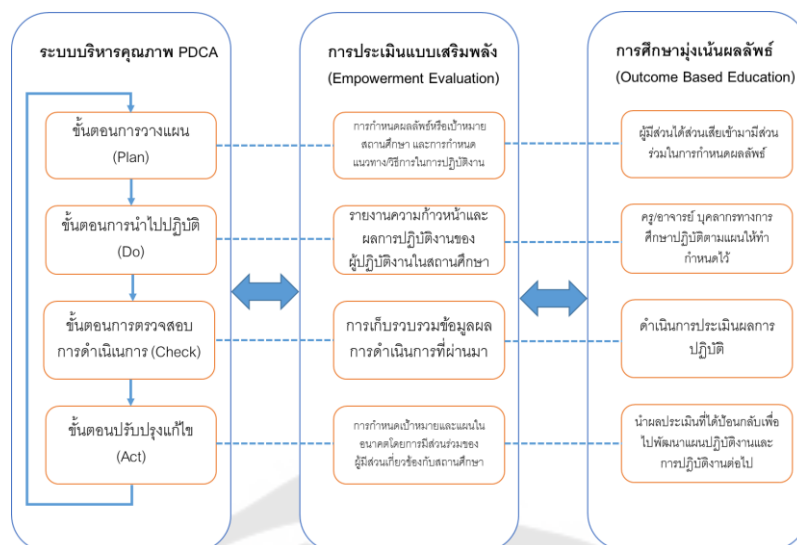
ตาราง 22 แสดงความเชื่อมโยงในการดำเนินการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

ระบบบริหารคุณภาพ PDCA	การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation)	การศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education)
ขั้นตอนการวางแผน (Plan) กำหนดแผนการดำเนินการของ สถานศึกษา	ผู้บริหาร ครู และบุคลากรเขามา มีส่วนร่วมในการกำหนดผลลัพธ์ หรือเป้าหมายของสถานศึกษา (mission or vision) โดย นำ ข้อมูลจากการดำเนินการของปี การศึกษาที่ผ่านมา ของ สถานศึกษาอาชีวศึกษามาใช้ เป็นข้อมูลประกอบในการกำหนด ผลลัพธ์ แนวทางและวิธีการใน การปฏิบัติงาน (developing strategies)	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเขามามีส่วน ร่วมในการกำหนดผลลัพธ์ในการ ดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาในมาตรฐาน คุณลักษณะของผู้สำเร็จ การศึกษาอาชีวศึกษาที่พึง ประสงค์ ทั้งนี้ ในการดำเนินการ ประกันคุณภาพของสถานศึกษา อาชีวศึกษานั้น หน่วยงานต้น สังกัดได้กำหนดผลลัพธ์ให้ สถานศึกษา ไว้เบื้องต้นแล้ว
ขั้นตอนการนำไปปฏิบัติ (Do) มอบหมายงานให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ของนำไปดำเนินการ	ผู้ปฏิบัติงาน (ผู้บริหาร ครู บุคลากร) ดำเนินการตาม แนวทางและวิธีการในการ ปฏิบัติงาน ที่กำหนดพร้อมทั้ง เก็บรวบรวมหลักฐาน เอกสาร การดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพื่อแสดงให้เห็นความก้าวหน้า และผลการปฏิบัติ (documenting progress) โดย ผู้ปฏิบัติงานทุกท่านต้องสามารถ อธิบายถึงความสอดคล้อง ระหว่างหลักฐาน และเป้าหมาย ของการปฏิบัติงานได้	เมื่อกำหนดผลลัพธ์ เป็นที่ เรียบร้อยแล้ว มอบหมายให้ผู้มี ส่วนเกี่ยวข้องนำไปดำเนินการ จัดทำแผนของตน พร้อมปฏิบัติ ตามแผนที่กำหนดไว้

ตาราง 22 (ต่อ)

ระบบบริหารคุณภาพ PDCA	การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation)	การศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education)
ขั้นตอนการตรวจสอบการดำเนินการ (Check) ตรวจสอบผลการดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนด พร้อมทั้งวิเคราะห์และนำเสนอจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนาของสถานศึกษาเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำข้อเสนอแนะในการพัฒนาสถานศึกษาต่อไป	(taking stock) เก็บรวบรวมข้อมูลการดำเนินการที่ผ่านมา เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ โดยเริ่มจากการประเมินตนเองของผู้ปฏิบัติงาน พร้อมวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา	จัดทำเครื่องมือในการตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้ง ดำเนินการประเมินผล การปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
ขั้นตอนปรับปรุงแก้ไข (Act) นำผลการประเมินและผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนาของสถานศึกษามาจัดทำเป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนาสถานศึกษาเสนอต่อผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีต่อไป	การวิเคราะห์ข้อมูลที่ดำเนินการผ่าน มา เพื่อนำไปกำหนดแผนการดำเนินการในอนาคต (planning for the future) โดยการกำหนดเป้าหมาย (setting goals) จะเป็นการกำหนดเป้าหมายจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยนำข้อมูลจากการประเมินมาใช้ในกำหนดกิจกรรม แหล่งทรัพยากร ขอบเขต ความสามารถขององค์กรเพื่อใช้ในการดำเนินการในอนาคต	นำผลประเมินที่ได้ป้อนกลับเพื่อนำไปพัฒนาแผนปฏิบัติงาน และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรรายวิชาต่อไป

เมื่อวิเคราะห์ความเชื่อมโยงเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ได้นำมาเป็นข้อมูลในการออกแบบระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ ดังแสดงในภาพประกอบ 13

ภาพประกอบ 13 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

จากภาพประกอบ 13 สามารถอธิบายกระบวนการทำงานของระบบได้ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดผลลัพธ์ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ในการกำหนดผลลัพธ์นั้น ต้องนำมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 และแนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 มากำหนดเป้าหมายในแต่ละปีการศึกษา โดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1. จัดประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (ผู้บริหาร ครู/อาจารย์ บุคลากรในสถานศึกษา) กับการดำเนินการตามคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์
2. ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กับคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ ได้รับทราบ
3. ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เสนอผลลัพธ์ของมาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ โดยแบ่งเป็น 9 กลุ่ม แล้วนำมาเสนอให้ที่ประชุมเพื่อพิจารณา
4. ประชุมร่วมกันสรุปว่าผลลัพธ์ในแต่ละตัวบ่งชี้ที่นำเสนอสอดคล้องตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนดหรือไม่
5. จัดทำสรุปเพื่อเสนอให้ผู้บริหารรับทราบเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน (Plan) เป็นการกำหนดแผนการดำเนินการของสถานศึกษาโดยผู้บริหาร ครู และบุคลากรมาร่วมกันวางแผน ซึ่งนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 พร้อมทั้งข้อเสนอแนะในการตรวจติดตามผลการดำเนินงานในปีการศึกษา/ภาคการศึกษาที่ผ่านมา เพื่อนำมา กำหนดแผนปฏิบัติการ ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดการประชุมร่วมกับครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อนำข้อเสนอแนะจากการประเมินในปีการศึกษาที่ผ่านมาพิจารณา

2. ผู้บริหารสถานศึกษาร่วมกับครู และบุคลากรร่วมกันวางแผนการดำเนินการในตามผลลัพธ์ในขั้นตอนที่ 1 และข้อเสนอแนะในการประเมินผลจากการดำเนินการที่ผ่านมา มาใช้ประกอบในการวางแผน

3. ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีการศึกษาที่ได้จากการประชุมร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา ครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อจะนำไปเผยแพร่ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับทราบต่อไป

ตาราง 23 แสดงการวางแผนโดยการประยุกต์พหุแนวคิด

แนวคิด	ขั้นตอน	กระบวนการดำเนินงาน
ระบบบริหารงานคุณภาพของวงจร Deming	การวางแผน	การวางแผนการปฏิบัติงานโดยนำข้อเสนอแนะจากการดำเนินการที่ผ่านมาเป็นข้อมูลประกอบในการจัดทำแผน
การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation)	1. กำหนดวิสัยทัศน์ และพันธกิจ 2. การวางแผนในอนาคต (การพัฒนาแผนกลยุทธ์)	การกำหนดเป้าหมายโดยให้ทุกคนเขามามีส่วนร่วม พร้อมทั้งกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินการ
การศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education)	กำหนดเป้าหมาย และพันธกิจ	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับเป้าหมายการประกันคุณภาพภายในของหน่วยงานต้นสังกัด

ขั้นตอนที่ 3 การนำไปปฏิบัติ (Do) เป็นขั้นตอนนำแผนไปสู่การปฏิบัติ โดยขั้นตอนนี้จะนำแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดที่ได้จากการสัมภาษณ์สถานศึกษาที่มีผลการประเมินคุณภาพภายนอกระดับดีมาก 2 รอบมาใช้เป็นกลยุทธ์เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ของสถานศึกษา โดยมีกระบวนการในการดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการประชุมครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อแจ้งแผนปฏิบัติงานประจำปีให้ทุกคนรับทราบ
2. ผู้ปฏิบัติงาน (ผู้บริหารสถานศึกษา ครู/อาจารย์ และบุคลากร) นำแผนปฏิบัติงานประจำปีการศึกษาของสถานศึกษาไปวางแผนการสอน และแผนปฏิบัติงานเป็นของตนเอง
3. ผู้ปฏิบัติงาน ดำเนินการตามแผนของตนเอง พร้อมทั้งจัดทำแฟ้มสะสมงานเพื่อจัดเก็บข้อมูลหลักฐานการดำเนินการในแต่ละปีการศึกษา

ตาราง 24 แสดงการนำไปปฏิบัติโดยการประยุกต์พหุแนวคิด

แนวคิด	ขั้นตอน	กระบวนการดำเนินงาน
ระบบบริหารงานคุณภาพของวงจร Deming	การนำไปปฏิบัติ	การนำแผนและกลยุทธ์ไปดำเนินการไปสู่การปฏิบัติ
การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation)	การวางแผนในอนาคต (การกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน)	ผู้ปฏิบัติงาน (ผู้บริหาร ครู และบุคลากร) จัดเก็บข้อมูลหลักฐานที่เป็นปัจจุบัน พร้อมทั้งจัดทำแฟ้มสะสมงานเพื่อใช้ในการอธิบายการทำงานของแต่ละบุคคล
การศึกษา มุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education)	การจัดทำแผนการดำเนินงานส่วนบุคคล พร้อมดำเนินการ	ครู และบุคลากรทางการศึกษานำแผนปฏิบัติงานของสถานศึกษามาจัดทำแผนการสอนและแผนการปฏิบัติงานของตนเอง พร้อมทั้งดำเนินการตามแผนที่กำหนด

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบผลการดำเนินการ (Check) เป็นการกำกับติดตาม ประเมินผลว่าการดำเนินการเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดหรือไม่ พร้อมทั้งประเมินผล ความสำเร็จของการดำเนินการและวิเคราะห์จุดเด่น และจุดควรพัฒนาเพื่อใช้เป็นข้อมูลป้อนกลับ ไปพัฒนาสถานศึกษาต่อไป โดยมีกระบวนการในการดำเนินการ ดังนี้

1. สถานศึกษามอบหมายให้ผู้รับผิดชอบจัดทำเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยเครื่องมือในการเก็บรวบรวมผลการดำเนินการต้องสอดคล้องกับตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพ ภายในมาตรฐานที่ 1 จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ พร้อมทั้งจัดทำแผนการปฏิบัติงานมาวางแผนการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน

2. ผู้รับผิดชอบกำหนดรูปแบบในการเขียนรายงานการประเมินตนเองเพื่อให้ครู/ อาจารย์ และบุคลากรใช้ในการรายงานผลการประเมิน

3. ครู/อาจารย์ บุคลากรดำเนินการจัดทำรายงานการประเมินตนเองตามรูปแบบที่ สถานศึกษากำหนด

4. ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ประชุมเพื่อแบ่งงานในการกำกับ ติดตาม รวบรวมและ ประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผน

5. ผู้รับผิดชอบดำเนินการกำกับ ติดตาม รวบรวมและประเมินผลการปฏิบัติงานตาม แผนที่สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพภายใน จำนวน 9 ตัวบ่งชี้

6. ผู้รับผิดชอบประชุมร่วมกันเพื่อสรุปผลการประเมินตามที่ได้รับมอบหมาย

7. ผู้รับผิดชอบประชุมร่วมกันเพื่อจัดทำรายงานสรุปผลการประเมินตามแผนปฏิบัติ งานเสนอให้กับผู้บริหาร

ตาราง 25 แสดงการตรวจสอบผลการปฏิบัติงานโดยการประยุกต์พหุแนวคิด

แนวคิด	ขั้นตอน	กระบวนการดำเนินงาน
ระบบบริหารงาน คุณภาพของวงจร Deming	การตรวจสอบผลการ ดำเนินการ	การดำเนินการตรวจสอบและประเมินผลการ ดำเนินการตามเป้าหมายของสถานศึกษาโดย กำหนดผู้ดำเนินการตรวจสอบอย่างชัดเจน
การประเมินแบบ เสริมพลัง (Empowerment Evaluation)	การเก็บข้อมูลผลการ ดำเนินการที่ผ่านมา	เก็บรวบรวมข้อมูลในการดำเนินการตามแผน พร้อมทั้งประเมินตนเองของบุคลากร
การศึกษามุ่งเน้น ผลลัพธ์ (Outcome Based Education)	การประเมินผล	จัดทำเครื่องมือ แนวทางการประเมิน พร้อมทั้ง ดำเนินการประเมินเพื่อให้ได้ผลการประเมินมาใช้ เป็นข้อมูลในการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 5 การปรับปรุงแก้ไข (Act) เป็นขั้นตอนในการที่นำผลการประเมินสถานศึกษาการวิเคราะห์จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของสถานศึกษามาจัดทำเป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนาสถานศึกษาเพื่อนำไปใช้ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไปในอนาคต โดยมีกระบวนการในการดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้รับผิดชอบในการประเมินนำเสนอผลการดำเนินการในปีที่ผ่านมาพร้อมวิเคราะห์หาจุดแข็ง จุดอ่อน โดยใช้ผลการประเมินตามตัวบ่งชี้โดยพิจารณาว่าตัวบ่งชี้ดำเนินการไปบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดถือว่าประสบผลสำเร็จ ต้องมีการสนับสนุนให้มีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น ตัวบ่งชี้ใดไม่บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดถือว่าเป็นจุดอ่อนของสถานศึกษาต้องวางแผนในการพัฒนาให้ดีขึ้นต่อไปในปีการศึกษาหน้า

2. คณะผู้บริหาร ครู บุคลากร ร่วมกันวิเคราะห์ว่าตัวบ่งชี้ที่ไม่บรรลุตามเป้าหมายมีตัวใดบ้าง โดยมีการเรียงลำดับว่าตั้งแต่ตัวบ่งชี้ที่ได้ค่าร้อยละหรือค่าคะแนนการประเมินน้อยถือว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องรับดำเนินการปรับปรุง

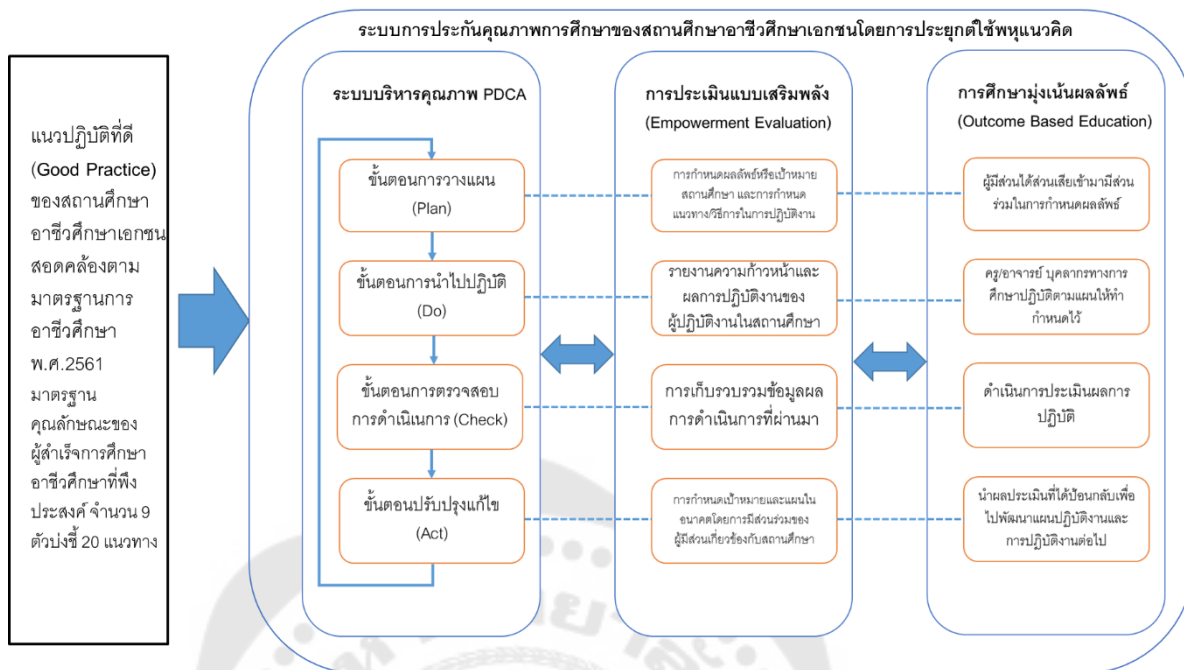
3. คณะผู้บริหาร ครู บุคลากร ร่วมกันหาแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงให้ตัวบ่งชี้ที่ไม่บรรลุเป้าหมายว่าในปีการศึกษาหน้าจะมีแนวทางในการแก้ไขร่วมกันอย่างไร

4. คณะผู้บริหาร ครู บุคลากร ร่วมกันกำหนดเป้าหมายในการดำเนินการในอนาคต พร้อมทั้งกำหนดกิจกรรม แหล่งทรัพยากร ขอบเขตความสามารถขององค์กรเพื่อใช้ในการดำเนินการ

ตาราง 26 แสดงการให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนางานโดยการประยุกต์พหุแนวคิด

แนวคิด	ขั้นตอน	กระบวนการดำเนินงาน
ระบบบริหารงาน คุณภาพของวงจร Deming	การปรับปรุงแก้ไข	เป็นการนำผลการตรวจสอบและประเมิน มาจัดทำ เป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนาสถานศึกษาต่อไปใน อนาคต
การประเมินแบบ เสริมพลัง (Empowerment Evaluation)	การวางแผนใน อนาคต (การ กำหนดเป้าหมาย)	การนำข้อมูลในการดำเนินการที่ผ่านมาใช้กำหนด เป้าหมาย พร้อมกำหนดกิจกรรม แหล่งทรัพยากร ขอบเขตความสามารถขององค์กรเพื่อใช้ในการ ดำเนินการในอนาคต
การศึกษามุ่งเน้น ผลลัพธ์ (Outcome Based Education)	การให้ข้อเสนอแนะ เพื่อการพัฒนา อย่างต่อเนื่อง	การนำผลการประเมินป้อนกลับเพื่อใช้ในการ วางแผนในการพัฒนา

เมื่อดำเนินการออกแบบระบบเป็นที่เรียบร้อยแล้วได้นำผลการดำเนินการในการดำเนินการขั้นตอนที่ 1 มาผนวกเข้าเพื่อจัดทำเป็นคู่มือการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ดังแสดงในภาพประกอบที่ 15

ภาพประกอบ 14 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด โดยการผนวกแนวปฏิบัติที่ของการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ตามตามมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

จากภาพประกอบ 15 จะเห็นได้ว่าก่อนการดำเนินการวางแผนต้องมีการกำหนดผลลัพธ์ (เป้าหมาย) ที่ต้องการในแต่ละปีการศึกษาซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 และแนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 ในมาตรฐานที่ 1 (คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์) โดยการมีส่วนร่วมจากบุคลากรทางการศึกษา ครู อาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เมื่อดำเนินการเป็นที่เรียบร้อยแล้วก็นำเป้าหมายที่กำหนดไว้มาวางแผน โดยในการกำหนดแผนปฏิบัติงานประจำปีของสถานศึกษา ควรให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในแต่ละส่วนงานเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายด้วย และเมื่อดำเนินการจัดทำแผนการปฏิบัติงานประจำปีของสถานศึกษาเป็นที่เรียบร้อยแล้วผู้บริหารก็นำมาสื่อสารให้บุคลากร ครู อาจารย์ ได้รับทราบร่วมกันเพื่อนำไปปฏิบัติ เมื่อดำเนินการเป็นที่เรียบร้อยแล้วจะมีการตรวจประเมินโดยบุคลากรที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อตรวจสอบผลลัพธ์ว่าเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการดำเนินการในปีการศึกษาต่อไป ซึ่งในการดำเนินงานตามระบบนี้ผู้บริหารจะเป็นผู้

อำนวยความสะดวกในการดำเนินการ เพื่อเป็นการเสริมพลังให้บุคลากรของสถานศึกษากล้าคิด และกล้าตัดสินใจร่วมกัน

ในการดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดทำเป็นคู่มือการใช้ระบบเพื่อให้ สถานศึกษากลุ่มทดลองได้มีวิธีการปฏิบัติอย่างชัดเจน โดยคู่มือการใช้ระบบประกอบด้วยส่วน ต่าง ๆ ดังนี้ 1) ความเป็นและความสำคัญ 2) วัตถุประสงค์ 3) มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 (มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาที่พึงประสงค์) 4) ระบบการประกัน คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด 5) นิยาม ศัพท์เฉพาะที่ใช้ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการ ประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด 6) กระบวนการดำเนินการของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด และ 7) เอกสารอ้างอิง

ตอนที่ 3 การศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการ อาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึง ประสงค์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนต้นที่ 3 ผู้วิจัยแบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การประเมินประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึง ประสงค์

การประเมินประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด มีประเด็นการประเมินประกอบด้วย 4 มาตรฐาน ได้แก่ ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง โดยมี ผลการประเมินเพื่อหาประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ดังนี้

ตาราง 27 แสดงผลการประเมินประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ
สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อที่	ประเด็นการประเมินประสิทธิภาพ	MEAN	SD.	แปลผล
ความเป็นประโยชน์				
1	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ช่วยส่งเสริมให้การปฏิบัติงานประกันคุณภาพในสถานศึกษา ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ	5.00	0.00	มากที่สุด
2	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ทำให้งานประกันคุณภาพของสถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของ วัฒนธรรมการทำงานในองค์กรและไม่เป็นภาระในการปฏิบัติงาน ตามปกติ	4.60	0.55	มากที่สุด
3	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด ช่วยเสริมสร้างให้บุคลากรของสถานศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา และนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.40	0.55	มาก
4	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด มีส่วนช่วยส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือของบุคลากรในการ ดำเนินการประกันคุณภาพภายใน	4.60	0.55	มากที่สุด
5	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ช่วยเสริมสร้างให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของ วัฒนธรรมการทำงานในองค์กรที่ต่อเนื่องและยั่งยืน	4.60	0.55	มากที่สุด
ความเป็นไปได้				
6	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง	5.00	0.00	มากที่สุด
7	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เป็นระบบที่สามารถเข้าใจได้ง่าย	4.40	0.55	มาก
8	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เป็นระบบที่ไม่ซับซ้อน มีความชัดเจน และง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ	4.80	0.45	มากที่สุด
ความเหมาะสม				
		4.70	0.26	มากที่สุด

ตาราง 27 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็นการประเมินประสิทธิภาพ	MEAN	SD.	แปลผล
9	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เป็นระบบที่เหมาะสมกับการนำไปใช้ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน	4.80	0.45	มากที่สุด
10	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เป็นระบบที่ช่วยทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลในการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมีความถูกต้องและชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
11	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เป็นระบบที่มีกระบวนการครอบคลุมภาระงานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน	4.40	0.55	มาก
12	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เป็นระบบที่ช่วยทำให้การประเมินตนเองตามมาตรฐานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนถูกต้องตามความเป็นจริง	4.60	0.55	มากที่สุด
ความถูกต้อง		4.80	0.20	มากที่สุด
13	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด สอดคล้องกับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561	4.60	0.55	มากที่สุด
14	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด สอดคล้องกับกฎกระทรวง เรื่อง มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561	5.00	0.00	มากที่สุด
15	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการบริหารจัดการและการปฏิบัติของสถานศึกษา	4.80	0.45	มากที่สุด

จากตาราง 27 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานในแต่ละด้าน ดังนี้

มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยอย่างยิ่งที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ทำให้การปฏิบัติงานประกันคุณภาพใน

สถานศึกษาดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเห็นด้วยที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด สามารถทำให้งานประกันคุณภาพของสถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมการทำงานในองค์กรและไม่เป็นภาระในการปฏิบัติงานตามปกติ และช่วยเสริมสร้างให้บุคลากรของสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา นำไปสู่การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งมีส่วนช่วยทำให้เกิดความร่วมมือของบุคลากรในการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน จนส่งผลให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมการทำงานอย่างมีคุณภาพในองค์กรที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยอย่างยิ่งที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง และเป็นระบบที่ไม่ซับซ้อน มีความชัดเจน และง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ

มาตรฐานด้านเหมาะสม ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เป็นระบบที่เหมาะสมกับการนำไปใช้ในสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชนทำให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลในการประกันคุณภาพของสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชนมีความถูกต้องและชัดเจน มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้ในสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน ครอบคลุมภาระงานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ช่วยทำให้การประเมินตนเองตามมาตรฐานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ถูกต้องตามความเป็นจริง

มาตรฐานด้านความถูกต้อง ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยอย่างยิ่งว่าระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดสอดคล้องกับประกาศกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 และมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 และเป็นไปตามการบริหารจัดการและการปฏิบัติของสถานศึกษาจริง

ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงคู่มือ ดังนี้

1. ควรนำผลจากขั้นตอนที่ 1 (การหาแบบอย่างที่ดีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน) มาทำการสังเคราะห์ พร้อมทั้งจัดทำเป็นกลยุทธ์ในการดำเนินการในแต่ละตัวบ่งชี้
2. การจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดควรมีความสอดคล้องกับทฤษฎีที่นำมาใช้ (ระบบบริหารงานคุณภาพของวงจรร Deming ผสมผสานกับการประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) และ การศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education)

3. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ควรมีความเชื่อมโยงกับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 โดยในขั้นตอนการวางแผนอาจเพิ่มขึ้นตอนการกำหนดมาตรฐานของสถานศึกษาตามบริบทของสถานศึกษา เพื่อให้การดำเนินการสอดคล้องกันระหว่างระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดกับกฎกระทรวง เรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561

ขั้นตอนที่ 2 การประเมินประสิทธิผลการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

การดำเนินการประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เริ่มต้นจากการประสานสถานศึกษาอาชีวศึกษากลุ่มเป้าหมาย จำนวน 3 แห่ง เพื่อนำระบบไปทดลองใช้ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารให้สามารถนำระบบไปทดลองใช้ได้ ก็จะเข้าไปอบรมการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดให้กับผู้บริหารสถานศึกษา ครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา หลังจากนั้นสถานศึกษาก็นำระบบไปใช้ในการดำเนินการเริ่มจากการกำหนดเป้าหมาย นำเป้าหมายมาวางแผน แล้วนำแผนไปปฏิบัติและประเมินผลการปฏิบัติงาน สุดท้ายนำข้อเสนอแนะจากการประเมินมาเป็นข้อมูลในการวางแผนปฏิบัติงานในปีการศึกษาต่อไป และผู้วิจัยจะสอบถามการใช้ระบบเป็นระยะ ๆ พบว่าระบบที่นำไปใช้สามารถดำเนินการได้เป็นอย่างดี แต่ในบางเรื่องอาจจะไม่สามารถดำเนินการเนื่องจากได้มีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานประจำปีไว้แล้ว แต่ระบบที่นำมาใช้เป็นช่วงภาคเรียนที่ 2 ทั้งนี้ได้มีการให้ข้อเสนอแนะในการปรับใช้ระบบเพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการของสถานศึกษา พร้อมทั้งให้คำปรึกษาในการใช้ระบบเพิ่มเติมโดยเริ่มใช้ระบบตั้งแต่เดือนตุลาคม 2562 – มีนาคม 2563 เมื่อดำเนินการทดลองใช้เป็นที่เรียบร้อยแล้วได้ทำการหาค่าประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด จากผู้ใช้ระบบ จำนวน 15 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 2 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 3 คน หัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 3 คน ครู/อาจารย์ จำนวน 7 คน โดยประเด็นการประเมินประกอบด้วย 3 มาตรฐาน ได้แก่ ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม พร้อมทั้งประเด็นสัมภาษณ์และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จำนวน 3 ข้อ โดยใช้แบบประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

อาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด และมีผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ดังตาราง 28

ตาราง 28 แสดงผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด โดยผู้ใช้ระบบ

ข้อที่	ประเด็นการประเมินประสิทธิผล	MEAN	SD.	แปลผล
	ความเป็นประโยชน์	4.68	0.11	มากที่สุด
1	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ช่วยส่งเสริมให้การปฏิบัติงานประกันคุณภาพในสถานศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ	4.79	0.43	มากที่สุด
2	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ทำให้งานประกันคุณภาพบรรลุวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา	4.79	0.43	มากที่สุด
3	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศในการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา	4.50	0.52	มากที่สุด
4	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด มีส่วนช่วยส่งเสริมทำให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาจากบุคลากรในสถานศึกษา	4.71	0.47	มากที่สุด
5	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ช่วยเสริมสร้างทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมการทำงานในองค์กรที่ต่อเนื่องและยั่งยืน	4.64	0.50	มากที่สุด

ตาราง 28 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็นการประเมินประสิทธิผล	MEAN	SD.	แปลผล
6	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดช่วยให้ได้รายงานการประกันคุณภาพภายในที่ตรงตามการปฏิบัติงานจริงของสถานศึกษา	4.64	0.63	มากที่สุด
ความเป็นไปได้		4.46	0.18	มากที่สุด
7	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เป็นระบบที่เข้าใจได้ง่าย สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง	4.71	0.47	มากที่สุด
8	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริงของสถานศึกษา ช่วยลดภาระในการดำเนินการ	4.43	0.65	มาก
9	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ช่วยให้มีการกำกับติดตามการปฏิบัติงานของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้อย่างเป็นระบบ	4.43	0.51	มาก
10	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ช่วยให้ใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงานได้อย่างคุ้มค่า	4.29	0.47	มาก
ความเหมาะสม		4.59	0.07	มากที่สุด
11	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เป็นระบบที่เหมาะสมกับการนำไปใช้ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน	4.57	0.51	มากที่สุด
12	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เป็นระบบที่ช่วยทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลในการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมีความถูกต้องและชัดเจน	4.64	0.50	มากที่สุด

ตาราง 28 (ต่อ)

ข้อที่	ประเด็นการประเมินประสิทธิผล	MEAN	SD.	แปลผล
13	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เป็นระบบที่มีกระบวนการครอบคลุมภาระงานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน	4.64	0.50	มากที่สุด
14	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เป็นระบบที่ช่วยทำให้การประเมินตนเองตามมาตรฐานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนถูกต้องตามความเป็นจริง	4.50	0.76	มากที่สุด

จากตาราง 28 พบว่า ผู้ใช้ระบบมีความเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานในแต่ละด้าน ดังนี้

มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ ผู้ใช้ระบบเห็นด้วยที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ช่วยส่งเสริมให้การปฏิบัติงานประกันคุณภาพในสถานศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและทำให้งานประกันคุณภาพบรรลุวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา และช่วยให้สถานศึกษาได้ข้อมูลสารสนเทศในการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา ทำให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาจากบุคลากรในสถานศึกษา ส่งผลให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมการทำงานในองค์กรที่มีความต่อเนื่องและยั่งยืน และได้รายงานการประกันคุณภาพภายในที่ตรงตามการปฏิบัติงานจริงของสถานศึกษา

มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ ผู้ใช้ระบบเห็นด้วยที่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริงของสถานศึกษา ช่วยลดภาระในการดำเนินการ นำไปใช้ในการกำกับติดตามการปฏิบัติงานของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้อย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงานได้อย่างคุ้มค่า

มาตรฐานด้านเหมาะสม ผู้ใช้ระบบเห็นด้วยว่าระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลในการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมีความถูกต้องและชัดเจน ระบบที่มีกระบวนการครอบคลุมภาระงานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ระบบช่วยทำให้การประเมินตนเองตาม

มาตรฐานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนถูกต้องตามความเป็นจริง ระบบมีความเหมาะสมกับการนำไปใช้ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน

โดยจากการสัมภาษณ์ผู้ใช้ระบบมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า จุดเด่นของระบบระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ เป็นระบบที่สามารถช่วยให้สถานศึกษากำหนดเป้าหมายในแต่ละปีได้อย่างชัดเจนนำไปสู่การจัดทำกลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ และยังส่งเสริมให้ครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาได้มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“ระบบมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาเนื่องจากมีความเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน ส่งเสริมให้สถานศึกษาปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบตามแผนที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักการ PDCA มีการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ จนทำให้เกิดความมั่นใจได้”

ครูสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนแห่งที่ 1

“ระบบมีความเหมาะสม ช่วยส่งเสริมให้การทำงานเป็นในทิศทางเดียวกัน ตรวจสอบได้ และทำให้เกิดความร่วมมือในหน่วยงาน”

หัวหน้าแผนกวิชาสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนแห่งที่ 1

“ระบบมีความเหมาะสมในการนำไปใช้เพราะใช้หลักการ PDCA มีการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ จนทำให้เกิดความมั่นใจได้”

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนแห่งที่ 1

“ระบบมีความเหมาะสมสำหรับสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนในเรื่องของการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ การมีส่วนร่วม และเน้นผลลัพธ์คือผู้เรียน”

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนแห่งที่ 2

“ระบบมีความเหมาะสม เนื่องจากระบบ PDCA เป็นระบบที่เข้าใจง่าย พร้อมทั้งยังนำ การประเมินแบบเสริมพลังมาใช้ จึงเป็นการช่วยกระตุ้นให้ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา”

ครูสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนแห่งที่ 3

“มีความเหมาะสม เนื่องจากการประกันคุณภาพ PDCA มีประโยชน์ในการจัดทำแผน เรา สามารถกำหนดวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ ได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทำให้มีข้อมูลสารสนเทศเพิ่มมากขึ้น และให้ทุกคนสามารถนำไปจัดทำแผนได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ผู้อำนวยการสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน

นอกเหนือจากนั้นยังพบอุปสรรคปัญหาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการให้ความร่วมมือ ของบุคลากรในสถานศึกษา เนื่องจากบุคลากรบางคนคิดว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา จึงไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่มีส่วนร่วมเท่าที่ควรจะเป็น ประกอบกับมาตรฐานการประกันคุณภาพมีการปรับเปลี่ยนบ่อยอาจทำให้ระบบไม่สอดคล้องกับ มาตรฐานอาชีวศึกษาในอนาคต ดังตัวอย่างคำกล่าวที่ว่า

“เกณฑ์มีการเปลี่ยนระหว่งการดำเนินการไปแล้วจึงทำให้ต้องแก้ไขเพื่อให้สามารถเก็บ รายละเอียดได้อย่างครบถ้วน”

ครูสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนแห่งที่ 1

“บุคลากรบางคนไม่เข้าใจระบบการประกันคุณภาพการศึกษา”

หัวหน้าแผนกวิชาสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนแห่งที่ 1

และผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการสถานศึกษาแห่งที่ 3

“การทำความเข้าใจสร้างแรงเสริมให้ทุกคนมีส่วนร่วมและร่วมกันทำให้ทุกอย่างประสบความสำเร็จโดยเน้นผลลัพธ์ของผู้เรียนอาจจะเป็นความยากลำบาก เนื่องจากบุคลากรบางท่านยังไม่เข้าใจเป้าหมายของการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างแท้จริง”

รองผู้อำนวยการสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนแห่งที่ 2

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัย เรื่อง การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อ 1) เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้ผลการประเมินคุณภาพภายนอก จาก สมศ. ในระดับดีมากสองรอบ (รอบสอง - รอบสาม) 2) เพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ และ 3) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ แบ่งระยะในการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้ผลการประเมินคุณภาพภายนอก จาก สมศ. ในรอบที่สอง (พ.ศ. 2549 – 2553) ในระดับดีมาก และได้ผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ในรอบที่สาม (พ.ศ.2554 – 2558) ในระดับดีมาก โดยมีสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด จำนวน 5 แห่ง

ระยะที่ 2 การพัฒนาและจัดทำคู่มือการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

ระยะที่ 3 การศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการใช้ระบบกับกลุ่มเป้าหมาย โดยแบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ประเมินประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดโดยผู้เชี่ยวชาญ และขั้นตอนที่ 2 ประเมินประสิทธิผลการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดโดยสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน กลุ่มเป้าหมาย เริ่มทดลองใช้ระบบตั้งแต่เดือนเดือนตุลาคม 2562 – มีนาคม 2563

สรุปผลการวิจัย

1. ผลศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้ผลการประเมินคุณภาพภายนอก จาก สมศ. ในระดับดีมากสองรอบ (รอบสอง - รอบสาม)

ในการศึกษาและวิเคราะห์เพื่อหาแนวปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ผู้วิจัยได้มีการศึกษาประกาศกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา ประกาศกระทรวง เรื่อง มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์และแนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 พบว่า มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์จะมีตัวบ่งชี้ที่ใช้ในการประเมิน จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ จากนั้นผู้วิจัยจึงได้จัดทำแบบสอบถามตามพหุแนวคิด จำนวน 63 ข้อ เพื่อหาแนวปฏิบัติที่ดีในการประกันคุณภาพการศึกษามาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ จากสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ในระดับดีมาก 2 รอบ จำนวน 5 แห่ง ผลจากการสัมภาษณ์ พบว่า สถานศึกษามีแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามกระบวนการพหุแนวคิด ดังนี้

1.1 ขั้นตอนการกำหนดผลลัพธ์ (Outcome) พบว่ามีแนวปฏิบัติที่ดี คือ การให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (ผู้บริหาร ครู/อาจารย์ บุคลากรในสถานศึกษา) เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดผลลัพธ์การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

1.2 ขั้นตอนการวางแผน (Plan) พบว่ามีแนวปฏิบัติที่ดี จำนวน 2 แนวทาง คือ การวางแผนโดยใช้คณะกรรมการที่มาจากผู้แทนครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการมีแบ่งส่วนงานเพื่อร่วมกันวางแผนปฏิบัติงาน

1.3 ขั้นตอนนำไปปฏิบัติ (Do) พบว่ามีแนวปฏิบัติที่ดี จำนวน 15 แนวทาง โดยแบ่งตามตัวบ่งชี้ ดังนี้

1.3.1 การดูแลและแนะแนวผู้เรียน พบว่า มีแนวปฏิบัติที่ดี จำนวน 3 แนวทาง คือ 1) การให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการกำกับติดตามผู้เรียน 2) การเรียนปรับพื้นฐานก่อนการเข้ารับการศึกษาในสถานศึกษา และ 3) การใช้เทคโนโลยีในการกำกับติดตามการเรียนของผู้เรียน

1.3.2 ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พบว่ามีแนวปฏิบัติที่ดี จำนวน 4 แนวทาง คือ 1) การมีผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 2) การมีส่วนร่วมของครู/อาจารย์ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 3) การกำกับ

ติดตามผู้เรียนให้เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยใช้ Student Passport และ 4) การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามอัตลักษณ์ของสถานศึกษา

1.3.3 ผู้เรียนมีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการ หรือการประกอบอาชีพ อิสระ พบว่า มีแนวปฏิบัติที่ดี จำนวน 2 แนวทาง คือ 1) การพัฒนาสมรรถนะการผู้ประกอบการ โดยการสมัครใจ และ 2) การสร้างแรงบันดาลใจในการเป็นผู้ประกอบการโดยการศึกษาดูงาน

1.3.4 ผลงานของผู้เรียนด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรือ งานวิจัย พบว่า มีแนวปฏิบัติที่ดี จำนวน 1 แนวทาง คือ แนวทางการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ผ่านการเรียนการสอน

1.3.5 ผลการแข่งขันทักษะวิชาชีพ พบว่า มีแนวปฏิบัติที่ดี จำนวน 1 แนวทาง คือแนวทางการพัฒนาความรู้ ความสามารถให้ผู้เรียนเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพ

1.3.6 ผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการอาชีวศึกษา V-NET พบว่า มีแนวปฏิบัติที่ดี จำนวน 2 แนวทาง คือ 1) การบูรณาการหลักสูตรให้สอดคล้องกับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และ 2) การทดสอบทางการศึกษา และการปรับวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนแนวใหม่

1.3.7 การมีงานทำและการศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา พบว่า มีแนวปฏิบัติที่ดี จำนวน 1 แนวทาง คือ การทำความร่วมมือกับสถานประกอบการ

1.3.8 การบริการชุมชนและจิตอาสา พบว่า มีแนวปฏิบัติที่ดี จำนวน 1 แนวทาง คือ การจัดกิจกรรมโดยมีส่วนร่วมจากบุคคลภายนอก

1.4 ขั้นตอนการตรวจสอบผลการดำเนินการ (Check) พบว่า มีแนวปฏิบัติที่ดี คือ การแต่งตั้งคณะทำงานตรวจสอบภายใน

1.5 ขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไข (Act) พบว่า มีแนวปฏิบัติที่ดี คือ การให้ผู้บริหารสถานศึกษาแบ่งกลุ่มครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาในปีการศึกษาต่อไป

2. ผลการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เริ่มจากการศึกษาเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมา ออกแบบระบบ โดยแนวคิดที่นำมาใช้ในการออกแบบระบบประกอบด้วยระบบบริหารงานคุณภาพ วงจร Deming การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) และการศึกษามุ่งเน้น

ผลลัพธ์ (Outcome Based Education) เมื่อดำเนินการศึกษาเป็นที่เรียบร้อยแล้วได้นำมาหาความเชื่อมโยงสอดคล้องของแต่ละแนวคิดเพื่อนำออกแบระบบ โดยระบบจะมีกระบวนการในการดำเนินการ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดผลลัพธ์ ขั้นตอนนี้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย/ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กับสถานศึกษาร่วมกันกำหนดผลลัพธ์ที่คาดหวังในการประกันคุณภาพของสถานศึกษาให้ตาม มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน (Plan) นำผลลัพธ์ที่คาดหวังมากำหนดจัดทำ แผนปฏิบัติการของสถานศึกษาของสถานศึกษาโดยผู้บริหาร ครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เข้ามามีส่วนร่วม

ขั้นตอนที่ 3 การนำไปปฏิบัติ (Do) นำแผนปฏิบัติการที่วางไว้ไปสู่การปฏิบัติการ

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบ (Check) เป็นการกำกับ ติดตาม ประเมินผลว่าการนำ แผนไปปฏิบัติว่าบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดหรือไม่ ถ้าบรรลุเป้าหมายเหตุใดถึงบรรลุ ถ้าไม่บรรลุ เป้าหมายเหตุใดไม่บรรลุ เกิดจากปัจจัยทางบวก/ทางลบอย่างไร

ขั้นตอนที่ 5 การปรับปรุงแก้ไข (Act) เป็นการนำผลการประเมินมาวิเคราะห์ถึงจุด แข็ง จุดที่ควรพัฒนาเพื่อให้ข้อมูลป้อนกลับไปยังผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการ วางแผนปรับปรุงการทำงานต่อไปในอนาคต

ทั้งนี้ ผู้วิจัยนำเอาแนวปฏิบัติที่ดีในระยยะที่ 1 มาเป็นข้อมูลประกอบเพื่อใช้ในการ วางกลยุทธ์การปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

3. ผลการศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึง ประสงค์

ผลการศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผลการประเมินประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

การประเมินประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 3 คน โดยประเด็นการประเมินประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง โดยแบบประเมินเป็นแบบมาตราวัดของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ

ผลจากการประเมิน พบว่า 1) ด้านความเป็นประโยชน์มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.64 2) ด้านความเป็นไปได้อีกมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.73 และ 3) ด้านความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.70 และด้านความถูกต้องมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.80 จึงสรุปได้ว่าระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด มีประโยชน์ช่วยให้การปฏิบัติงานประกันคุณภาพในสถานศึกษาดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยเสริมสร้างให้บุคลากรของสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษานำไปสู่การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นระบบที่ไม่ซับซ้อน มีความชัดเจน และง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ มีความเหมาะสมกับการนำไปใช้ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยเป็นการดำเนินงานที่สอดคล้องกับประกาศกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 และมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 เป็นไปตามการบริหารจัดการและการปฏิบัติของสถานศึกษาจริง

3.2 ผลการประเมินประสิทธิผลการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

การดำเนินการประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด กลุ่มเป้าหมาย คือ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จำนวน 3 แห่ง ประเด็นการประเมินประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และความเหมาะสม โดยแบบประเมินเป็นแบบมาตราวัดของ ลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ

ผลจากการประเมิน พบว่า ด้านความเป็นประโยชน์มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.68 ด้านความเป็นไปได้อีกมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.46 และด้านความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.59 โดย 1) ด้านความเป็นประโยชน์ ผู้ใช้ระบบให้ความเห็นว่าระบบช่วยส่งเสริมให้การปฏิบัติงานประกันคุณภาพในสถานศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้พร้อมทั้งช่วยส่งเสริมทำให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาจากบุคลากรในสถานศึกษา 2) ด้านความเป็นไปได้ ผู้ใช้ระบบให้ความเห็นว่าระบบที่เข้าใจได้ง่าย สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง และ 3) ด้านความเหมาะสม ผู้ใช้ระบบให้ความเห็นว่าระบบมีกระบวนการครอบคลุมภาระงานการประกันคุณภาพของสถานศึกษา

อาชีวศึกษาเอกชน พร้อมทั้งได้ให้จุดเด่นของระบบ คือ สามารถทำให้สถานศึกษาสามารถกำหนดเป้าหมายในแต่ละปีที่ชัดเจน นำไปสู่การจัดทำกลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในแต่ละปี และยังสามารถส่งเสริมให้ครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาได้มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ พบปัญหาในการใช้ระบบ คือ การจะทำให้ทุกคนในสถานศึกษาเกิดความร่วมมือในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเรื่องยาก เนื่องจากบุคลากรบางท่านไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อค้นพบงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ สามารถนำมาอภิปรายผล ตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้ผลการประเมินคุณภาพภายนอก จาก สมศ. ในระดับดีมากสองรอบ (รอบสอง - รอบสาม)

ผลการศึกษา วิเคราะห์เอกสาร และสัมภาษณ์สถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ในระดับดีมากทั้งสองรอบ พบว่า มีแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ตามพหุแนวคิด (ระบบบริหารงานคุณภาพวงจร Deming การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) และการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education)) จำนวน 20 แนวทาง โดยมีรายละเอียด ดังนี้ ขั้นตอนการกำหนดผลลัพธ์ (Outcome) จำนวน 1 แนวทาง ขั้นตอนการวางแผน (Plan) จำนวน 2 แนวทาง ขั้นตอนนำไปปฏิบัติ (Do) จำนวน 15 แนวทาง ขั้นตอนการตรวจสอบผลการดำเนินการ (Check) มีจำนวน 1 แนวทาง และขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไข (Act) มีจำนวน 1 แนวทาง สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ข้อที่ 1 ที่กำหนดว่าแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ได้ผลการประเมินคุณภาพภายนอกจาก สมศ. ในระดับดีมากสองรอบ (รอบสอง - รอบสาม) ควรมีแนวทางในการดำเนินการเป็นอย่างไร ทั้งนี้ อาจเป็นผลสืบเนื่องจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนเป็นการดำเนินการและบริหารการจัดการศึกษาโดยภาคเอกชน ทำให้มีความคล่องตัวในการทำงานไม่ต้องมีการขออนุมัติตามสายบังคับบัญชาที่ค่อนข้างซับซ้อน

เหมือนส่วนงานราชการ และมีอำนาจในการตัดสินใจที่เด็ดขาดจากผู้รับใบอนุญาตส่งผลให้การดำเนินการเกิดความรวดเร็ว ประกอบกับได้รับเงินอุดหนุนจากหน่วยงานของรัฐทำให้ช่วยสร้างรากฐานความมั่นคงในการดำเนินการส่งผลการดำเนินการมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และผนวกกับปัจจัยอื่นๆ จนทำให้สถานศึกษาเกิดแนวปฏิบัติที่ดีขึ้น

จากผลการวิจัยได้ข้อค้นพบว่า ปัจจัยแรกทีส่งผลทำให้เกิดแนวปฏิบัติที่ดี คือ ภาวะผู้นำและการใส่ใจในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งจากผลการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาอาชีวศึกษาจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาตามกลุ่มเป้าหมาย พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสนใจและให้ความสำคัญในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ส่งผลให้สถานศึกษามีระบบประกันคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานของหน่วยงานต้นสังกัดกำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของธนิสา คุประเสริฐ (2559) ที่พบว่าหากผู้บริหารมีความเป็นผู้นำ มีความคิดริเริ่ม มีวิสัยทัศน์รอบรู้เป็นที่พึ่งทางวิชาการให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาได้ จะส่งผลให้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาแห่งนั้นประสบความสำเร็จ และผู้บริหารต้องมีความมุ่งมั่น อดทน ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก มีความรับผิดชอบสูง เอาใจใส่ในการทำงาน มีความละเอียดรอบคอบ มีความสุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ และต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นไปในทิศทางเดียวกับงานวิจัยของศรีจรีน สิมมาล (2559) ที่พบว่าผู้บริหารที่สามารถที่ทำให้โรงเรียนประสบผลสำเร็จ ต้องมีการกำหนดนโยบายในการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับการจัดการ ศึกษาคาทอลิก มีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน ท้าทาย สร้างกลยุทธ์ เป็นแบบอย่าง พร้อมทั้งสร้างแรงบันดาลใจให้กับบุคลากร ส่งเสริมให้บุคลากรได้แสดงศักยภาพอย่างเต็มกำลังความสามารถ อีกทั้งในด้านการบริหารจัดการ ผู้บริหารต้องมีการบริหารงานอย่างมืออาชีพ ปฏิบัติงานจนทำให้ผลการดำเนินงานบรรลุเป้าหมาย ทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผล พร้อมทั้งต้องเป็นผู้สื่อสารและผู้รับฟังที่ดี มีความสามารถในการประสานความร่วมมือและยึดหลักการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน และสร้างบรรยากาศและสัมพันธภาพที่ดีที่เอื้อต่อการทำงาน และผู้บริหารต้องให้การสนับสนุน ส่งเสริม ช่วยเหลือ สร้างขวัญกำลังใจที่ดีต่อบุคลากรในสถานศึกษา สัมพันธ์กับงานวิจัยของปาริชาติ ชินพิทักษ์วัฒนา (2559) ที่พบว่าผู้นำต้องยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคล สร้างความคุ้นเคยเอาใจใส่ให้การสนับสนุนคอยช่วยเหลือให้ครูพี่เลี้ยงและบุคลากรเกิดการพัฒนาความสามารถด้วยตนเอง ให้โอกาสได้เรียนรู้สิ่งใหม่ จะทำให้บุคลากรมีการพัฒนาความสามารถในการทำงานได้อย่างเต็มที่ และผู้นำต้องมีความรู้ สติปัญญาที่จะวิเคราะห์ กำหนดปัญหา เลือกวิธีการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง

พร้อมทั้งสร้างความเชื่อมั่นศรัทธา และสร้างความวางใจในความสามารถของผู้นำ พร้อมทั้งแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการทำงาน และต้องสนับสนุน เสริมแรง สร้างขวัญกำลังใจให้กับครูพี่เลี้ยง และบุคลากรอยู่เสมอ จะส่งผลให้ครูพี่เลี้ยงและบุคลากรมีความตระหนักรู้ในการทำงานให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

จากผลการวิจัย พบว่า กระบวนการเริ่มแรกในการดำเนินการของผู้บริหาร คือ ผู้บริหารต้องมีการชี้แจงทำความเข้าใจกับครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษา โดยเริ่มจากการระดมความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่สถานศึกษาต้องการมา กำหนดเป็นเป้าหมาย พร้อมทั้งได้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค จุดเด่นและจุดที่ควรพัฒนาของสถานศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมาเพื่อนำมาใช้ในกำหนดแผนนโยบายในการบริหารงานต่อไป จากนั้นการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติงานโดยการนำหลักการของระบบบริหารงานคุณภาพวงจรมะเดมมิง มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินการ ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) คือ การวางแผนดำเนินการของสถานศึกษาในแต่ละปีต้องมีการระบุเป้าหมายในการดำเนินการที่ชัดเจนว่าในแต่ละปีการศึกษานั้นสถานศึกษาต้องการผลลัพธ์ในแต่ละเรื่องเป็นเท่าใด โดยให้ครู/อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนเพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติได้ตรงตามเป้าหมายที่สถานศึกษากำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของปัทนิญา รอดแก้ว และมณฑล สรไกร กิติภูล (2559) ที่พบว่าหากมีการกำหนดแผนแล้วสามารถปฏิบัติได้จริงตามแผน ก็จะสร้างการพัฒนาคุณภาพ ตรงตามความต้องการของหน่วยงาน เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย ผ่านการคิดเห็น และตัดสินใจร่วมกันจะทำให้บุคลากรตระหนักถึงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบต่องานที่ส่งผลให้ปฏิบัติงานด้วยความสมัครใจจนทำให้การปฏิบัติงานบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด การนำไปปฏิบัติ (Do) คือ ในการนำแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมผู้บริหารต้องส่งเสริมสนับสนุนจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในดำเนินงาน มีประสานการทำงานอย่างเป็นระบบ สถานศึกษามีการประชุมและชี้แจงการดำเนินงานร่วมกันระหว่างผู้บริหารและบุคลากรอย่างสม่ำเสมอพร้อมทั้งสร้างความร่วมมือในการปฏิบัติงานกับครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา สัมพันธ์กับงานวิจัยของโสภา อำนวยรัตน์ และคณะ(2555) ที่พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารคุณภาพของวิทยาลัยการอาชีพสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในด้านการนำไปสู่การปฏิบัตินั้นสถานศึกษา ต้องมีการให้ความอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน มีการประสานความร่วมมือ พร้อมทั้งผู้บริหารต้องมีการชี้แจงในการดำเนินการเป็นระยะๆ การตรวจสอบผลการดำเนินการ (Check) คือ ผู้บริหารต้องมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของ

บุคลากรโดยให้ครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการตั้งแต่งานกำหนด เกณฑ์และวิธีการประเมิน เครื่องมือที่ใช้วัด แนวทางในการประเมินเพื่อให้บุคลากรเชื่อมั่นในผลการประเมินว่าตรงตามบริบทและเป้าหมายของสถานศึกษา เป็นไปในทิศทางเดียวกับงานวิจัยของเสกสิญจน์ สังวาลย์เพชร (2554) ที่พบว่าผู้บังคับบัญชาที่ทำงานใกล้ชิดกับบุคลากร จะส่งผลให้พนักงานเกิดความรู้สึกที่ดี มีความเชื่อมั่น และยอมรับว่าผลการประเมินความถูกต้องและเชื่อถือได้ และการปรับปรุงแก้ไข (Act) คือ ผู้บริหารต้องนำผลการประเมินการปฏิบัติงานไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเพื่อให้สถานศึกษามีการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับงานวิจัยธีรพงศ์ ทับอินทร์ (2558) ที่พบว่าหากผู้บริหารสถานศึกษานำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องจะทำให้คุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษามีคุณภาพเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับจากการวิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่าปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้สถานศึกษามีการดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพจนเกิดแนวปฏิบัติที่ดีได้นั้น ผู้บริหารจะเป็นปัจจัยสำคัญอันดับต้นๆ ของการดำเนินการ

จากผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยที่สองที่จะส่งผลให้สถานศึกษาเกิดแนวปฏิบัติที่ดี คือ ความร่วมมือในการดำเนินการตามแผนของครู/อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษา อาจเป็นเพราะว่าในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาจะดำเนินการเพียงบุคคลใดหรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเพียงลำพังมิได้ ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา จะต้องได้รับการสนับสนุนที่ดีจากผู้บริหารสถานศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จึงจะส่งผลให้การประกันคุณภาพสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายตามที่วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยเกษรา ตรีไพทยานต์ศักดิ์ (2560) ที่พบว่าการสร้างการมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของบุคลากรในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เกิดจากการจัดการอบรมให้ความรู้ในแต่ละด้านแก่บุคลากรที่มีความเกี่ยวข้อง และการจัดประชุมรับฟังความคิดเห็นของบุคลากรภายหลังการประเมิน ดังนั้น หากต้องการให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาผู้บริหารต้องมีการรับฟังความคิดเห็นจากบุคลากรภายในสถานศึกษา เป็นไปในทิศทางเดียวกับงานวิจัยของนวลจันทร์ ตั้งประภัสสร (2561) ที่พบว่าในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาตระหนักถึงความสำคัญ และเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพทางการศึกษา จึงจะทำให้การประกันคุณภาพการศึกษานั้นประสบความสำเร็จ ซึ่งในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาผู้บริหารต้องให้ความสำคัญกับครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ สัมพันธ์กับงานวิจัยของ รุ่งรัตน์ ดวง

สร้อยทอง (2559) ที่พบว่าปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการนำนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม คือ บุคลากร ดังนั้น หากได้รับความร่วมมือจากบุคลากรภายในมหาวิทยาลัยจะส่งผลให้การนำนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ประสบผลสำเร็จตามแผนที่วางไว้ โดยการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาและบุคลากรภายในสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา เช่นเดียวกับกับงานวิจัยของจรัญ ดิงาม (2546) ที่พบว่าในการประกันคุณภาพการศึกษานั้นผู้บริหาร ครู อาจารย์ และคณะกรรมการสถานศึกษาให้ความสำคัญในการประกันคุณภาพการศึกษา จะส่งผลให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษามุ่งเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

สำหรับระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ควรมีการระบบ ขึ้นตอน และระเบียบแบบแผนที่ชัดเจนเพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยระบบควรไม่ซับซ้อนและสามารถเข้าใจง่าย โดยจากผลการวิจัย พบว่า การดำเนินการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานระดับดีมากสองรอบนั้น จะใช้ระบบบริหารงานวงจรคุณภาพของ Deming เนื่องจากมีความไม่ซับซ้อนและสามารถได้ข้อมูลป้อนกลับในการนำไปพัฒนาสถานศึกษาต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของบดินทร์ภัทร์ สายบุตร (2562) ที่พบว่าการกรมวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัยได้นำระบบประกันคุณภาพการศึกษาตามวงจร PDCA มาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาจนส่งผลให้การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

จากผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยที่ 3 ที่ส่งผลให้สถานศึกษาเกิดแนวปฏิบัติที่ดี คือ การสนับสนุนจากผู้ปกครอง ชุมชน และสถานประกอบการโดยรอบสถานศึกษา โดยผู้ปกครองจะเข้ามามีส่วนร่วมในการกำกับติดตามผู้เรียนให้มาเรียน การรายงานผลการเรียนของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ เมื่อเกิดปัญหาให้ขึ้นกับผู้เรียน ผู้ปกครองและครู/อาจารย์ที่ปรึกษา จะร่วมกันแก้ไขปัญหาอย่างเร่งด่วนเพื่อให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนด พร้อมทั้งดำเนินการให้ความช่วยเหลือในกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาจนบรรลุเป้าหมายตามสถานศึกษากำหนด ในส่วนด้านชุมชนก็จะเข้ามาให้ความช่วยเหลือในด้านกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการจัดกิจกรรมวันวิชาการ กิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ จนทำให้สถานศึกษาดำเนินการได้เป็นไปตามเป้าหมาย และในด้านสถานประกอบการจะเข้ามามีส่วนร่วมในการให้ความรู้และทักษะในการปฏิบัติกับผู้เรียน โดยจะเข้ามาช่วยในการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้เป็นไปตามความต้องการของสถานประกอบการ ทำให้ผู้เรียนเมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถออกไปประกอบอาชีพเป็นที่พึงพอใจต่อสถานประกอบการ

ผู้วิจัยได้นำเอาแนวปฏิบัติที่ดีที่ได้จากสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้รับการรับรองจาก สมศ. ในระดับดีมากทั้งสองรอบไปจัดทำเป็นข้อมูลในคู่มือการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เพื่อให้สถานศึกษากลุ่มเป้าหมายได้นำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งจากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย พบว่า แนวปฏิบัติที่ดีนั้นช่วยให้สถานศึกษาได้มีแนวทางในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ ส่งผลให้สถานศึกษาสามารถปฏิบัติงานได้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติงานของสถานศึกษา

2. การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

จากผลการวิจัย พบว่า ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ เป็นระบบที่พัฒนาขึ้นจากการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารวรรณกรรมโดยทฤษฎีและแนวคิดที่นำมาใช้ในการพัฒนาระบบประกอบด้วย ระบบบริหารงานคุณภาพวงจรมงจอร์ Deming การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) และการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) โดยระบบจะประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดผลลัพธ์ ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน (Plan) ขั้นตอนที่ 3 การนำไปปฏิบัติ (Do) ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบ (Check) และขั้นตอนที่ 5 การปรับปรุงแก้ไข (Act) พร้อมทั้งนำแนวปฏิบัติที่ดีได้จากการดำเนินการในระยะที่ 1 มาเป็นข้อมูลประกอบในการพัฒนาระบบ โดยระบบจะเน้นให้ความสำคัญกับผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาเพราะเนื่องจากการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้ปกครอง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนว่าผู้เรียนได้รับการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด (สงบ ลักษณะ, 2541; รุ่ง แก้วแดง, 2543; อุทุมพร จามรมาน และคณะ, 2544; จำรัส นองมาก, 2545; สุมาลี จันทร์ชลอ, 2545; วิจิตร ศรีสะอาด, 2546; Cuttance, 1994; YUAN LI, 2010) และระบบที่พัฒนาขึ้นนั้นจะใช้ระบบบริหารงานคุณภาพวงจรมงจอร์ Deming เป็นหัวใจในการขับเคลื่อนการทำงาน ด้วยเหตุที่ระบบบริหารงานดังกล่าวมีความง่ายต่อการใช้งาน ไม่ซับซ้อน และทุกคนสามารถเข้าใจได้ พร้อมทั้งเป็นระบบที่สามารถทำให้กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง สามารถนำแผนการดำเนินการไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของธีรพงศ์ ทัพบอินทร์ (2558) ที่พบว่าในบริหารงาน

วิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 โดยใช้ระบบบริหารงานคุณภาพวงจร Deming มาเป็นเครื่องมือช่วยในการบริหารทำให้การดำเนินการบริหารงานวิชาการ สามารถวางแผนในการพัฒนาความคิดเพื่อนำไปสู่ในการปฏิบัติได้อย่างแท้จริง สามารถวัดประเมินผลสำเร็จได้อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ระบบบริหารงานคุณภาพวงจร Deming ยังช่วยให้สถานศึกษาวิเคราะห์จุดเด่น จุดที่ควรพัฒนา และข้อเสนอแนะในการพัฒนาสถานศึกษาในปีการศึกษาต่อไปได้อย่างเป็นระบบทำให้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษามีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น เป็นไปในทำนองเดียวกับจางง์ จันวิจิตร (2559) ที่พบว่าในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้ระบบบริหารงานคุณภาพวงจร Deming ทำให้สถานศึกษามีความชัดเจนในการวิเคราะห์หาจุดเด่น จุดที่ควรพัฒนา และข้อเสนอแนะในการพัฒนาสถานศึกษาที่มีความชัดเจนและนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม

นอกเหนือจากนั้นระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ยังนำแนวคิดการประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) และการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วยเพราะจากปัญหาที่พบในการประเมินคุณภาพภายนอก โดย สมศ. ในรอบสอง – รอบสามที่ผ่านมา พบว่า การกำหนดเป้าหมายในการประกันคุณภาพการศึกษายังไม่ชัดเจน ประกอบกับบุคลากรภายในสถานศึกษายังไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งตามแนวคิดการประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) จะช่วยให้บุคลากรทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วมในตรวจสอบและกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาโดยเรียงลำดับความเร่งด่วนของปัญหาผ่านการตัดสินใจร่วมกันของบุคลากรภายในสถานศึกษา โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการดำเนินการ ส่งผลให้บุคลากรทุกคนเห็นถึงความสำคัญและเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของผ่องศรี แก้วชูเสน (2555) ที่พบว่าหากบุคลากรเกิดความเข้าใจวิธีการดำเนินงานประกันคุณภาพ ได้รับคำปรึกษาในการแก้ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานประกันคุณภาพ ได้รับการเสริมพลัง ได้เรียนรู้หลักเกณฑ์และวิธีการผ่านกระบวนการประเมินตนเอง จะส่งผลให้สามารถออกแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาได้

ข้อค้นพบอีกประเด็นที่สำคัญ คือ การกำหนดเป้าหมายในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนนั้น หากกำหนดเป้าหมายไม่ชัดเจนและขาดการมีส่วนร่วมของครู/อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา จะส่งผลให้บุคลากรไม่เข้าใจถึง

เป้าหมายที่แท้จริงของการประกันคุณภาพการศึกษาทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาอาจไม่บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ดังนั้น ในการกำหนดเป้าหมาย (ผลลัพธ์ที่คาดหวัง) ควรให้ครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการเพื่อให้สถานศึกษาสามารถกำหนดเป้าหมายได้ตรงตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ M.Kaliannan and S.D. Chandran (2012) โดยเป็นการศึกษาวิจัยเรื่อง Empowering students through outcome based Education พบว่า ในปี ค.ศ.2005 มีผู้สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในประเทศมาเลเซียตกงานจำนวนประมาณ 60,000 คน และในปี ค.ศ.2008 มีผู้สำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาในประเทศมาเลเซียตกงานเพิ่มขึ้นเป็น จำนวน 80,000 คน จึงเห็นได้ว่าหลักสูตรในการจัดการเรียนการสอนของประเทศมาเลเซียไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้น ในปี ค.ศ.2009 คณะกรรมการบริหารการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย Teknologi จึงนำการจัดการศึกษาแบบการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) โดยนำมากำหนดวัตถุประสงค์การจัดการเรียนการสอนโดยมุ่งเน้นตอบสนองต่อความต้องการตลาดแรงงานในประเทศ ซึ่งจากการดำเนินการพบว่าผู้เรียน จำนวน 44 คน มีผลการเรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน และอาจารย์สามารถพัฒนาการจัดการเรียนสอนได้อย่างต่อเนื่อง

ในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ ได้นำเอาระบบบริหารงานคุณภาพวงจรร Deming การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) และการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) ส่งผลให้สถานศึกษาสามารถดำเนินการควบคุมการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง สามารถตรวจสอบผลดำเนินการ (Monitoring) ได้เป็นระยะๆ พร้อมทั้งมีการประเมินผลความสำเร็จในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อให้ได้ข้อมูลป้อนกลับไปพัฒนาสถานศึกษาในปีการศึกษาต่อไป ซึ่งระบบดังกล่าวเป็นไปตามกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาตามประกาศกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 ทั้งนี้ ในการดำเนินการแต่ละขั้นต่อนั้นสามารถนำเอาแนวปฏิบัติที่ดีที่จากศึกษาวิจัยในระยะที่ 1 มาช่วยกำหนดแนวทางปฏิบัติในการดำเนินการในแต่ละตัวบ่งชี้ของมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

3. การศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึง ประสงค์

การประเมินประสิทธิภาพระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ด้าน ความเป็นประโยชน์ ด้านความเป็นไปได้ ด้านความเหมาะสม และด้านความถูกต้อง มีความเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าระบบมีประโยชน์ในการที่จะนำไปใช้ มีความเป็นไปได้ที่จะ นำไปใช้ในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา โดยระบบมีความสอดคล้องกับประกาศ กฎกระทรวง เรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 และเป็นไปตามมาตรฐานการ อาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ และระบบมีเทคนิควิธีการสนับสนุนการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพการศึกษาสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชนได้อย่างชัดเจน ครอบคลุมภาระงานในการประกันคุณภาพศึกษาศึกษา มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับแนวคิดของ มาดูล สคริฟเวน และสตัฟเฟิลบีม (Scriven and Stufflebeam, 1983) ที่ระบุว่าผลการประเมิน ด้านความเป็นประโยชน์ต้องประกันได้ว่ารูปแบบต้องสนองต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ผลการ ประเมินด้านความเป็นไปได้ต้องประกันว่าสอดคล้องกับการดำเนินการจริง ผลการประเมินด้าน ความเหมาะสมต้องประกันว่ารูปแบบถูกต้องตามกฎ ระเบียบ จรรยาบรรณ โดยมีการ คำนึงถึงสวัสดิภาพของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผลการประเมินด้านความถูกต้องต้องประกันว่า รูปแบบมีเทคนิคที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

ผลจากการวิจัยสรุปได้ว่าระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดมีความเป็นประโยชน์ มีความเป็นไปได้ มีความ เหมาะสม และมีความถูกต้อง ซึ่งอาจเป็นเพราะระบบมีความเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน สามารถในการ นำไปใช้ได้จริง เนื่องจากใช้ระบบบริหารงานคุณภาพวงจรร Deming เป็นตัวขับเคลื่อนในการ ดำเนินงาน ซึ่งทุกคนเข้าใจกระบวนการเป็นอย่างดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ บดินทร์ภัทร์ สายบุตร (2562) ที่พบว่าในการใช้ระบบบริหารงานคุณภาพวงจรร Deming มาใช้ใน พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย ส่งผลให้ การดำเนินการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยประสบความสำเร็จ สามารถดำเนินการได้ตาม เป้าหมายที่วางไว้

นอกเหนือจากนั้นระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ได้นำแนวทางการประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) และการศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education) มาช่วยในการ ดำเนินการส่งผลเกิดความร่วมมือในการประกันคุณภาพการศึกษาของครู/อาจารย์และบุคลากร ทางการศึกษา พร้อมทั้งยังช่วยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมาร่วมในการกำหนดเป้าหมายในการประกัน คุณภาพการศึกษาทำให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาบรรลุตามมาตรฐานการ อาชีวศึกษา พ.ศ.2561 สอดคล้องกับงานวิจัยของพิทักษ์ วงแหวน (2563) ที่พบว่า การประเมิน แบบเสริมพลังช่วยให้บุคลากรพัฒนาศักยภาพ พร้อมทั้งทำให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และเปิด โอกาสให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในการแสวงหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาในการดำเนินการ ประกันคุณภาพการศึกษาร่วมกัน

ผลการทดลองใช้พร้อมทั้งหาประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ พบว่า ด้านความ เป็นประโยชน์และด้านความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความเป็นไปอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการ ประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของ ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์มีโดยระบบมีความเข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน สามารถนำไป ปฏิบัติได้จริง พร้อมทั้งระบบยังช่วยส่งเสริมให้การปฏิบัติงานประกันคุณภาพในสถานศึกษา ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ได้ข้อมูลสารสนเทศในการประกันคุณภาพการศึกษาจากผู้มีส่วน เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาครบถ้วน และได้รายงานการประกันคุณภาพ ภายในที่ตรงตามการปฏิบัติงานจริงของสถานศึกษา และระบบสอดคล้องกับสอดคล้องกับ ประกาศกระทรวง เรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 และเป็นไปตามมาตรฐาน การอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะก่อนการดำเนินการจัดทำระบบผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาในการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษา พร้อมทั้งได้มีการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชนรอบ ซึ่งพบว่าในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชนที่ผ่านมา บุคลากรยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน พร้อมทั้งในการประกันคุณภาพการศึกษามีความยุ่งยากและซับซ้อน เมื่อผู้วิจัยได้มีการอบรมให้ ความเข้าใจเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษา พร้อมทั้งอธิบายการใช้ระบบที่มีความเข้าใจง่ายจึง

ส่งผลให้การนำระบบไปใช้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับผลการประเมินประสิทธิภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญ และสัมพันธ์กับงานวิจัยของสุรวี ศุภนาลัย (2553) ที่พบว่าปัจจัยที่ส่ง ผลต่อความสำเร็จในการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย 1) การมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกระดับและทุกหน่วยงาน 2) การมีส่วนร่วมของผู้บริหารทุกระดับ 3) การบูรณาการระบบการประกันคุณภาพต่างๆ เข้าด้วยกัน 4) การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา 5) การพัฒนาเครื่องมืออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล 6) การนำผลการตรวจประเมินคุณภาพมาปรับปรุง และ 7) การสร้างแรงจูงใจในการประกันคุณภาพการศึกษาให้กับบุคลากร

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ก่อนการนำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ไปใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษานั้น ควรมีการจัดอบรมและทำความเข้าใจถึงจุดมุ่งหมาย ความสำคัญ และประโยชน์ในการประกันคุณภาพการศึกษาให้กับครู/อาจารย์ และบุคลากรได้รับทราบอย่างละเอียด เพื่อให้การดำเนินการนำระบบไปใช้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด แม้จะมีความเข้าใจและไม่ซับซ้อนแต่ผู้ที่นำไปใช้ควรมีการศึกษาคู่มืออย่างละเอียด เพื่อให้การนำระบบไปใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ระบบได้ออกแบบมาให้มีการตั้งเป้าหมาย (ผลลัพธ์ที่คาดหวัง) ก่อนนำไปดำเนินการวางแผนของสถานศึกษา ดังนั้น เพื่อให้การตั้งเป้าหมายครอบคลุมทุกรายละเอียดของมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 ผู้บริหาร ครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาคควรมีการศึกษามาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 อย่างละเอียดก่อนดำเนินการ

4. เมื่อสถานศึกษานำระบบไปใช้ ผู้บริหารสถานศึกษาจะมีหน้าที่ให้คำปรึกษา สนับสนุนพร้อมทั้งอำนวยความสะดวกให้ครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา ได้ดำเนินการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561: มาตรฐานคุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา

อาชีวศึกษาที่พึงประสงค์อย่างอิสระ เป็นระบบเพื่อให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

5. ในการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ควรมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปีการศึกษา เพื่อให้สถานศึกษามีการพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษาเป็นไปอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการดำเนินการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์พหุแนวคิด จะมุ่งเน้นดำเนินการในด้านผู้สำเร็จการศึกษาเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา ดังนั้น ในการพัฒนาระบบครั้งต่อไปควรนำด้านการบริหารสถานศึกษา และการจัดการเรียนการสอนของครู/อาจารย์เข้ามาร่วมด้วย

2. สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนทั้งสามแห่งที่นำระบบไปทดลองใช้เป็นสถานศึกษาที่อยู่ในตัวเมืองขนาดใหญ่ซึ่งมีทรัพยากรในการจัดการศึกษาที่สมบูรณ์ ครบถ้วน ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรนำไปทดลองใช้กับสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ไม่ได้อยู่ในอำเภอเมือง (นอกเมือง) มีทรัพยากรจำกัด เพื่อศึกษาว่าระบบสามารถช่วยให้สถานศึกษามีพัฒนาการการประกันคุณภาพการศึกษาเพิ่มมากขึ้น

3. สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนทั้งสามแห่งที่นำระบบไปใช้เป็นสถานศึกษาสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ดังนั้น หากนำระบบไปใช้กับสถานศึกษาอาชีวศึกษาในสังกัดอื่น เช่น สังกัดกระทรวงกลาโหม สังกัดกรมการส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ระบบจะช่วยให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาเพิ่มขึ้น

4. ระบบที่ได้รับการพัฒนาจะนำไปใช้การสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน ซึ่งมีบริบทที่แตกต่างจากการจัดการศึกษาสายสามัญ ดังนั้น การพัฒนาระบบครั้งต่อไปควรนำไปทดลองใช้กับการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน เพื่อศึกษาระบบที่เหมาะสมในการนำไปใช้กับสถานศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน

บรรณานุกรม

- การต้นกล้า บุญเล็ก. (2556). การบริหารงานวิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชนเพื่อการประกันคุณภาพ ภายใน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏ ธนบุรี.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. (2551. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 125 ตอนที่ 43 ก. : 1-24 วันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2551.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพ การศึกษา พ.ศ. (2553). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 127 ตอนที่ 23 ก วันที่ 2 เมษายน 2553.
- กฤษฎา พรหมอินทร์; สวณีย์ เสริมสุข; และเกรียงศักดิ์ สุวรรณวัจน์. (2560) การพัฒนาระบบวนการ นิเทศแบบเสริมพลังอำนาจเพื่อเสริมสร้างประสิทธิผลระบบการประกันคุณภาพภายในของ ศูนย์การศึกษาพิเศษ. Veridian E-journal. มหาวิทยาลัยศิลปากร (ออนไลน์).
- เกษรา ตริไพชยนต์ศักดิ์. (2560). การประเมินความต้องการจำเป็นแบบสมบูรณ์ในการมีส่วนร่วมของ บุคลากรในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนม์ชกรณ์ วรอินทร์ (2549). การพัฒนารูปแบบการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา ระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน : การประเมินแบบเสริมพลัง. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการทดสอบและวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ. (2536). การจัดระบบการศึกษา กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จรัญ ดีงาม. (2545). ศึกษาความพร้อมในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปทุมธานี. สารนิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการ บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จำรัส นองมาก (2545). การประกันคุณภาพการศึกษาอย่างถูกต้องและมีความสุข. กรุงเทพฯ: ฟิสิกส์ เซ็นเตอร์.

- จำนงค์ จันวิจิตร. (2559). การศึกษาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยกรม
ส่วนร่วมของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2.
วารนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา. (ออนไลน์).
- จินตนา กาญจนวิสุทธ์. (2547). ความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของปัจจัยบ่งชี้คุณภาพของ
วิทยาลัยเทคนิค. วรนิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร
อาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ฐิติส มาบุญศรี; และคณะ. (2563). การพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรมที่เน้นการเรียนรู้เชิงรุกตามแนวคิดการ
เรียนรู้แบบเน้นผลลัพธ์เพื่อส่งเสริมความสามารถ. วารสารสถาบันวิชาการป้องกันประเทศ.
11(2):61-74.
- ทิตินา แคมมณี. (2550). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ
(พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธารินี กิตติกาญจนโสภณ และคณะ. (2560). การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่มี
ประสิทธิผลในสถาบันศึกษาเอกชน. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์. 7(1):55-65.
- ธนิสา คูประเสริฐ. (2559). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาที่คาดหวังและบทบาทหน้าที่ปฏิบัติจริง
ในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามการรับรู้ของบุคลากรของสถานศึกษา
อาชีวศึกษาเอกชนเขตพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. วรนิพนธ์ศึกษาศาสตร์
บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ธีรพงศ์ ทับอินทร์. (2558). การใช้วงจรเดมมิ่ง (PDCA) ในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42. วารสารชุมชนวิจัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ฉบับที่ 9 เมษายน – ธันวาคม 2558.
- นารี โหม่งปราณีต. (2557). การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามทฤษฎีวงจร
คุณภาพเดมมิ่ง (PDCA) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครราชสีมา เขต 6.
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นิตินา นาศิต; และคณะ. (2558). การศึกษาความเหมาะสมของการประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริม
พลังอำนาจในการประเมินหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น และความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ใน
สถานศึกษา. วารสารเทคโนโลยีสุนารี 7 (2).
- เนาวรัตน์ พลายน้อย; และธีรเดช ฉายอรุณ. (2549). การพัฒนาการเรียนรู้โดยผ่านกระบวนการ
ประเมินผลแบบเสริมพลัง. กรุงเทพฯ: บริษัท พี.เอ.ลีฟวิ่ง จำกัด.

- นวลจันทร์ ตั้งประภัสสร. (2561). แนวปฏิบัติที่ดีในการบริหารจัดการคุณภาพงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในกรุงเทพมหานคร. วารสารวิชาการ Veridian E –Journal มหาวิทยาลัยศิลปากร ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลป์ ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (มกราคม – เมษายน 2561). [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก: <https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/118619/90937> (2563,18 เมษายน).
- บุญเขต ชานิศาสตร์. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการในการจัดการศึกษาปฐมวัยของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยสยาม
- บุญทวี อิมบุญตา. (2556). การพัฒนาระบบการประเมินในชั้นเรียนโดยประยุกต์แนวความคิดการประเมินเสริมพลังอำนาจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุรุษย์ ศิริมหาสาคร. (2548). การจัดการความรู้สู่องค์กรอัจฉริยะ (2) BEST PRACTICE. สืบค้นเมื่อ 13 ธันวาคม 2563, จาก <https://bit.ly/347HUEm>
- บดินทร์ภัทร์ สายบุตร. (2562, มกราคม-เมษายน). กระบวนการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาตามวงจร PDCA ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. วารสารวิจัยวิชาการ. 2(1):39-53
- ปาริชาติ ชินพิทักษ์วัฒนา. (2559). การศึกษาปัจจัยชี้วัดสังคมและภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปัทนีญา รอดแก้ไข; และมณฑล สรไกรกิติกุล. (2559). กระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติการ. วารสารบริหารธุรกิจเทคโนโลยีมหานคร. 13(2):61-78.
- ผ่องศรี แก้วชูแสน. (2555). การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโดยใช้การประเมินแบบเสริมพลัง สำหรับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี. ดุษฎีนิพนธ์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พิทักษ์ วงแหวน. (2020). การประเมินแบบเสริมพลังกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา. วารสารสาระคาม. 11(1):148-150.

ภัทรธร จันวันดี. (2558). Outcome Based Education. สืบค้นเมื่อ 13 ธันวาคม 2563, จาก

<http://junjunsaranya1990.blogspot.com/2015/09/outcome-based-education.html>

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี. (ม.ม.ป.). เอกสารประกอบการบรรยาย เรื่องการศึกษา
ที่มุ่งผลลัพธ์ (ออนไลน์).

มหาวิทยาลัยมหิดล. (2560). เอกสารประกอบการบรรยายเรื่อง Planning and Development of an
AUN-QA SAR at Programme Level

มัยดี แวดราแม. (2555). การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในที่บูรณาการกับงานปกติ
สำหรับคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวัด
และการประเมินผลการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ยามีละ ตาเห. (2552). การเสริมพลังอำนาจในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนคานติธรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาการวิจัยและประเมิน มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ยุภาพร เทพสุริยานนท์. (2551). เข้าถึงได้จาก

<http://www.aca.ac.th/articles/mod/forum/discuss.php?d=146> [สืบค้นเมื่อ 11

พฤศจิกายน 2551].

รัชไนย์ พรรณพานิช. (2529). QC การบริหารงานคุณภาพสำหรับหน่วยงานและสถานศึกษา ม.ป.ท.

รุ่ง แก้วแดง. (2544). ประกันคุณภาพการศึกษา : ทุกคนทำได้ไม่ยาก. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร.

รุ่งนภา จิตรโรจนรักษ์. (2548). การพัฒนารูปแบบการบริหารของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้น
พื้นฐานของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ. (2548). การพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การของสถานศึกษาขั้น
พื้นฐาน. ดุษฎีนิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.

รุ่งรัตน์ ดวงสร้อยทอง. (2559). การนำนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติ:

กรณีศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

รัตนะ บัวสนธ์. (2547). "การประเมินเสริมพลัง". สารานุกรมศึกษาศาสตร์. คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 31.

วรภัทร์ ภูเจริญ. (2541). แนวทางการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์ดี จำกัด.

วรพจ รักธรรม. (2547). การประเมินแบบเสริมพลัง (ออนไลน์).

- วิจิตร ศรีสอาน. (2546) “ภาพสะท้อนความภูมิใจ 2 ปี สมศ.” จุลสารประชาคมประกันคุณภาพ การศึกษา. 1: 4-5.
- วิโรจน์ ไชยภักดี. (2562). แนวปฏิบัติที่เป็นเลิศในการบริหารงานโรงเรียนท่านผู้หญิงจันทิมาพึงบารมี ในโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดารตามพระราชดำริของสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. (การบริหาร การศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. (ออนไลน์).
- วีระยุทธ ชาตะกาญจน์. (2561). การพัฒนารูปแบบการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ในการ พัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กในภาคใต้. วารสารนาคนุตร ปริทรรศน์. 9(2):1-13.
- ศรีจรีน สิมมาล. (2559). การพัฒนารูปแบบการบริหารการเปลี่ยนแปลงที่มีคุณภาพของโรงเรียน คาทอลิก. วิทยานิพนธ์การศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2554). ทฤษฎีการประเมิน. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดสามลดดา.
- ศุภชัย อาชีวะระงับโรค. (2547). Practical PDCA : การแก้ปัญหาและปรับปรุงงานเพื่อความสำเ็จ. กรุงเทพฯ: บริษัท ซีอีดียูเคชั่น จำกัด (มหาชน).
- ศศิธร บัวทอง. (2556). การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับกลุ่มสาระ การเรียนรู้ของโรงเรียน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ด. (การทดสอบและ วัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (ออนไลน์).
- สาธิตา สกฤตธนกุลชัย. (2553). การพัฒนารูปแบบการประเมินการเรียนการสอนแบบสตูดิโอทาง สถาปัตยกรรมโดยใช้การประเมินแบบเสริมพลังอำนาจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สงบ ลักษณะ. (2541). แนวทางประกันคุณภาพการศึกษา.” วารสารข้าราชการครู. 18(6): 2-4
- สุดหทัย รุจิรัตน์. (2558). การเสริมพลังเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูที่ส่งเสริมการ เรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (ออนไลน์).
- สุพัฒน์ สุกมลสันต์, พรรณีภา หิตะศักดิ์ และสุวรรณา สกลข. (2544). รวบรวมบทความทางการ ประเมินโครงการ (พิมพ์ครั้งที่ 6 ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ สิ้นธุระชญ์. (2541). การประกันคุณภาพการศึกษา. วารสารวิชาการ.1(2) 133 - 35

- สุมาลี จันทรชะลอ. (2545). เอกสารประกอบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอาชีวศึกษา. หน้า 6 – 10.
- สมุทพร ชำนาญ. (2546). การพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนที่บริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน. วิทยานิพนธ์ดุสิตวิทยบัณฑิต มหาวิทยาลัทยบูรพา.
- สุรวี ศุนาลัย. (2553). ปัจจัยแห่งความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัย ภูเก็ต บัณฑิตย. รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยภูเก็ตบัณฑิตย.
- สุรศักดิ์ ไชยสงค์; และคณะ. (2561). การพัฒนาหลักสูตรตามแนวคิด Outcome-Based Education: รายงานผลการดำเนินงานเบื้องต้นของหลักสูตรเภสัชศาสตรบัณฑิต สาขาการบริบาลทางเภสัชกรรม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. สืบค้นเมื่อ 13 ธันวาคม 2563, จาก <https://bit.ly/2KhWD8s>
- สุรีย์ จินเรือง; และคณะ. (2561). การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์สาขาพยาบาลศาสตร์. วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี. 29(2):207-216.
- โสภา อำนวยรัตน์; และคณะ. (2555). การพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพของวิทยาลัยการอาชีพสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. 14(3):15-26.
- เสกสิณจันต์ สัจจวาลย์เพชร; และคณะ. (2554). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัทผู้ประกอบการธุรกิจอสังหาริมทรัพย์แห่งหนึ่ง. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. 2(2):76-88.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2558). คู่มือการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษา (ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 1 พ.ศ.2558). กรุงเทพมหานคร : แผนกวิชาการพิมพ์ วิทยาลัยเทคนิคมีนบุรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2563). แนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษา ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 2 (ออนไลน์) <https://bit.ly/3nYI9J4>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอกภารกิจของสถานศึกษาโดยสถานศึกษา เพื่อผู้เรียนและสังคม. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2547). พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. (2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. (2545). กรุงเทพมหานคร: บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2555). คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ.2554-2558) ด้านการอาชีวศึกษา ฉบับสถานศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติม พฤศจิกายน พ.ศ. (2555). กรุงเทพมหานคร: บริษัท ออฟเซ็ท จำกัด.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2550). คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอกเพื่อการรับรองมาตรฐานการศึกษา ด้านการอาชีวศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บริษัท 21 เซนจูรี่ จำกัด.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2553). อภิธานศัพท์การประกันคุณภาพการศึกษา (QA Glossary). กรุงเทพมหานคร: หจก.สำนักพิมพ์ฟิลิกส์ เซ็นเตอร์.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). (2558). เอกสารการสังเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสาม (พ.ศ. (2554-2558) ด้านการอาชีวศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาชาติ พ.ศ.2560 – 2579. กรุงเทพมหานคร. บริษัท พริกหวานกราฟฟิค จำกัด. Humanities and Social Sciences Journal of Graduated School. (ออนไลน์).
- อุทุมพร จามรมาน และคณะ. (2544). “รายงานการวิจัย เรื่องดัชนี เกณฑ์และวิธีการประเมินคุณภาพการศึกษภายในและภายนอกสำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย” กรุงเทพฯ : ม.ป.ท. เอกสารอัดสำเนา.
- อุไร ปัญญาสิทธิ์; และฉลอง ชาติรูประชีวิน. (2561). รูปแบบการเสริมพลังเพื่อการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล. (2561). การวิจัยทางการศึกษา : แนวคิดและการประยุกต์ใช้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Breeding, R.R. (2008). Empowerment as a function of contextual self-understanding. Rehabilitation Counseling Bulletin. 51(11):96-106.
- Connie J.S.; et al. (2000). Empowerment Evaluation Applied: Experiences, Analysis, and Recommendations from a Case Study. American Journal of Evaluation. 21(1): 53-64.

- Cuttance, P. (1994). Quality Assurance Reviews as a Catalyst for School Improvement in Australia. Retrieved May 13, 2020, from <https://bit.ly/3mg5eWm>
- Esmail Heidarlanlu, et al. (2020). Registering and Improving the Quality of Nursing School Educational Processes Based on the FOCUS - PDCA Model. *Education Strategies in Medical Science*. 13(1):62-69. (Online).
- Kinlaw, D.C. (1995). *The Practice of Empowerment: Making the Most of Human Competence*. Retrieved May 13, 2020, from <https://bit.ly/348dkdL>
- Gregory H. Watson. (2016). ENGINEERING THE PROCESS OF CONTINUAL IMPROVEMENT Advancing Quality as Science: Improving Analytical Structure and Methods. (Online)
- Fetterman, David M. (2001). *Foundations of Empowerment Evaluation*. California: SAGE.
- Fetterman, David M. (2009). Empowerment evaluation at the Stanford University School of Medicine: using a critical friend to improve the clerkship experience. Retrieved December 12, 2020, from <https://bit.ly/37ZSDSb>.
- HARDEN, R. M.; et al. (1999). Outcome-based education: Part 1 An introduction to outcome-based education. *Medical Teacher*, Vol. 21, No. 1. pp 8.
- Lashley, C. (2002). *Empowerment : Strategies for service excellence*. Oxford: Butterworth Heinemann.
- Li, Yuan. (2010). Quality Assurance in Chinese Higher Education 2010. (Online).
- Madhuri Kumari; et al. (2018). Individual Centric Framework for Quantifiable Attainment of Career Aspirations : An Indian Perspective. *Journal of Engineering Education Transformations* , Volume 31 , No. 3. pp 165.
- Maniam Kaliannan; et al. (2012). Empowering Students through Outcome-Based Education (OBE). *Research in Education*. 87(1):50-63.
- Mariesteichen, E; et al. (2006). Improving Interdisciplinary Geoenvironmental Engineering Education through Empowerment Evaluation. *International Journal of Mechanical Engineering Education* 22(1):171-182.

- Mohd Ghazali Mohayidin; et al. (2008). Implementation of Outcome-Based Education in Universiti Putra Malaysia: A Focus on Students' Learning Outcomes. *International Education Studies*. 1(4):147-160.
- Oriah Akir; /et al. (2012). Teaching and learning enhancement through outcome-based education structure and technology e-learning support. *Social and Behavioral Science* 62:87-92.
- Richadson, K.E. (1998). Qualitifiable Feedback: Can it Really Measure Quality? *Quality Assurance in Education*. 6(4): 212-219.
- Scott, C.D., Jaffe, D.T. (1991). *Empowerment: Building a committed workforce*. California: Kogan Page.
- Spady, W.G. (1994). *Outcome-based education: Critical issues and answers*. Arlington, VA: American Association of School Administrators
- Tana, Katherine; et al (2018). The effectiveness of outcome based education on the competencies of nursing students: A systematic review. *Nurse Education Today* 64:180-189.
- Tracy, D. (1990). *10 Step to empowerment : A common-sense guide to managing people*. New York : William Morrow.
- Yan Chen; haoqi Li. (2019). Research on Engineering Quality Management Based on PDCA Cycle. Retrieved December 13, 2020, from <https://bit.ly/382qt94>
- Yawen Li, et al. (2014). Exploring the underlying mechanism of PDCA cycle to improve teaching quality: A motivation theory perspective. *Proceedings of PICMET '14 Conference: Portland International Center for Management of Engineering and Technology; Infrastructure and Service Integration*. (Online)
- Zimmerman, B.J. (2000). Empowerment Theory. Retrieved December 13, 2020, from https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-1-4615-4193-6_2

ภาคผนวก ก
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

1. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นสัมภาระเพื่อหาแนวปฏิบัติของสถานศึกษาที่ดีที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561

รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญภักดิ์	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
รองศาสตราจารย์ ดร.อนุชัย รามวงษ์กูร	ผู้ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิกา ตั้งประภา	อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พินิตา มารุ่งเรือง	อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ดร.วรวิชช ภาสาวสุวัศ	รองผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

2. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจความเที่ยงตรงของแบบตรวจสอบคุณภาพของระบบการประกัน
คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอุมา เจริญสุข	หัวหน้าภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พินิตา มารุ่งเรือง	อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัย การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนศิรินทร์ สว่างบุญ	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ดร.นภาพร ส่งแสง	หัวหน้าสำนักประเมินและรับรอง สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
ดร.สุมาลี มีสกุล	อาจารย์โรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยาภูมิ”

3. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ
สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญภักดี	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและ เทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
รองศาสตราจารย์ ดร.อนุชัย รามวงษ์กูร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิกา ตั้งประภา	ผู้ช่วยอธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัย การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รองศาสตราจารย์ ดร.อัศครัตน์ พูลกระจ่าง	อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ดร.วรวิชช ภาสวาสุวัต	รองผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและ ประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

4. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิกา ตั้งประภา	อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทัศนศิริพันธ์ สว่างบุญ	อาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนิดา มารุ่งเรือง	อาจารย์ประจำภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ดร.นภาพร ส่งแสง	หัวหน้าสำนักประเมินและรับรอง สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
ดร.สุมาลี มีสกุล	อาจารย์โรงเรียนพิเศษไทยชาญ “ตันติวิทยานุกูมิ”

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ 6918/ ๗14

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๒ เมษายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เนื่องด้วย นายณัฐพล ธิตินันท์กุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา ดุลย์เมธการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียน รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญภักดี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ คู่มือการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ ใช้พหุแนวคิด ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงาน ในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายณัฐพล ธิตินันท์กุล และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุท โกสลากร เพิ่มพูนวิวัฒน์)
รองคณบดีฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085 046 1333

ที่ อว 8718/1456

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

24 กันยายน 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวิเศษไชยชาญ "ตันติวิทยานุกูมิ"

เนื่องด้วย นายณัฐพล ธิตินันท์กุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง "การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา คุลย์เมธการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพิทธ์ สุวทันพรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ดร.สุมาลี มีสกุล เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบตรวจสอบ ความเที่ยงตรงของแบบตรวจสอบคุณภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายณัฐพล ธิตินันท์กุล และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085 046 1333

ที่ อว 8718/1456

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

24 กันยายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.อัศวรัตน์ พูลกระจ่าง

เนื่องด้วย นายณัฐพล รัตนานันทกุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา คุลย์เมธการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สுவทันพรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบประเมินประสิทธิภาพ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาฯ ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงาน ในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายณัฐพล รัตนานันทกุล และขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085 046 1333

ที่ ศร 6918/ ๒๑๑

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๒ เมษายน 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เนื่องด้วย นายณัฐพล ธิตินันท์กุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา ตัญย์เมธการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สுவทันพรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียน ร้องศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา บุญภักดี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ คู่มือการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ ใช้พหุแนวคิด ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงาน ในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นายณัฐพล ธิตินันท์กุล และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุท โกสลากร เพิ่มพูนวิวัฒน์)
รองคณบดีฝ่ายวิจัยและวิเทศสัมพันธ์ รักษาการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085 046 1333

ภาคผนวก ค
หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลกับสถานศึกษา

ที่ ศธ 6918/ 1009

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๑ พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีวิรุณบริหารธุรกิจ

เนื่องด้วย นายณัฐพล ธิตินานันทกุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนา
ศักยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปฏิญานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาระบบ
การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด” โดยมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา ตุลย์เมธากา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาปฏิญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์ เรื่อง “ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนว
ปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561” กับ ผู้อำนวยการ และหัวหน้า
งานประกันคุณภาพ โดยขอใช้สถานที่วิทยาลัยเทคโนโลยีวิรุณบริหารธุรกิจ ในเดือนพฤษภาคม 2562
ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 065 396 9415

ที่ ศร 6918/ 1003

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๒ พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีวชิราโปลีสงขลา

เนื่องด้วย นายณัฐพล อิตินานันทกุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนา
ศักยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาระบบ
การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด” โดยมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา ตูลย์เมธากร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์ เรื่อง “ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนว
ปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561” กับ ผู้อำนวยการ และหัวหน้า
งานประกันคุณภาพ โดยขอใช้สถานที่วิทยาลัยเทคโนโลยีวชิราโปลีสงขลา ในเดือนพฤษภาคม 2562
ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 065 396 9415

ที่ ศธ 6918/ 1003

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๒ พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีไออาร์พีซี

เนื่องด้วย นายณัฐพล ธิตินานันท์กุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนา
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาระบบ
การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด” โดยมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนดา ตูลย์เมธากร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพิทธ์ สุวทันพรกุล เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์ เรื่อง “ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนว
ปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561” กับ ผู้อำนวยการ และหัวหน้า
งานประกันคุณภาพ โดยขอใช้สถานที่วิทยาลัยเทคโนโลยีไออาร์พีซี ในเดือนพฤษภาคม 2562
ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานันท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 065 396 9415

ที่ ศธ 6918/ ๒๐๐๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๒ พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนการหาดใหญ่

เนื่องด้วย นายณัฐพล ธิตินานันทกุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนา
ศักยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาระบบ
การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด” โดยมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา ตูลย์เมธการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบสัมภาษณ์ เรื่อง “ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนว
ปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561” กับ ผู้อำนวยการ และหัวหน้า
งานประกันคุณภาพ โดยขอใช้สถานที่วิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนการหาดใหญ่ ในเดือนพฤษภาคม 2562
ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 065 396 9415

ที่ ศธ. 6918/1003

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

ล. พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอัสสัมชัญผณิขยการ

เนื่องด้วย นายณัฐพล รัตนานันทกุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโทเรื่อง “การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด” โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา ตูลย์เมธากการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ เรื่อง “ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ.2561” กับผู้อำนวยการ และหัวหน้างานประกันคุณภาพ โดยใช้สถานศึกษาที่โรงเรียนอัสสัมชัญผณิขยการ ในเดือนกันยายน 2562 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงศ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085 046 1333

ที่ อว 8718/1๑๕1

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

13 พฤศจิกายน 2562

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคอาชีวศึกษาสาสนบริหารธุรกิจ

เนื่องด้วย นายณัฐพล ธิตินันท์กุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา ตุลย์เมธการ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ คู่มือการใช้ระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนฯ กับ 1) ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้างานประกันคุณภาพ และ 2) ครูผู้สอน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่วิทยาลัยเทคนิคอาชีวศึกษาสาสนบริหารธุรกิจ ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2562 ถึงเดือนมีนาคม 2563 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 085 046 1333

ที่ ศธ 6918/ (00)

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม

เนื่องด้วย นายณัฐพล ธิตินานันท์กุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนา
ศักยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาระบบ
การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด” โดยมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา ตูลย์เมธากา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาปริญญาานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้แบบประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบ
ประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด
กับ 1) ผู้อำนวยการ 2) รองผู้อำนวยการที่กำกับดูแลงานประกันคุณภาพการศึกษา 3) หัวหน้างานประกัน
คุณภาพ และ 4) ครู อาจารย์ โดยขอใช้สถานที่วิทยาลัยเทคโนโลยีการจัดการเพชรเกษม ระหว่างเดือนตุลาคม
2562 ถึงเดือนมีนาคม 2563 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 065 396 9415

ที่ ศธ 6918/ (๐๐)

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

๒ พฤษภาคม 2562

เรื่อง ขออนุญาตขอความเห็นชอบข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีเมโทร

เนื่องด้วย นายณัฐพล ธิตินานันท์กุล นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนา
ศกยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาระบบ
การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด” โดยมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา ตูลย์เมธากร และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพิทธ์ สุวทันพรกุล เป็นอาจารย์
ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขออนุญาตขอความเห็นชอบ โดยใช้แบบประเมินประสิทธิภาพของการใช้ระบบ
ประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด
กับ 1) ผู้อำนวยการ 2) รองผู้อำนวยการที่กำกับดูแลงานประกันคุณภาพการศึกษา 3) หัวหน้างานประกัน
คุณภาพ และ 4) ครู อาจารย์ โดยขอใช้สถานที่วิทยาลัยเทคโนโลยีเมโทร ระหว่างเดือนตุลาคม 2562
ถึงเดือนมีนาคม 2563 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพงษ์ วัฒนานนท์สกุล)

รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผน รักษาการแทน

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 065 396 9415

ภาคผนวก ง
แบบตรวจสอบความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นสัมภาษณ์
เพื่อหาแนวปฏิบัติของสถานศึกษาที่ดี
ที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561

แบบตรวจสอบความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นสัมภาษณ์เพื่อหาแนวปฏิบัติของสถานศึกษา ที่ดี

คำชี้แจง ขอให้ท่านได้พิจารณาประเด็นสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษาที่ดีที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 ว่ามีความเหมาะสมสามารถนำไปสัมภาษณ์เพื่อได้แนวปฏิบัติที่ดีหรือไม่

ตอนที่ 1 ประเด็นสัมภาษณ์ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางปฏิบัติของสถานศึกษาที่ดีที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 โดยมีเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

+1	หมายถึง	ประเด็นสัมภาษณ์มีความเหมาะสมที่จะนำไปสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางปฏิบัติของสถานศึกษาที่ดีได้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าประเด็นสัมภาษณ์มีความเหมาะสมที่จะนำไปสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางปฏิบัติของสถานศึกษาที่ดีได้
-1	หมายถึง	ประเด็นสัมภาษณ์ไม่มีความเหมาะสมที่จะนำไปสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางปฏิบัติของสถานศึกษาที่ดีได้

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีการปฏิบัติงานที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางอย่างมี

ประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้นๆ โดยมีหลักฐานแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จอย่างชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีการปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ที่ได้มีการบันทึกไว้เป็นเอกสารหลักฐาน และเผยแพร่สาธาณชนรับทราบ

ความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและหาแนวปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษาอาชีวศึกษานำไปใช้การพัฒนาระบบการบริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา ช่วยยกระดับประสิทธิภาพการประกันคุณภาพการศึกษาอาชีวศึกษาตามกฎกระทรวง เรื่อง มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561

ตัวบ่งชี้ที่	รายละเอียดตัวบ่งชี้	ประเด็น สัมภาษณ์
1.	การดูแลและแนะแนวผู้เรียน	ข้อที่ 1-11
2.	ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์	ข้อที่ 12-21
3.	ผู้เรียนมีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการ หรือการประกอบอาชีพ อิสระ	ข้อที่ 22-35
4.	ผลงานของผู้เรียนด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรือ งานวิจัย	ข้อที่ 36-44
5.	ผลการแข่งขันทักษะวิชาชีพ	ข้อที่ 45-55
6.	ผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ	ข้อที่ 56-63
7.	ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการอาชีวศึกษา (V-NET)	ข้อที่ 64-69
8.	การมีงานทำและศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา	ข้อที่ 70-76
9.	การบริการชุมชนและจิตอาสา	ข้อที่ 77-83

ข้อที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ความคิดเห็น			ข้อเสนอ แนะ เพิ่มเติม
		+1	0	-1	
1.	ในปีการศึกษาที่ผ่านมา มีผู้เรียนออกกลางคันมากน้อย เพียงใด				
2.	สถานศึกษาของท่านมีการวางแผนในการดูแลผู้เรียนให้ สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรหรือไม่ อย่างไร				
3.	ครูได้นำแผนของสถานศึกษาไปวางแผนในการดูแล ผู้เรียนหรือไม่ อย่างไร				
4.	สถานศึกษาของท่านมีการนำแผนการดูแล ช่วยเหลือ และแนะแนวให้ผู้เรียนสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตาม กำหนดระยะเวลาของหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมี ประสิทธิภาพได้อย่างไร				
5.	ครูมีกระบวนการดูแลแนะแนวผู้เรียนของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่				

ข้อที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ความคิดเห็น			ข้อเสนอ แนะ เพิ่มเติม
		+1	0	-1	
	กำหนดหรือไม่ อย่างไร				
6.	สถานศึกษามีกระบวนการในการประเมินความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนหรือไม่ อย่างไร				
7.	เมื่อประเมินผลการดำเนินการตามแผนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ประเมินได้มีการให้ข้อเสนอแนะหรือไม่ อย่างไร				
8.	สถานศึกษาได้นำข้อเสนอแนะไปดำเนินการปรับปรุงแผนการดำเนินการหรือไม่ อย่างไร				
9.	สถานศึกษาได้ให้ผู้ปกครอง ครู นักเรียนเข้ามา มีส่วนร่วมในการวางแผนหรือไม่ อย่างไร				
10.	สถานศึกษามีวิธีการอย่างไรให้ครูผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลผู้เรียน				
11.	ในการประเมินผลสำเร็จตามแผนครู บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมหรือไม่ อย่างไร ครูมีส่วนร่วมในการนำผลไปปรับปรุงหรือไม่อย่างไร				
12.	ในปีการศึกษาที่ผ่านมาผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์				
13.	ท่านมีการกลยุทธ์ในพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์อย่างไร				
14.	ครูนำกลยุทธ์ของสถานศึกษามาวางแผนดำเนินการให้ผู้เรียนเกิดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์อย่างไร				
15.	ท่านมีวิธีการอย่างไร ที่ทำให้ครูนำแผนไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม จนส่งผลให้ผู้เรียนเกิดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์เป็นไปตามเกณฑ์ที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด				
16.	โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและ				

ข้อที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ความคิดเห็น			ข้อเสนอ แนะ เพิ่มเติม
		+1	0	-1	
	ค่านิยมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนของท่านที่มีความโดดเด่นจนได้รับรางวัลระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค ระดับชาติ หรือนานาชาติหรือไม่ ท่านมีวิธีการอย่างไร ในการดำเนินการโครงการ/กิจกรรมนั้น				
17.	สถานศึกษามีวิธีการประเมินหรือประเมินอย่างไรว่า ผู้เรียนได้เกิดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ตามที่สถานศึกษากำหนด				
18.	เมื่อประเมินผลการดำเนินการตามแผนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ประเมินได้มีการให้ข้อเสนอแนะหรือไม่ อย่างไร				
19.	สถานศึกษามีการนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงการดำเนินงานของสถานศึกษาอย่างไร				
20.	ในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ท่านได้ให้บุคลากรทางการศึกษา หรือผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการหรือไม่ อย่างไร				
21.	เมื่อดำเนินการประเมินเรียบร้อยแล้วท่านให้ครูบุคลากรทางการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการปรับปรุงแผนการดำเนินการอย่างไร				
22.	สถานศึกษามีกระบวนการในการสรรหาผู้เรียนที่มีความโดดเด่น สามารถพัฒนาให้มีสมรรถนะเป็นผู้ประกอบการได้ หรือไม่ ดำเนินการสรรหาอย่างไร				
23.	เมื่อสถานศึกษาได้กลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาสมรรถนะให้ผู้ประกอบการได้แล้ว สถานศึกษามีการวางแผนในการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระหรือไม่ วางแผนอย่างไร				

ข้อที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ความคิดเห็น			ข้อเสนอ แนะ เพิ่มเติม
		+1	0	-1	
24.	สถานศึกษามีกระบวนการในการดำเนินการตามแผนที่วางไว้จนผู้เรียนที่ได้รับการพัฒนาแล้วสามารถไปประกอบอาชีพหรือประกอบอาชีพอิสระได้ตามเป้าหมายที่วางไว้				
25.	สถานศึกษามีกระบวนการในการเก็บข้อมูลผู้ผ่านการพัฒนาเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระอย่างไร เพื่อให้ทราบว่าผู้ที่กระบวนการสามารถไปเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระ อย่งไร				
26.	สถานศึกษามีวิธีการอย่างไรในการสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถไปเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระได้ตามเป้าหมายที่ต้นสังกัดกำหนด				
27.	สถานศึกษามีศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการหรือไม่ ถ้ามี อยู่ระดับใด				
28.	สถานศึกษามีวิธีการอย่างไรที่ทำให้ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอยู่ในระดับที่ต้นสังกัดกำหนด (ถ้ามี)				
29.	สถานศึกษามีกระบวนการในการประเมินความสำเร็จในการดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระหรือไม่ ดำเนินการประเมินอย่างไร				
30.	สถานศึกษามีกระบวนการประเมินคุณภาพของศูนย์บ่มเพาะอย่างไร เพื่อให้ทราบอยู่ในระดับตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด				
31.	สถานศึกษานำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงแผนการดำเนินการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระหรือไม่ อย่งไร				
32.	ผลการประเมินคุณภาพของศูนย์บ่มเพาะสถานศึกษา				

ข้อที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		+1	0	-1	
	นำมาปรับปรุงแผนและกระบวนการดำเนินการของศูนย์ บ่มเพาะอย่างไร (ถ้ามี)				
33.	ครู บุคลากรทางการศึกษาได้มีส่วนร่วมในการสรรหา ผู้เรียนที่มีความโดดเด่นสามารถพัฒนาให้มีสมรรถนะ เป็นผู้ประกอบการ หรือไม่ อย่างไร				
34.	ครู บุคลากรทางการศึกษาได้มีส่วนร่วมในการติดตามผู้ที่ ผ่านการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาให้เป็น ผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระหรือไม่ อย่างไร				
35.	ในการปรับปรุงแผนการดำเนินการหรือกิจกรรมที่ ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถเป็นผู้ประกอบการ หรือประกอบอาชีพอิสระครู บุคลากรทางการศึกษาได้ เข้ามามีส่วนร่วมหรือไม่ อย่างไร				
36.	จากการประเมินผลการประเมินคุณภาพภายนอกทั้ง สองรอบพบว่าสถานศึกษาของท่านได้รับรางวัลเกี่ยวกับ นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัยใน ระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ เป็นจำนวนมาก ท่านมีการวางแผนการดำเนินการ อย่างไรที่ทำให้ได้ผลการดำเนินการดังกล่าว				
37.	ครูได้นำแผนของสถานศึกษาไปวางแผนในการพัฒนา ผู้เรียนอย่างไรเพื่อให้สามารถผลิตนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ได้เป็นไปตาม เป้าหมายของสถานศึกษา				
38.	สถานศึกษามีการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถ พัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรือ งานวิจัยหรือไม่ ดำเนินการอย่างไร				
39.	สถานศึกษามีเทคนิคและวิธีการอะไรที่โดดเด่นอย่างไรที่				

ข้อที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ความคิดเห็น			ข้อเสนอ แนะ เพิ่มเติม
		+1	0	-1	
	ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัยได้รับรางวัลจากการประกวดในระดับจังหวัด ภาค ชาติหรือนานาชาติ				
40.	ครูมีวิธีการหรือเทคนิคอย่างไรในการสนับสนุน ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถผลิตนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ได้ตามเป้าหมายของสถานศึกษา และสามารถนำไปประกวดจนได้รับรางวัลในระดับจังหวัด ภาค ชาติหรือนานาชาติ				
41.	ครูได้นำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัยที่ผู้เรียนพัฒนาไปใช้ประโยชน์หรือไม่ อย่างไร และอยู่ในระดับใด				
42.	สถานศึกษามีการประเมินความสำเร็จในการส่งเสริมสนับสนุน ให้ผู้เรียนได้พัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัยหรือไม่ อย่างไร				
43.	สถานศึกษาได้มีการนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงแผนในการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย เพื่อส่งประกวดหรือนำไปใช้ประโยชน์หรือไม่ อย่างไร				
44.	ในการปรับปรุงแผนการดำเนินการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ครูได้มีส่วนร่วมหรือไม่ อย่างไร				
45.	สถานศึกษาได้ดำเนินการจัดส่งผู้เรียนเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพได้รางวัลจากการเข้าร่วมการแข่งขันหรือไม่ ระดับใดบ้าง (จังหวัด ภูมิภาค ชาตินานาชาติ)				

ข้อที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ความคิดเห็น			ขอเสนอ แนะ เพิ่มเติม
		+1	0	-1	
46.	สถานศึกษามีการวางแผนในการพัฒนาทักษะผู้เรียนให้มีความสามารถในการแข่งขันทักษะวิชาชีพหรือไม่อย่างไร				
47.	ครูได้นำแผนของสถานศึกษามาจัดทำแผนการฝึกอบรมผู้เรียนให้เกิดทักษะเพื่อพร้อมเข้าร่วมการแข่งขันหรือไม่อย่างไร				
48.	สถานศึกษามีกระบวนการในการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาสมรรถนะทักษะวิชาชีพในการเข้าร่วมการประกวด แข่งขันทักษะวิชาชีพทั้งในระดับสถานศึกษา จังหวัด ภาค ชาติ หรือนานาชาติหรือไม่อย่างไร				
49.	สถานศึกษามีกระบวนการในการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาสมรรถนะทักษะวิชาชีพในการเข้าร่วมการประกวด แข่งขันทักษะวิชาชีพทั้งในระดับสถานศึกษา จังหวัด ภาค ชาติ หรือนานาชาติหรือไม่อย่างไร				
50.	สถานศึกษามีการประเมินผลการดำเนินการพัฒนาสมรรถนะทักษะวิชาชีพในการเข้าร่วมการประกวด แข่งขันทักษะวิชาชีพของผู้เรียนหรือไม่ อย่างไร				
51.	สถานศึกษามีการประเมินผลการจัดการประกวดแข่งขันทักษะวิชาชีพในระดับสถานศึกษาหรือไม่ อย่างไร				
52.	สถานศึกษามีการประเมินผลการจัดการประกวดแข่งขันทักษะวิชาชีพในระดับสถานศึกษาหรือไม่ อย่างไร				
53.	สถานศึกษามีการนำผลการประเมินการพัฒนาสมรรถนะทักษะวิชาชีพของผู้เรียน และการจัดการแข่งขันทักษะวิชาชีพในระดับสถานศึกษามาจัดทำแผน				

ข้อที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ความคิดเห็น			ขอเสนอ แนะ เพิ่มเติม
		+1	0	-1	
	ปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร				
54.	สถานศึกษาให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินการพัฒนาสมรรถนะทักษะวิชาชีพของผู้เรียน และการจัดการแข่งขันทักษะวิชาชีพในระดับสถานศึกษามาหรือไม่ อย่างไร				
55.	ในการพัฒนาปรับปรุงตามแผนครูมีส่วนในการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร				
56.	จากการตรวจสอบพบว่าผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพของผู้เรียนสามารถสอบผ่านได้ในครั้งแรกอยู่ในระดับสูง มีสถานศึกษามีการวางแผนการดำเนินการอย่างไรที่ทำให้ผู้เรียนสามารถสอบผ่านมาตรฐานวิชาชีพได้ในครั้งแรก				
57.	ครูผู้สอนมีการจัดทำแผนการสอนที่ช่วยในการพัฒนาความรู้ และทักษะและการประยุกต์ใช้ หรือไม่ ดำเนินการอย่างไร				
58.	สถานศึกษามีเทคนิคและวิธีการอย่างไรที่สามารถดำเนินการได้ตามแผนจนบรรลุตามเป้าหมาย				
59.	ครูมีเทคนิคหรือกระบวนการจัดเรียนรู้อย่างไรให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ อย่างเหมาะสม				
60.	ในการจัดการเรียนการสอนครู/อาจารย์มีวิธีการอย่างไรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินมาตรฐานวิชาชีพผ่านในครั้งแรก				
61.	สถานศึกษามีกระบวนการในการดำเนินการประเมินมาตรฐานวิชาชีพของผู้เรียนให้เป็นไปตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดอย่างไร				

ข้อที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ความคิดเห็น			ข้อเสนอ แนะ เพิ่มเติม
		+1	0	-1	
62.	สถานศึกษานำผลจากการประเมินมาตรฐานวิชาชีพของผู้เรียนไปใช้ในการปรับปรุงแผนการดำเนินการ แผนการจัดการเรียน หรือไม่ อย่างไร				
63.	ครูเขามามีส่วนร่วมในการดำเนินการปรับปรุงแผนการดำเนินการ แผนการจัดการเรียนหรือไม่ อย่างไร				
64.	จากการตรวจสอบพบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการอาชีวศึกษา (V-NET) ของผู้ที่เข้าทำการทดสอบสามารถทำคะแนนได้ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปอยู่ในระดับสูง สถานศึกษามีการวางแผนการดำเนินการอย่างไร				
65.	สถานศึกษามีวิธีการอย่างไรที่ทำให้ผู้เรียนในชั้นปีสุดท้ายทั้งระดับ ปวช. และ ปวส. เข้าทำการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการอาชีวศึกษา (V-NET) ได้จำนวนที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กำหนด				
66.	ในการดำเนินการตามแผนสถานศึกษามีการปรับวิธีการจัดการเรียนการสอนของครูหรือไม่ และมีการดำเนินการจัดการเรียนการสอนอย่างไรที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถทำการทดสอบ V-NET สามารถทำคะแนนได้ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปอยู่ในระดับสูง				
67.	สถานศึกษามีการประเมินผลความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนหรือไม่				
68.	สถานศึกษานำผลการทดสอบ V-NET และผลการประเมินการดำเนินการตามแผนมาปรับปรุงการจัดทำแผนการดำเนินการ และแผนการจัดการเรียนการสอนหรือไม่ อย่างไร				

ข้อที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ความคิดเห็น			ขอเสนอ แนะ เพิ่มเติม
		+1	0	-1	
69.	ครูเขามามีส่วนร่วมในการดำเนินการปรับปรุงแผนการดำเนินการ แผนการจัดการเรียนหรือไม่ อย่างไร				
70.	สถานศึกษามีการวางแผนในการเก็บข้อมูลของผู้สำเร็จการศึกษาว่าได้งานทำหรือไปศึกษาต่อหรือไม่ อย่างไร				
71.	สถานศึกษามีวิธีการดำเนินการหรือเทคนิคอย่างไรในการดำเนินการตามแผนจนส่งผลให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้				
72.	สถานศึกษามีวิธีการติดตาม เก็บรวบรวมข้อมูลของผู้สำเร็จการศึกษาแล้วได้งานทำหรือศึกษาต่ออย่างไร				
73.	ครูเขามามีส่วนร่วมในการเก็บข้อมูลของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือศึกษาต่อหรือไม่ อย่างไร				
74.	สถานศึกษามีการประเมินผลกระบวนการหรือรูปแบบในการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาของสถานศึกษาหรือไม่ อย่างไร				
75.	สถานศึกษามีการนำผลการประเมินกระบวนการหรือรูปแบบในการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาของสถานศึกษามาปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร				
76.	ครูเขามามีส่วนร่วมในการปรับปรุงกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลหรือไม่ อย่างไร				
77.	สถานศึกษามีแผนการจัดกิจกรรมการบริการชุมชน บริการวิชาการ บริการวิชาชีพ กิจกรรมจิตอาสาหรือไม่ อย่างไร				
78.	สถานศึกษามีวิธีการหรือแนวทางอย่างไรที่ส่งเสริมให้ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการบริการชุมชน บริการวิชาการ บริการวิชาชีพ กิจกรรมจิตอาสา ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่				

ข้อที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ความคิดเห็น			ข้อเสนอ แนะ เพิ่มเติม
		+1	0	-1	
	กำหนด				
79.	สถานศึกษามีการจัดทำนวัตกรรมในการบริการชุมชน วิชาการ วิชาชีพ และจิตอาสาหรือไม่ ดำเนินการจัดทำ นวัตกรรมอย่างไร				
80.	สถานศึกษามีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินการ จัดกิจกรรมหรือไม่ อย่างไร				
81.	สถานศึกษามีการประเมินผลการดำเนินการตาม แผนการจัดกิจกรรมหรือไม่ อย่างไร				
82.	สถานศึกษามีการนำผลการประเมินกิจกรรม และ ประเมินผลการดำเนินการตามแผนมาปรับปรุงแก้ไข หรือไม่ อย่างไร				
83.	สถานศึกษาได้ให้ครู บุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วม ในการวางแผนและปรับปรุงแผนตามข้อเสนอแนะ หรือไม่ อย่างไร				

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการปรับปรุงประเด็นสัมภาษณ์ เพื่อหาแนวทางปฏิบัติที่ดี
ของสถานศึกษาที่ดีที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ.2561

.....

.....

.....

.....

.....

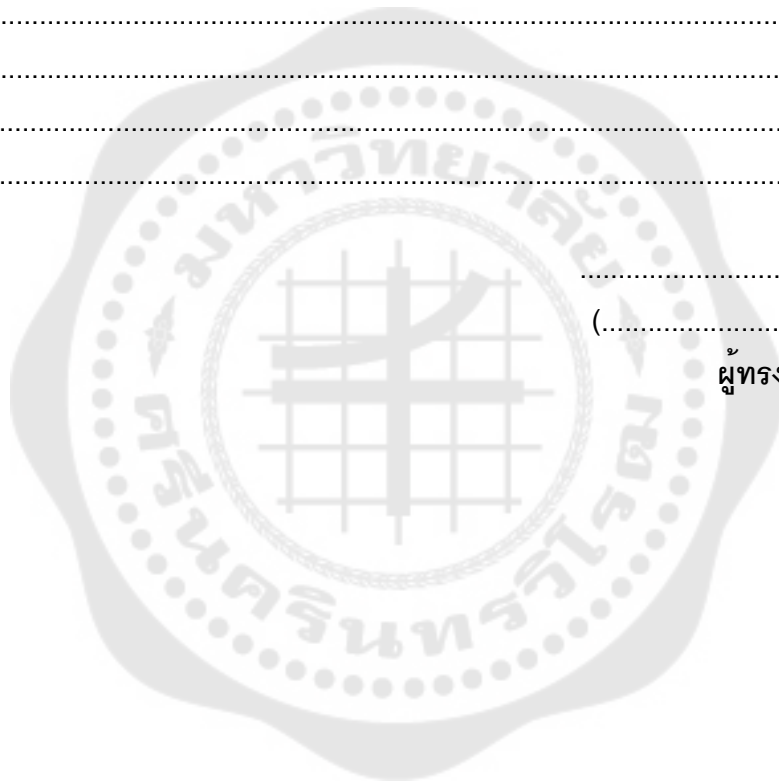
.....

.....

.....

.....

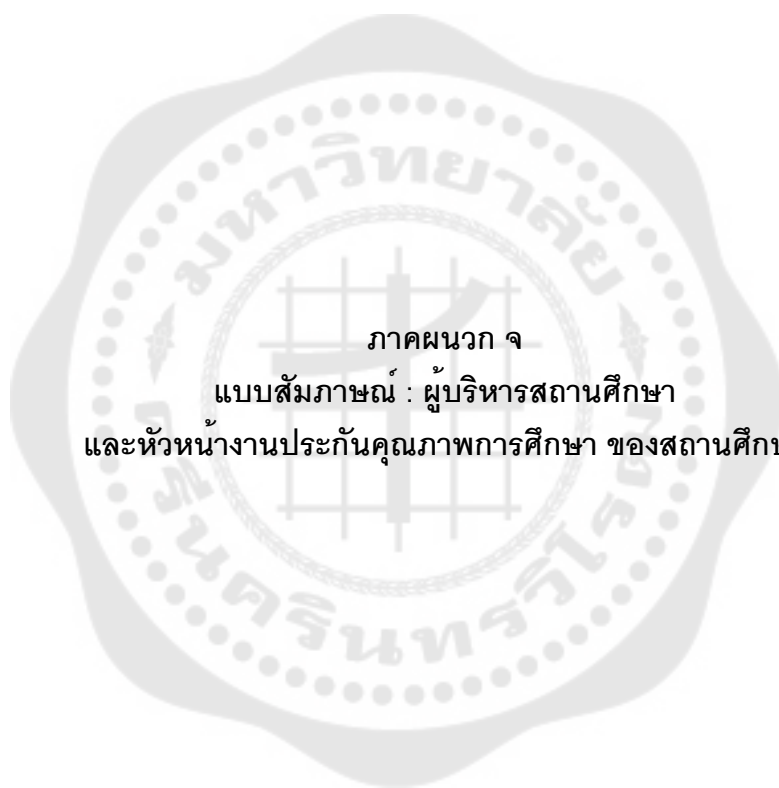
.....

(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ขอขอบพระคุณที่ท่านสละเวลาในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

ภาคผนวก จ

แบบสัมภาษณ์ : ผู้บริหารสถานศึกษา

และหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษา

แบบสัมภาษณ์ : ผู้บริหารสถานศึกษา และหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา ของ
สถานศึกษา

การวิจัย เรื่อง : การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา
อาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

คำชี้แจง

1. ผู้สัมภาษณ์แนะนำตนเองสั้นๆ เช่น ชื่อ – นามสกุล ตำแหน่ง สถานที่ทำงาน
2. ผู้สัมภาษณ์แนะนำโครงการวิจัยสั้นๆ ดังนี้
 - จุดประสงค์การวิจัย 1) เพื่อศึกษาแนวปฏิบัติที่ดี (Good Practice) ในการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ได้ผลการประเมินคุณภาพภายนอก จาก สมศ. ในระดับดีมากสองรอบ (รอบสอง และรอบสาม) 2) เพื่อพัฒนาและตรวจสอบประสิทธิภาพ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด 3) ศึกษาความคิดเห็นของผู้ใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด
 - ท่านได้รับเชิญเข้าร่วมสัมภาษณ์ เนื่องจากสถานศึกษาของท่านได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกสองรอบ (พ.ศ.2549 – 2553) และรอบสาม (พ.ศ. 2554 – 2558) จาก สมศ. โดยได้รับการรับรองมาตรฐานในระดับ ดีมากทั้งสองรอบ ซึ่งท่านเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการดังกล่าว ดังนั้น ข้อมูลในการดำเนินการประกันคุณภาพของท่านจึงเป็นข้อมูลสำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนา ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนให้ดียิ่งขึ้น อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอาชีวศึกษาของประเทศของเรา
3. ผู้สัมภาษณ์แนะนำการสัมภาษณ์
 - การสัมภาษณ์ครั้งนี้ จะใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง
 - ผู้วิจัยขออนุญาตบันทึกเสียงการสนทนาครั้งนี้ โดยขอให้ท่านอย่าได้กังวลใจ เพราะข้อมูลส่วนตัวของท่าน เช่น ชื่อ – นามสกุลจริง ชื่อและตำแหน่งที่ตั้งของสถานศึกษา จะถูกเก็บรักษาไว้เป็นความลับ ข้อมูลที่ท่านให้จะไม่ส่งผลกระทบต่อหน้าที่การงานของท่านใดๆ ทั้งสิ้น และการรายงานผลการวิจัยจะทำใน

ภาพรวม ดังนั้น ขอให้ท่านให้ข้อมูลที่เป็นจริง อย่างตรงไปตรงมา ความคิดเห็นที่แสดงออกมานี้จะไม่มีค่าว่า ผิด หรือถูก เพราะผู้วิจัยต้องการทราบความคิดหรือข้อเท็จจริงเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ระหว่างการสัมภาษณ์ หากมีคำถามใดที่ทำให้ท่านรู้สึกอึดอัดใจหรือไม่อยากตอบ ท่านมีสิทธิที่จะข้ามคำถามนั้น

4. ผู้วิจัยขออนุญาตเริ่มการสัมภาษณ์

(ในระหว่างการสัมภาษณ์ ขอให้ผู้สัมภาษณ์สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง เป็นกัลยาณมิตร เช่น อาจจะสร้างความ สบายใจให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ว่า “ในการสัมภาษณ์ครั้งนี้จะไม่ได้ส่งผลกระทบต่อประกันคุณภาพการศึกษาของท่าน โดยข้อมูลที่ท่านให้เป็นข้อมูลสำคัญเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนั้น ขอให้ท่านมั่นใจและให้ข้อมูลจริง ให้ละเอียดที่สุด”)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

วัน เดือน ปี ที่สัมภาษณ์ วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

สถานที่สัมภาษณ์.....

ผู้สัมภาษณ์.....

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ - สกุล

ตำแหน่งปัจจุบัน

สถานที่ทำงาน.....

เริ่มสัมภาษณ์ เวลา น.

ส่วนที่ 3 ประเด็นสัมภาษณ์

คำอธิบาย

การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดโดยมุ่งเน้นในการพัฒนาเรื่องผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษาเนื่องจากตามแนวทางการประเมินคุณภาพภายนอกการศึกษาของสถานศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้ค่าน้ำหนักเรื่องผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษาที่ ร้อยละ 50 ซึ่งตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 ได้กำหนดไว้ในมาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ โดยมี ประเด็นการประเมิน จำนวน 3 ประเด็น ตัวบ่งชี้ จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของสำเร็จการศึกษาที่พึงประสงค์ การจัดการอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ มีทักษะและการประยุกต์ใช้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา และมีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ประกอบประเด็นการประเมิน ดังนี้

1.1 ด้านความรู้

ผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษามีความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ตามหลักการทฤษฎี และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน หรือทำงาน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎี และหรือข้อเท็จจริง เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา

1.2 ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้

ผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษามีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ทักษะวิชาชีพและทักษะชีวิตเป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา สามารถประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและมีสุขภาพที่ดี

1.3 ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่ดี ภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิของผู้อื่น มีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสาธารณะ และมีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม

ตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพภายใน จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. การดูแลและแนะแนวผู้เรียน

สถานศึกษามีการพัฒนากระบวนการดูแลช่วยเหลือและแนะแนวผู้เรียนให้สามารถสำเร็จการศึกษา ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดและลดปัญหาการออกกลางคัน จำแนกตามระดับ ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางานและภาพรวมของสถานศึกษา

2. ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ หมายถึง ผู้เรียนเป็นคนที่แสดงออกทั้งด้านจิตใจ พฤติกรรม โดยเฉพาะความรับผิดชอบต่อสังคม การเสียสละเพื่อส่วนรวม มีความเป็นประชาธิปไตย ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นกัลยาณมิตร มีภาวะผู้นำ กล้าแสดงออก ภูมิใจในความเป็นไทย เห็นคุณค่าและร่วมพัฒนาภูมิปัญญาไทย มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือสถานศึกษามีการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียน

ร่วมกันจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามแนวทางการจัดกิจกรรมขององค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย (อวท.) หรือองค์การการเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อกท.) ปรากฏผลการประเมินการจัดการกิจกรรมขององค์การฯ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด ในระดับภาค และระดับชาติ

3. ผู้เรียนมีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการ หรือการประกอบอาชีพอิสระ

สถานศึกษามีการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการหรือการประกอบอาชีพอิสระ สามารถประสบความสำเร็จสู่การเป็นผู้ประกอบการหรือการประกอบอาชีพอิสระ หรือสถานศึกษามีการส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมตามแนวทางการพัฒนาผู้ประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระของศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ปรากฏผลการประเมินศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ตามเกณฑ์การประเมินที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด ในระดับสถานศึกษา ระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับชาติ

4. ผลงานของผู้เรียนด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย

สถานศึกษามีการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ผลงานของผู้เรียนได้รับรางวัลจากการประกวดนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัยตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด หรือเข้าร่วมกับหน่วยงานอื่น หรือมีการนำมาใช้ประโยชน์ได้จริงในระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

5. ผลการแข่งขันทักษะวิชาชีพ

สถานศึกษามีการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ ปรากฏผลจากการเข้าร่วมการประกวด แข่งขันทางด้านทักษะวิชาชีพ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด หรือหน่วยงานอื่นๆ ทั้งในระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ

6. ผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

จำนวนผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพในครั้งแรก ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร เทียบร้อยละกับ

จำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรจำแนกตามระดับ ประเภท วิชา สาขาวิชา สาขางานและภาพรวมของสถานศึกษา

7. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการอาชีวศึกษา (V-NET)

จำนวนผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ที่ได้คะแนนตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป จากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการอาชีวศึกษา (V-NET) จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร จำแนกตามระดับ ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา

8. การมีงานทำและศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา

ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทั้งหมดของปีการศึกษาที่ผ่านมา มีงานทำในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ประกอบอาชีพอิสระหรือศึกษาต่อโดยไม่นับรวมผู้เรียนเทียบโอนความรู้และประสบการณ์จำแนกตามระดับ ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางานและภาพรวมของสถานศึกษา

9. การบริการชุมชนและจิตอาสา

สถานศึกษามีการบริหารจัดการ การบริการชุมชน การบริการวิชาการ การบริหารวิชาชีพ และจิตอาสาโดยมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้มีจิตอาสาโดยใช้วิชาชีพสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนและสังคม

คำถามอุ่นเครื่อง (Warm up question)

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) มาตรา 47 ที่ระบุให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา สถานศึกษาได้มีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างไรที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี

.....

ท่านคิดว่าปัจจัยอะไรที่ส่งผลให้ระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาไปสู่
ความสำเร็จ

.....

ท่านได้รับความร่วมมือจากบุคลากร ครู/อาจารย์ เข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ
ภายในสถานศึกษามากน้อยเพียงใด เทคนิคหรือวิธีการสร้างแรงจูงใจอย่างไรให้กับบุคลากร ครู/
อาจารย์เพื่อเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา

.....

คำถามเพื่อเก็บข้อมูลนำไปยกร่างระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ
สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนฯ

ประเด็นคำถาม	บันทึกสำหรับผู้สัมภาษณ์
1. การดูแลและแนวผู้เรียน	<div style="border: 1px solid black; border-radius: 10px; padding: 5px;"> <p>ข้อมูลจากกรวิเคราะห์รายงานการ ประเมินตนเอง (SAR) ของสถานศึกษา ร้อยละผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร</p> </div>
1.1 ในปีการศึกษาที่ผ่านมาผู้เรียนออกกลางคันมีมากน้อย เพียงใด	การตรวจสอบขั้นตอนการดำเนินการ ดูแลผู้เรียน ☐ 1) ประชุมผู้บริหาร ครู บุคลากร ทางการศึกษา ☐ 2) จัดทำแผนการดูแลและแนว แนวผู้เรียน
1.2 สถานศึกษาของท่านมีการวางแผนในการดูแลผู้เรียนให้ สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรหรือไม่ อย่างไร	☐ 3) ประชุมผู้ปกครองและ นักเรียนเพื่อชี้แจงฯ ☐ 4) ครูจัดทำแผนดูแลผู้เรียนใน ปกครอง
1.3 ครูได้นำแผนของสถานศึกษาไปวางแผนในการดูแลผู้เรียน หรือไม่ อย่างไร	☐ 5) ครูกำกับ ติดตาม ดูแลผู้เรียน อย่างใกล้ชิด ☐ 6) ครูประเมินผลในการ ดำเนินการฯ ☐ 7) สถานศึกษาสรุปผลการใน ภาพรวม
1.4 สถานศึกษาของท่านมีการนำแผนการดูแลช่วยเหลือและ แนะแนวให้ผู้เรียนสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามกำหนด ระยะเวลาของหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมี ประสิทธิภาพได้อย่างไร	☐ 8) สถานศึกษานำผลสรุปเพื่อ ดำเนินการจัดทำ แผนปรับปรุง ☐ 9) ประชุมผู้บริหาร ครู บุคลากร ทางการศึกษาเพื่อ ดำเนินการทำแผนปรับปรุง
1.5 ครูมีกระบวนการดูแลและแนวผู้เรียนของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่	

ประเด็นคำถาม	บันทึกสำหรับผู้สัมภาษณ์
<p>กำหนดหรือไม่ อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>1.6 สถานศึกษามีกระบวนการในการประเมินความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนหรือไม่ อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>1.7 เมื่อประเมินผลการดำเนินการตามแผนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ประเมินได้มีการให้ข้อเสนอแนะหรือไม่ อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>1.8 สถานศึกษาได้นำข้อเสนอแนะไปดำเนินการปรับปรุงแผนการดำเนินการหรือไม่ อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>1.9 สถานศึกษาได้ให้ผู้ปกครอง ครู นักเรียนเข้ามา มีส่วนร่วมในการวางแผนหรือไม่ อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>1.10 สถานศึกษามีวิธีการอย่างไรให้ครูผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลผู้เรียน</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>1.11 ในการประเมินผลสำเร็จตามแผนครู บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมหรือไม่ อย่างไร ครูมีส่วนร่วมในการนำผลไปปรับปรุงหรือไม่อย่างไร</p>	

ประเด็นคำถาม	บันทึกสำหรับผู้สัมภาษณ์
<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>2. ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์</p>	<p>ข้อมูลจากการวิเคราะห์รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของสถานศึกษา</p> <p>ร้อยละผู้เรียนที่มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์</p> <p>.....</p>
<p>2.1 ในปีการศึกษาที่ผ่านมาผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>การประเมินผลการเกิดคุณอันพึงประสงค์ของผู้เรียน</p> <p>☐ 1) ความรับผิดชอบ</p> <p>☐ 2) ความซื่อสัตย์</p> <p>☐ 3) การเสียสละเพื่อส่วนรวม</p>
<p>2.2 ท่านมีการกลยุทธ์ในพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>☐ 4) ความเป็นประชาธิปไตย</p> <p>☐ 5) การทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างเป็นกัลยาณมิตร</p> <p>☐ 6) การมีภาวะผู้นำ</p> <p>☐ 7) ความภูมิใจในความเป็นไทย</p>
<p>2.3 ครูนำกลยุทธ์ของสถานศึกษามาวางแผนดำเนินการให้ผู้เรียนเกิดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>☐ 8) การเห็นคุณค่าและร่วมพัฒนาภูมิปัญญาไทย</p> <p>☐ 9) มีจิตสำนึกอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>
<p>2.4 ท่านมีวิธีการอย่างไร ที่ทำให้ครูนำแผนไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม จนส่งผลให้ผู้เรียนเกิดคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์เป็นไปตามเกณฑ์ที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด</p> <p>.....</p>	<p>รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์</p> <p>☐ แบบบูรณาการจัดกิจกรรม</p> <p>ด ำ เนิ น ก า ร อ ย ่ า ง ไ ร</p>

ประเด็นคำถาม	บันทึกสำหรับผู้สัมภาษณ์
<p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p>
<p>2.5 โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนของท่านที่มีความโดดเด่นจนได้รับรางวัลระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค ระดับชาติ หรือนานาชาติหรือไม่ ท่านมีวิธีการอย่างไรในการดำเนินการโครงการ/กิจกรรมนั้น</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>☐ แบบแยกจัดกิจกรรมตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดำเนินการอย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>2.6 สถานศึกษามีวิธีการประเมินหรือประเมินอย่างไรว่าผู้เรียนได้เกิดคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ตามที่สถานศึกษากำหนด</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>2.7 เมื่อประเมินผลการดำเนินการตามแผนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ประเมินได้มีการให้ข้อเสนอแนะหรือไม่ อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p>
<p>2.8 สถานศึกษามีการนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานของสถานศึกษาอย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p>
<p>2.9 ในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ท่านได้ให้บุคลากรทางการศึกษาหรือผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการหรือไม่ อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <p>.....</p>
<p>2.10 เมื่อดำเนินการประเมินเรียบร้อยแล้วท่านให้ครูบุคลากร</p>	<p>.....</p>

ประเด็นคำถาม	บันทึกสำหรับผู้สัมภาษณ์
ทางการศึกษาเขามาสวมรวมในการปรับปรุงแผนการดำเนินการอย่างไร	
3. ผู้เรียนมีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการ หรือการประกอบอาชีพอิสระ	ข้อมูลจากการวิเคราะห์รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของสถานศึกษา ร้อยละของผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จสู่การเป็นผู้ประกอบการ หรือการประกอบอาชีพอิสระ ผลการประเมินศูนย์บ่มเพาะฯ (ถ้ามี)
3.1 สถานศึกษามีกระบวนการในการสรรหาผู้เรียนที่มีความโดดเด่นสามารถพัฒนาให้มีสมรรถนะเป็นผู้ประกอบการได้หรือไม่ ดำเนินการสรรหาอย่างไร	การดำเนินการจัดทำฐานข้อมูลของผู้ผ่านการพัฒนาและประสบผลสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการ หรือประกอบอาชีพอิสระ ☐ มีฐานข้อมูล ดำเนินการอย่างไร ☐ ไม่มีฐานข้อมูล
3.2 เมื่อสถานศึกษาได้กลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาสมรรถนะให้ผู้ประกอบการได้แล้ว สถานศึกษามีการวางแผนในการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระหรือไม่ วางแผนอย่างไร	☐ ไม่มีฐานข้อมูล ผลการประเมินศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา (ถ้ามี) ☐ ระดับ 1 ดาว ☐ ระดับ 2 ดาว ☐ ระดับ 3 ดาว ☐ ระดับ 4 ดาว ☐ ระดับ 5 ดาว
3.3 สถานศึกษามีกระบวนการในการดำเนินการตามแผนที่วางไว้จนผู้เรียนที่ได้รับการพัฒนาแล้วสามารถไปประกอบอาชีพหรือประกอบอาชีพอิสระได้ตามเป้าหมายที่วางไว้	

ประเด็นคำถาม	บันทึกสำหรับผู้สัมภาษณ์
.....	
<p>3.4 สถานศึกษามีกระบวนการในการเก็บข้อมูลผู้ผ่านการพัฒนาเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระอย่างไร เพื่อให้ทราบว่าผู้ที่กระบวนการสามารถไปเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระ อย่งไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>3.5 สถานศึกษามีวิธีการอย่างไรในการสนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถไปเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระได้ตามเป้าหมายที่ต้นสังกัดกำหนด</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>3.6 สถานศึกษามีศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการหรือไม่ ถ้ามีอยู่ระดับใด</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>3.7 สถานศึกษามีวิธีการอย่างไรที่ทำให้ศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการ อยู่ ใน ระดับ ที่ ต่ น สั ง กั ด ก ำ ห น ด</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>3.8 สถานศึกษามีกระบวนการในการประเมินความสำเร็จในการดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระหรือไม่ ดำ เนิน ก ำ ร ป ระ เมิ น อย ่าง ไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>3.9 สถานศึกษามีกระบวนการประเมินคุณภาพของศูนย์บ่ม</p>	

ประเด็นคำถาม	บันทึกสำหรับผู้สัมภาษณ์
<p>อย่างไร เพื่อให้ทราบอยู่ในระดับตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>3.10 สถานศึกษานำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงแผนการดำเนินการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระหรือไม่ อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>3.11 ผลการประเมินคุณภาพของศูนย์บ่มเพาะสถานศึกษานำมาปรับปรุงแผนและกระบวนการดำเนินการของศูนย์บ่มเพาะอย่างไร (ถ้ามี)</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>3.12 ครู บุคลากรทางการศึกษาได้มีส่วนร่วมในการสรรหาผู้เรียนที่มีความโดดเด่นสามารถพัฒนาให้มีสมรรถนะเป็นผู้ประกอบการ หรือไม่ อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>3.13 ครู บุคลากรทางการศึกษาได้มีส่วนในการติดตามผู้ที่ผ่านการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาให้เป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระหรือไม่ อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>3.14 สถานศึกษามีศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการหรือไม่ ถ้ามีอยู่ระดับใด</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

ประเด็นคำถาม	บันทึกสำหรับผู้สัมภาษณ์
<p>4. ผลงานของผู้เรียนด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย</p>	<p>ข้อมูลจากการวิเคราะห์รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของสถานศึกษา</p> <p>จำนวนผลงานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ที่ได้รับนำไปใช้ประโยชน์ จำนวน ขึ้น</p> <p>จำนวนผลงานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ที่ได้รับรางวัล จำนวน ขึ้น</p>
<p>4.1 จากการประเมินผลการประเมินคุณภาพภายนอกทั้งสองรอบพบว่าสถานศึกษาของท่านได้รับรางวัลเกี่ยวกับนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัยในระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติเป็นจำนวนมาก ท่านมีการวางแผนการดำเนินการอย่างไรที่ทำให้ได้ผลการดำเนินการดังกล่าว</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>จำนวนผลงานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย (ข้อมูลจาก SAR)</p> <p>1. จำนวน ผลงาน นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ที่นำไปใช้ประโยชน์</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ระดับสถานศึกษา จำนวน ขึ้น ● ระดับชุมชน จำนวน..... ขึ้น ● ระดับจังหวัด จำนวน ขึ้น ● ระดับชาติ จำนวน ขึ้น
<p>4.2 ครูได้นำแผนของสถานศึกษาไปวางแผนในการพัฒนาผู้เรียนอย่างไรเพื่อให้สามารถผลิตนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ได้เป็นไปตามเป้าหมายของสถานศึกษา</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>2. จำนวน ผลงาน นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ที่ได้รับรางวัล</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ระดับจังหวัด จำนวน ขึ้น ● ระดับภาค จำนวน
<p>4.3 สถานศึกษามีการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย หรือไม่ ดำเนินการอย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ระดับจังหวัด จำนวน ขึ้น ● ระดับภาค จำนวน

ประเด็นคำถาม	บันทึกสำหรับผู้สัมภาษณ์
.....
<p>4.4 สถานศึกษามีเทคนิคและวิธีการอะไรที่โดดเด่นอย่างไรที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัยได้รับรางวัลจากการประกวดในระดับจังหวัด ภาค ชาติหรือนานาชาติ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>.....</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ระดับชาติ จำนวน ● ระดับนานาชาติ จำนวน
<p>4.5 ครูมีวิธีการหรือเทคนิคอย่างไรในการสนับสนุน ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถผลิตนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ได้ตามเป้าหมายของสถานศึกษา และสามารถนำไปประกวดจนได้รับรางวัลในระดับจังหวัด ภาค ชาติหรือนานาชาติ</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>4.6 ครูได้นำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ที่ผู้เรียนพัฒนาไปใช้ประโยชน์หรือไม่ อย่างไร และอยู่ในระดับใด</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>4.7 สถานศึกษามีการประเมินความสำเร็จในการส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้เรียนได้พัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย หรือไม่ อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>4.8 สถานศึกษาได้มีการนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงแผนในการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถ</p>	

ประเด็นคำถาม	บันทึกสำหรับผู้สัมภาษณ์
<p>พัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย เพื่อส่งประกวดหรือนำไปใช้ประโยชน์หรือไม่ อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>4.9 ในการปรับปรุงแผนการดำเนินการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ พัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ครู ได้มีส่วนร่วมหรือไม่ อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>5. ผลการแข่งขันทักษะวิชาชีพ</p>	<p>ข้อมูลจากการวิเคราะห์รายงานการ ประเมินตนเอง (SAR) ของ สถานศึกษา</p> <p>จำนวนผู้เรียนที่ได้รับรางวัลจากการ ประกวดแข่งขันทักษะวิชาชีพ</p>
<p>5.1 สถานศึกษาได้ดำเนินการจัดส่งผู้เรียนเข้าร่วมการแข่งขัน ทักษะวิชาชีพได้รางวัลจากการเข้าร่วมการแข่งขันหรือไม่ ระดับใดบ้าง (จังหวัด ภูมิภาค ชาติ นานาชาติ)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>จำนวนผู้เรียนที่ได้รับรางวัลจากการ ประกวดแข่งขันทักษะวิชาชีพ (ข้อมูล จาก SAR)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ระดับจังหวัด จำนวน คน ● ระดับภาค จำนวน คน ● ระดับชาติ จำนวน คน ● ระดับนานาชาติ จำนวน คน
<p>5.2 สถานศึกษามีการวางแผนในการพัฒนาทักษะผู้เรียนให้มีความสามารถในการแข่งขันทักษะวิชาชีพหรือไม่ อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

ประเด็นคำถาม	บันทึกสำหรับผู้สัมภาษณ์
5.3 ครูได้นำแผนของสถานศึกษามาจัดทำแผนการฝึกอบรม ผู้เรียนให้เกิดทักษะเพื่อพร้อมเข้าร่วมการแข่งขันหรือไม่ อย่างไร	
5.4 สถานศึกษามีวิธีการหรือเทคนิคอย่างไรในการนำแผนไปใช้ เพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้	
5.5 สถานศึกษามีกระบวนการในการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียน ได้รับการพัฒนาสมรรถนะทักษะวิชาชีพในการเข้าร่วมการ ประกวด แข่งขันทักษะวิชาชีพทั้งในระดับสถานศึกษา จังหวัด ภาค ชาติ หรือนานาชาติหรือไม่ อย่างไร	
5.6 ครูได้มีเทคนิคหรือกระบวนการในการฝึกอบรมสมรรถนะทักษะ วิชาชีพในการเข้าร่วมการประกวด แข่งขันทักษะวิชาชีพ หรือไม่ อย่างไร	
5.7 สถานศึกษามีการประเมินผลการดำเนินการพัฒนา สมรรถนะทักษะวิชาชีพในการเข้าร่วมการประกวด แข่งขัน ทักษะวิชาชีพ ของ ผู้ เรี ย น หรือ ไม่ อ ย า ง ไ ร	

ประเด็นคำถาม	บันทึกสำหรับผู้สัมภาษณ์
.....	
5.8 สถานศึกษามีการประเมินผลการจัดการประกวดแข่งขัน ทักษะวิชาชีพในระดับสถานศึกษาหรือไม่ อย่างไร	
5.9 สถานศึกษามีการนำผลการประเมินการพัฒนาสมรรถนะ ทักษะวิชาชีพของผู้เรียน และการจัดการแข่งขันทักษะ วิชาชีพในระดับสถานศึกษามาจัดทำแผนปรับปรุงแก้ไข หรือไม่ อย่างไร	
5.10 สถานศึกษาให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินการพัฒนา สมรรถนะทักษะวิชาชีพของผู้เรียน และการจัดการแข่งขัน ทักษะวิชาชีพในระดับสถานศึกษามาหรือไม่ อย่างไร	
5.11 ในการพัฒนาปรับปรุงตามแผนครูมีส่วนร่วมในการพัฒนา หรือไม่ อย่างไร	
6. ผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ	ข้อมูลจากการวิเคราะห์รายงานการ ประเมินตนเอง (SAR) ของ สถานศึกษา ร้อยละของผู้เรียนที่ผ่านการประเมิน มาตรฐานวิชาชีพในครั้งแรก

ประเด็นคำถาม	บันทึกสำหรับผู้สัมภาษณ์
<p>6.1 จากการตรวจสอบพบว่าผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพของผู้เรียนสามารถสอบผ่านได้ในครั้งแรกอยู่ในระดับสูง มีสถานศึกษามีการวางแผนการดำเนินการอย่างไรที่ทำให้ผู้เรียนสามารถสอบผ่านมาตรฐานวิชาชีพได้ในครั้งแรก</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>6.2 ครูผู้สอนมีการจัดทำแผนการสอนที่ช่วยในการพัฒนาความรู้ ทักษะและการประยุกต์ใช้ หรือไม่ ดำเนินการอย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>6.3 สถานศึกษามีเทคนิคและวิธีการอย่างไรที่สามารถดำเนินการได้ตามแผนจนบรรลุตามเป้าหมาย</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>6.4 ครูมีเทคนิคหรือกระบวนการจัดเรียนรู้อย่างไรให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>6.5 ในการจัดการเรียนการสอนครู/อาจารย์มีวิธีการอย่างไรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินมาตรฐานวิชาชีพผ่านในครั้งแรก</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

ประเด็นคำถาม	บันทึกสำหรับผู้สัมภาษณ์
<p>6.6 สถานศึกษามีกระบวนการในการดำเนินการประเมินมาตรฐานวิชาชีพของผู้เรียนให้เป็นที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดอย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>6.7 สถานศึกษานำผลจากการประเมินมาตรฐานวิชาชีพของผู้เรียนไปใช้ในการปรับปรุงแผนการดำเนินการ แผนการจัดการเรียน หรือ ไม่ อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>6.8 ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการปรับปรุงแผนการดำเนินการ แผนการจัดการเรียนหรือไม่ อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>7. ผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ</p>	<p>ข้อมูลจากการวิเคราะห์รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของสถานศึกษา</p> <p>ร้อยละของผู้เรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการอาชีวศึกษา ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติ ขึ้นไป</p> <p>.....</p>
<p>7.1 จากการตรวจสอบพบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการอาชีวศึกษา (V-NET) ของผู้ที่เข้าทำการทดสอบสามารถทำคะแนนได้ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปอยู่ในระดับสูง สถานศึกษามีการวางแผนการดำเนินการอย่างไร</p>	

ประเด็นคำถาม	บันทึกสำหรับผู้สัมภาษณ์
<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>7.2 สถานศึกษามีวิธีการอย่างไรที่ทำให้ผู้เรียนในชั้นปีสุดท้ายทั้งระดับ ปวช. และ ปวส. เข้าทำการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการอาชีวศึกษา (V-NET) ให้ได้จำนวนที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>7.3 ในการดำเนินการตามแผนสถานศึกษามีการปรับวิธีการจัดการเรียนการสอนของครูหรือไม่ และมีการดำเนินการจัดการเรียนการสอนอย่างไรที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถทำการทดสอบ V-NET สามารถทำคะแนนได้ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ย ระดับชาติ ขึ้นไป อยู่ใน ระดับ สูง</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>7.4 สถานศึกษามีการประเมินผลความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนหรือไม่</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>7.5 สถานศึกษานำผลการทดสอบ V- NET และผลการประเมินการดำเนินการตามแผนมาปรับปรุงการจัดทำแผนการดำเนินการ และแผนการจัดการเรียนการสอนหรือไม่อย่างไร</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	

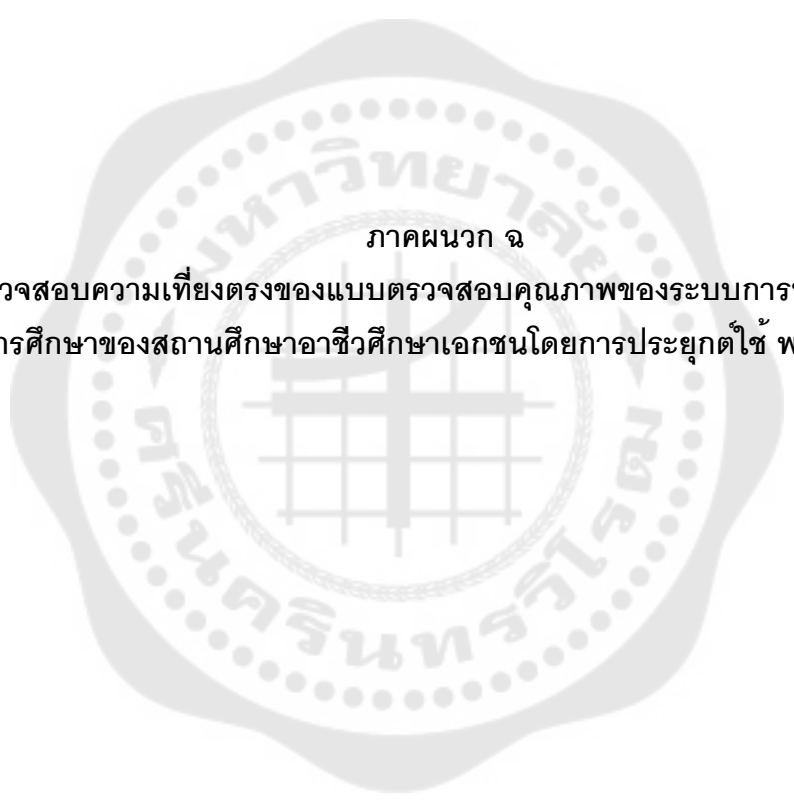
ประเด็นคำถาม	บันทึกสำหรับผู้สัมภาษณ์
7.6 ครูเขามามีส่วนร่วมในการดำเนินการปรับปรุงแผนการดำเนินการ แผนการจัดการเรียนหรือไม่ อย่างไร	
8. การมีงานทำและการศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา	ข้อมูลจากการวิเคราะห์รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของสถานศึกษา ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา มีงานทำฯ ระดับ ปวช. ระดับ ปวส. ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษาที่ผ่านมา ศึกษาต่อ ระดับ ปวช. ระดับ ปวส.
8.1 สถานศึกษามีการวางแผนในการเก็บข้อมูลของผู้สำเร็จการศึกษาว่า ได้งานทำหรือไปศึกษาต่อหรือไม่ อย่างไร	วิธีการสำรวจข้อมูลของผู้สำเร็จการศึกษาว่า มีงานทำหรือศึกษาต่อ ☐ ใช้จดหมายหรือไปรษณียบัตร ☐ ใช้การโทรศัพท์ประสาน ☐ ใช้จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) ☐ ใช้เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ ผ่าน Smart Phone (Google Form Line Facebook ฯลฯ) ☐ อื่นๆ
8.2 สถานศึกษามีวิธีการดำเนินการหรือเทคนิคอย่างไรในการดำเนินการตามแผนจนส่งผลให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้	
8.3 สถานศึกษามีวิธีการติดตาม เก็บรวบรวมข้อมูลของผู้สำเร็จการศึกษาแล้วได้งานทำหรือศึกษาต่ออย่างไร	

ประเด็นคำถาม	บันทึกสำหรับผู้สัมภาษณ์
8.4 ครูเขามามีส่วนร่วมในการเก็บข้อมูลของผู้สำเร็จการศึกษาที่ ได้งานทำหรือศึกษาต่อหรือไม่ อย่างไร	ในการจัดทำฐานข้อมูลของผู้สำเร็จ การศึกษา สถานศึกษาดำเนินการ อย่างไร
8.5 สถานศึกษามีการประเมินผลกระบวนการหรือรูปแบบใน การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาของสถานศึกษาหรือไม่ อย่างไร
8.6 สถานศึกษามีการนำผลการประเมินกระบวนการหรือ รูปแบบในการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาของสถานศึกษา มาปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร
8.7 ครูเขามามีส่วนร่วมในการปรับปรุงกระบวนการในการเก็บ รวบรวมข้อมูลหรือไม่ อย่างไร
9. การบริการชุมชนและจิตอาสา	ข้อมูลจากการวิเคราะห์รายงานการ ประเมินตนเอง (SAR) ของ สถานศึกษา จำนวนผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการ ศึกษา และผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม 1. การบริการชุมชน จำนวน คน 2. การบริการวิชาการ จำนวน คน 3. การบริการวิชาชีพ จำนวน คน

ประเด็นคำถาม	บันทึกสำหรับผู้สัมภาษณ์
	4. กิจกรรมจิตอาสา จำนวน..... คน
9.1 สถานศึกษามีแผนการจัดกิจกรรมการบริการชุมชน บริการวิชาการ บริการวิชาชีพ กิจกรรมจิตอาสาหรือไม่ อย่างไร	การประเมินผลการจัดกิจกรรมการบริการชุมชน บริการวิชาการ บริการวิชาชีพ กิจกรรมจิตอาสา ● กิจกรรมบริการชุมชน ☐ มีการประเมินผลการประเมิน
9.2 สถานศึกษามีวิธีการหรือแนวทางอย่างไรที่ส่งเสริมให้ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการบริการชุมชน บริการวิชาการ บริการวิชาชีพ กิจกรรมจิตอาสา ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด	☐ ไม่มีการประเมิน ● กิจกรรมบริการวิชาการ ☐ มีการประเมินผลการประเมิน
9.3 สถานศึกษามีการจัดทำนวัตกรรมในการบริการชุมชน บริการวิชาการ วิชาชีพ และจิตอาสาหรือไม่ ดำเนินการจัดทำนวัตกรรมอย่างไร	☐ ไม่มีการประเมิน ● กิจกรรมบริการบริการวิชาชีพ ☐ มีการประเมินผลการประเมิน
9.4 สถานศึกษามีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินการจัดกิจกรรมหรือไม่ อย่างไร	☐ ไม่มีการประเมิน ● กิจกรรมจิตอาสา ☐ มีการประเมินผลการประเมิน
9.5 สถานศึกษามีการประเมินผลการดำเนินการตามแผนการจัดกิจกรรมหรือไม่ อย่างไร	☐ ไม่มีการประเมิน

ประเด็นคำถาม	บันทึกสำหรับผู้สัมภาษณ์
9.6 สถานศึกษามีการนำผลการประเมินกิจกรรม และ ประเมินผลการดำเนินการตามแผนมาปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร	รูปแบบการจัดกิจกรรมบริการชุมชน และจิตอาสา ☐ แบบบูรณาการจัดกิจกรรม ดำเนินการอย่างไร
9.7 สถานศึกษาได้ให้ครู บุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนและปรับปรุงแผนตามข้อเสนอแนะหรือไม่ อย่างไร	☐ แบบแยกจัดกิจกรรม ดำเนินการอย่างไร

เสร็จสิ้นการสัมภาษณ์ ให้ผู้ดำเนินการสัมภาษณ์กล่าวขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี
 เลิกการสัมภาษณ์ เวลา..... น.

ภาคผนวก ฉ

แบบตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบตรวจสอบคุณภาพของระบบการประกันคุณภาพ
การศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด

**แบบตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบตรวจสอบคุณภาพของระบบการประกันคุณภาพ
การศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด**

คำชี้แจง ขอให้ท่านได้พิจารณาประเด็นตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบตรวจสอบคุณภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด ว่าสามารถนำไปใช้ตรวจสอบคุณภาพระบบการประกันคุณภาพได้จริง โดยประเด็นการตรวจสอบคุณภาพจะประกอบด้วย 4 มาตรฐาน ได้แก่ ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้อง

ตอนที่ 1 เกณฑ์การพิจารณาประเด็นข้อคำถามที่ใช้ในการประเมินคุณภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด มีดังนี้

+1	หมายถึง	ประเด็นคำถามสามารถสะท้อนถึงคุณภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิดได้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าประเด็นคำถามสามารถสะท้อนถึงคุณภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิดได้
-1	หมายถึง	ประเด็นคำถามไม่สามารถสะท้อนถึงคุณภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิดได้

ความเป็นประโยชน์ หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด ช่วยให้สถานศึกษาดำเนินการประกันคุณภาพภายในเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

ความเป็นไปได้ หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด มีความไม่ซับซ้อนในการนำไปใช้ และสามารถนำไปใช้ได้จริง

ความเหมาะสม หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด ที่ช่วยให้การประเมินตนเองของสถานศึกษามีความถูกต้องตามการปฏิบัติงานจริง สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา

ความถูกต้อง หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด มีความสอดคล้องกับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 และมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		+1	0	-1	
ความเป็นประโยชน์					
1.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยส่งเสริมการปฏิบัติงานประกันคุณภาพให้มีประสิทธิภาพ				
2.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยจัดการประกันคุณภาพให้ไม่เป็นภาระ				
3.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยเพิ่มศักยภาพให้บุคลากรของสถานศึกษาในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา				
4.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยทำให้เกิดความร่วมมือจากบุคลากรในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา				
5.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยให้สถานศึกษาสามารถดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง				
ความเป็นไปได้					
6.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา สามารถนำไปใช้ได้จริง				

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		+1	0	-1	
7.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีความ เข้าใจง่าย				
8.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มี กระบวนการดำเนินการที่ชัดเจน ไม่ซับซ้อน				
ความเหมาะสม					
9.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน				
10.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มี กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ ถูกต้องชัดเจน				
11.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มี กระบวนการที่ครอบคลุมภาระงานการประกัน คุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน				
12.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยใช้ การประเมินตนเองถูกต้องตามความเป็นจริง				
ความถูกต้อง					
13.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีความ สอดคล้องกับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพ การศึกษา พ.ศ.2561				
14.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีความ สอดคล้องกับกฎกระทรวง เรื่อง มาตรฐานการ อาชีวศึกษา พ.ศ.2561				
15.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เหมาะสมกับการบริหารจัดการและการปฏิบัติ ของสถานศึกษา				

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการปรับปรุงคู่มือการใช้ระบบการประกันคุณภาพ
การศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด

.....

.....

.....

.....

.....
(.....)

ผู้ทรงคุณวุฒิ

ขอขอบพระคุณที่ท่านสละเวลาในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

ภาคผนวก ช
แบบประเมินประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา
อาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

แบบประเมินประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาหาประสิทธิภาพระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 รายการคำถามเกี่ยวกับ มาตรฐานการประเมิน 4 มาตรฐาน ได้แก่ ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความ ถูกต้อง และตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยขอให้ท่านได้ตอบคำถามทุกข้อ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และเป็นประโยชน์กับการวิจัยในขั้นต่อไป ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ท่านให้ ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้อย่างยิ่ง

นายณัฐพล ธิตินันท์กุล

นิสิตปริญญาตรีบัณฑิต สาขาตรวจสอบและประกันคุณภาพการศึกษา
สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อมูล และใส่เครื่องหมาย ✓ หรือเติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์ ตามความจริง

- วุฒิการศึกษาระดับสูงสุด
ระดับปริญญา.....คณะ.....สาขา.....
- ประสบการณ์ด้านการอาชีวศึกษาหรือด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
 น้อยกว่า 5 ปี ระหว่าง 5 - 10 ปี
 ระหว่าง 11 - 15 ปี มากกว่า 5 ปี
- ตำแหน่งในปัจจุบัน.....

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา
เอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

คำชี้แจง ขอความกรุณาท่านได้โปรดพิจารณาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ
สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน
ช่องว่าง ที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย

ระดับ 3 หมายถึง ค่อนข้างเห็นด้วย

ระดับ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

นิยามศัพท์

ความเป็นประโยชน์ หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา
เอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ช่วยให้สถานศึกษา
ดำเนินการประกันคุณภาพภายในเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

ความเป็นไปได้ หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา
เอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด มีความไม่ซับซ้อนในการ
นำไปใช้และสามารถนำไปใช้ได้จริง

ความเหมาะสม หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา
เอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ที่ช่วยให้การประเมินตนเอง
ของสถานศึกษามีความถูกต้องตามการปฏิบัติงานจริง สอดคล้อง
กับบริบทของสถานศึกษา

ความถูกต้อง หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชน
โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด มีความสอดคล้องกับ
กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 และมา
ตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561

ข้อที่	คุณภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุ แนวคิด	5	4	3	2	1
ความเป็นประโยชน์						
1	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยส่งเสริมการปฏิบัติงาน ประกันคุณภาพให้มีประสิทธิภาพ					
2	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยจัดการประกันคุณภาพ ให้ไม่เป็นภาระ					
3	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยเพิ่มศักยภาพให้บุคลากร ของสถานศึกษาในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา					
4	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยทำให้เกิดความร่วมมือ จากบุคลากรในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษา					
5	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยให้สถานศึกษาสามารถ ดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง					
ความเป็นไปได้						
6	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา สามารถนำไปใช้ได้จริง					
7	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีความเข้าใจง่าย					
8	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีกระบวนการดำเนินการที่ ชัดเจน ไม่ซับซ้อน					
ความเหมาะสม						
9	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เหมาะสมกับบริบทของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน					
10	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีกระบวนการในการเก็บ รวบรวมข้อมูลที่ต้องชัดเจน					
11	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีกระบวนการที่ครอบคลุม ภาระงานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน					
12	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยให้การประเมินตนเอง ถูกต้องตามความเป็นจริง					

ข้อที่	คุณภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุ แนวคิด	5	4	3	2	1
ความถูกต้อง						
13	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีความสอดคล้องกับ กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561					
14	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีความสอดคล้องกับ กฎกระทรวง เรื่อง มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561					
15	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เหมาะสมกับการบริหาร จัดการและการปฏิบัติของสถานศึกษา					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการปรับปรุง ระบบการประกันคุณภาพ
การศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ท่านสละเวลามีค่าในการ
ตอบแบบประเมินฉบับนี้

ภาคผนวก ซ

แบบตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกัน
คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

**แบบตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกัน
คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด**

คำชี้แจง ตามที่กระผม นายณัฐพล ธิตินานันทกุล นิสิตปริญญาเอกสาขาวิชาวิจัยพัฒนาศักยภาพมนุษย์ แขนงวิชาตรวจสอบและประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการแบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาแนวปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561

ระยะที่ 2 พัฒนาและตรวจสอบประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

ระยะที่ 3 ทดลองและศึกษาประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด

ทั้งนี้ นิสิตได้ดำเนินการระยะที่ 1 และ ระยะที่ 2 เป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งขณะนี้ในระยะที่ 3 ได้ดำเนินการทดลองใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ดังนั้น เพื่อให้ทราบผลการทดลองใช้นิสิตจึงได้จัดทำเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลประสิทธิผลของการทดลองใช้ระบบดังกล่าว จึงความอนุเคราะห์ท่านได้พิจารณาประเด็นตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดว่าสามารถนำไปใช้ตรวจสอบประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพฯ ได้จริง โดยประเด็นการตรวจสอบคุณภาพจะประกอบด้วย 3 มาตรฐาน ได้แก่ ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และคำถามปลายเปิดสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้เกี่ยวกับความเหมาะสมในการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด โดยมีประเด็นคำถาม 2 ด้าน 1) ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด 2) จุดเด่นของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

ตอนที่ 1 เกณฑ์การพิจารณาประเด็นข้อคำถามที่ใช้ในการประเมินคุณภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด มีดังนี้

+1	หมายถึง	ประเด็นคำถามสามารถสะท้อนถึงคุณภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิดได้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าประเด็นคำถามสามารถสะท้อนถึงคุณภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิดได้
-1	หมายถึง	ประเด็นคำถามไม่สามารถสะท้อนถึงคุณภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิดได้

ความเป็นประโยชน์ หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด ช่วยให้สถานศึกษาดำเนินการประกันคุณภาพภายในเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

ความเป็นไปได้ หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด มีความไม่ซับซ้อนในการนำไปใช้และสามารถนำไปใช้ได้จริง

ความเหมาะสม หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด ที่ช่วยให้การประเมินตนเองของสถานศึกษามีความถูกต้องตามการปฏิบัติงานจริง สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		+1	0	-1	
ความเป็นประโยชน์					
1.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ช่วยส่งเสริมให้การปฏิบัติงานประกันคุณภาพในสถานศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ				
2.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด ทำให้งานประกันคุณภาพของสถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมการทำงานในองค์กรและไม่เป็นภาระในการปฏิบัติงานตามปกติ				
3.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด ช่วยเสริมสร้างให้บุคลากรของสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา และนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
4.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด มีส่วนช่วยส่งเสริมทำให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาจากบุคลากรในสถานศึกษา				
5.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด ช่วยเสริมสร้างทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมการทำงานในองค์กรที่ต่อเนื่องและยั่งยืน				
ความเป็นไปได้					
6.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการ				

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
		+1	0	-1	
	ประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง				
7.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด เป็นระบบที่สามารถเข้าใจได้ง่าย				
8.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด เป็นระบบที่ไม่ซับซ้อน มีความชัดเจน และง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ				
ความเหมาะสม					
9.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด เป็นระบบที่เหมาะสมกับการนำไปใช้ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน				
10.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด เป็นระบบที่ช่วยทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลในการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมีความถูกต้องและชัดเจน				
11.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด เป็นระบบที่มีกระบวนการครอบคลุมภาระงานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน				
12.	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด เป็นระบบที่ช่วยทำให้การประเมินตนเองตามมาตรฐานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนถูกต้องตามความเป็นจริง				

ตอนที่ 2 ขอให้ท่านได้พิจารณาประเด็นสัมพัทธ์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้เกี่ยวกับความเหมาะสมในการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

+1	หมายถึง	ประเด็นสัมพัทธ์มีความเหมาะสมที่จะนำไปสู่สัมพัทธ์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้เกี่ยวกับความเหมาะสมในการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดได้
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจว่าประเด็นสัมพัทธ์มีความเหมาะสมที่จะนำไปสู่สัมพัทธ์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้เกี่ยวกับความเหมาะสมในการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดได้
-1	หมายถึง	ประเด็นสัมพัทธ์ไม่มีความเหมาะสมที่จะนำไปสู่สัมพัทธ์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้เกี่ยวกับความเหมาะสมในการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดได้

ข้อที่	ประเด็นสัมพัทธ์	ความคิดเห็น			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
		+1	0	-1	
1.	ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด				
2.	จุดเด่นของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด				

ภาคผนวก ฅ
แบบประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา
อาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

แบบประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาหาประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 รายการคำถามเกี่ยวกับการใช้ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ประกอบด้วย ความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ และตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยขอให้ท่านได้ตอบคำถามทุกข้อ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และเป็นประโยชน์กับการวิจัยต่อไป ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้อย่างยิ่ง

นายณัฐพล ธิตินานันทกุล

นิสิตปริญญาตรีบัณฑิต แผนกตรวจสอบและประกันคุณภาพการศึกษา
สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาศึกษภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อมูล และใส่เครื่องหมาย ✓ หรือเติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์ ตามความจริง

1. วุฒิการศึกษาในระดับสูงสุด
ระดับปริญญา.....คณะ.....สาขา.....
2. ประสบการณ์ด้านการอาชีวศึกษาหรือด้านการประกันคุณภาพการศึกษา
 น้อยกว่า 5 ปี ระหว่าง 5 - 10 ปี
 ระหว่าง 11 - 15 ปี มากกว่า 5 ปี
3. ตำแหน่งในปัจจุบัน.....

ตอนที่ 2 ประสิทธิภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา
เอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

คำชี้แจง ขอความกรุณาท่านได้โปรดพิจารณาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ
สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด โดยการทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน
ช่องว่าง ที่ตรงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

- ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
 ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วย
 ระดับ 3 หมายถึง ค่อนข้างเห็นด้วย
 ระดับ 2 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
 ระดับ 1 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

นิยามศัพท์

ความเป็นประโยชน์ หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ช่วยให้สถานศึกษาดำเนินการประกันคุณภาพภายในพร้อมได้ข้อเสนอแนะในการนำผลการประกันคุณภาพภายในไปใช้วางแผนพัฒนาสถานศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง

ความเป็นไปได้ หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เข้าใจง่ายไม่ซับซ้อนในการนำไปใช้ประยุกต์ใช้ในการทำประกันคุณภาพภายในได้จริง ส่งผลให้การประกันคุณภาพภายในมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

ความเหมาะสม หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด ที่ช่วยให้การประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษามีความถูกต้องตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ของหน่วยงานต้นสังกัดกำหนด สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริง และบริบทของสถานศึกษา

ข้อที่	คุณภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุ แนวคิด	5	4	3	2	1
ความเป็นประโยชน์						
1	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ช่วยส่งเสริมให้การปฏิบัติงานประกันคุณภาพในสถานศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ					
2	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด ทำให้งานประกันคุณภาพบรรลุวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา					
3	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด ช่วยเสริมสร้างให้ได้ข้อมูลสารสนเทศในการประกันคุณภาพการศึกษากับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา					
4	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด มีส่วนช่วยส่งเสริมทำให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาจากบุคลากรในสถานศึกษา					
5	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด ช่วยเสริมสร้างทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมการทำงานในองค์กรที่ต่อเนื่องและยั่งยืน					
6	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิดช่วยให้ได้รายงานการประกันคุณภาพภายในที่ตรงตามการปฏิบัติงานจริงของสถานศึกษา					
ความเป็นไปได้						
7	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด เป็นระบบที่เข้าใจได้ง่าย สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง					
8	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริงของสถานศึกษา ช่วยลด					

ข้อที่	คุณภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุ แนวคิด	5	4	3	2	1
	ภาวะในการดำเนินการ					
9	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุ แนวคิด ช่วยให้มีกรกำกับ ติดตามการปฏิบัติงานของผู้มีส่วน เกี่ยวข้องได้อย่างเป็นระบบ					
10	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุ แนวคิดช่วยให้ใช้ทรัพยากรในการปฏิบัติงานได้อย่างคุ้มค่า					
ความเหมาะสม						
11	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุ แนวคิด เป็นระบบที่เหมาะสมกับการนำไปใช้ในสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน					
12	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุ แนวคิด เป็นระบบที่ช่วยทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลในการ ประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมีความ ถูกต้องและชัดเจน					
13	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุ แนวคิด เป็นระบบที่มีกระบวนการครอบคลุมภาระงานการประกัน คุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน					
14	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุ แนวคิด เป็นระบบที่ช่วยทำให้การประเมินตนเองตามมาตรฐาน การประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนถูกต้อง ตามความเป็นจริง					

ตอนที่ 3 เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้ใช้เกี่ยวกับความเหมาะสมในการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ซึ่งประกอบด้วย ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการที่กำกับดูแลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา หัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา และครูผู้สอน โดยมีประเด็นคำถาม 3 ด้าน 1) ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด 2) จุดเด่นของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด 3) ประเด็นเพิ่มเติมในการทดลองใช้เพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

ด้านที่ 1 ความเหมาะสมกับการนำระบบระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

ประเด็นที่สัมภาษณ์

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เหมาะสมที่จะนำไปเป็นเครื่องมือในการทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนหรือไม่

เนื้อหาที่สัมภาษณ์

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 2 ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

ประเด็นที่สัมภาษณ์

ปัญหาและอุปสรรคในการทดลองใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

เนื้อหาที่สัมภาษณ์

.....

.....

.....

.....

ด้านที่ 3 จุดเด่นของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา
อาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

ประเด็นที่สัมภาษณ์

จุดเด่นของการทดลองใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน
โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

เนื้อหาที่สัมภาษณ์

.....

.....

.....

ด้านที่ 3 ประเด็นเพิ่มเติมในการทดลองใช้พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ
สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

ประเด็นที่สัมภาษณ์

ประเด็นเพิ่มเติมในการทดลองใช้เพื่อพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา
อาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

เนื้อหาที่สัมภาษณ์

.....

.....

.....

ผู้จัดบันทึก.....

(.....)

ภาคผนวก ญ

ผลการประเมินประสิทธิภพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ
สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคืด
โดยผู้เชี่ยวชาญ

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4	ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5	ค่าเฉลี่ย	ค่า S.D.	แปล
ความเป็นประโยชน์							4.64	0.22	มากที่สุด
1	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยส่งเสริมการปฏิบัติงานประกันคุณภาพให้มีประสิทธิภาพ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยจัดการประกันคุณภาพให้ไม่เป็นภาระ	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
3	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยเพิ่มศักยภาพให้บุคลากรของสถานศึกษาในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
4	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยทำให้เกิดความร่วมมือจากบุคลากรในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
5	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยให้สถานศึกษาสามารถดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง	5	5	5	4	4	4.60	0.55	มากที่สุด
ความเป็นไปได้							4.73	0.31	มากที่สุด
6	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา สามารถนำไปใช้ได้จริง	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
7	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีความเข้าใจง่าย	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
8	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีกระบวนการที่ชัดเจน ไม่ซับซ้อน	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
ความเหมาะสม							4.70	0.26	มากที่สุด
9	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน	5	4	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
10	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ต้องชัดเจน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
11	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีกระบวนการที่ครอบคลุมภาระงานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก
12	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยให้การประเมินตนเองถูกต้องตามความเป็นจริง	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
ความถูกต้อง							4.80	0.2	มากที่สุด
13	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีความสอดคล้องกับกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561	5	4	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
14	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีความสอดคล้องกับกฎกระทรวง เรื่อง มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
15	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เหมาะสมกับการบริหารจัดการและการปฏิบัติของสถานศึกษา	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด

ภาคผนวก ฎ
ผลการประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ
สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6	คนที่ 7	คนที่ 8	คนที่ 9	คนที่ 10	คนที่ 11	คนที่ 12	คนที่ 13	คนที่ 14	เฉลี่ย	ค่า S.D.	แปลผล	
ความเป็นประโยชน์																4.69	0.12	มากที่สุด	
1	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีบทคิด ช่วยส่งเสริมให้การปฏิบัติงานประกันคุณภาพในสถานศึกษาดำเนินไป อย่างมีประสิทธิภาพ	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	4	4	5	5	4.79	0.43	มากที่สุด	
2	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ ทฤษฎีบทคิด ทำ ให้งานประกันคุณภาพบรรลุวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพ ภายในของสถานศึกษา	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4	4	5	5	4.79	0.43	มากที่สุด	
3	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ ทฤษฎีบทคิด ช่วยเสริมสร้างให้ได้ข้อมูลสารสนเทศในการประกันคุณภาพการศึกษา กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา	5	5	5	5	4	4	4	4	5	5	4	5	4	4	4.50	0.52	มากที่สุด	
4	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ ทฤษฎีบทคิด มี ส่วนช่วยส่งเสริมทำให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินการประกัน คุณภาพการศึกษาจากบุคลากรในสถานศึกษา	5	5	5	4	4	5	5	4	5	5	5	4	5	5	4.71	0.47	มากที่สุด	
5	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ ทฤษฎีบทคิด ช่วยเสริมสร้างทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของ วัฒนธรรมการทำงานในองค์กรที่ต่อเนื่องและยั่งยืน	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	4	4	4	4	4.64	0.50	มากที่สุด	
6	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ ทฤษฎีบทคิด ช่วยให้ได้รายงานการประกันคุณภาพภายในที่ตรงตามการปฏิบัติงาน จริงของสถานศึกษา	5	5	5	5	5	5	5	4	3	4	4	4	5	5	4.64	0.63	มากที่สุด	
ความเป็นไปได้																4.46	0.18	มาก	
7	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ ทฤษฎีบทคิด เป็นระบบที่เข้าใจได้ง่าย สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง	5	5	5	5	5	4	5	4	4	4	5	4	5	5	4.71	0.47	มากที่สุด	
8	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ ทฤษฎีบทคิด สอดคล้องกับการปฏิบัติงานจริงของสถานศึกษา ช่วยลดภาระในการ ดำเนินการ	5	5	5	5	4	5	5	4	4	4	4	3	5	4	4.43	0.65	มาก	
9	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ ทฤษฎีบทคิด ช่วยให้ไม่มีการทับซ้อน ติดตามการปฏิบัติงานของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้ได้อย่าง เป็นระบบ	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	5	4	4.43	0.51	มาก	
10	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ ทฤษฎีบทคิด ช่วยให้มีทรัพยากรในการปฏิบัติงานได้อย่างคุ้มค่า	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	5	4	4	4	4.29	0.47	มาก	
ความเหมาะสม																4.59	0.07	มากที่สุด	
11	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ ทฤษฎีบทคิด เป็นระบบที่เหมาะสมกับการนำไปใช้ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน	5	5	5	5	4	5	4	5	4	4	4	4	5	4	5	4.57	0.51	มากที่สุด
12	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ ทฤษฎีบทคิด เป็นระบบที่ช่วยทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลในการประกันคุณภาพ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมีความถูกต้องและชัดเจน	5	5	5	4	5	5	5	5	4	4	4	4	4	5	5	4.64	0.50	มากที่สุด
13	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ ทฤษฎีบทคิด เป็นระบบที่มีกระบวนการครอบคลุมภาระงานการประกันคุณภาพ ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน	5	5	5	5	4	5	4	4	4	4	5	4	5	5	4.64	0.50	มากที่สุด	
14	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ ทฤษฎีบทคิด เป็นระบบที่ช่วยทำให้การประเมินตนเองตามมาตรฐานการประกัน คุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนถูกต้องตามความเป็นจริง	5	5	5	4	5	5	5	4	3	5	3	4	5	5	4.50	0.76	มากที่สุด	

คู่มือการใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาศาสนสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน

โดย

การประยุกต์พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 :
มาตรฐานคุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

เอกสารนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำดัชนีนิพนธ์ระดับปริญญาเอก
เรื่องการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาศาสนสถานศึกษา
อาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์พหุแนวคิดตามมาตรฐานการ
อาชีวศึกษา พ.ศ.2561 :
มาตรฐานคุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

อาจารย์ที่ปรึกษาดุษฎีนิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนตา ตูลย์เมธากา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิทธิพัทธ์ สิวทันพรกุล

โดย

ณัฐพล ธิตินานันทกุล

นิสิตดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาศึกษภาพมนุษย์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำนำ

คู่มือการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาศถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการใช้ระบบการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาศถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุคิดที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยเนื้อหาประกอบด้วยคู่มือการใช้ระบบโดยละเอียดของส่วนต่าง ๆ ของระบบที่ช่วยให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนสามารถนำระบบไปใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

ณัฐพล ธิตินันท์กุล

คู่มือการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดย
การประยุกต์ใช้พหุแนวคิดระบบการประกันคุณภาพการศึกษาสถานศึกษาอาชีวศึกษา
เอกชนโดยการประยุกต์พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 :
มาตรฐานคุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

คำชี้แจงการใช้คู่มือ

คู่มือการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์
พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 : มาตรฐานคุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษา
อาชีวศึกษาที่พึงประสงค์นั้น จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางการในการนำระบบฯ ไปใช้ได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ ดังนั้น เพื่อให้ผู้นำไปใช้ทำความเข้าใจ และศึกษารายละเอียดขั้นตอนต่างๆ ของ
ระบบนี้เข้าใจก่อน ซึ่งคู่มือการใช้ระบบฯ ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

1. ความเป็นมาและความสำคัญ
2. วัตถุประสงค์ของคู่มือ
3. มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 (มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของ
ผู้สำเร็จการศึกษาที่พึงประสงค์)
4. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน
โดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด
5. นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ
สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด
6. กระบวนการดำเนินการของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของ
สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด
7. เอกสารอ้างอิง

1. ความเป็นมาและความสำคัญ

ตามที่ประเทศไทยได้มีการปฏิรูปการศึกษาโดยมีการตราพระราชบัญญัติการศึกษาเพื่อใช้เป็นระเบียบปฏิบัติของการจัดการศึกษาของประเทศ โดยมีระบบการจัดการศึกษานั้นต้องเป็นไปตามพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยการจัดการศึกษาต้องเป็นการจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการได้รับการศึกษา โดยยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ซึ่งการจัดกระจายอำนาจการจัดการศึกษาไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารจัดการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ เพื่อให้คุณภาพของสถานศึกษาทุกแห่งมีคุณภาพใกล้เคียงกันจึงมีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและ ประเภทการศึกษา ซึ่งได้กำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งภายในและภายนอก โดยระบุไว้ในหมวด 6 ดังนี้ มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก มาตรา 49 ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและหลักการ และแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้มีการประเมินผลคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปี นับตั้งแต่ การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน มาตรา 50 ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่มี

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา ตลอดจนให้บุคลากร คณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครองและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติภารกิจของสถานศึกษา ตามคำร้องขอของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรอง ที่ทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น มาตรา 51 ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษานั้นปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าวให้สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษารายงานต่อคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานหรือคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นอย่างมากโดยเน้นให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้การจัดการศึกษาของประเทศ ไม่ว่าจะอยู่ส่วนใดก็ตามได้มีมาตรฐานการศึกษาเป็นไปตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนด

ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 จึงได้มีพระราชกฤษฎีกาการจัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ขึ้นทำการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาโดยจัดการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ. 2543 - 2548) เป็นการประเมินโดยไม่ตัดสินผล การประเมินคุณภาพภายนอกรอบสอง (พ.ศ.2549 - 2553) มีสถานศึกษาอาชีวศึกษาได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกจำนวน 803 แห่ง จำแนกเป็นสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ จำนวน 416 แห่ง ได้รับการรับรองมาตรฐาน 364 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 45.33 รอพินิจ จำนวน 14 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 1.74 และไม่รับรองมาตรฐาน จำนวน 27 คิดเป็นร้อยละ 3.36 สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จำนวน 387 แห่ง ได้รับการรับรองมาตรฐานจำนวน 256 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 31.88 รอพินิจ จำนวน 22 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 2.74 ไม่รับรองมาตรฐาน จำนวน 94 คิดเป็นร้อยละ 11.70 โดยข้อเสนอแนะในการพัฒนาสถานศึกษาอยู่หลายประเด็นแต่ประเด็นที่เกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาคือ 1) ดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพภายในอย่างเป็นระบบครบวงจร เพื่อขับเคลื่อนให้บรรลุ เป้าหมาย/วิสัยทัศน์ที่วางไว้ และนำผลการประเมินคุณภาพภายในและภายนอกไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพ สถานศึกษาให้ดีขึ้น ตลอดจนให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ 2) ส่งเสริมและสร้างกลไกให้มีการสร้างวัฒนธรรมคุณภาพของสถานศึกษาทั้งภาพรวมและระดับบุคคลอย่างเป็นรูปธรรมซึ่งจะส่งผลให้มี

ระบบการประกันคุณภาพภายในที่เข้มแข็งมากยิ่งขึ้น และในการประเมินคุณภาพภายนอกรอบสาม (พ.ศ. 2554 – 2558) มีสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ได้รับการประเมิน จำนวน 782 แห่ง สถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ จำนวน 430 แห่ง ได้รับการรับรองมาตรฐาน 406 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 51.92 และไม่รับรองมาตรฐาน จำนวน 24 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 3.07 สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน จำนวน 352 แห่ง ได้รับการรับรองมาตรฐาน จำนวน 215 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 27.49 ไม่รับรองมาตรฐาน จำนวน 137 คิดเป็นร้อยละ 17.52 โดยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้ 1) สถานศึกษาควรมีการอบรมเชิงปฏิบัติการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้กับครู อาจารย์ และผู้เรียน และสร้างการมีส่วนร่วมของบุคลากร ในสถานศึกษาเพื่อดำเนินงานประเมินคุณภาพภายในให้ขับเคลื่อนเป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่อง และปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ PDCA ให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น และมีการนำผลการประเมินที่ได้จากการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาโดยต้นสังกัดมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษา โดยบรรจุไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปี พร้อมทั้งมีการติดตามอย่างต่อเนื่องและรายงานผลอย่างเป็นระบบ 2) หน่วยงานต้นสังกัดควรสร้างความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ ในระบบ การประกันคุณภาพการศึกษา ให้สถานศึกษาในสังกัด พร้อมทั้งมีระบบการกำกับ ติดตาม ให้การช่วยเหลือ และแนะนำในการพัฒนางานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี และนำผลการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาในสังกัดมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อนำมาวางแผน และกำหนดนโยบายในการพัฒนาสถานศึกษา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. 2558:32-154)

จากผลการดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกทั้งสองรอบ (พ.ศ.2549 - 2558) จะเห็นว่าสถานศึกษาบางส่วนยังไม่ให้ความสำคัญกับการประกันคุณภาพการศึกษาเท่าที่ควร และเมื่อพิจารณาเพิ่มเติมจะเห็นว่าสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมีจำนวนสถานศึกษาที่ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ในรอบสามเพิ่มขึ้นจากรอบสองประมาณร้อยละ 6 โดยข้อเสนอแนะในการประเมินคุณภาพทั้งสองรอบนั้นมีข้อเสนอแนะที่สอดคล้องกันคือการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ยังไม่เป็นระบบ PDCA ครบวงจร และขาดการกำกับ ติดตามอย่างต่อเนื่องและรายงานผลอย่างเป็นระบบ หากสถานศึกษามีกระบวนการพัฒนาตามข้อเสนอแนะดังกล่าวแล้วเชื่อได้ว่าการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาจะบรรลุผลสำเร็จมากขึ้น ส่งผลให้มาตรฐานของสถานศึกษาดีขึ้นด้วย ประกอบกับกระทรวงศึกษาธิการประกาศใช้กฎกระทรวง การประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 ซึ่งมีแนวทางในการประกันคุณภาพของสถานศึกษา ดังนี้ ให้

สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในพร้อมทั้งกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภท การศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด โดยให้สถานศึกษาได้ดำเนินการ จัดทำแผน ดำเนินการตามแผนที่กำหนดพร้อมทั้งให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษา

ดังนั้น การส่งเสริมให้สถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมีกระบวนการในการดำเนินการประกัน คุณภาพภายในอย่างเป็นระบบและสอดคล้องเป็นไปตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพ การศึกษา พ.ศ.2561 ควรเป็นระบบที่มีผสมผสานกันระหว่างระบบบริหารงานคุณภาพ และการ ประเมินที่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ซึ่งระบบบริหารงานคุณภาพที่สามารถนำมา ประยุกต์ใช้และเหมาะสมกับทุกสถานศึกษาควรจะเป็นระบบบริหารงานของ วงจร PDCA (Plan Do Check Act) เนื่องจากมีความสอดคล้องกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายนอกของ สถานศึกษาอาชีวศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. 2558: 7) และเมื่อดำเนินการ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว หากต้องการทราบว่าสถานศึกษามีการบริหารงานเป็นไปตามเป้าหมายหรือไม่ ต้องมีการประเมินผลในการดำเนินการซึ่งทฤษฎีการประเมินที่เหมาะสมและสอดคล้องตาม ประกาศกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 ควรเป็นการประเมินที่สถานศึกษา สามารถถอดแบบมาตรฐานและตัวชี้วัดที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา เมื่อได้ศึกษา วิเคราะห์จากทฤษฎีการประเมินพบว่า การประเมินที่เหมาะสมควรจะเป็น Empowerment Evaluation และ การศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome based Education) เนื่องมาจาก การ ประเมินแบบ Empowerment Evaluation เป็นการประเมินแบบสร้างความร่วมมือกับทุกฝ่าย โดย มุ่งตอบสนองต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) โดยผู้ประเมินจะมีบทบาทผู้แนะนำช่วยเหลือ เชิงเทคนิคและสร้างพลังการประเมินร่วมกันของผู้เกี่ยวข้อง (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2554: 127) หากสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนได้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาที่ส่งผลการ พัฒนาการประกันคุณภาพภายในได้อย่างเข้มแข็งเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎกระทรวงการ ประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561 ซึ่งการดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนต้องใช้ระบบบริหารงานคุณภาพของ Deming (Plan Do Check Act) เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ จึงเห็นได้ว่าพัฒนาการพัฒนาระบบการประกัน คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ การประเมินแบบพหุ แนวคิดจะมีความสอดคล้องกับ (ร่าง) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่ที่ระบุว่า “สถานศึกษามีการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่องแล้วจะส่งผลการดำเนินการประกัน

คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาดีขึ้นด้วย” ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่าระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ซึ่งประกอบด้วยระบบการบริหารงานคุณภาพโดยใช้วงจร Deming โดยนำการประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation) ส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา พร้อมทั้งเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่การวางแผน การนำไปปฏิบัติ การกำกับติดตาม และการตรวจสอบการประกันคุณภาพการศึกษาร่วมกันเพื่อทำให้การประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการกำหนดผลลัพธ์ของผู้เรียนซึ่งหัวใจในการประกันคุณภาพจะใช้การศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome based Education) เข้ามาพิจารณาช่วยในการกำหนดโดยการสอบถามจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการศึกษา ทั้งนี้ ถ้ามีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องจะส่งผลให้การประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนจะดีขึ้นและยั่งยืนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของคู่มือ

คู่มือเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่ออธิบายกระบวนการในการดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เพื่อใช้ในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน

3. มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 (มาตรฐานคุณลักษณะของสำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้ มาตรฐานการอาชีวศึกษา หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ และมาตรฐานในการจัดการอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการส่งเสริม การกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผล และการประกันคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา ซึ่งมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และการฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสั้น ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน คือ

มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของสำเร็จการศึกษาที่พึงประสงค์ การจัดการอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้สำเร็จการศึกษาให้มีความรู้ มีทักษะและการประยุกต์ใช้เป็นไปตาม

มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา และมีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ประกอบประเด็นการประเมิน ดังนี้

1.4 ด้านความรู้

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ตามหลักการทฤษฎี และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน หรือทำงาน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎี และหรือข้อเท็จจริง เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา

1.5 ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ทักษะวิชาชีพและทักษะชีวิตเป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา สามารถประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและมีสุขภาพะที่ดี

1.6 ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติและกิจนิสัยที่ดี ภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิของผู้อื่น มีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสาธารณะ และมีจิตสำนึกรักษ์สิ่งแวดล้อม

ตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพภายใน จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. การดูแลและแนะแนวผู้เรียน

สถานศึกษามีการพัฒนากระบวนการดูแลช่วยเหลือและแนะแนวผู้เรียนให้สามารถสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนดและลดปัญหาการออกกลางคัน จำแนกตามระดับ ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางานและภาพรวมของสถานศึกษา

2. ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ หมายถึง ผู้เรียนเป็นคนดี แสดงออกทั้งด้านจิตใจ พฤติกรรม โดยเฉพาะความรับผิดชอบต่อความซื่อสัตย์ และการเสียสละเพื่อส่วนรวม มีความเป็นประชาธิปไตย ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นกัลยาณมิตร มีภาวะผู้นำ กล้าแสดงออก ภูมิใจในความเป็นไทย เห็นคุณค่าและร่วมพัฒนาภูมิปัญญาไทย มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือสถานศึกษามีการ

ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนร่วมกันจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามแนวทางการจัดกิจกรรมขององค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย (อวท.) หรือองค์การการเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อกท.) ปราบกฏผลการประเมินการจัดการกิจกรรมขององค์การฯ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด ในระดับภาค และระดับชาติ

3. ผู้เรียนมีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการ หรือการประกอบอาชีพอิสระ

สถานศึกษามีการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการหรือการประกอบอาชีพอิสระ สามารถประสบความสำเร็จสู่การเป็นผู้ประกอบการหรือการประกอบอาชีพอิสระ หรือสถานศึกษามีการส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมตามแนวทางการพัฒนาผู้ประกอบการและการประกอบอาชีพอิสระของศูนย์ บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ปราบกฏผลการประเมินศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการอาชีวศึกษา ตามเกณฑ์การประเมินที่สำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด ในระดับสถานศึกษา ระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับชาติ

4. ผลงานของผู้เรียนด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย

สถานศึกษามีการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ผลงานของผู้เรียนได้รับรางวัลจากการประกวดนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัยตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด หรือเข้าร่วมกับหน่วยงานอื่น หรือมีการนำมาใช้ประโยชน์ได้จริงในระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

5. ผลการแข่งขันทักษะวิชาชีพ

สถานศึกษามีการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ ปราบกฏผลจากการเข้าร่วมการประกวด แข่งขันทางด้านทักษะวิชาชีพ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด หรือหน่วยงานอื่นๆ ทั้งในระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ

6. ผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

จำนวนผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ที่ผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพในครั้งแรกตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตร เทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรจำแนกตามระดับ ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางานและภาพรวมของสถานศึกษา

7. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านการอาชีวศึกษา (V-NET)

จำนวนผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 และผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ที่ได้คะแนนตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป จากการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ด้านการอาชีวศึกษา (V-NET) จากสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) เทียบร้อยละกับจำนวนผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียนครบทุกรายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตร จำแนกตามระดับ ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางาน และภาพรวมของสถานศึกษา

8. การมีงานทำและศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา

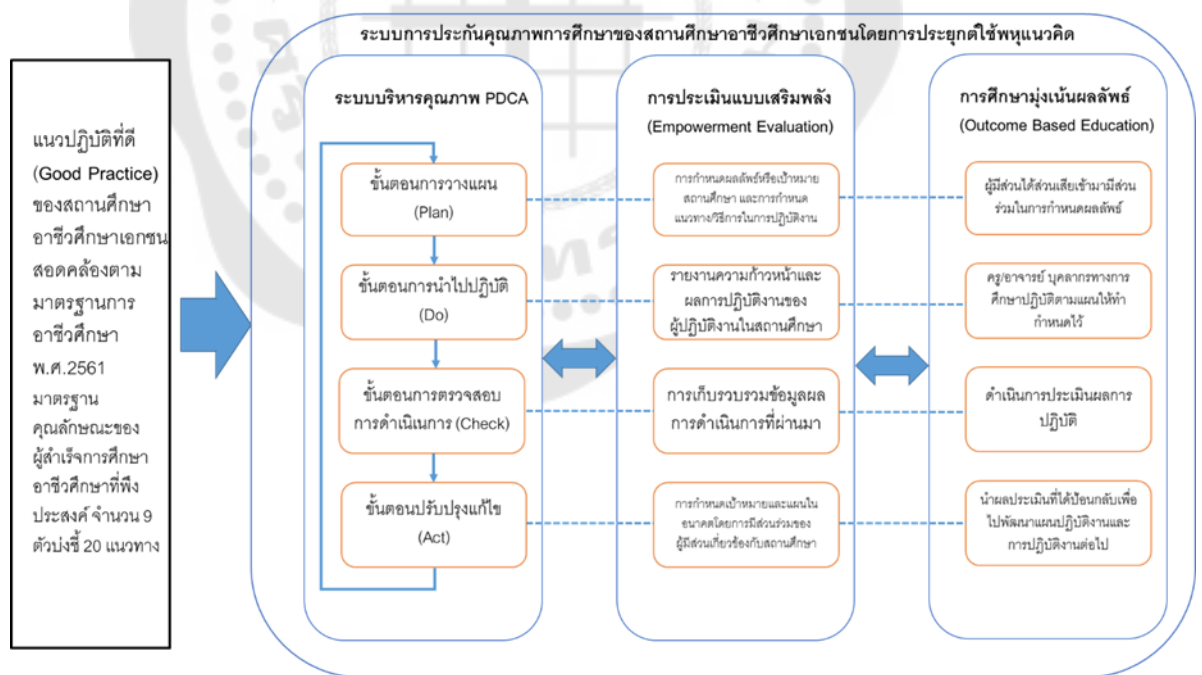
ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และผู้เรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทั้งหมดของปีการศึกษาที่ผ่านมา มีงานทำในหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ประกอบอาชีพอิสระหรือศึกษาต่อ โดยไม่นับรวมผู้เรียนเทียบโอนความรู้และประสบการณ์จำแนกตามระดับ ประเภทวิชา สาขาวิชา สาขางานและภาพรวมของสถานศึกษา

9. การบริการชุมชนและจิตอาสา

สถานศึกษามีการบริหารจัดการ การบริการชุมชน การบริการวิชาการ การบริหารวิชาชีพ และจิตอาสาโดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และผู้เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้มีจิตอาสาโดยใช้วิชาชีพสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนและสังคม

4. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิดตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561:มาตรฐานคุณลักษณะของสำเร็จ การศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์)

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด เป็นกระบวนการในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนให้มี ประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ระบบฯ จะประยุกต์ใช้แนวคิดในการดำเนินการประกันคุณภาพ 3 แนวคิด ด้วยกัน คือ ระบบบริหารงานคุณภาพ PDCA การประเมินเสริมพลัง และการศึกษามุ่งผลสัมฤทธิ์ ทั้งนี้ ระบบฯ จะมุ่งเน้นให้บุคลากรทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยมี ผู้บริหารจะเป็นผู้สนับสนุนให้การดำเนินการประสพผลสำเร็จตามเป้าหมายของสถานศึกษา ทั้งนี้ ก่อน ดำเนินการตามระบบฯ ควรมีการประชุมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ได้แก่ ผู้บริหาร ครู บุคลากร ทางการศึกษา เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการของระบบฯ เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกัน โดยแสดงได้ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ฯ

ตารางที่ 1 แสดงความเชื่อมโยงในการดำเนินการระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ฯ

ระบบบริหารคุณภาพ PDCA	การประเมินแบบเสริมพลัง(Empowerment Evaluation)	การศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education)
ขั้นตอนการวางแผน (Plan) กำหนดแผนการดำเนินการของสถานศึกษา	ผู้บริหาร ครู และบุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดผลลัพธ์ หรือเป้าหมายของสถานศึกษา (mission or vision) โดยนำข้อมูลจากการดำเนินการของปีการศึกษาที่ผ่านมา และแนวปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนที่ได้ผลประเมินระดับดีมาก 2 รอบมาใช้เป็นข้อมูลประกอบในการกำหนดผลลัพธ์ แนวทางและวิธีการในการปฏิบัติงาน (developing strategies)	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเขามามีส่วนร่วมในการกำหนดผลลัพธ์ในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในมาตรฐานที่ 1 ทั้งนี้ ในการดำเนินการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษานั้น หน่วยงานต้นสังกัดได้ผลลัพธ์ให้กับสถานศึกษาไว้เบื้องต้นแล้ว
ขั้นตอนการนำไปปฏิบัติ (Do) มอบหมายงานให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของนำไปดำเนินการ	ผู้ปฏิบัติงาน (ผู้บริหาร ครู บุคลากร) ดำเนินการตามแนวทางและวิธีการในการปฏิบัติงาน ที่กำหนดพร้อมทั้งเก็บรวบรวมหลักฐาน เอกสารการดำเนินการอย่างเป็นระบบ เพื่อแสดงให้เห็นความก้าวหน้า และ ผล การ ปฏิ บั ติ (documenting progress)	เมื่อกำหนดผลลัพธ์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว มอบหมายให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปดำเนินการจัดทำแผนของตน พร้อมปฏิบัติตามแผนให้ทำกำหนดไว้

<p>ระบบบริหารคุณภาพ PDCA</p>	<p>การประเมินแบบเสริมพลัง(Empowerment Evaluation)</p>	<p>การศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education)</p>
	<p>โดยผู้ปฏิบัติงานทุกท่านต้องสามารถอธิบายถึงความสอดคล้องระหว่างหลักฐานและเป้าหมายของการปฏิบัติงานได้</p>	
<p>ขั้นตอนการตรวจสอบ (Check) ตรวจสอบผลการดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนด พร้อมทั้งวิเคราะห์และนำเสนอจุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนาของสถานศึกษาเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำข้อเสนอแนะในการพัฒนาสถานศึกษาต่อไป</p>	<p>(taking stock) เก็บรวบรวมข้อมูลการดำเนินการที่ผ่านมาเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการวิเคราะห์ โดยเริ่มจากการประเมินตนเองของผู้ปฏิบัติงานพร้อมวิเคราะห์จุดแข็ง จุดที่ควรพัฒนา</p>	<p>จัดทำเครื่องมือในการตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน และการจัดการเรียนการสอน พร้อมทั้งดำเนินการประเมินผลการดำเนินการตามเป้าหมายที่กำหนดไว้</p>
<p>ขั้นตอนในการให้ข้อเสนอแนะ (Act) นำผลการประเมินและผลการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนาของสถานศึกษามาจัดทำเป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนาสถานศึกษาเสนอต่อผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีต่อไป</p>	<p>(planning for the future) การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการผ่าน เพื่อนำไปกำหนดแผนการดำเนินการในอนาคต โดยการกำหนดเป้าหมาย (setting goals) เป็นการกำหนดเป้าหมายจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยนำข้อมูลจากการประเมินมาใช้ในกำหนดกิจกรรม แหล่งทรัพยากรขอบเขตความสามารถของ</p>	<p>นำผลประเมินที่ได้ป้อนกลับเพื่อนำไปพัฒนาแผนปฏิบัติงาน และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรรายวิชาต่อไป</p>

ระบบบริหารคุณภาพ PDCA	การประเมินแบบเสริม พลัง(Empowerment Evaluation)	การศึกษามุ่งเน้น ผลลัพธ์ (Outcome Based Education)
	องค์กรเพื่อใช้ในการดำเนินการ ในอนาคต	

5. นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษา เอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิดฯ

1. **ระบบบริหารงานวงจร Deming** หมายถึง แนวทางที่ใช้ในการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างเป็นระบบซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนการวางแผน (Plan) คือการกำหนดเป้าหมาย พร้อมทั้งแนวทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมาย ขั้นตอนการดำเนินการ (Do) คือ การนำแผนวางไว้ไป ปฏิบัติ ขั้นตอนการตรวจสอบ (Check) คือ การตรวจสอบผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามแผนที่ วางไว้หรือไม่ และ ขั้นตอนการให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนา (Act) คือ การนำผลการปฏิบัติงาน ไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

2. **การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation)** หมายถึง กระบวนการ ที่ใช้แนวคิดของการประเมิน เทคนิคการประเมิน และข้อค้นพบจากการประเมิน ไปกระตุ้นให้เกิด ความร่วมมือในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน โดย อาศัยหลักการทำงานเป็นหมู่คณะที่ทุกคนต้องเสริมพลังให้กับตนเองและหมู่คณะ โดยนักวิจัยทำ หน้าที่เป็นผู้ชี้แนะหรือผู้อำนวยความสะดวก โดยมีขั้นตอน 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การกำหนด วิสัยทัศน์ (mission or vision) 2) การรวบรวมข้อมูล (taking stock) และ 3) การวางแผนสำหรับ อนาคต (planning for the future)

3. **การศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome based Education)** หมายถึง กระบวนการ ใช้ในการกำหนดผลลัพธ์ของการประกันคุณภาพการศึกษามาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของผู้สำเร็จ การศึกษาที่พึงประสงค์ว่าผู้สำเร็จการศึกษาควรมีคุณลักษณะอย่างไร โดยผู้บริหารครู/อาจารย์ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องร่วมกันในการกำหนดผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับมาตรฐานดังกล่าวข้างต้น

4. **แนวปฏิบัติที่ดีของสถานศึกษาอาชีวศึกษา** หมายถึง วิธีการปฏิบัติงานที่ทำให้ องค์กรประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางอย่างมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือ วิชาชีพนั้นๆ โดยมีหลักฐานแสดงให้เห็นถึงความสำเร็จอย่างชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีการปฏิบัติ หรือขั้นตอนการปฏิบัติ ตลอดจนความรู้และประสบการณ์ที่ได้มีการบันทึกไว้เป็นเอกสารหลักฐาน และเผยแพร่สาธารณชนรับทราบ

5. **การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน** หมายถึง กระบวนการในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย การ กำหนดมาตรฐานของสถานศึกษา การจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา การ

ดำเนินการตามแผน การตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการรายงานผลการประเมินเพื่อใช้ในการพัฒนาสถานศึกษา

6. การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง ระบบการประกันคุณภาพภายในที่ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ (quality control) การตรวจสอบคุณภาพ (quality audit) และการประเมินคุณภาพ (quality assessment)

6. กระบวนการดำเนินการของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

กระบวนการในการดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกำหนดผลลัพธ์ ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 มาตรฐานคุณลักษณะของสำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

ในการกำหนดผลลัพธ์ ฯ นั้น ต้องนำมาตราฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 และแนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561โดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1. จัดประชุมผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (ผู้บริหาร ครู/อาจารย์ บุคลากรในสถานศึกษา) กับการดำเนินการตามมาตรฐานที่ 1
2. ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับมาตรฐานที่ 1 ได้รับทราบ
3. ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้เสนอผลลัพธ์ของมาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของสำเร็จการศึกษาที่พึงประสงค์ จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ โดยแบ่งเป็น 9 กลุ่ม แล้วนำมาเสนอในที่ประชุมเพื่อพิจารณา
4. ประชุมร่วมกันสรุปว่าผลลัพธ์ในแต่ละตัวบ่งชี้ที่นำเสนอสอดคล้องตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนดหรือไม่
5. จัดทำสรุปเพื่อเสนอให้ผู้บริหารรับทราบเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผน (Plan) เป็นกำหนดแผนการดำเนินการของสถานศึกษาโดยผู้บริหารและครูบุคลากร มาร่วมกันวางแผน ซึ่งนำข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 พร้อมทั้งข้อเสนอแนะในการตรวจติดตามผลการดำเนินงานในปีการศึกษา/ภาคการศึกษาที่ผ่านมา เพื่อนำมา กำหนดแผนปฏิบัติการ ดังนี้

แนวคิด	ขั้นตอน	กระบวนการดำเนินงาน
ระบบบริหารงาน คุณภาพของวงจร Deming	การวางแผน	การวางแผนการปฏิบัติงานโดยนำข้อเสนอแนะจากการดำเนินการที่ผ่านมาเป็นข้อมูลประกอบในการจัดทำแผน
การประเมินแบบ เส ริ ม พ ลั ง (Empowerment Evaluation)	1. กำหนดวิสัยทัศน์ และพันธกิจ 2. การวางแผนใน อนาคต (การพัฒนา แผนกลยุทธ์)	การกำหนดเป้าหมายโดยให้ทุกคนเข้ามามีส่วนรวม พร้อมทั้งกำหนดกลยุทธ์ในการดำเนินการ
การศึกษามุ่งเน้น ผลลัพธ์ (Outcome Based Education)	กำหนดเป้าหมาย และ พันธกิจ	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกำหนดเป้าหมายของสถานศึกษาที่สอดคล้องกับเป้าหมายการประกันคุณภาพภายในของหน่วยงานต้นสังกัด

1. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดการประชุมร่วมกับครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อนำข้อเสนอแนะจากการประเมินในปีการศึกษาที่ผ่านมาพิจารณา
2. ผู้บริหารสถานศึกษาร่วมกับครู และบุคลากรร่วมกันวางแผนการดำเนินการในตามผลลัพธ์ในขั้นตอนที่ 1 และข้อเสนอแนะในการประเมินผลจากการดำเนินการที่ผ่านมาใช้ประกอบในการวางแผน
3. ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีการศึกษาที่ได้จากการประชุมร่วมกันระหว่างผู้บริหารสถานศึกษา ครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อจะนำไปเผยแพร่ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องรับทราบต่อไป

ทั้งนี้ ในการวางแผนการดำเนินการได้มีการศึกษาและสังเคราะห์จากสถานศึกษาที่ผลการประเมินคุณภาพภายนอก จาก สมศ. ในระดับดีมากทั้ง 2 รอบ (รอบสอง พ.ศ.2549-2553 รอบ

สาม พ.ศ.2554-2558) ซึ่งสามารถสรุปเป็นแนวเพื่อให้สถานศึกษาได้พิจารณานำไปใช้ สามารถสรุปได้เป็นสองแนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1 การใช้คณะกรรมการในการวางแผน กำกับ ติดตามผลการดำเนินการ โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการวิเคราะห์มาตรฐานเพื่อทำหน้าที่ในการวิเคราะห์มาตรฐานที่ใช้ในการประกันคุณภาพและประเมินคุณภาพทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อมาจัดทำเป็นมาตรฐานของสถานศึกษา และคณะกรรมการจัดทำระบบการทำงานเพื่อทำหน้าที่ในการนำมาตรฐานของสถานศึกษามาวางแผนและระบบในการดำเนินการพร้อมจัดทำตัวบ่งชี้ความสำเร็จ (KPI) รายงาน เพื่อให้แต่ละแผนนำไปจัดทำ KPI รายบุคคลประจำแต่ละแผนก

แนวทางที่ 2 การใช้การมีส่วนร่วมของครู/อาจารย์ บุคลากรในสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการดำเนินการของสถานศึกษาซึ่งในการจัดทำแผนการดำเนินการของสถานศึกษานั้น คณะผู้บริหารจะแต่งตั้งคนทำงานออกเป็นฝ่าย เช่น ฝ่ายการวางแผน ฝ่ายงานจัดกิจกรรม ฝ่ายงานดูแลผู้เรียน โดยแต่ละฝ่ายจะประกอบไปด้วยครูอาจารย์แต่ละแผนกเข้ามามีส่วนร่วม และมอบหมายให้แต่ละฝ่ายดำเนินการจัดทำแผนการดำเนินการที่สอดคล้องกับผลลัพธ์ของแต่ละตัวบ่งชี้ของสถานศึกษาแล้วเสนอให้คณะผู้บริหารได้พิจารณา เพื่อนำไปจัดทำแผนการดำเนินการประจำปีของสถานศึกษาต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การนำไปปฏิบัติ (Do) เป็นขั้นตอนนำแผนไปสู่การปฏิบัติ โดยขั้นตอนนี้จะนำแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดจากการสัมภาษณ์สถานศึกษาที่มีผลการประเมินคุณภาพภายนอกระดับดีมาก 2 รอบมาใช้เป็นกลยุทธ์เพื่อทำให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ของสถานศึกษา โดยมีกระบวนการในการดำเนินการ ดังนี้

แนวคิด	ขั้นตอน	กระบวนการดำเนินงาน
ระบบบริหารงานคุณภาพของวงจร Deming	การนำไปปฏิบัติ	การนำแผนและกลยุทธ์ไปการดำเนินการไปสู่การปฏิบัติ
การประเมินแบบเสริมพลัง (Empowerment Evaluation)	การวางแผนในอนาคต (การกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน)	ผู้ปฏิบัติงาน (ผู้บริหารสถานศึกษา ครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา) จัดเก็บข้อมูลหลักฐานที่เป็นปัจจุบัน พร้อมทั้งจัดทำแผนผสมผสานเพื่อใช้ในการอธิบายการทำงานของแต่ละบุคคล

แนวคิด	ขั้นตอน	กระบวนการดำเนินงาน
การศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education)	การจัดทำแผนการดำเนินงานส่วนบุคคล พร้อมดำเนินการ	ครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษานำแผนปฏิบัติงานของสถานศึกษามาจัดทำแผนการสอนและแผนการปฏิบัติงานของตนเอง พร้อมทั้งดำเนินการตามแผนที่กำหนด

1. ผู้บริหารสถานศึกษาดำเนินการประชุมครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาเพื่อแจ้งแผนปฏิบัติงานประจำปีให้ทุกคนรับทราบ
2. ผู้ปฏิบัติงาน (ผู้บริหารสถานศึกษา ครู/อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา) นำแผนปฏิบัติงานประจำปีการศึกษาของสถานศึกษาไปวางแผนการสอน และแผนปฏิบัติงานเป็นของตนเอง
3. ผู้ปฏิบัติงาน ดำเนินการตามแผนของตนเอง พร้อมทั้งจัดทำแฟ้มสะสมงานเพื่อจัดเก็บข้อมูลหลักฐานการดำเนินการในแต่ละปีการศึกษา

ทั้งนี้ ในการนำแผนไปปฏิบัตินั้นได้มีการศึกษาและสังเคราะห์จากสถานศึกษาที่ผลการประเมินคุณภาพภายนอก จาก สมศ. ในระดับดีมากทั้ง 2 รอบ (รอบสอง พ.ศ.2549-2553 รอบสาม พ.ศ.2554-2558) จำนวน 5 แห่ง ซึ่งสามารถสรุปเป็นแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อให้สถานศึกษาได้พิจารณานำไปใช้ ซึ่งประกอบด้วย 9 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ 1 การดูแลและแนะแนวผู้เรียน

แนวทางที่ 1 การให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการกำกับ ติดตามผู้เรียน

1. ครู อาจารย์ ฝ่ายปกครอง และผู้แทนผู้ปกครองของนักศึกษาประชุมร่วมกันเพื่อกำหนดแนวทางในการติดตามผู้เรียน
2. ก่อนเปิดภาคเรียนให้มีการจัดประชุมเพื่อชี้แจงแนวทางในการกำกับ ติดตามผู้เรียนในการเข้าเรียนในแต่ละวันให้ผู้ปกครอง ผู้เรียนรับทราบ
3. ครูที่ปรึกษาพบปะผู้เรียนเป็นประจำทุกวันเพื่อติดตามการมาเรียนของผู้เรียน และรายงานผลการมาเรียนของผู้เรียนให้หัวหน้าแผนก/ฝ่ายปกครองทราบเป็นประจำทุกวัน
4. ในกรณีที่พบว่าผู้เรียนไม่มาเรียนให้ประสานกับผู้ปกครอง เพื่อทราบสาเหตุการขาดเรียน ทั้งนี้หากพบว่าผู้เรียนขาดเรียนติดต่อกันเป็นเวลานาน ครูที่ปรึกษาจะต้องประสานกับผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขร่วมกัน เช่น หากพบว่าผู้เรียนขาดทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ สถานศึกษาจะดำเนินการทำเรื่องกู้ยืมเงิน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาได้จนจบหลักสูตรตามต้องการของผู้เรียน
5. เมื่อสิ้นสุดในแต่ละภาคการศึกษาครูที่ปรึกษาจะมีการสรุปผลการขาด ลา มาสายให้กับงานฝ่ายปกครองทราบเพื่อนำไปวางแผนในการกำกับ ติดตามผู้เรียนให้มาเรียนได้ตามเกณฑ์ต่อไป
6. ในกรณีที่ผลการศึกษาของผู้เรียนไม่เป็นที่น่าพอใจต้องดำเนินการจัดการเรียนซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามหลักสูตร

แนวทางที่ 2 การเรียนปรับพื้นฐานก่อนการเข้ารับการศึกษาศึกษาในสถานศึกษา

1. ในปีแรกของการศึกษาจัดให้มีการเรียนปรับพื้นฐานของผู้เรียนการจัดการเรียนการสอนเพื่อปรับพื้นฐานให้กับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนมีฐานความรู้ที่ใกล้เคียงกัน
2. ในปีแรกของการศึกษาจะมีการประชุมผู้ปกครองและผู้เรียนเพื่อชี้แจงกฎระเบียบของโรงเรียนให้รับทราบก่อน
3. ครูที่ปรึกษาจัดทำแผนการกำกับที่ติดตามผู้เรียน
4. ครูที่ปรึกษามีการกำกับ ติดตาม ดูแลผู้เรียนอย่างใกล้ชิด
5. ในแต่ละภาคเรียนจะมีการพบผู้ปกครองตอนรับผลการศึกษาของผู้เรียน โดยมีการประชุมภาพรวม และมีการพบผู้ปกครองกับครูที่ปรึกษาของผู้เรียนแยกตามห้องเรียน

6. ครูที่ปรึกษาจัดทำสถิติการเข้าเรียนของผู้เรียนเสนอให้ฝ่ายปกครองได้รับทราบ
7. เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาครูที่ปรึกษาจะรวบรวมสถิติการมาเรียนของผู้เรียนเพื่อสรุปผลเสนอให้กับรองผู้อำนวยการที่กำกับดูแลเรื่องการดูแลผู้เรียนให้รับทราบเพื่อนำผลการใช้ในการวางแผนต่อไปในอนาคต

แนวทางที่ 3 การใช้เทคโนโลยีในการกำกับ ติดตามการมาเรียนของผู้เรียน

1. ก่อนเปิดภาคเรียนให้มีการจัดประชุมเพื่อชี้แจงแนวทางในการกำกับ ติดตามผู้เรียนในการเข้าเรียนในแต่ละวันให้ผู้ปกครอง ผู้เรียนรับทราบ
2. ครูที่ปรึกษาจัดทำแผนการกำกับติดตามผู้เรียน
3. ในการเข้าเรียนและออกโรงเรียนหลังเลิกเรียนให้ผู้เรียนได้มีการ scan บัตรนักเรียนทุกครั้งเพื่อเป็นการยืนยันการมาเรียนของผู้เรียน พร้อมทั้งให้ครูที่ปรึกษาได้จัดทำ Line กลุ่มของผู้เรียนเพื่อใช้ในการประสานกับผู้เรียนทุกคนในห้อง และเป็นการติดตามมาเรียนของเรียน
4. ครูที่ปรึกษาจัดทำรายงานการมาเรียนของผู้เรียนเสนอให้หัวหน้าแผนก/ฝ่ายปกครองได้รับทราบเป็นประจำทุกวัน
5. เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาครูที่ปรึกษาจะรวบรวมสถิติการมาเรียนของผู้เรียนเพื่อสรุปผลเสนอให้กับรองผู้อำนวยการที่กำกับดูแลเรื่องการดูแลผู้เรียนให้รับทราบเพื่อนำผลการใช้ในการวางแผนต่อไปในอนาคต

ตัวบ่งชี้ที่ 2 ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

แนวทางที่ 1 การมีผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. สถานศึกษากำหนดเกณฑ์การผ่านกิจกรรมของผู้เรียนเพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการสำเร็จการศึกษา พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้เรียนรับทราบ
2. สถานศึกษาให้ผู้เรียนประชุมร่วมกันเพื่อวางแผนในการจัดกิจกรรมแต่ละภาคการศึกษาเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่สถานศึกษามีการดำเนินการอยู่แล้ว
3. สถานศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการอาชีวศึกษากำหนด
4. ครูที่ปรึกษาดำเนินการกำกับ ติดตามให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรม

5. ครูที่ปรึกษาประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้เรียนว่าครบตามเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ หากไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดครูที่ปรึกษาจะส่งรายชื่อให้ฝ่ายวิชาการเพื่อจัดกิจกรรมซ่อมเสริมให้กับผู้เรียนต่อไป

แนวทางที่ 2 แนวทางการมีส่วนร่วมของครู/อาจารย์ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. สถานศึกษาประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ครู/อาจารย์เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและกำหนดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในแต่ละปีการศึกษา พร้อมทั้งแจ้งกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในแต่ละปีให้ครู/อาจารย์ในได้รับทราบ
2. สถานศึกษามอบหมายให้ครู/อาจารย์แต่ละคนกำกับ ติดตามผู้เรียนให้เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สถานศึกษาดำเนินการ
3. สถานศึกษาจัดทำแบบประเมินผลการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของผู้เรียนโดยมอบหมายให้ครูประจำวิชา และครูผู้ดูแลกิจกรรมเป็นผู้ประเมิน
4. สรุปผลการดำเนินการการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้ฝ่ายบริหารรับทราบเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการปฏิบัติงานในปีต่อไป

แนวทางที่ 3 การกำกับ ติดตามผู้เรียนให้เข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยใช้ Student Passport

1. สถานศึกษาจัดทำแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์
2. ฝ่ายกิจการนักศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมตามที่กำหนดไว้ตามแผนฯ ของสถานศึกษา
3. สถานศึกษาจัดทำ Student Passport เพื่อให้ผู้เรียนใช้ในการบันทึกการเข้าร่วมกิจกรรมและการทำความดี
4. ครูที่ปรึกษากำกับ ติดตามผู้เรียนให้เข้าร่วมกิจกรรม และการบันทึก Student Passport ของผู้เรียน
5. ครูที่ปรึกษาประเมินผู้เรียนว่าเกิดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์จาก Student Passport
6. รายงานผลการประเมินให้ฝ่ายกิจการนักศึกษารับทราบในกรณีที่ผู้เรียนไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดสถานศึกษาจะมีการจัดกิจกรรมซ่อมเสริมให้

แนวทางที่ 4 การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามอัตลักษณ์ของ สถานศึกษา

1. สถานศึกษานำอัตลักษณ์ของสถานศึกษามากำหนดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์
2. สถานศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมตามที่กำหนด เช่น การดำเนินการให้เกิดประชาธิปไตยสถานศึกษามีการจัดให้มีการเลือกตั้งประธานนักเรียน โดยเป็นการจำลองให้การเลือกตั้งมาไว้ในสถานศึกษา
3. สถานศึกษาประเมินผลการเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยดูจากสถิติ เช่น สถิติการมาเรียนสาย มีการขโมยของหรือไม่ มีการทุจริตในการสอบหรือไม่

ตัวบ่งชี้ที่ 3 ผู้เรียนมีสมรรถนะในการเป็นผู้ประกอบการ หรือการประกอบอาชีพอิสระ

แนวทางที่ 1 การพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการโดยการสมัครใจ

1. สถานศึกษาเปิดรับสมัครผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมการส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการ
2. สถานศึกษาจัดอบรมเรื่องการเป็นผู้ประกอบให้กับผู้เรียนที่มีความสนใจที่เข้าร่วมกิจกรรมการ
3. ผู้เรียนรวมกลุ่มเพื่อจัดทำโครงการการประกอบอาชีพจำลองเสนอต่อครูที่ปรึกษา
4. สถานศึกษาจัดครูพี่เลี้ยงให้กับผู้เรียนที่เพื่อให้ความช่วยเหลือในการดำเนินการโครงการตามที่ผู้เรียนเสนอ
5. สถานศึกษาจัดงานวันประกอบอาชีพจำลองเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำโครงการการประกอบอาชีพจำลองมาดำเนินการจริงโดยให้ผู้ครอง ครู ผู้เรียน และผู้ที่มีความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมในวันดังกล่าว
6. ครูพี่เลี้ยงและผู้เรียนร่วมกันประเมินผลความสำเร็จในการดำเนินการโครงการ
7. ครูที่ปรึกษารายงานผลการดำเนินการของผู้เรียนให้ฝ่ายวิชาการรับทราบ

แนวทางที่ 2 การสร้างแรงบันดาลใจในการเป็นผู้ประกอบการโดยการศึกษาดูงาน

1. สถานศึกษาเชิญศิษย์เก่ามาเป็นวิทยากรบรรยายและให้ความรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ พร้อมทั้งมีการจัด workshop ในสถานศึกษาเพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ในการเป็นผู้ประกอบการ
2. นำผู้เรียนเข้าไปศึกษาดูงานในการเป็นผู้ประกอบการเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เรียนในการไปเป็นผู้ประกอบการ

ตัวบ่งชี้ที่ 4 ผลงานของผู้เรียนด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งาน

สร้างสรรค์ หรืองานวิจัย

แนวทางการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ผ่านการเรียนการสอน

1. สถานศึกษาจัดให้มีวิชาโครงการเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการสร้างผลงานนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย
2. ครูผู้สอนในวิชาโครงการกำหนดให้ผู้เรียนจับกลุ่มโดยผู้เรียนระดับชั้น ปวช. จัดกลุ่ม จำนวน 3 คน จัดทำโครงการ 1 ชิ้น และระดับชั้น ปวส. จัดกลุ่ม จำนวน 2 คน จัดทำโครงการ 1 ชิ้น
3. ผู้เรียนจัดทำรายงานละเอียดในการดำเนินการโครงการที่จะดำเนินการเสนอต่อครูผู้สอน
4. สถานศึกษาจัดครูพี่เลี้ยงเพื่อชี้แนะแนวทางในการดำเนินการโครงการ สิ่งประดิษฐ์ของผู้เรียน
5. สถานศึกษาจัดให้มีงานวันวิชาของสถานศึกษาเพื่อนำเสนอโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้าง หรืองานวิจัยเพื่อนำเสนอผลงานของผู้เรียน
6. สถานศึกษาจัดหาเวทีประกวดให้กับผู้เรียนทั้งในระดับจังหวัด ภูมิภาค ชาติ พร้อมทั้งได้จัดสถานประกอบการ หน่วยงาน ชุมชน ที่มีความประสงค์อยากได้ สิ่งประดิษฐ์ของผู้เรียนไปใช้ประโยชน์
7. สถานศึกษาคัดเลือกโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้าง หรืองานวิจัย ที่เห็นว่าสามารถนำไปประกวดได้ ส่งเข้าร่วมประกวดโดยมีรางวัลสนับสนุน ให้กับโครงการที่ได้รับรางวัลในระดับชาติ ภูมิภาค จังหวัด พร้อมทั้งคัดเลือกโครงการ สิ่งประดิษฐ์ งานสร้าง หรืองานวิจัย ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในการเป็น

สื่อการสอน หรือใช้ประโยชน์ในด้านอื่นๆ แล้วจัดส่งให้ผู้ที่มีความต้องการ
โครงการเพื่อนำไปใช้ประโยชน์

8. สถานศึกษาจัดส่งผลงานสิ่งประดิษฐ์ของผู้เรียนเข้าร่วมประกวดทั้งในระดับ
จังหวัด ภูมิภาค ชาติ
9. ครูผู้สอนจะมีการสรุปผลการจัดทำผลงานสิ่งประดิษฐ์เพื่อเสนอต่อหัวหน้า
สาขาวิชา ฝ่ายวิชาการ และผู้บริหาร เพื่อให้ทราบว่าในแต่ละปีการศึกษามี
ผลงานชิ้นใดได้รับรางวัลหรือนำไปใช้ประโยชน์บ้าง

ตัวบ่งชี้ที่ 5 ผลการแข่งขันทักษะวิชาชีพ

**แนวทางการพัฒนาความรู้ ความสามารถให้ผู้เรียนเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน
ทักษะวิชาชีพ**

1. สถานศึกษาจัดทำแผนการเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพ
2. ผู้บริหารประชุมเพื่อแจ้งให้ครู/อาจารย์ทราบว่าสถานศึกษาจะเข้าร่วมการแข่งขัน
รายการใดบ้าง
3. หัวหน้าสาขาวิชาประชุมร่วมกับครูผู้สอนเพื่อแจ้งรายการที่จะเข้าแข่งขัน พร้อมทั้ง
ให้ครูผู้สอนดำเนินการสรรหาผู้เรียนที่มีความสามารถในการแข่งขันในรายการนั้น
และแจ้งรายชื่อมายังหัวหน้าสาขาวิชา
4. สถานศึกษาจัดหาครูพี่เลี้ยงเพื่อช่วยในการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน
5. ครูพี่เลี้ยงจัดทำแผนในการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนให้มีความพร้อมในการ
แข่งขันเสนอให้ผู้บริหารพิจารณาแผนการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน
6. ครูพี่เลี้ยงเพื่อดำเนินการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนตามแผนที่ได้รับอนุมัติ
7. สถานศึกษาจัดทดสอบความรู้ความสามารถของผู้เรียน ก่อนไปแข่งขันจริงเพื่อนำ
ผลมาปรับปรุงในจุดที่บกพร่อง
8. สถานศึกษาจัดส่งผู้เรียนเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพตามวันเวลาที่กำหนด
และครูพี่เลี้ยงจัดทำสรุปผลการเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพของผู้เรียนพร้อม
ทั้งปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นเสนอให้ฝ่ายวิชาการรับทราบ เพื่อฝ่ายวิชาการ
นำเสนอต่อผู้บริหารต่อไป

ตัวบ่งชี้ที่ 6 ผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ

ตัวบ่งชี้ที่ 7 ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการ

อาชีวศึกษา V - NET

แนวทางที่ 1 การบูรณาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และการทดสอบทางการศึกษา

1. สถานศึกษาประชุมครูผู้สอนเพื่อชี้แจงแนวทางในการจัดทำแผนการสอนโดยให้นำสรณณะ ความรู้ ทักษะที่จะใช้ในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และการทดสอบทางการศึกษา เข้าไปบูรณาการในแผนการสอนด้วย
2. ครูผู้สอนจัดทำแผนการสอนในแต่ละรายวิชาที่ได้รับโดยการบูรณาการนำสรณณะ ความรู้ ทักษะที่จะใช้ในการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และการทดสอบทางการศึกษา พร้อมทั้งเสนอให้ฝ่ายวิชาการได้พิจารณา
3. หัวหน้าสาขาวิชา และฝ่ายวิชาการมีการนิเทศการสอนโดยในหนึ่งภาคเรียนจะมีการนิเทศ จำนวน 2 ครั้ง แบบแจ้งล่วงหน้า และแบบไม่มีการแจ้งล่วงหน้า
4. สถานศึกษาทำการจัดทำ Pretest ก่อนการทดสอบจริงเพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนยังขาดความรู้ทักษะด้านใด
5. ครูผู้สอน หัวหน้าสาขาวิชา ฝ่ายวิชาการร่วมกันจัดตารางสอนเพิ่มเติมให้กับผู้ที่ จะเข้ารับการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ และการทดสอบทางการศึกษา โดยให้ครูผู้สอนที่มีคาบว่างเข้ามาช่วยในการสอนเพิ่มเติม
6. สถานศึกษานำผู้ที่เข้ารับการทดสอบมาตรฐานวิชาชีพ และการทดสอบทางการศึกษา เข้าทำการทดสอบตามกำหนดระยะเวลา
7. ครูที่ปรึกษาสรุปผลการทดสอบของผู้ที่เข้ารับการทดสอบเสนอฝ่ายวิชาการ เพื่อนำเสนอผลการทดสอบให้ผู้บริหารพิจารณาเพื่อนำไปวางแผนปรับปรุงพัฒนาต่อไป

แนวทางที่ 2 การปรับวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนแนวใหม่

1. สถานศึกษาจัดทำเป้าหมายของสถานศึกษา โดยกำหนดให้ผู้เรียนชั้นปีสุดท้ายต้องเข้าสอบ V - NET ครบร้อยละ 100 และต้องมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไป พร้อมทั้งกำหนดให้ผู้เรียนต้องสอบผ่านการประเมินมาตรฐานวิชาชีพในการสอบครั้งแรก ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80
2. สถานศึกษากำหนดเป้าหมายผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพ และการทดสอบทางการศึกษา ของผู้เรียนเป็นตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานของครูผู้สอน
3. สถานศึกษาปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นหลักสูตรฐานสมรรถนะ
4. สถานศึกษากำหนดให้ครูผู้สอนปรับวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการจัดการเรียนการสอนแนวใหม่ เช่น BBL STEM เป็นต้น
5. ครูผู้สอนรายงานผลการเรียนของผู้เรียนให้ฝ่ายวิชาการทราบเป็นประจำทุกเดือน
6. หัวหน้าสาขาวิชา และฝ่ายวิชาการดำเนินการนิเทศการสอนของครู ภาคเรียนละ 1 ครั้ง
7. ครูผู้สอน หัวหน้าสาขาวิชา ฝ่ายวิชาการร่วมกันเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนก่อนการสอบ
8. ผู้รับผิดชอบสรุปผลการทดสอบของผู้เรียนให้ผู้บริหารพิจารณาเพื่อนำไปวางแผนปรับปรุงพัฒนาต่อไป

ตัวบ่งชี้ที่ 8 การมีงานทำและการศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษา

แนวทางการทำความร่วมมือกับสถานประกอบการ

1. สถานศึกษาดังเป้าหมายให้ผู้สำเร็จการศึกษาต้องได้งานทำหรือศึกษาต่อไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
2. สถานศึกษาจัดทำโครงการโรงเรียนโรงงาน เพื่อเป็นการเสริมสร้างความรู้ให้กับผู้เรียนโดยใช้ประสบการณ์จากคนที่ทำงานมาเป็นครูช่วยสอนควบคู่กับครูประจำ โดยจัดทำเป็น KPI โดยครูต้องมีการนำผู้มีประสบการณ์ในการทำงานมาช่วยสอนในวิชาปฏิบัติ
3. สถานศึกษาปรับเวลาในการฝึกงานให้เพิ่มมากขึ้น จากเดิมฝึก 4 เดือน เป็นการฝึก 6 เดือน

4. สถานศึกษาจัดทำบันทึกข้อตกลง (MOU) ร่วมกับสถานประกอบการเพื่อจัดหาทุนให้ผู้เรียนและเมื่อผู้เรียนสำเร็จการศึกษาสามารถเข้าทำงานตามบริษัทที่ทำ MOU ร่วมกัน โดยผู้รับทุนสถานประกอบการจะมาเป็นผู้คัดเลือกโดยตรง
5. สถานศึกษาจัดให้มีโครงการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนก่อนสำเร็จการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถออกไปปฏิบัติงานได้ตามที่ตลาดแรงงานต้องการ

ตัวบ่งชี้ที่ 9 การบริการชุมชนและจิตอาสา

แนวทางการจัดกิจกรรมโดยการมีส่วนร่วมจากบุคคลภายนอก

1. สถานศึกษาจัดทำแผนการจัดกิจกรรมบริการชุมชนและจิตอาสาประจำปี โดยให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในนำเสนอโครงการเพื่อให้สถานศึกษาเข้าไปดำเนินการ
2. สถานศึกษาจัดสรรงบประมาณจัดกิจกรรมบริการชุมชนและจิตอาสาประจำปี พร้อมทั้งจัดหาทุนสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก
3. สถานศึกษาจัดประชุมเพื่อชี้แจงแผนการจัดกิจกรรมให้ผู้บริหาร ครู บุคลากรได้รับทราบ
4. สถานศึกษาจัดทำคำสั่งเพื่อแต่งตั้งผู้รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมบริการชุมชนและจิตอาสาประจำปี
5. สถานศึกษาดำเนินการจัดกิจกรรมบริการชุมชน บริการวิชาการ วิชาชีพ และจิตอาสา โดยเป็นการจัดกิจกรรมแบบบูรณาการ
6. สถานศึกษาให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรม และชุมชนที่รับบริการเป็นผู้ประเมินความสำเร็จของกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะ
7. ผู้รับผิดชอบจัดทำสรุปผลการดำเนินการกิจกรรมเสนอให้ผู้บริหารรับทราบเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบ (Check) เป็นการกำกับติดตาม ประเมินผลว่ามีการดำเนินการได้ เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดหรือไม่ ทั้งประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินการ และวิเคราะห์จุดเด่น และจุดควรพัฒนาเพื่อใช้เป็นข้อมูลป้อนกลับไปพัฒนา สถานศึกษาต่อไป โดยมีกระบวนการในการดำเนินการ ดังนี้

แนวคิด	ขั้นตอน	กระบวนการดำเนินงาน
ระบบบริหารงาน คุณภาพของวงจร Deming	การตรวจสอบผลการ ดำเนินการ	การดำเนินการตรวจสอบและประเมินผลการ ดำเนินการตามเป้าหมายของสถานศึกษาโดย กำหนดผู้ดำเนินการตรวจสอบอย่างชัดเจน
การประเมินแบบเสริม พลัง (Empowerment Evaluation)	การเก็บข้อมูลผลการ ดำเนินการที่ผ่านมา	เก็บรวบรวมข้อมูลในการดำเนินการตามแผน พร้อมทั้งประเมินตนเองของบุคลากร สถานศึกษา
การศึกษามุ่งเน้น ผลลัพธ์ (Outcome Based Education)	การประเมินผล	จัดทำเครื่องมือ แนวทางการประเมิน พร้อมทั้ง ดำเนินการประเมินเพื่อให้ได้ผลการประเมินมา ใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา

1. สถานศึกษาโดยมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบจัดทำเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดย
เครื่องมือในการเก็บรวบรวมผลการดำเนินการต้องสอดคล้องกับตัวบ่งชี้ในการประกัน
คุณภาพภายในมาตรฐานที่ 1 จำนวน 9 ตัวบ่งชี้ พร้อมทั้งจัดทำแผนการปฏิบัติงานมาวาง
แผนการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน
2. ผู้รับผิดชอบกำหนดรูปแบบในการเขียนรายงานการประเมินตนเองเพื่อให้ครู/อาจารย์ และ
บุคลากรทางการศึกษาใช้ในการรายงานผลการประเมิน
3. ครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาดำเนินการจัดทำรายงานการประเมินตนเองตาม
รูปแบบที่สถานศึกษากำหนด
4. ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ประชุมเพื่อแบ่งงานในการกำกับ ติดตาม รวบรวมและประเมินผล
การปฏิบัติงานตามแผนฯ
5. ผู้รับผิดชอบดำเนินการกำกับ ติดตาม รวบรวมและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนฯ ที่
สอดคล้องกับตัวบ่งชี้ในการประกันคุณภาพภายใน จำนวน 9 ตัวบ่งชี้
6. ผู้รับผิดชอบประชุมร่วมกันเพื่อสรุปผลการประเมินตามที่ได้รับมอบหมาย

7. ผู้รับผิดชอบประชุมร่วมกันทำรายงานสรุปผลการประเมินตามแผนปฏิบัติงานเสนอให้กับผู้บริหารสถานศึกษารับทราบ

ทั้งนี้ ในการตรวจสอบ (Check) ดำเนินการได้มีการศึกษาและสังเคราะห์จากสถานศึกษาที่ผลการประเมินคุณภาพภายนอก จาก สมศ. ในระดับดีมากทั้ง 2 รอบ (รอบสอง พ.ศ.2549-2553 รอบสาม พ.ศ.2554-2558) ซึ่งสามารถสรุปเป็นแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อให้สถานศึกษาได้พิจารณานำไปใช้ สามารถสรุปได้เป็นแนวทาง ดังนี้

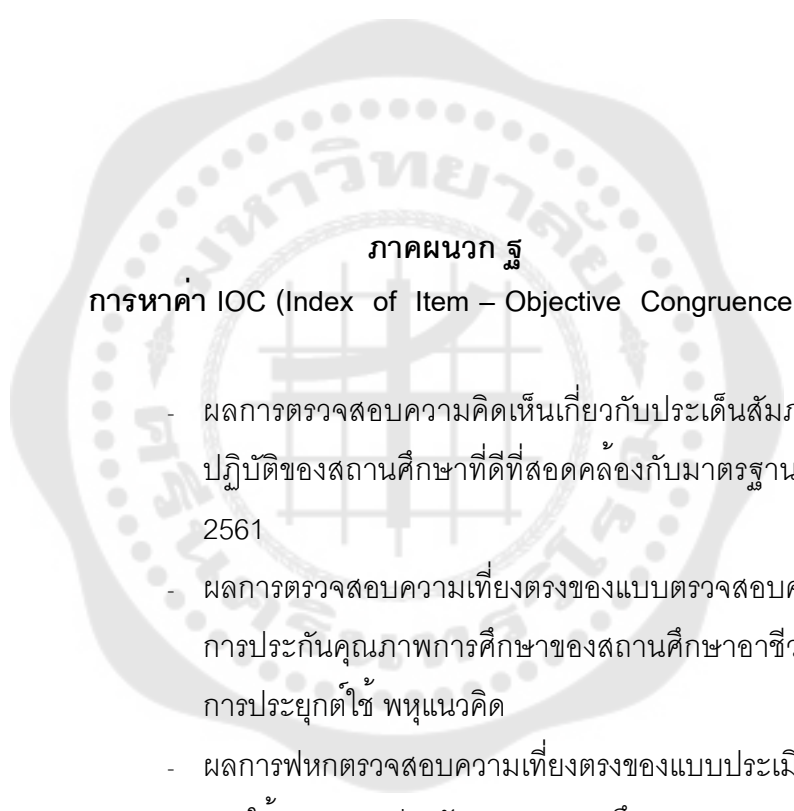
แนวทางการกำหนดตัวชี้วัดเพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานของแต่ละแผนก ดังนี้

สถานศึกษาแต่งตั้งคณะทำงานตรวจสอบภายในจะทำหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินการแต่ละแผนกว่าเป็นไปตามเป้าหมายและ ตัวชี้วัด (KPI) ที่กำหนดหรือไม่ โดยมีผู้แทนแต่ละแผนกเข้าร่วมในคณะกรรมการชุดนี้ เมื่อดำเนินการประเมินแล้วเสร็จต้องส่งผลให้ Quality Management Committee โดยมีผู้รับใบอนุญาตของสถานศึกษาเป็นประธาน เพื่อนำผลไปใช้ในการพัฒนาสถานศึกษาต่อไป

ขั้นตอนที่ 5 การให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา (Act) เป็นขั้นตอนในการที่นำผลการประเมินสถานศึกษาและการวิเคราะห์จุดเด่น และจุดที่ควรพัฒนาของสถานศึกษามาจัดทำเป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนาสถานศึกษาเพื่อนำไปใช้ในการกำหนดแนวทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาต่อไปในอนาคต โดยมีกระบวนการในการดำเนินการ ดังนี้

แนวคิด	ขั้นตอน	กระบวนการดำเนินงาน
ระบบบริหารงานคุณภาพของวงจร Deming	การปรับปรุงแก้ไข	เป็นการนำผลการตรวจสอบและประเมิน มาจัดทำเป็นข้อเสนอแนะในการพัฒนาสถานศึกษาต่อไปในอนาคต
การประเมินแบบ เสริมพลัง (Empowerment Evaluation)	การวางแผนในอนาคต (การกำหนดเป้าหมาย)	การนำข้อมูลในการดำเนินการที่ผ่านมาไปใช้กำหนดเป้าหมาย พร้อมกำหนดกิจกรรม แหล่งทรัพยากร ขอบเขตความสามารถขององค์กรเพื่อใช้ในการดำเนินการในอนาคต
การศึกษามุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome Based Education)	การให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	การนำผลการประเมินป้อนกลับเพื่อใช้ในการวางแผนในการพัฒนา

1. ผู้รับผิดชอบในการประเมินนำเสนอผลการดำเนินการในปีที่ผ่านมาพร้อมวิเคราะห์หาจุดแข็ง จุดอ่อน โดยใช้ผลการประเมินฯ ตามตัวบ่งชี้โดยพิจารณาว่าตัวบ่งชี้ดำเนินการไปบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดถือว่าประสบความสำเร็จ ต้องมีการสนับสนุนให้มีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น ตัวบ่งชี้ไหนใดไม่บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดถือว่าเป็นจุดอ่อนของสถานศึกษาต้องวางแผนในการพัฒนาให้ดีขึ้นต่อไปในปีการศึกษาหน้า
2. คณะผู้บริหาร ครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษา ร่วมกันวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ที่ไม่บรรลุตามเป้าหมายมีตัวใดบ้าง โดยมีการเรียงลำดับว่าตั้งแต่ตัวบ่งชี้ที่ได้ค่าร้อยละหรือค่าคะแนนการประเมินน้อย ถือว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องรีบดำเนินการปรับปรุง
3. คณะผู้บริหาร ครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาร่วมกันหาแนวทางทางในการพัฒนาปรับปรุงให้ตัวบ่งชี้ที่ไม่บรรลุเป้าหมายว่าในปีการศึกษาหน้าจะมีแนวทางในการแก้ไขอย่างร่วมกัน
4. คณะผู้บริหาร ครู/อาจารย์ บุคลากรทางการศึกษาร่วมกันกำหนดเป้าหมายในการดำเนินการในอนาคตพร้อมทั้งกำหนดกิจกรรม แหล่งทรัพยากร ขอบเขตความสามารถขององค์กรเพื่อใช้ในการดำเนินการ

ภาคผนวก ฐ

การหาค่า IOC (Index of Item – Objective Congruence)

- ผลการตรวจสอบความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นสัมภาระเพื่อหาแนวปฏิบัติของสถานศึกษาที่ดีที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561
- ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบตรวจสอบคุณภาพของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด
- ผลการพหุตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด

ผลการตรวจสอบความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นสัมภาระณ์เพื่อหาแนวปฏิบัติของสถานศึกษา
ที่ดี
ที่สอดคล้องกับมาตรฐานอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561

ลำดับที่	ประเด็นสัมภาระณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผล IOC
		1	2	3	4	5	
1	ในปีการศึกษาที่ผ่านมา มีผู้เรียนออกกลางคันมากน้อยเพียงใด	1	1	1	1	1	1
2	สถานศึกษาของท่านมีการวางแผนในการดูแลผู้เรียนให้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
3	ครูได้นำแผนของสถานศึกษาไปวางแผนในการดูแลผู้เรียนหรือไม่ อย่างไร	1	0	1	1	1	0.8
4	สถานศึกษาของท่านมีการนำแผนการดูแลช่วยเหลือและแนะแนวให้ผู้เรียนสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามกำหนดระยะเวลาของหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไร	1	1	1	1	1	1
5	ครูมีกระบวนการดูแลแนะแนวผู้เรียนของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสำเร็จการศึกษาตามระยะเวลาที่กำหนดหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
6	สถานศึกษามีกระบวนการในการประเมินความสำเร็จในการดำเนินการตามแผนหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
7	เมื่อประเมินผลการดำเนินการตามแผนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ประเมินได้มีการให้ข้อเสนอแนะหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
8	สถานศึกษาได้นำข้อเสนอแนะไปดำเนินการปรับปรุงแผนการดำเนินการ	1	1	1	1	1	1

ลำดับที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผล IOC
		1	2	3	4	5	
	หรือไม่ อย่างไร						
9	สถานศึกษาได้ให้ผู้ปกครอง ครู นักเรียน เข้ามา มีส่วนร่วมในการวางแผนหรือไม่ อย่างไร	นำไป รวม กับ ข้อ 2					
10	สถานศึกษามีวิธีการอย่างไรให้ครู ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแล ผู้เรียน	1	1	1	1	1	1
11	ในการประเมินผลสำเร็จตามแผนครู บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมหรือไม่ อย่างไร ครูมีส่วนร่วมในการนำผลไปปรับปรุง หรือไม่อย่างไร	นำไปรวมกับข้อ 6					
12	ในปีการศึกษาที่ผ่านมาผู้เรียนเข้าร่วม กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์	0	1	1	1	1	0.8
13	ท่านมีการกลยุทธ์ในพัฒนาผู้เรียนให้เกิด คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึง ประสงค์อย่างไร	1	1	1	1	1	1
14	ครูนำกลยุทธ์ของสถานศึกษามาวางแผน ดำเนินการให้ผู้เรียนเกิดคุณ ธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
15	ท่านมีวิธีการอย่างไร ที่ทำให้ครูนำแผนไป ปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม จนส่งผลให้ ผู้เรียนเกิดคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม ที่พึงประสงค์เป็นไปตาม เกณฑ์ที่ หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด	1	1	1	1	1	1

ลำดับที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผล IOC
		1	2	3	4	5	
16	โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ของผู้เรียนของท่านที่มีความโดดเด่นจนได้รับรางวัลระดับจังหวัด ระดับภูมิภาค ระดับชาติ หรือนานาชาติหรือไม่ ท่านมีวิธีการอย่างไรในการดำเนินการโครงการ/กิจกรรมนั้น	1	1	1	1	1	1
17	สถานศึกษามีวิธีการประเมินหรือประเมินอย่างไรว่าผู้เรียนได้เกิดคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ ตามที่สถานศึกษากำหนด	1	1	1	1	1	1
18	เมื่อประเมินผลการดำเนินการตามแผนเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้ประเมินได้มีการให้ข้อเสนอแนะหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
19	สถานศึกษามีการนำผลการประเมินมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานของสถานศึกษาอย่างไร	1	1	1	1	1	1
20	ในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์ท่านได้ให้บุคลากรทางการศึกษาหรือผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
21	เมื่อดำเนินการประเมินเรียบร้อยแล้วท่านให้บุคลากรทางการศึกษาเข้ามามีส่วนร่วมในการปรับปรุงแผนการดำเนินการอย่างไร	นำไปรวมกับข้อ 19					
22	สถานศึกษามีกระบวนการในการสรรหา	1	1	1	1	1	1

ลำดับที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผล IOC
		1	2	3	4	5	
	ผู้เรียนที่มีความโดดเด่นสามารถพัฒนาให้มีสมรรถนะเป็นผู้ประกอบการได้ หรือไม่ ดำเนินการสรรหาอย่างไร						
23	เมื่อสถานศึกษาได้กลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาสมรรถนะให้ผู้ประกอบการได้แล้ว สถานศึกษามีการวางแผนในการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระหรือไม่ วางแผนอย่างไร	1	1	1	1	1	1
24	สถานศึกษามีกระบวนการในการดำเนินการตามแผนที่วางไว้จนผู้เรียนที่ได้รับการพัฒนาแล้วสามารถไปประกอบอาชีพหรือประกอบอาชีพอิสระได้ตามเป้าหมายที่วางไว้	1	1	1	1	1	1
25	สถานศึกษามีกระบวนการในการเก็บข้อมูลผู้ผ่านการพัฒนาเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระอย่างไร เพื่อให้ทราบว่าผู้ที่กระบวนการสามารถไปเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระอย่างไร	ซ้ำกับข้อ 29					
26	สถานศึกษามีวิธีการอย่างไรในการสนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถไปเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระได้ตามเป้าหมายที่ต้นสังกัดกำหนด	1	1	1	1	1	1
27	สถานศึกษามีศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการหรือไม่ ถ้ามีอยู่ระดับใด	1	1	1	1	1	1

ลำดับที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผล IOC
		1	2	3	4	5	
28	สถานศึกษามีวิธีการอย่างไรที่ทำให้ศูนย์บ่มเพาะผู้ประเมินการอยู่ในระดับที่ต้นสังกัดกำหนด (ถ้ามี)	1	1	1	1	1	1
29	สถานศึกษามีกระบวนการในการประเมินความสำเร็จในการดำเนินการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระหรือไม่ ดำเนินการประเมินอย่างไร	1	1	1	1	1	1
30	สถานศึกษามีกระบวนการประเมินคุณภาพของศูนย์บ่มเพาะอย่างไร เพื่อให้ทราบอยู่ในระดับตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนด	1	1	1	1	1	1
31	สถานศึกษานำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงแผนการดำเนินการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
32	ผลการประเมินคุณภาพของศูนย์บ่มเพาะสถานศึกษานำมาปรับปรุงแผนและกระบวนการดำเนินการของศูนย์บ่มเพาะอย่างไร (ถ้ามี)	1	1	1	1	1	1
33	ครู บุคลากรทางการศึกษาได้มีส่วนร่วมในการสรรหาผู้เรียนที่มีความโดดเด่น สามารถพัฒนาให้มีสมรรถนะเป็นผู้ประกอบการ หรือไม่ อย่างไร	รวมกับข้อ 22					
34	ครู บุคลากรทางการศึกษาได้มีส่วนในการติดตามผู้ผ่านการส่งเสริม สนับสนุน	รวมกับข้อ 29					

ลำดับที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผล IOC
		1	2	3	4	5	
	และพัฒนาให้เป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระหรือไม่ อย่างไร						
35	ในการปรับปรุงแผนการดำเนินการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถเป็นผู้ประกอบการหรือประกอบอาชีพอิสระครู บุคลากรทางการศึกษาได้ เข้ามามีส่วนร่วมหรือไม่ อย่างไร	รวมกับข้อ 31					
36	จากการประเมินผลการประเมินคุณภาพภายนอกทั้งสองรอบพบว่าสถานศึกษาของท่านได้รับรางวัลเกี่ยวกับนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ในระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติเป็นจำนวนมาก ท่านมีการวางแผนการดำเนินการอย่างไรที่ทำให้ได้ผลการดำเนินการดังกล่าว	1	1	1	1	1	1
37	ครูได้นำแผนของสถานศึกษาไปวางแผนในการพัฒนาผู้เรียนอย่างไรเพื่อให้สามารถผลิตนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ได้เป็นไปตามเป้าหมายของสถานศึกษา	1	1	1	1	1	1
38	สถานศึกษามีการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย หรือไม่ ดำเนินการอย่างไร	1	1	1	1	1	1
39	สถานศึกษามีเทคนิคและวิธีการอะไรที่โดดเด่นอย่างไรที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งาน	1	1	1	1	1	1

ลำดับที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผล IOC
		1	2	3	4	5	
	สร้างสรรค์ หรืองานวิจัยได้รับรางวัลจากการประกวดในระดับจังหวัด ภาค ชาติ หรือนานาชาติ						
40	ครูมีวิธีการหรือเทคนิคอย่างไรในการสนับสนุน ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถผลิตนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย ได้ตามเป้าหมายของสถานศึกษา และสามารถนำไปประกวดจนได้รับรางวัลในระดับจังหวัด ภาค ชาติ หรือนานาชาติ	ซ้ำกับข้อ 39					
41	ครูได้นำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัยที่ผู้เรียนพัฒนาไปใช้ประโยชน์หรือไม่ อย่างไร และอยู่ในระดับใด	1	1	1	1	1	1
42	สถานศึกษามีการประเมินความสำเร็จในการส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้เรียนได้พัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัยหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
43	สถานศึกษาได้มีการนำผลการประเมินมาใช้ในการปรับปรุงแผนในการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรืองานวิจัย เพื่อส่งประกวดหรือนำไปใช้ประโยชน์หรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
44	ในการปรับปรุงแผนการดำเนินการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ หรือ	รวมกับข้อ 43					

ลำดับที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผล IOC
		1	2	3	4	5	
	งานวิจัย ครูได้มีส่วนร่วมหรือไม่ อย่างไร						
45	สถานศึกษาได้ดำเนินการจัดส่งผู้เรียนเข้าร่วมการแข่งขันทักษะวิชาชีพได้รางวัลจากการเข้าร่วมการแข่งขันหรือไม่ ระดับใดบ้าง (จังหวัด ภูมิภาค ชาติ นานาชาติ)	1	1	1	1	1	1
46	สถานศึกษามีการวางแผนในการพัฒนาทักษะผู้เรียนให้มีความสามารถในการแข่งขันทักษะวิชาชีพหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
47	ครูได้นำแผนของสถานศึกษามาจัดทำแผนการฝึกอบรมผู้เรียนให้เกิดทักษะเพื่อพร้อมเข้าร่วมการแข่งขันหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
48	สถานศึกษามีกระบวนการในการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาสมรรถนะทักษะวิชาชีพในการเข้าร่วมการประกวด แข่งขันทักษะวิชาชีพทั้งในระดับสถานศึกษา จังหวัด ภาค ชาติ หรือนานาชาติหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
49	สถานศึกษามีกระบวนการในการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาสมรรถนะทักษะวิชาชีพในการเข้าร่วมการประกวด แข่งขันทักษะวิชาชีพทั้งในระดับสถานศึกษา จังหวัด ภาค ชาติ หรือนานาชาติหรือไม่ อย่างไร	ซ้ำกับข้อ 48					
50	สถานศึกษามีการประเมินผลการดำเนินการพัฒนาสมรรถนะทักษะวิชาชีพในการเข้าร่วมการประกวด แข่งขันทักษะวิชาชีพของผู้เรียนหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1

ลำดับที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผล IOC
		1	2	3	4	5	
51	สถานศึกษามีการประเมินผลการจัดการประกวดแข่งขันทักษะวิชาชีพในระดับสถานศึกษาหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
52	สถานศึกษามีการประเมินผลการจัดการประกวดแข่งขันทักษะวิชาชีพในระดับสถานศึกษาหรือไม่ อย่างไร	ซ้ำกับข้อ 51					
53	สถานศึกษามีการนำผลการประเมินการพัฒนาสมรรถนะทักษะวิชาชีพของผู้เรียน และการจัดการแข่งขันทักษะวิชาชีพในระดับสถานศึกษามาจัดทำแผนปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
54	สถานศึกษาให้ครูมีส่วนร่วมในการประเมินการพัฒนาสมรรถนะทักษะวิชาชีพของผู้เรียน และการจัดการแข่งขันทักษะวิชาชีพในระดับสถานศึกษามาหรือไม่ อย่างไร	รวมกับข้อ 50, 51					
55	ในการพัฒนาปรับปรุงตามแผนครูมีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือไม่ อย่างไร	รวมกับข้อ 53					
56	จากการตรวจสอบพบว่าผลการประเมินมาตรฐานวิชาชีพของผู้เรียนสามารถสอบผ่านได้ในครั้งแรกอยู่ในระดับสูง มีสถานศึกษามีการวางแผนการดำเนินการอย่างไรที่ทำให้ผู้เรียนสามารถสอบผ่านมาตรฐานวิชาชีพได้ในครั้งแรก	1	1	1	1	1	1
57	ครูผู้สอนมีการจัดทำแผนการสอนที่ช่วยในการพัฒนาความรู้ และทักษะและการประยุกต์ใช้ หรือไม่ ดำเนินการอย่างไร	1	1	1	1	1	1

ลำดับที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผล IOC
		1	2	3	4	5	
58	สถานศึกษามีเทคนิคและวิธีการอย่างไรที่สามารถดำเนินการได้ตามแผนจนบรรลุตามเป้าหมาย	1	1	1	1	1	1
59	ครูมีเทคนิคหรือกระบวนการจัดเรียนรู้อย่างไรให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม	1	1	1	1	1	1
60	ในการจัดการเรียนการสอนครู/อาจารย์มีวิธีการอย่างไรที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถประเมินมาตรฐานวิชาชีฟผ่านในครั้งแรก	1	1	1	1	1	1
61	สถานศึกษามีกระบวนการในการดำเนินการประเมินมาตรฐานวิชาชีฟของผู้เรียนให้เป็นที่ไปตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดอย่างไร	1	1	1	1	1	1
62	สถานศึกษานำผลจากการประเมินมาตรฐานวิชาชีฟของผู้เรียนไปใช้ในการปรับปรุงแผนการดำเนินการ แผนการจัดการเรียน หรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
63	ครูเขามามีส่วนร่วมในการดำเนินการปรับปรุงแผนการดำเนินการ แผนการจัดการเรียนหรือไม่ อย่างไร	รวมกับข้อ 62					
64	จากการตรวจสอบพบว่าผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านการอาชีวศึกษา (V-NET) ของผู้ที่เข้าทำการทดสอบสามารถทำคะแนนได้ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติขึ้นไปอยู่ในระดับสูง สถานศึกษามีการวางแผนการ	1	1	1	1	1	1

ลำดับที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผล IOC
		1	2	3	4	5	
	ดำเนินการอย่างไร						
65	สถานศึกษามีวิธีการอย่างไรที่ทำให้ผู้เรียน ในชั้นปีสุดท้ายทั้งระดับ ปวช. และ ปวส. เข้าทำการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติด้านการอาชีวศึกษา (V-NET) ให้ได้จำนวนที่สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษากำหนด	1	1	1	1	1	1
66	ในการดำเนินการตามแผนสถานศึกษามี การปรับวิธีการจัดการเรียนการสอนของ ครูหรือไม่ และมีการดำเนินการจัดการ เรียนการสอนอย่างไรที่ส่งผลให้ผู้เรียน สามารถทำการทดสอบ V-NET สามารถ ทำคะแนนได้ตั้งแต่ค่าคะแนนเฉลี่ย ระดับชาติขึ้นไปอยู่ในระดับสูง	1	1	1	1	1	1
67	สถานศึกษามีการประเมินผลความสำเร็จ ในการดำเนินการตามแผนหรือไม่	1	1	1	1	1	1
68	สถานศึกษานำผลการทดสอบ V- NET และผลการประเมินการดำเนินการตาม แผนมาปรับปรุงการจัดทำแผนการ ดำเนินการ และแผนการจัดการเรียนการ สอนหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
69	ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ ปรับปรุงแผนการดำเนินการ แผนการ จัดการเรียนหรือไม่ อย่างไร	รวมกับข้อ 68					
70	สถานศึกษามีการวางแผนในการเก็บ ข้อมูลของผู้สำเร็จการศึกษาว่าได้งานทำ หรือไปศึกษาต่อหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1

ลำดับที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผล IOC
		1	2	3	4	5	
71	สถานศึกษามีวิธีการดำเนินการหรือเทคนิคอย่างไรในการดำเนินการตามแผนจนส่งผลให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้	1	1	1	1	1	1
72	สถานศึกษามีวิธีการติดตาม เก็บรวบรวมข้อมูลของผู้สำเร็จการศึกษาแล้วได้งานทำหรือศึกษาต่ออย่างไร	1	1	1	1	1	1
73	ครูเขามามีส่วนร่วมในการเก็บข้อมูลของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือศึกษาต่อหรือไม่ อย่างไร	รวมกับข้อ 71					
74	สถานศึกษามีการประเมินผลกระบวนการหรือรูปแบบในการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาของสถานศึกษาหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
75	สถานศึกษามีการนำผลการประเมินกระบวนการหรือรูปแบบในการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาของสถานศึกษามาปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
76	ครูเขามามีส่วนร่วมในการปรับปรุงกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลหรือไม่ อย่างไร	รวมกับข้อ 75					
77	สถานศึกษามีแผนการจัดกิจกรรมการบริการชุมชน บริการวิชาการ บริการวิชาชีพ กิจกรรมจิตอาสาหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
78	สถานศึกษามีวิธีการหรือแนวทางอย่างไรที่ส่งเสริมให้ ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการบริการชุมชน บริการวิชาการ	1	1	1	1	1	1

ลำดับที่	ประเด็นสัมภาษณ์	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ผล IOC
		1	2	3	4	5	
	บริการวิชาชีพ กิจกรรมจิตอาสา ให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด						
79	สถานศึกษามีการจัดทำนวัตกรรมในการบริการชุมชน วิชาการ วิชาชีพ และจิตอาสาหรือไม่ ดำเนินการจัดทำนวัตกรรมอย่างไร	1	1	1	1	1	1
80	สถานศึกษามีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินการจัดกิจกรรมหรือไม่ อย่างไร	ซ้ำกับข้อ 81					
81	สถานศึกษามีการประเมินผลการดำเนินการตามแผนการจัดกิจกรรมหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
82	สถานศึกษามีการนำผลการประเมินกิจกรรม และประเมินผลการดำเนินการตามแผนมาปรับปรุงแก้ไขหรือไม่ อย่างไร	1	1	1	1	1	1
83	สถานศึกษาได้ให้ครู บุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนและปรับปรุงแผนตามข้อเสนอแนะหรือไม่ อย่างไร	รวมกับข้อ 82					

ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบตรวจสอบคุณภาพของระบบการประกัน
คุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC
		1	2	3	4	5	
ความเป็นประโยชน์							
1	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยส่งเสริมการปฏิบัติงานประกันคุณภาพให้มีประสิทธิภาพ	1	1	1	1	1	1
2	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยจัดการประกันคุณภาพให้ไม่เป็นภาระ	0	1	1	1	1	0.8
3	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยเพิ่มศักยภาพให้บุคลากรของสถานศึกษา ในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา	1	1	1	1	1	1
4	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยทำให้เกิดความร่วมมือจากบุคลากรในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา	1	1	1	1	1	1
5	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วยให้สถานศึกษาสามารถดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	1	1
ความเป็นไปได้							
6	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา สามารถนำไปใช้ได้จริง	1	1	1	1	1	1
7	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีความเข้าใจง่าย	0	1	1	1	1	0.8
8	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มีกระบวนการดำเนินการที่ชัดเจน ไม่ซับซ้อน	1	1	1	1	1	1
ความเหมาะสม							

ข้อที่	ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC
		1	2	3	4	5	
9	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน	1	1	1	1	1	1
10	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มี กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูล ถูกต้องชัดเจน	-1	1	1	1	1	0.6
11	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มี กระบวนการที่ครอบคลุมภาระงานการ ประกันคุณภาพของสถานศึกษา อาชีวศึกษาเอกชน	-1	1	1	1	1	0.6
12	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ช่วย ใช้การประเมินตนเองถูกต้องตามความ เป็นจริง	-1	1	1	1	1	0.6
ความถูกต้อง							
13	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มี ความสอดคล้องกับกฎกระทรวงการ ประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2561	1	1	1	1	1	1
14	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา มี ความสอดคล้องกับกฎกระทรวง เรื่อง มาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ.2561	1	1	1	1	1	1
15	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เหมาะสมกับการบริหารจัดการและการ ปฏิบัติของสถานศึกษา	-1	1	1	1	1	0.6

ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบประเมินประสิทธิผลของการใช้ระบบการ
ประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุ
แนวคิด

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					IOC
		1	2	3	4	5	
ความเป็นประโยชน์							
1	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด ช่วยส่งเสริมให้การปฏิบัติงานประกันคุณภาพในสถานศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ	1	1	1	1	1	1
2	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด ทำให้งานประกันคุณภาพของสถานศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมการทำงานในองค์กรและไม่เป็นภาระในการปฏิบัติงานตามปกติ	1	1	1	1	1	1
3	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด ช่วยเสริมสร้างให้บุคลากรของสถานศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา และนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ	0	0	1	1	1	0.6
4	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด มีส่วนช่วยส่งเสริมทำให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาจากบุคลากรในสถานศึกษา	1	1	1	1	1	1
5	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด ช่วยเสริมสร้างทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมการทำงานในองค์กรที่ต่อเนื่องและยั่งยืน	1	0	1	1	1	0.8

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					IOC
		1	2	3	4	5	
ความเป็นไปได้							
6	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด สามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง	1	1	1	1	1	1
7	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด เป็นระบบที่สามารถเข้าใจได้ง่าย	1	1	1	1	1	1
8	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด เป็นระบบที่ไม่ซับซ้อน มีความชัดเจน และง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ	1	1	1	1	1	1
ความเหมาะสม							
9	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด เป็นระบบที่เหมาะสมกับการนำไปใช้ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน	1	1	1	1	1	1
10	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด เป็นระบบที่ช่วยทำให้การเก็บรวบรวมข้อมูลในการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนมีความถูกต้องและชัดเจน	1	1	1	1	1	1
11	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด เป็นระบบที่มีกระบวนการครอบคลุมภาระงานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชน	1	1	1	1	1	1
12	ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาโดยการประยุกต์ใช้ พหุแนวคิด เป็นระบบที่ช่วยทำให้การประเมินตนเองตามมาตรฐานการประกันคุณภาพของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนถูกต้องตาม	1	1	1	1	1	1

ลำดับที่	ประเด็นคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					IOC
		1	2	3	4	5	
	ความเป็นจริง						
ตอนที่ 2							
1	ปัญหาและอุปสรรคในการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด	ปรับแก้ไข	1	1	1	1	1
2	จุดเด่นของการใช้ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนโดยการประยุกต์ใช้พหุแนวคิด	ปรับแก้ไข	1	1	1	1	1

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นายณัฐพล รัตนานันทกุล
วัน เดือน ปี เกิด	6 มกราคม พ.ศ. 2520
สถานที่เกิด	จังหวัดขอนแก่น
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2542 ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิศวกรรมโทรคมนาคม จาก สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตขอนแก่น พ.ศ.2549 ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาไฟฟ้า – สื่อสาร จาก สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. 2563 ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและพัฒนาศัลยกรรมมนุษย์ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่ปัจจุบัน	1/454 ถบรมราชชนนี- ตลิ่งชัน แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170

